

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR - 11 MADRAS 41
கணபதி துணை.

முருகக்கடவுள் துணை.

சுப்பிரமணியக்கடவுள் வரப்பிரசாதியாய்த்

திருவண்ணாமலையில் எழுந்தருளியிருந்த

அருணகிரிநாதஸ்வாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருப்புகழ்.

முதற்பாகம்.

[ஆறு படைவீகைள்]

குது

பீல கையெழுத்துப் பிரதிருபங்களைக்கொண்டு

திருப்பாதிரிப்புலியூர்-விந்துவாள்

சிவசிதம்பர முதலியா ரவர்களால்

பரிசேசாதிப்பித்து

வடங்குப்பட்டு

த. சுப்பிரமணியபிள்ளை யவர்கள்

பதிப்பித்தது.

ழீன்றிப் பதிப்பு.

சென்னை

பி. ஜி. ராமையர் கம்பனியில்

அச்சிடப்பெற்றது.

June, 1921.

Copyright Reserved.

இதப்பிரதியின் எண் : 1037886

GF
026:47x 150,1
f3

புத்தகம் வேண்டுபவர்கள் அடியிற்கண்டவரிடம் பெற்றுக் கொள்ளலாம். பதிப்பாசிரியருடைய கையெழுத்து முத்திரை (Facsimile) உள்ள புத்தகங்களையே வாங்கவேண்டுமென்பது இதனால் எல்லோருக்குத் தெரிவிக்கப்படுகின்றது.

வ. சு. சண்முகம் பிள்ளை,

292, லிங்கசெட்டித் தெரு,

சென்னை : MADRAS.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

விஷயம்.	பக்கம்.	
முதற் பதிப்பின் முகவுரை.	v	
இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை.	x	
மூன்றாம் பதிப்பின் முகவுரை.	xii	
அருணகிரிநாத ஸ்வாமிகள் சரித்திரச் சுருக்கம்.	xvii	
பதிப்பாசிரியர்மீது சிறப்புப் பாயிரம்.	xx	
திருப்புகழ்ச் சிறப்புப் பாயிரம்.	xxiv	
பிழைதிருத்தம்.	xxvii	பாடந்
முருகக்கடவுள் துதி.	xxviii	றேகை.
திருப்புகழ்--விநாயகர் துதி.	க	ரு
ஐடி "முத்தைத்தரு" என்னும் பாடல்.	ரு	க
திருப்பாங்குன்றம்.	எ	கச
திருச்செந்தூர்.	கஅ	அச
திருவாவின்ன்குடி—பழநி.	அ௦	கூரு
திருவேரகம் (ஸ்வாமிமலை.)	கருஉ	நஅ
குன்றமேதோறுடல் :		
பொது.	களஎ	ரு
கயிலைமலை.	கஅ௦	கூ
திருமலை (ஸ்ரீசைலம்.)	கஅச	க
திருவேங்கடம்.	கஅரு	ச
திருத்தணிகை.	கஅஅ	கூச
வள்ளிமலை.	உநக	கக
திருக்கழுக்குன்றம்.	உச௦	சு
மயிலம்.	உச௩	க
திரிசிராப்பள்ளி.	உசச	க.ந
திருக்கற்குடி.	உருரு	உ
ரத்தகிரி (வாட்போக்கி.)	உருஎ	ந
விராஷிமலை.	உருகூ	ககூ
விநாயகமலை.	உஎரு	க
திருச்செங்கோடு.	உஎரு	உக

விஷயம்.	பக்கம்.	பாடற் றேகை.
கொல்லிமலை.	உகந	உ
ராஜசெம்பிர வளநாட்டுமலை.	உகச	க
ஞானமலை.	உகநி	உ
ஊதிமலை.	உகௌ	உ
குருடிமலை.	உகஅ	க
தென்சேரிகிரி.	உகக	உ
கொங்கணகிரி.	நுக	க
தீர்த்தமலை.	நுக	க
கநகமலை.	நுக	க
புகழிமலை.	நுக	க
பூம்பறை.	நுக	க
கொடுங்குன்றம்.	நுக	உ
குன்றக்குடி.	நுக	௭
பொதியமலை (பாவநாசம்).	நுக	உ
கழுகமலை.	நுக	ந
வள்ளியூர்.	நுக	க
கதிர்காமம்.	நுக	கந
அருக்கொணாமலை.	நுக	க
திருக்கோணமலை.	நுக	க
பழமுதிர்ச்சோலை.	நுக	க
ஆறு திருப்பதி.	நுக	உ
		ஆகஸ்டு

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி.

[க]-[அ]

இம் முதற்பாகத் துள்ள திருப்புகழ்ப் பாடல்க ளின் பாட பேதங்களால் ஏற்பட்ட வேறு ஸ்தலங்களும் அவற்றுக்குரிய பாடல்களின் எண்களும் :—

ஸ்தலம்.	பாடலின் எண்.	ஸ்தலம்.	பாடலின் எண்.
திருவருணை	296	திருமலை	[244], 279
சிங்கை	99	†தென்றலை	375
செஞ்சி	79	வயலூர்	253, 271
†செம்பேடு	370	†வாகைநகர்	365
திருத்தணி	127	திருவாதவூர்	365

† இவற்றினிடம் விளங்கவில்லை.

திருப்புகழ் முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

சிவபெருமானுக்குத் தேவார திருவாசகங்கள் எவ்வளவு உகந்த ஸ்தோத்திரங்களா யிருக்கின்றனவோ அதுபோல முருகக்கடவுளுக்கு மிகவும் பிரியமானது திருப்புகழ் என்னும் செஞ்சொற் பிரபந்தம். இதை அச்சிடவேண்டும் என்கிற எண்ணம் எனக்கு இருபது வருஷங்களுக்கு முன் உண்டாயிற்று. அது முதற் பல இடங்களிலிருந்து பல பிரதிகளை வருவித்து ஆயிரத்திருநூறு பாடல்கள் சேகரஞ் செய்தேன். புத்தகந்தோறும் பாடல்கள் வேறுபட்டிருந்த மையால், அவைகளை யெல்லாம் பரிசோதித்து ஒழுங்கு படுத்துவது அதிக பிரயாசமாக இருந்தது. இக்காரணத் தாலும், எனக்கு அவகாச மில்லாமையாலும், இன்னும் சில காரணங்களாலும் இப்புத்தகம் வெளிவர இதுகாறும் தாமதித்தது. திருப்பாதிரிப்புலியூர்வித்துவான்-ம-ா-ா-ஸ்ரீ-சிவசிதம்பர முதலியா ரவர்கள், அதிக சிரத்தையையும் முயற்சியையும் உடையவர்களாகி என் எண்ணத்தை முடிப் பித்தார்கள். ஒவ்வொரு பிரதியிலும் பாடல்கள் அதிக பிழையாயும் ஒன்றுக்கொன்று அதிக வித்தியாசமாயும் இருந்தமையால் அவைகளைச் சீர்ப்படுத்த ஐடி முதலியா ரவர்க ளெடுத்துக்கொண்ட முயற்சி அளவிற்றந்தது. அதற் காக நான் அவர்களுக்கு மனப்பூர்வமான வந்தனங்கள் அளிப்பதன்றி வேறே யாது கைம்மாறு அளிக்கவல்லேன்? சில புத்தகங்களிற் சில பாடல்கள் அடிகள் மாற்றப்பட்டிருந்தன. சிலவற்றிற் பொதுவான பாடல்கள் ஸ்தலங்க ளுக்கும், ஒரு ஸ்தலத்துக் குரியபாடல் மற்றொரு ஸ்தலத்துக்குமாகத் திருப்பப்பட்டிருந்தன. இதற்குத் திருஷ்டாந்தம்,—“தோகைவாசி நடத்துங் பெருமாளே”

vi திருப்புகழ் முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

என்பதை ‘சோலைமாமலை நிற்கும் பெருமானே’ என்றும், “ஒர்ரெழுத்தி லாறெழுத்தை யோதுவித்த பெருமானே” என்பதை ‘ஒசையுற்ற சோலை வெற்பில் ஒகைபெற்ற பெருமானே’ என்றும், “கொடுமுடிக் குமரப் பெருமானே” என்பதை ‘குருமலைக்குமரப் பெருமானே’ என்றும், “மாடையம்பதி வாழ்வே தேவர்கள் பெருமானே” என்பதை ‘மாபரங்கிரி மீதே மேவிய பெருமானே’ என்றும் வேறுபடுத்தப்பட்டிருந்தன. இன்னும் இவைபோலுள்ள வேறுபாடுகள் மிகப்பல. இவ்வேறுபாடுகளை யெல்லாம் பிரதிகளைக்கொண்டு கூடியவரையில் நீக்கிப் பாடல்கள் சுத்தஞ்செய்யப்பட்டன. இவ்வளவு தூரம் ஆராய்ச்சிசெய்து ஒழுங்குபடுத்தியும், பாடல்களெல்லாம் அருணகிரிநாதசுவாமிகள் திருவாக்கிலிருந்து வந்தபடியே சுலப்பில்லாம லிருக்கின்றனவென்று சொல்லித் துணிந்தி லன். ஒலைப்புத்தகங்கள் பலவற்றிற் பலவாறாக எழுதப் பட்டிருக்கும் பாடல்கள் இப்போது ஒருவாறு ஒழுங்காகத் திரட்டி எல்லோரும் படிப்பதற்குச் சுலபமாக ஒருபுத்தக மாக்கப் பட்டன என்று மாத்திரம் சொல்லக் கூடும். இப் புத்தகத்தில் எவ்வகைப் பிழைக ளிருந்தாலும் அவைகளை யெல்லாம் பொறுப்பதன்றி அவற்றை அடியேனுக்குத் தெரிவிக்கும்படிக்கும் கற்றுணர்ந்த பெரியோர்களை வணக்கத்துடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முருகபெருமா னுடைய திருவருளினால் இப்புத்தகம் இரண்டாம் பதிப் புக்கு வருமாயின் அக்காலத்தில் மேற்கண்டவழுக்களைக் களைந்துவிடலாம். எளிதிற் பொருள் விளங்கும் பொருட்டுப் பாடல்களிற் சிற்சில இடங்களிற் சந்திகள் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதை ஆன்றோர் அருவருக்காமல் அங்கீகரித்தல் வேண்டும். இது நிற்க.

சிவஸ்கலங்களுள்ளே தேவாரம்பெற்றவைகள் எப் படிச் சிறப்புற்றிருக்கின்றனவோ அதுபோல் முருக பிரானுடைய கோயில்களில் திருப்புகழ்பெற்றவை சிறப் புற்றனவாம். ஆதலால் அப்படிப்பட்ட கோயில்களில்

தீபாராதனைக்காலத்தில அவ்வவற்றிற் குள்ள திருப்புகழ்ப் பாடல்களில் ஒன்றையேனும் சொல்லும்படிக் கோயிலதிகாரிகள் செய்வார்களேயாயின் அது பெரும் புண்ணியமா யிருக்கும். திருப்புகழ் பெருத கோயில்களிலும் பொதுப்பாடல்களா யுள்ளவற்றில் தக்கதொன்றைச் சொல்லித் தீபாராதனை செய்வித்தல் மிகவும் உத்தமம்.

* முருகபெருமானுடைய அரும்பெரும்புகழாகிய இத் திருப்புகழை சியமமாகப் பாராயணஞ்செய்யும் அடியார்கள் இம்மையில் எல்லாப் பாக்கியங்களையும் பெற்று மறுமையில் மோக்ஷ மடைவார்க ளென்பதற்கு யாதோர் ஐயமு மில்லை.

நான் பாடல்கள் சேகரஞ்செய்யுங் காலத்தில் தங்களிடமிருந்த பிரதிகளைத் தந்த புண்ணியவான்களுக்கும், பிறரிடத் திருந்தவைகளை வருவித்துத்தந்த அன்பர்களுக்கும் அநேக வந்தனம் அகமகிழ்ந் தளிக்கின்றேன். இவர்களிற் கருங்குழி - ஞானப்பிரகாச ஐயரவர்களுடைய குமாராகிய ஆறுமுக ஐயரவர்களை முக்கியமாகச் சொல்ல வேண்டும். இவர், மேற்கூறிய இரண்டுவகைப்பட்ட உதவிகளும் செய்ததன்றி அநேக நாள் என்னுடன் இருந்தும், தாம் தனியே யிருந்தும், பாடல்களுக்கு அகராதி முதலிய ஏற்படுத்தியும், அவைகளைப் பிரிக்கவேண்டியபடியே பிரித்தும், இன்னும் பலவித வேலை செய்தும், பேருதவிபுரிந்தனர். இவ்வளவும் இவர் பொருள்நசையினு லல்லாமல் திருப்புகழ் வெளியாகவேண்டு மென்கிற பேரவானினு லேயே செய்தமையால், இது மிகவும் வியக்கற்பாலதேயாம்.

வரிசைப்படுத்தியபொழுது முருகக்கடவுளுக்கு முக்கியமான படைவீடுகளாகிய திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்தூர், திருவாவின்ன்குடி, திருவேரகம், குன்றுதோறூடல், பழமுதிர் கோலை ஆகிய ஆறு ஸ்தலங்களின் பாடல்கள் முறையே முதலில் வைக்கப்பட்டன. பஞ்ச பூத ஸ்தலங்க ளாகிய காஞ்சீபுரம், திருவானைக்கா, திருவண்ணாமலை, காளஹஸ்தி, சிதம்பரம் என்னும் இவற்றின்பாடல்கள் முறையே பின்பு வைக்கப்பட்டன. அப்பாலுள்ள ஸ்தலப்பாடல்கள்,

viii திருப்புகழ் முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

தெரிந்தவரையில், தொண்டைநாடு, சோழநாடு முதலிய நாடுகளின் கிரமப்படி பிரித்துவைக்கப்பட்டன. பொதுப் பாடல்கள் இறுதியில் வைக்கப்பட்டன. ஒரே சந்தமான பாடல்கள் பெரும்பாலும் ஒன்றாக வைக்கப்பட்டன. பிரபலமான ஸ்தலங்களையன்றி ஏனைய ஸ்தலங்களுள், பலவற்றின் இருப்பிடம் முதலிய விவரங்கள், சில அன்பர்கள் மூலமாகவும் வேறுவிதமாகவும் கிடைத்தன. அவற்றை அந்த அந்த ஸ்தலத்துப் பாடல்களின்கீழ்க் குறித்திருக்கிறேன். சிலவற்றின் இருப்பிடம் என்ன முயற்சிசெய்தும் இன்னும் தெரியவேயில்லை. பாடல்களில் அவசியமான இடங்களிற் குறிப்புக்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

முதலில், ஒலைப்புத்தகங்களி லுள்ள பாடல்களைக் கடிதத்திற் பெயர்த்து எழுதியும், திருத்தியானபின்பு அவைகளை வேறு கடிதங்களில் எழுதியும், உதவிபுரிந்த நண்பர்களுக்கும், இன்னும், இப்புத்தகம் அச்சுக்கு வருவதற்குவேண்டிய எவ்விதமான உதவிபுரிந்த அன்பர்களுக்கும் மனப்பூர்வமாக வந்தனஞ்செய்கின்றேன்.

திருப்புகழ் அச்சிடவேண்டும் என்று பிரதிகள் சம்பாதிக்கத் தொடங்கினதுமுதல் இதுவரையில் எனக்குண்டாயிருந்த பிரயாஸம் மிக அதிகமே. திருப்புகழ் அச்சிடப்பட்டு வெளிவரவேண்டும், அதை அன்பர்கள் வாசித்து ஆரந்த மடையவேண்டும் என்னும் ஆசையே இவ்வளவு பிரயாசத்திற்குக் காரணமாயிருந்தது, என் ஆசையை இவ்வளவு காலத்துக்குப் பின்பேனும் முருகபிரான் ஒருவாறு நிறைவேற்றுவித்தது அவருடைய பெருங்கருணையே.

முருகக்கடவுளுடைய அதுக்கிரகத்தினால் யாவருக்கும் சேஷமம் உண்டாகுக.

திருத்தணிகைப் பெருமான் திருவடிவாழ்க.

சேகரமான ஆயிரத்திருநூறு பாடல்களையும் அச்சிட்டு முடிந்தபின்பு ஒரே புத்தகமாக்கி வெளிப்படுத்த உத்தேசித்திருந்தேன். அச்சிடத்தொடங்கி இரண்டுவருஷ கால

மாகியும், பலவித அசந்தர்ப்பத்தால், இதுவரையில் அறு நூறு பாடல்களே அச்சிட்டு முடிந்தன. மற்றை அறு நூறு பாடல்களையும் அச்சிட்டுமுடிக்க எப்படியும் இன்னும் இரண்டு வருஷம் செல்லும். அவ்வளவு காலம் புத்தகத்தை வெளிப்படுத்தாமலிருப்பது யுக்தமாகத் தோற்ற வில்லை. இதனை அச்சிடத்தொடங்கின்பின்பு அச்சிடும் விஷயத்தில் சென்னையில் எனக்கு உதவிபுரிந்து வந்த ம-ரா-ஸ்ரீ - தணிகாசல நாயகரும், திருப்புகழ்ப் பாடல்களைச் சீர்திருத்தி ஒழுங்குபடுத்தின திருப்பாதிரிப்புலியூர்-ம-ரா-ஸ்ரீ - சிவசிதம்பர முதலியார் அவர்களும் சிவபதமடைந்தார்கள். முதலியார் அவர்கள் தாம் எவ்வளவோ பிரயாசப்பட்டுச் சரிப்படுத்திய திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் அச்சிற் பதிப்பித்து முடிக்கிறவரையில் இருந்து அச்சப் புத்தகத்தைக் கண்டு களிக்காமற் காலஞ் செய்ததைப் பற்றி மிகவும் வியசனப்படுகிறேன். இக்காரணங்களாலும், அன்பர்கள் அநேகர் திருப்புகழ் எப்பொழுது வெளிப்படுமோ என்று ஆவலாய் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பதாலும், இனித் தாழ்க்கலாகா தென்றெண்ணி ஆனவரையில் உடனே வெளிப்படுத்துவது உசிதமென்று தீர்மானித்தேன். முருகக்கடவுளுடைய ஆறுபடை வீடுகளாகிய திருப்பரங்குன்றம், திருச்சேந்தூர், திருவாலினன்குடி, திருவேரகம், குன்றுதோறூடல், பழமுதீர்சோலை, இவைகளின் பாடல்களும், பஞ்சபூத ஸ்தலங்க ளாகிய காஞ்சீபுரம், திருவானைக்கா, திருவண்ணாமலை, காளஹஸ்தி, சிதம்பரம் இவைகளின் பாடல்களும் சேர்ந்து ௧0௩-பாடல்களாகின்றன. இவ் வறுநூற்று மூன்று பாடல்களையும் இப்போது முதற் பாகமாக வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றேன். மற்றை ஸ்தலங்களின் பாடல்களும் பொதுப்பாடல்களும் சேர்ந்து அறு நூறு பாடல்களாகும்: அவற்றை இரண்டாம் பாகமாக விரைவில் வெளிப்படுத்த முயலுகிறேன். ஆறுமுகக் கடவுள் அதுக்கிரகிப்பாராக.

தஞ்சாவூர் ஜில்லா,
திருத்தருப்பூண்டி,
ஜயஸ்ரீஆவணி மீ,
1894-ஆம்,
செப்டம்பர் மீ. }

வ. த. சுப்பிரமணியபிள்ளை.

திருப்புகழ் இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை.

பதினாறு வருஷங்களுக்குமுன் (1894-ஆம் ஆண்டு) அச்சிட்ட திருப்புகழ் முதற்பாகம் ஆயிரம் புத்தகங்களும் செலவாய் எட்டு வருஷங்களாயும், அதை யிரண்டாமுறை அச்சிடப் பல காரணங்களால் இதுவரை தடைப்பட்டது. இப்போதாவது இதைமறுபடி அச்சிட்டு, தமிழ்நாட்டார் பலரும் இதை வாங்கி வாசிக்கவேண்டுமென்று அடியேன் கொண்டிருக்கும் பேரவாவை நிறைவேற்றும் படியான பெரும் புண்ணியத்தையும் பாக்கியத்தையும் எனக்குத் தந்த கருணாநிதியாகிய முருகக்கடவுளுக்கு நான் என்ன கைம்மாறு செலுத்தவல்லேன் ?

இப்பதிப்பில், முதற்பதிப்பில் அக்காலம் தெரியா திருந்து பின்பு தெரிந்த பிழைகளெல்லாம் விலக்கப்பட்டன. திருவாவினன்குடி திருப்புகழ்ப்பாடல்கள் முதலிலும், பழநிப்பாடல்கள் அவற்றின் பின்னும் வைக்கப்பட்டன. ஸ்ரீ பெரும்பூதாருக்குச் சமீபத்தில் வல்லக்கோட்டையென்றொரு புராதனமான சுப்பிரமணிய சேஷத்திரமிருக்கிறது; அதற்குக் கோடை என்னும் பெயருண்டாம்; அத்தலத்துக் குரிய திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் திருச்செங்கோட்டுப் பாடல்களிற் பிசகாய்ச் சேர்ந்திருக்கின்றன என்று சிலநாள்களுக்குமுன் கேள்விப்பட்டேன். அப்பாடல்களாவன:—339 - 'கோடைநகர் வாழவந்த பெருமானே' என்பதும், 341-'கோடைக்குள் வாழவந்த பெருமானே' என்பதும், 349-'கோடைப்பதியோனே' என வருவதும், 350 'கோடையம்பதியுற்று நிற்கும் மயில்வீரா' என

திருப்புக்ழ் இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை. xi

வருவதும், 351-¹கோடையெனும் பதிவந்த இந்திரர் பெருமாளே' என்பதும், 352-¹கோடைத் தேவப்பெருமாளே' என்பதன்தாம். இந்த ஆறு பாடல்களையும் வல்லகீகோட்டைக் குரிய பாடல்களாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

வேறு ஸ்தலங்களுக்குரியவை என்று வெளியான பாடல்களை யெடுத்துவிட்டு அவைகளுக்குப் பதிலாகச் சரியான பாடல்கள் வைக்கப்பட்டன. * * *

மிகுந்த பிரயாசை எடுத்துக்கொண்டு திருப்புக்ழ்ப் பாடல்களையெல்லாம் செம்மையா யாராய்ந்து அவற்றினின்றும் வெளியான அருமையான சங்கதிகளை 'ஹீ அருணகிரி நாதசுவாமிகளின் சரித்திர ஆராய்ச்சி' எனப் பெயர்ப்புனைந்து என் குமாரன் சிரஞ்ஜிவி - செங்கல்வராயன் எழுதினதை 'ஹீ அருணகிரிநாத சுவாமிகள் சரித்திரச் சுருக்கம்' என பதின் பின் சேர்த்திருக்கின்றேன்.

இவ்விரண்டாம்பதிப்பு கூடுமானவரையில் திருத்தமானதென்று சொல்லலாம். என்றாலும் பிழைகளிருக்கலாம். அவைகளை யெல்லாம் கூழித்து வெளிவந்திருக்கும் பாடல்களை முருகக்கடவுளுடைய திவ்ய திருப்புக்ழ் என்று அன்பா யங்கிகரிக்கும்படி அன்பர்களைத் தாழ்மையுடன் வேண்டிக்கொள்ளுகின்றேன்.

292, விங்கசெட்டித்தெரு,

சென்னை.

நீலகண்டி மார்கழிமீ.

1909 ஐஸ் ஜனவரிமீ.

} வ. த. சுப்பிரமணிய பிள்ளை.

குறிப்பு:—முன் நான் தெரிவித்திருந்தபடி திருப்புக்ழ் மூன்றம்பாகத்துக்காக இத்தனைகாலம் பிரயத்தனப்பட்டும் 70-பாடல்கள் மட்டுந்தான் கிடைத்திருக்கின்றன†. ஏட்டுப்புத்தகங்கள் வைத்திருப்பவர்கள் தயவு செய்து அவைகளை யனுப்பினால் இன்னம் 30-பாடல்கள் சம்பாதித்து நூறு பாடல்களேனும் அச்சிடலாம். இனித் தாமதஞ் செய்யாமல் அவைகளைக் கூடிய விரைவில் அனுப்பும்படி புண்யவான்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வ. த. சு.

* இது இனியச்சிடப்படும் மூன்றாம் பாகத்தில் வரும்.

† இவற்றில் 25 - பாடல்கள் இம் முதற்பாகம் மூன்றாம் பதிப்பில் அச்சேறிவிட்டன.

திருத்தணிகேசன் துணை.

திருப்புகழ் மூன்றாம் பதிப்பின் முகவுரை.

‘வெள்ளை வாரணப் பிள்ளை யார்பநம்

உள்ளு வாரீமனக் கள்ள மாறுமே.’*

திருப்புகழ் முதற்பாகம் இரண்டாம்பதிப்புப் புத்தகங்கள் 1909-ஆம்ஆண்டு ஏப்ரல்மீ வெளிவந்தன. அவையிற்றிற் சிலவற்றைக் களிப்புடன் கண்ணுற்ற மறுநூன்றே விடியற்காலையில் (17-4-1909) எமது தந்தையார் அவற்றின் பொருளாவுள்ள திருத்தணிகேசன் திருவடி சேர்ந்தனர்†. இரண்டாம் பதிப்புப் புத்தகங்களும் இரண்டாம் பாக புத்தகங்களுஞ் செலவாகிப் பத்து வருஷங்க ளாய்விட்டன. இதனிடையில் முருகக்கடவுளின் அதுக்கிறுத்தால் இத் திருப்புகழ்ப் பாக்களை எமது கன்னெஞ்சமுங் கரையும்படி இன்னிசையுடன் பாடும் வல்லமை வாய்ந்த வள்ளிமலை ஸ்வாமிகளின் இடைவிடா முயற்சியால் திருப்புகழின் அருமை பெருமைகளை யறிய லுற்ற அன்பர்கள் பலரும் அதனை மறுபதிப்பிடும்படி எம்மை வற்புறுத்தலாயினர். ஆயினும் நான்கு வருஷ காலமாய் (4-8-1914 முதல் 11-11-1918 வரை) நமது அரசாங்கத்தாருக்கும் ஜெர்மனி தேசத்தாருக்கும் நடந்த யுத்தத்தின் காரணமாக எல்லாப் பொருள்களும் தொழிற்கூலியும் பன்மடங்கு விலையேறிவிட்டபடியால் இக்காரியம் எம்போல்வாருக்குச் சற்று அசாத்தியமாகவே தோன்றிற்று. இங்ஙன மிருக்கு மெல்லையில்

“***ஒன்றை

நீனையாத முன்வந்து நிற்பினு நிற்கும்
எனையாளு மீசன் செயல்” என முன்னுள்
ஒளவைமூ தாட்டி அருளிச் செய்த
நல்வழி யென்னுஞ் சொல்வழி யே, திரு

* இப்பாடல் திருப்புகழ் ஒலைப்புத்தக மொன்றன் முதலிற் காணப்பட்டது.

† இவரது சரித்திரம் தனியாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

முருகாற் றுப்படை முன்னுற இலங்கி
இந்நூ லிடத்தும் முன்னு விளங்குந்
திருப்பரங் கிரியெனும் பொருப்பமர் சேயடித்
குழுவலன் புள்ள உத்தம பத்தர்,
முருகெனு மொழியி லுருகு நெஞ்சினர்,
மதுரைப் பெருநன் மாநகர் மறையவர்,
தவசினி லுயரிய கவுசிக மரபினர்,
உடலுறு நேரையெ யொழித்திடற் கியன்ற
நூல்களிற் பயின்ற நுண்ணிய கேள்வியின்
உலகுளோர்க் குதவு முதார குணத்தினர்,
பிறவிநே யொழிக்கும் பிரான்திருப் புகழிற்
பெரிதுள மகிழும் பெற்றிமை யுடைபோர்,
எம்மிடம் மாறா இயைபு கொண்டவர்,
வேட்டவை நல்கும் வேந்தென லாகுந்
தம்மியற் பெயரை யிம்முக வுரையிற்
சாற்றாதல் தகாதெனத் தடுத்துத்
தந்தநற் பொருளால் வந்ததிப் பதிப்பே.

அருணாகிராத ஸ்வாமிகள் திருவாக்கென ஆன்றோர்
கூறும் அருமை நூல்களை மூன்றுபாகங்களாக அச்சிடலா
மெனக் கருதியுள்ளோம். இம் முன்றும்பதிப்பு I. முதற்
பாகத்தில் முருகக்கடவுளின் ஆறுபடைவீடுகள் எனப்படும்
திருப்பரங்குன்றம், திருச்சென்னூர், பழநி, திருவேரகம்,
குன்றுதோறூடல், பழமுதிர்சோலை என்னும் ஸ்தலங்களுக்
குரியனவான. எல்லாப் பாடல்களும் (450-பாடல்கள்)
அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. II. இரண்டாம் பாகத்திற்
(i) காஞ்சிபுரம், திருவானைக்கா, திருவண்ணாமலை, ஸ்ரீகாள
ஹஸ்தி, சிதம்பரம் ஆகிய) பஞ்சபூத ஸ்தலங்களும்,
(ii) காசிமுதல் இராமேசம் ஈறுவுள்ள ஏனைய ஸ்தலங்களும்,
III. முன்றும்பாகத்திற் பொதுப்பாடல்களும், ஸ்வாமிகள்
திருவாய்மலர்ந்துள்ள திருவகுப்பு, கந்தரந்தாதி, கந்த
ரலங்காரம், கந்தரஹூதி இவைகளும், ஸ்வாமிகளின்
சரித்திர ஆராய்ச்சி, திருப்புகழ் ஆராய்ச்சி, சந்தக்குறிப்
பகராதி முதலியனவும் வரும்.

xiv திருப்புகழ் மூன்றாம் பதிப்பின் முகவுரை.

ஆறுபடை வீடுகளுக் குரியனவாய் இதுவரை இரண்டாம் பாகத்திருந்த (606-619, 621-626, 934, 956, 965, 1009, 1204, 1231 எண்ணுள்ள) 26-பாடல்களும், இதுவரை யச்சிடப்படாது இப்பதிப்பில் **27, 28, 89, 111, 116, 142, 170, 174, 176, 185, 224, 237, 269, 275, 300, 348, 361, 382, 399, 400, 402, 410, 420, 433, 442** எண்ணுள்ள **25** - புதுப்பாடல்களும் ஆக, ஐம்பத்தொரு பாடல்கள் இப்பதிப்பிற் சேர்த்திருக்கின்றன.

வல்லக்கோட்டைக் குரிய பாடல்கள் திருச்செங்கோட்டுப் பாடல்களோடு பிழையாகச் சேர்ந்துவிட்டன என எந்தையார் முதற்பாகம் இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரையிற் குறித்த (339, 341, 349-352 எண்ணுள்ள) ஆறு பாடல்களும், வயலூருக் குரித்தெனத் தோன்றியதும் அப்பதிப்பில் 346-ஆவது எண்ணுள்ளதுமான ஒரு பாடலும் ஆக ஏழு பாடல்களையும், தனிச்சயம் என்பது குன்றுதோறுடல் ஸ்தலங்களில் ஒன்று அன்றென ஏற்பட்டபடியால், இப்பொழுது இரண்டாம் பாகத்தில் அத்தலத்துக்குரிய 620-ஆம்பாடலையும், இனிவரும் இரண்டாம் பாகத்திற் காணலாம்.

எமது தந்தையார் காலத்துக்குப்பின் எமது ஊக்கக் குறைவாலோ தெளர்ப்பாக்கியத்தாலோ புதுப்பாடல் ஒன்றேனுங் கிடைக்கவில்லை. திருப்புகழ் மூன்றம்பாகமென அச்சிடுவதற்குப் போதுமான பாடல்கள் இல்லாமையால் முதற்பாகம் இரண்டம்பதிப்பின் முகவுரைக் குறிப்பில் எமது தந்தையார் கூறியபடி அச்சிட வியலவில்லை.

இம் மூன்றாம் பதிப்பு அச்சிவிருக்கும் பொழுது எமக்கு மிகவும் உதவியாயிருந்தவரும் எமக்குத் தந்தை போல் மந்திர முரைத்து எம்மிடம் எக்காலுந் தாய் போற் றலையளி கொண்டவருமான எமது தமக்கையார் (2-12-1920) சென்னையிற் சிவபதமடைந்தனர். அவர்கள்

திருப்புக்குழ் மூன்றாம் பதிப்பின் முகவுரை. xv

இப் பதிப்பைக் கண்டு களியாமற் காலஞ்சென்றது எமக்கு மெத்த வருத்தத்தை விளைவிக்கின்றது. இப் பதிப்பை யச்சிடுவதில் எமக்கு மிக்க உதவிபுரிந்த சென்னைக் காகித வியாபாரிகளிடம் (Messrs. John Dickinson & Co., Paper Merchants) உத்தியோகத்துள்ள சேலம்-கி. [K. S.] துரைசாமி ஐயங்கா ரவர்களுக்கும், உயர்நீதிச் சாலை யில் (High Court) உத்தியோகமுள்ள ஆற்காடு-கா. [A. K.] ராமஸ்வாமி ஐய ரவர்களுக்கும், கம்பனிகள் ரிஜிஸ்தராகும் ஆபீஸில் (Registrar of Joint Stock Companies) உத்தியோகமுள்ள ஆங்கரை-கி. [A. K.] சுப்பிரமணிய ஐய ரவர்களுக்கும், இதனை யச்சிட இசைந்த P. R. ராமையர் கம்பனியாருக்கும், இன்னும் இப்பதிப்பு வெளிவருமாறு தமது மனோவாக்குக்காயங்களால் உதவிய அன்பராயினார் பலருக்கும் யாம் மிகவும் நன்றி பாராட்டுகின்றேம்.

பதினாறாயிரம் திருப்புகழ்ப் பாக்களில் இப்பொழுது கிடைத்தனவாக நா மெண்ணியிருப்பன 1300-பாடல்களே யாகின்றன. ஏனைய எக்கதி புக்கன? வேறெந்த நாட்டிலாவது வேறெந்த பாஷையிலாவது இத்துணை யருமை வாய்ந்த நூலொன் றுளதாயின் அந்நாட்டினராவது அப்பாஷாபிமானிகளாவது இத்துணை ஊக்கக்குறைவா யிருப்பார்களா? தமிழ்பிமானிகளாயுள்ள ஒவ்வொருவ ரும் தம்மாற் கூடியவரையிற் பிரயாசைப்பட்டால் இன்ன மும் பாடல்கள் கிடைக்குமென்பது எமது துணிபு. சேது மன்னர் போன்ற செந்தமிழ்ச் செல்வர்களும் தென்னாட்டு மடாதிபதிகளும் இந் நன்முயற்சியை மேற்கொள்ளுமாறு அவர்களை மிகவும் வேண்டிக்கொள்கின்றேம்.

இப்பதிப்பில் ஒவ்வொரு தலத்துக்கும் முதலில் எமக்குத் தெரிந்தவரையில் அதனிருப்பிடம் விசேடம் முதலியவற்றை ஒருவாறு குறித்திருக்கின்றேம். விராயக மலை, ராஜகெம்பீரவளநாட்டுமலை, ஞானமலை, கருகமலை, புகழி மலை இவற்றைப்பற்றி ஒன்றுந் தெரியவில்லை. இப்படியே

xvi திருப்புகழ் மூன்றாம் பதிப்பின் முகவுரை.

இனிவரும் இரண்டாம் பாகத்துள்ள அத்திக்குரை, இந்தம் பலம், ஒடுக்கத்துச்செறிவாய், கந்தனூர், கந்தன்குடி, கரியவனகர், காமத்தூர், சிறுவை (சிறுவாபுரி), தான் றேன்றி, தேவனூர், பாகை, பெருங்குடி, மருத்துவக் குடி, மாயாபுரி, முள்வாய், வாகைமாநகர், விஜயபுரம் என்பவற்றைப்பற்றியும் விவரம் தெரியவில்லை.

பொதியமலை யென்பது (இப்பதிப்பில் 412-413-ஆம் பாடல்க ளுள்ளது) அம்பாசமுத்திரம் ரெயில்வே ஸ்டேஷ னுக்கு ஏழுமைல் தூரத்தி லுள்ள தலபுராணம் பெற்ற பாவநாசம் ஆகும் என வைப்புத்தலவிளக்கம் நான்காம் பாகத்தில் தாம் அச்சிட்டிருப்பதைப் புதுவை-வே. சுப்ப ராய முதலியா ரவர்கள் சில தினங்களுக்குமுன் எமக்குத் தெரிவித்தனர். இவ்வாறு அன்பராயினார் தயைசெய்து தாங்கள் அறிந்துள்ளவற்றை எமக்குத் தெரிவிப்பார்க ளாயின் இனி வரும் பதிப்பிலேனும் அவ்விஷயங்களை வெளியாக்கலாம்.

மற்ற இரண்டு பாகங்களும்: விரைவில் வெளிவருமா றும் திருப்புகழ் ஒலைப்புத்தகங்கள் தம்மிடத்திருப்பனவற்றைத் தந்தும் பிறரிடத் திருப்பனவற்றைத் தரும்படி அவர்களைத் தூண்டியும் அன்பர்கள் உதவுமா றுந் திருத்தணிகேசன் திருவருள்கூட்டுமாறு அவரது திருவடி களைத் தியானிக் கின்றேம்.

சென்னை: 16. 5. 1921.	} வ. சு. சண்முகம்பிள்ளை.
292, விங்கசெட்டித் தெரு,	
துன்மதிநூல் வைகாசி 17 நடவ	

} வ. சு. செங்கல்வராயபிள்ளை.

வெற்றிலே லுற்ற துணை.

ஸ்ரீ அருணகிரிநாதஸ்வாமிகள்

சரித்திரச் சுருக்கம்.

இம் மகாநாபாவர் நினைக்க முத்தியளிக்குந் திவ்ய
கேஷத்திரமாகிய திருவண்ணாமலைமீலே அவதரித்தவர்.
இவர் பிரபுடதேவ மகாராஜா காலத்தில் இருந்ததாகச்
சொல்லப்படுவதாலும், அவ்வரசன் இங்கிலீஷ் வருஷம்
1450-இல் ஆண்டதாக ஏற்படுவதாலும், இவர் சற்றேறக்
குறைய 470-வருஷங்களுக்குமுன் இருந்திருத்தல்வேண்
டும். இவர் பாலியத்திற் சிற்றின்பத்தில் மூழ்கியிருந்து
அதனால் அதிக துன்புற்று, பின்பு முருகக்கடவுளுடைய
அருக்கிரகத்தினாலே அத்துன்பங்கள் நீங்கி, மெய்ஞ்
ஞானோபதேசம்பெற்று, அதிமதூரமும் அற்புதமுமான
பாடல்களினாலே அக்கடவுளுடைய திருப்புகழைத் துதித்
தார் என்பது இவர் பாடல்களினாலேயே நன்கு விளங்கு
கின்றது.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் முதலிய சைவசமயா
சாரியர்கள் எப்படிச் சிவஸ்தலங்கள்தோறும் சென்று
தேவார திருவாசகங்களைப் பாடினார்களோ அப்படியே
அருணகிரிநாதஸ்வாமிகளும் சிவஸ்தலங்களுக்கும் சுப்பிர
மணியகேஷத்திரங்களுக்கும் சென்று, அங்கு வீற்றிருக்கும்
சுப்பிரமணியக்கடவுளைப் பாடிவந்தார். அப்பாடல்களுக்
குத் திருப்புகழ் என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று. ஸ்வாமிகள்
பாடிய திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் பதினாறுபிர மென்று

xviii ஸ்ரீ அருணகிரிநாத ஸ்வாமிகள் சரித்திரச் சுருக்கம்.

*ஆன்றோர் கூறியிருக்கின்றனர். அவைகளில் இக்காலத்தில் ஓ ராபிரமேனும் ஒருங்கு கிடைப்பது அரிதாயிருக்கிறது. இவருடைய அதி அற்புதமான வாக்கு வல்லபத்துக்கு,

“வாக்கிற் கருணகிரி வாதவூ ரார்கனிவில்
தாக்கிற் றிருஞான சம்பந்தர்—நோக்கிற்கு
நக்கீர தேவர் நயத்துக்குச் சுந்தரனார்
சொற்குறுதிக் கப்பரெனச் சொல்”

என்னும் பாடலே சான்றும். இவர் வாக்கின் பிரபாவத் தைப் பற்றியன்றோ அதைக் ‘கடல்மடைதிறந்தவெள்ளம்’ என்றும் கூறுகின்றனர்.

அருணகிரிநாத ஸ்வாமிகள் அருளிச்செய்த மஹை நூல்கள் திருவகுப்பு, கந்தரந்தாதி, கந்தரலங்காரம், கந்தரநுபூதி என்பவைகளாம். கந்தரந்தாதி, ஸ்வாமிகள் ஷில்லிபுத்தூரா ருடன் தர்க்கஞ்செய்த காலத்திற் பாடப்பட்டதென்றும் அதற்கு உரை அவ்ஷில்லிபுத்தூராரே செய்தனரென்றும், அதில் “தித்த” என்று தொடங்கும் றுச-ஆவது செய்யு ளுக்கு அவர் உரை செய்யமாட்டாமல் திகைத்துத் தோல்வியுற்றனரென்றும், அதற்கு ஸ்வாமிகளே உரை யருளிச்செய்தனரென்றும், பின்பு மஹைப் பாடல்களுக்கு ஷில்லிபுத்தூராரே உரைசெய்து முடித்தனரென்றும் ஆன்றோர் கூறியிருக்கின்றனர்.

* வரகவி-மாரீக்கசகாயதேவர் அருளிச்செய்த திருவிரிஞ்சை முருகன் பிள்ளைத்தமிழ், காப்புப்பருவம் 10-ஆவது செய்யுள்:—

“ஆம்மைமுலை யுண்டுவிளை யாடுமிளை யோனைஎமை யாட் கொண்ட குமரோசனைச், செம்மையுள ஆறுமுக னைத்திருவி ரிஞ்சை வரு சேயைப் புரந்தருன்கவே, மும்மைமல மகலநக் கீரமுனிர் சொன்னதிரு முருகா நெனுந்தேறலும், எம்மநுண கிரிநாத ரோது பதி னற யிரந் தீருப் புகழமுதுமே.”

† “தித்தத்தத் தித்தத் திதிதாதை தாததுத் தித்தத்திதா தித்தத்தத் தித்த திதித்தித்த தேதுத் துதித்தித்தா தித்தத்தத் தித்தத்தை தாத திதேதுதை தாததத்து தித்தத்தத் தித்தித்தி தீதி திதிதுதி திதொத்ததே.”

புநீ அருணகிரிநாத ஸ்வாமிகள் சரித்திரச் சுருக்கம். xix

ஸ்வாமிகளுடைய பாடல்கள் அதி அற்புதமான வாக்கா யிருப்பதன்றி, பொருளமைவிலும் மிகச் சிறந்தனவாக இருக்கின்றன. அவைகளி லடங்கியிருக்கும் விசேஷார்த்தங் கள் தெளிந்த ஞானிகளுக்கேயன்றி நம்போற் சாதாரண மானவர்களுக்குப் புலப்படுவது கஷ்டம். மகானாகிய நாயு மான ஸ்வாமிகள் அவைகளைக் கண்டுணர்ந்தன்றோ,

“ஐயா அருணகிரி அப்பா உணைப்போல
மெய்யாக வோர்சொல் விளம்பினர்யார்—வையகத்தோர்
சாற்றரிதென் றேசற்றார் தன்னையாய் முக்கணெந்தை,
நாற்றிசைக்குங் கைகாட்டி னான்.”

என்று வியந்து கூறியிருக்கின்றனர்.

வேலு மயிலுந் துணை.

—————

ருகமயம்.

வேலு மயிலுந் துணை.

பதிப்பாசிரியர் மீது சிறப்புப் பாயிரம்.

மஹா மஹோபாத்தியாயர் - பிறும்மழூ-

உ. வே. ஸ்வாமிநாதையரவர்கள் இயற்றியவை.

பூவரு மமல னயிற்கரச் செவ்வேள் பொன்னடி யேரினைத் துருகித்
தாவரு மநுண கிரிப்பெருங் கவிஞன் சாற்றிய திருப்புகழ் பலவும்
மேவருநிலையை யுணர்ந்தவனருளே மெய்த்துணை யாக்கொடு தேடி
யாவரும் பெறச்செய் சுப்பிரமணிய வேந்தல்சீ ரியம்புறற் பாற்றே.

தக்கசீர் நீதி பதியெனத் தான்சேர் தலத்தொழி முளசிவா லயத்தின்
மிக்கசீர்த்தமிழ்நூல் பலவெளிவரச்செய் மேதகை யானீடினைத்தே
நெக்கசீ ருளத்த னவனடி யவர்பா னேயமிக் குடையவ னெங்குந்
தொக்கசீர் மிகுத்த சுப்பிரமணிய சுருணவேள் போல்பவர் யாரே.

திருப்புகழ் இரண்டாம்பாகம் முதற்பதிப்புப் பாடல்களை

அச்சிடுமுன் பரிசோதித்த சேலம் காலேஜ்

தமிழ்ப்பண்டிதர்

ச ர வ ண ப் பி ள் னை ய வ ர் க ள்

இயற்றியவை.

வேதமுதற் பொருளியல்பைப் பரமனிரு செவிமடுப்ப

விளம்புஞ் செவ்வேள்

மேதகுமெய்ப் புகழுயர்ச்சி திருப்புகழென் றொருபெயரால்

விளங்கக் காட்டிப்

பூதலத்தி லருணகிரி நாதர்திரு வாய்மலர்ந்த

புதிதப் பாடல்

ஏதமறு பதினாறு யிரமென்பா ரதன்பெருமை

யியம்புற் பாற்றே.

(க)

அன்னவற்றி லொருசிலவே யச்சுவா கனத்தூலவ
வவற்றை நாளு
மன்னியவன் பாலோதி யுளமுருகிப் பாராட்டி
வருங்கா லின்னும்
பன்னுபல பாடலுள வெணும்பான்மை தெரிந்தவையும்
பயில வேண்டும்
இந்நிலத்தி லெனுங்காதல் முதிர்ந்தாலா லியன்றமுயற்
றிழைப்பா மென்றே (உ)

மூவாரு ளியவாக்கிற் சிலகேட்டுக் கனிந்துருகி
முழுதுங் காணற்
காவல்பெரு கியவளவர் கோன்முயன்ற திறநிகர்ப்ப
அரிய பாடல்
மேவுதிருப் புகழ்முறைக ளிருக்குமிட நனிவினவி
விருப்பாற் றேடித்
தாவிலா திருந்தபல பிரதிவா நோக்கியின்பச்
சலதி மூழ்கி (ங)

ஆங்கவற்றி லடங்கியநற் பனுவலள வீரனுதா
றாக வுள்ளம்
ஏங்கியே யேனையவை யெக்கதிபுக் கனவோவென்
றினைந்து ஞானத்
தோங்குமறு முகப்பரமன் திருவருள்போன் மிதுவெனத்த
னுள்ளந் தேறிப்
பாங்குபெற வையெங்கும் பயின் றின்ப மிகவினைக்கும்
பான்மை நாடி. (ச)

செல்லேறிப் பல்வகைய வழுஉப்போதிந்து சிதைந்துமுறிந்
தகவை நீண்ட
* புல்லேட்டைத் தக்காரைக் கொடுத்திருத்தி யுறத்திருத்திப்
பூம்பா வைப்போர்

xxii பதிப்பாசிரியர் மீது சிறப்புப் பாயிரம்.

வில்லேறு மதிமுகத்தாள் பொடியினின்று மேலெழுந்த
வியப்பீ தென்ன
மல்லேறுந் திருப்புகழாந் தேம்பாவை யச்சியற்றி
வழங்கி னானால். (ந)

மன்னுசிவ புண்ணியமா மிப்பணியைக் கடப்பாடாய்
மதித்துச் செய்த
அன்னபெருந் தகையாரென் னிடிழைக்கல்வேந் தொண்டைநாட்
டகத்து மேவிக்
கன்னியுமை யறம்வளர்க்குங் கச்சிநகர் மேல்பாலுங்
கவின்வன் றெண்டர்க்
கன்னமறி யாப்பரம னன்னமிரந் தூட்டுகச்சூ
ரதுகீழ் பாலுங் (ங)

* விடக்குப்பட் டொளிர்வேலோன் சூர்முதலைப் பொருதழித்த
வீர மாறக்
†கடக்குப்பட் டணிந்ததெனத் திகழ்முலையா ரிருவரொடுங்
களிப்பு நீடித்
†தடக்குப்பட் டலர்முப்பூத் தவறாது சூடுதிருத்
தணியாம் வெற்பு
வடக்குப்பட் டிடவுநின்ற வடக்குப்பட் டெனும்பதியில்
வந்த தூயோன். (ஏ)

பரவுபுகழ் பெருகியசீர் கருணை மரபுதித்தோன்
பாரி லாசை
விரவுதராக் கௌதமனார் கோத்திரத்தான் முரணிருவர்
மேலுங் கீழுந்
துருவியுநா டருமருணைப் பரமனடிப் புகழ்நானுந்
தூய வன்போ
ஓரைசெய்தணி காசலப்பேர்ச் சுருணனுளுந் றியதவத்தி
னுருவாஞ் சீலன். (அ)

* விடக்கு=ஊன். † கடமும் தடமும் நான்காம் வேற்றுமை
உருபேற்று அத்துச்சாரியை யின்றி வந்தன.

இலக்கணமுற் றிடக்கமலை முனமளித்த மாரனரு
 விழந்தோ னாகி
 அலக்கணுற்ற திறநோக்கி யவனிலுமிக் குயர்சேயை
 யாய நோன்பால்
 நலக்கவளித் தெனக்கணவன் மொழிகடவா விருந்தோம்பு
 நலஞ்சால் சீர்த்தி
 இலக்குமியாம் பெண்ணரசி யீன்றெடுத்த தனிப்பால
 னின்னுங் கேண்மின். (க)

நலமருவு வாப்மைமுதற் பலகுணமு நிறைந்துசிவ
 ஞானம் பத்தி
 இலகுறப்பூண் டகங்கார மறவிடுத்துத் துலாக்கோலி
 னியல்பீ தென்ன
 நிலமிசைமோர் புகழ்ந்துரைப்ப நீதிபதி யதிகார
 நிகழ்த்து சீரான்
 வலமருவு தணிகேச னடிபணிசுப் பிரமணிய
 மகிபன் றானே. (க0)

திருப்புகழ்ச் சிறப்புப் பாயிரம்.

[துப்பாயிரம் பூர்வத்துள்ள அபிபுத்தர்களாற் செய்யப்பட்டுப் புராதன பிரதிகளில் எழுதி வழங்கிவருவது.]

நாற் சிறப்பு.

எல்லாரு ஞானத் தெளிஞரே கேளிர்சொல்
கல்லெல்லாம் மாணிக்கக் கல்லாமோ—பொல்லாக்
கருப்புகழைக் கேட்குமோ கானமயில் வீரன்
திருப்புகழைக் கேட்குஞ் செவி. (க)

மாணிக்கம் பூண்பார்க்கு மற்றொருகல் வேண்டுமோ
ஆணிப்பொன் கையுறுவார்க் கையுறவேன்—பேணிப்பின்
செவ்வேல் விநோதன் திருப்புகழ்சிந் தித்திருப்பார்க்
கெவ்வேலை வேண்டு மினி. (உ)

சீரார் திருப்புகழைச் செவ்வேள்மே லன்பாக
ஆராய்ந் துரைத்தான் அருணகிரி—நேராக
அந்தப் புகழை யதுதினமு மோதாமல்
எந்தப் புகழோது வீர். (ஈ)

அருணகிரி நாத னகிலதலத் துன்னைக்
கருணையினற் பாடுங் கவிபோற்—பிரியமுற
வேறுமோர் புன்கவிகள் வேலோனே நின்செவியி
லேறுமோ என்னே யினி. (ச)

ஆனைமுக வற்குளைய ஐயா அருணகிரி
தேனையை சொல்லான் திருப்புகழை—பானினைந்து
போற்றிடவு நின்னைப் புகழ்ந்திடவும் பொற்கமலஞ்
சாத்திடவு மோதிடவுந் தா. (ரு)

திருப்புகழ்ச் சிவணத்தால் வேதார்த்தாதி அணைத்தும் அறிய
லாம்; ஆதலால் அதனையே கேட்க என்றது.

வேதம்வேண் டாஞ்சுகல வித்தைவேண் டாங்கித்
நாதம்வேண் டாம்ஞான தால்வேண்டாம்—ஆதி
குருப்புகழை மேவுகின்ற கொற்றவன்தான் போற்றும்
திருப்புகழைக் கேளீர் தினம். (௬)

நூற் பாயிர்.

ஞானம் பெறலாம் நலம்பெறலாம் எந்நாளும்
வானம் அரசாள் வம்பெறலாம்—மோனவி
டேறலாம் யானைக் கிளையான் திருப்புகழைக்
கூறினார் காமேயிக் கூறு. (௭)

ஆறுமுகந் தோன்றும் அழகியவேல் தோன்றுமவன்
ஏறுமயில் தோன்று மெழில் தோன்றும்—சீறிவரு
ஞான முடியைத் துணித்தோன் திருப்புகழைப்
பாரில் வழங்கினோர் பால். (௮)

அன்பர் வினவ ஆண்டவன் விடையருளியதாக மேலையதை
வற்புறுத்தியது.

பொருப்பது பொடிப்பட விடுத்திடுகை வேலா
இருப்பிட முனக்கெது எனக்கரு ளியம்பாய்;
உருக்கநல் விழுக்குல மொழுக்கநில றேனுந்
திருப்புகழ் படிப்பவர் மனத்தினி லிருப்பாம். (௯)

அங்கனம் அருளக்கேட்ட அன்பர் ஆண்டவனை கோக்கிக்
கூறியதாகத் திருப்புகழ் படிப்போர் தீரல் கூறியது.

திருப்புகழ் படிக்குமவர் சிந்தைவறு வாரிலை
தருத்தரை மதிப்பதிலை யுன்றனரு வாரிலை
பொருப்புக மிகப்பொருது வென் றுமயில் மீதே
கரித்தொரு திருத்தணியில் நின்ற பெரு மாளே. (10)

நூலாசிரியர் பெயரோடு நூற்பண்பும் பெயரும் உணர்த்தி
அதனைத் துதிப்போர் பேறுங் கூறியது.

ஓராறு மாமுகனும் உச்சிதமெய்ஞ் ஞானகுதன்
பேரால் அருணகிரி பேருலகிற்—சீராருந்
தோத்திரம் தாகத் துதிக்குந் திருப்புகழை
வத்தினவ ரீடேறு வார். (கக)

வள்ளிமண வாளன் மயிலேறும் வள்ளல்தனைத்
தெள்ளுதமி ழாற்புனைந்து சீர்பெறவே—உள்ளபடி
வைப்பாம் அருணகிரி வாழ்த்துந் திருப்புகழைக்
கற்பார் கரையேறு வார். (கஉ)

திருப்புகழ் இன்ன இன்னதற்கு இன்ன இன்னதாம் எனல்.
அருணகிரி நாதர்பதி னுறு யிரமென்
றுரைசெய் திருப்புகழை யோதீர்—பாகதிக்கல்
தேணி யருட்கடலுக் கேற்ற மனத்தளர்ச்சிக்
காணி பிறனிக் கரம். (கங)

திருப்புகழ் வழிபாட்டாற் கூற்றையும் வெல்லலாம் எனக்
கெடிபெற உரைத்தது.

திருப்புகழைக் கற்கத் திருப்புகழைக் கேட்கத்
திருப்புகழை நித்தஞ் செய்க்கத்—திருப்புகழை
அர்ச்சிக்க முத்தியெளி தூதமே கூற்றைவேன்று
கேர்ச்சிக்க லாமே கேட. (கச)

திருப்புகழின் பிரபாவம்.

மடங்க னடுங்குந் தனைச்சுடு மீதென்று மாதிரத்தோர்
ஆடங்கி நடுங்குவர் சூலா யுதமென் றசுரர்கடல்
ஒடுங்கி நடுங்குவர் வேலா யுதமென் றுரகனுங்கிழைக்
கிடங்கி னடுங்கு மயிலோன் திருப்புகழ் கேட்டளவே. (கரு)

திருப்புக ழடியார் பெருமை.

தருப்புகழ் வல்ல சுரர்மகள் நாயகன் சங்கரற்குக்
குருப்புகழ் வல்ல குமரேசன் ஷண்முகன் குன்றெறிந்தோன்
மருப்புகழ் வல்ல அருண கிரிபெயர் வள்ளல்சொன்ன
நிருப்புகழ் வல்லவர் சீர்பாதத் தூளியென் சென்னியதே. (கக)

திருப்புகழ்ச் சிறப்புப் பாயிரம் முற்றிற்று.

புத்தகத்தைப் படிக்கத் தொடங்குமுன் பின்வரும் திருத்தங்களைச் செய்துகொள்க. எழுத்துச் சிதைவினாலும் அச்சப் பிறழ்வினாலும் சிற்சில இடங்களிலுண்டான பிழைகளை ஆங்காங்குத் தக்கவாறு திருத்திக்கொள்க.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம். பாட்டு. வரி. பிழை. திருத்தம்.

கக	16	12	சிந்தைகூடா ;	சிந்தைகூடாக் ;
கஉ	31	22	கறுக்குக்கொண்	கறுக்குங்கொண்
குக	57	9	பேரரா	போரா
க௦க	127	-	ஆம் பாடலுக்குப் பின்வரும் குறிப்பைச் • சேர்த்துக் கொள்க :	

“பவளச் சடிவப் பரமற் கொருசொற் பகர்வோனே—
பழனப் பொழில்சுற் றுறுபொற் றணிகைப்
பதியிற் குமரப் பெருமானே.”—என்றும் பாடம்.

ககக	168	11	கிரண	கிரண
கசக	182	14	வுற்றோரு	வுற்றோரு
கசுஎ	216	5	வேவு	மேவு
கஎக	236	16	தூன்றுதோ	தூன்றுதோ
உ௦க	268	23	மணத்தை	மணத்த
உ௦எ	277	22	டிக்குழ	டிக்குழ
உகசு	...	2	வல்லி	வல்லி
உசக	331	22	திரிய	தெரிய
உஅரு	377	10	பொழிலேறுஞ்-	பொழிலேறுஞ்-

ககக 420-ஆம்

பாட்டின் குறிப்பு ...	கருளிய	கருளியதாய்
கஉ௦ 422 2	தரங்க	தரங்கம்

[க] பாட்டு முதற் குதலைமொழியினுற் குதலைமொழியினுற்
குறிப்பகராதி

முருகக் கடவுள் துதி.

ஆசிரிய விருத்தம்.

ஏறுமயி லேறிவினை யாடுமுக மொன்றே

ஈசருடன் ஞானமொழி பேசுமுக மொன்றே

கூறுமடி யார்கள்வினை தீர்க்குமுக மொன்றே

குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுக மொன்றே

மாறுபடு சூரரை வதைத்தமுக மொன்றே

வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுக மொன்றே

ஆறுமுக மானபொருள் நீயருளல் வேண்டும்

*ஆதியம ராவதிய மர்ந்தபெரு மாளே.

வேலு மயிலுந் துணை.

* ‘ஆதி யருணாசல மமர்ந்த பெருமாளே’ என்றும் பாடம்.

உ

கணபதி துணை.

நீருத்தணிகேசன் துணை.

சிவமயம்.

அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த

திருப்புகழ்.

விநாயகர் துதி.

கைத்தல *நிறைகனி யப்பமொ டவல்பொரி

கப்பிய கரிமுக

னடிபேணிக்-

கற்றிடு மடியவர் புத்தியி லுறைபவ

கற்பக மெனவினை

கடிதேகும் ;

மத்தமு மதியமும் வைத்திடு மான்மகன்

மற்பொரு திரள்புய

மதயானை-

மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை

மட்டவிழ் மலர்கொடு

பணிவேனே ;

முத்தமி முடைவினை †முற்படு கிரிதனில்

முற்பட எழுதிய

முதல்வோனே-

முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம்

அச்சது பொடிசெய்த

அதிரீரா ;

அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்

அப்புன மதனிடை

யிபமாகி-

அக்குற மகளுட னச்சிறு முருகனை

அக்கண மணமருள்

பெருமானே. (க)

* 'நிறையவல் முப்பழ மொடுபொரி' என்றும் பாடம்.

† முற்படு கிரி = மேரு மலை.

‡ இபம் = யானை.

இதன் முடிபு.

கரிமுகன் அடிபேணி... அடியவர் புத்தியிலுறைபவ! கற்பகம்!
என, வினை... ஏகம். (ஆதலால் யான்) ... அரண்மகன்... மதயானை
(ஆகிய) மத்தள வயிறனை, உத்தமி புதல்வனை ... மலர்கொடு
பணிவேன். (என்செய்து, எதன்பொருட்டுப் பணிவேன் எனில்)...
முதல்வோனே! ... அதிதீரா! ... பெருமானே! (எனத்துதிசெய்து,
எடுத்துக்கொண்ட துதிநூ லாகிய இப்பிரபந்தம் இடையூ நின்றி
யினிது முடிதற்பொருட்டுப் பணிவேன் என்க.)

* உம்பர்தருத் தேனுமணிக் கசிவாகி-
ஒண்கடலிற் றேனமுதத் துணர்வூறி ;
இன்பரசத் தேபருகிப் பலகாலும்-
என்றனுயிர்க் காதரவுற் றருள்வாயே ;
தம்பிதனக் காகவனத் தணைவோனே-
தந்தைவலத் தாலருள்கைக் கனியோனே ;
அன்பர்தமக் கானநிலைப் பொருளோனே-
ஐந்துகரத் தானைமுகப் பெருமானே. (உ)

† பக்கரைவி சித்ரமணி பொற்கலணை யிட்டநடை
பகையெனு முகர்தூர கமுநீபப்-
பக்குவம் லர்த்தொடையும் அக்குவடு பட்டொழிய
பட்டுருவ விட்டருள்கை வடிவேலும் ;
திக்கதும் திக்கவரு குக்குடமும் ரகைநரு
சிற்றடியு முற்றியப னிருதோளும்-
§ செய்ப்பதியும் வைத்துயர்தி ருப்புகழ்வி ருப்பமொடு
செப்பெனள னக்கருள்கை மறவேனே ;

* உம்பர்தரு = சந்தானம், அரிசந்தனம், மந்தாரம்,
பாரிஜாதம், கற்பகம் என்னும் ஐவகைத் தெய்வத் திருக்கூங்கள்.
தேனு = காமதேனு என்னும் தெய்வப் பசு. மணி = சிந்தாமணி
யென்னும் தெய்வத் தந்தம். இம்மூன்றும் தம்மை யடைந்தோர்க்கு
அவர்கள் விரும்பிய பொருள்களைத் தரவல்லன.

† பக்கரை = அங்கவடி. ‡ கலணை = கல்லணை = குதிரைச் சேணம்.

§ செய்ப் புதி = வய லூர்.

* இக்கவரை நற்கனிகள் சர்க்கரைப் ருப்புடனெய்
 எட்பொரிய வற்றுவரை யினரீர் ஸ்வண்-
 டெச்சில்பய றப்பவகை பச்சரிசி பிட்டுவெள
 ரிப்பழமி டிப்பல்வகை தனிமூலம் ;
 மிக்கஅடி சிற்கடலை பக்ஷணமெ னக்கொளொரு
 விக்கிநச மர்த்தனெனு மருளாழி-
 வெற்பகுடி லச்சடி ல விற்பரம ரப்பரருள்
 வித்தகம ருப்புடைய பெருமானே. (௩)

விடமடைசு வேலை யமார்படை சூலம்
 விசையன்விடு பாண் மெனவேதான்-
 விழியுமதி பார விதமுமுடை மாதர்
 வினையின்வினை வேது மறியாதே ;
 கடியுலவு பாயல் பகலிரவெ னுது
 கலவிதனில் முழுகி வறிதாய-
 கயவன்றி வீன னிவனுமுயர் நீடு
 கழவினைகள் சேர அருள்வாயே ;
 இடையர்சிறு பாலை திருடிகொடு போக
 இறைவன்மகள் வாய்மை யறியாதே-
 இதயமிக வாடி யுடையபினை நாத
 கணபதியெ னும முறைகூற ;
 அடையலவ ராவி வெருவஅடி கூர
 அசலுமறி யாம லவரோட-
 அகல்வதென டாசொ லெனவுமுடி சாட
 அறிவருளும் ஆனை முகவோனே. (௪)

நினது திருவடி சத்திம யிற்கொடு
 நினைவு கருதிடு புத்திகொ டுத்திட
 நிறைய அமுதுசெய் முப்பழ மப்பழு நிகழ்பால்தேன்-

* இக்கு+அவரை; இக்கு=கரும்பு.

† வண்டு எச்சில் = தேன்.

நெடிய வளைமுறி யிக்கொடு லட்டுகம்
 நிறவி லரிசிப ருப்பவ லெட்பொரி
 நிகரி லினிகத லிக்கனி வார்க்கழு மிளரீரும் ;
 மனது மகிழ்வொடு தொட்டக ரத்தொரு
 மகர சலநிதி வைத்தது திக்கர
 வளரு கரிமுக வொற்றைம ருப்பனை வலமாக-
 மருவு மலர்புனை *தொத்திர சொற்கொடு
 வளர்கை குழைபிடி †தொப்பண குட்டொடு
 வனச பரிபுர பொற்பத அர்ச்சனை மறவேனே ;
 தெனன தெனதென தெத்தெனெ னப்பல
 ‡சிறிய அறுபத மொய்த்துதி ரப்புனல்
 திரளு முறுசதை பித்தநி னைக்குடல் செறிமுனை-
 செரும வுதரநி ரப்புசெ ருக்குட
 னிரைய வரவநி றைத்தக ளத்திடை
 திமித திமிதிமி மத்தளி டக்கைகள் செகசேசே;
 எனவெ துகுதுகு துத்தென வொத்துகள்
 துடிக ளிடிமிக வொத்துமு முக்கிட
 டிமுட டிமுடிமு டிட்டிமெ னத்தனி லெழுமோசை-
 இகலி யலகைகள் கைப்பறை கொட்டிட
 இரண பயிரவி சுற்றாந டித்திட
 எதிரு நிசிர ரைப்பெலி யிட்டருள் பெருமானே. (ஔ)

* தொத்திர சொற்கொடு = தொத்திர சொல் கொண்டு.

† தொப்பணம் = தோப்பணம், தோப்புக்கரணம்.

‡ சிறிய அறுபதம் = ௭.

உ
சிவமயம்.

திருப்புகழ்.

நூல்.

1. *முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை

†அத்திக்கிறை சத்திச் சாவண
முத்திக்கொரு வித்துக் குருபா எனவேதும்-
முக்கட்பா மற்குச் ‡சுருதியின்
முற்பட்டது கற்பித் §திருவரு
முப்பத்துமு வார்க்கத் ||தமாரு மடிபேணப் ;
பத்துத்தலை தத்தக் கணை ||தொடு
ஒற்றைக் ¶கிரி மத்தைப் பொருதொரு
பட்டப்பகல் வட்டத் திகிரியி லீரவாகப்-
ஔத்தற்கிர தத்தைக் கடவிய
§பச்சைப்புயல் மெச்சத் தகுபொருள்
பகஷத்தொடு ரக்ஷித்தருள்வது மொருநாளே;

* 'முத்தைத் தரு' என்னும் இச் செய்யுள் அருணகிரிநாதர் ஆதியில் அருளிச் செய்ததாக ஆன்றோர் வரைந்து வழங்கி வருதலின் முதலில் வைக்கப்பட்டது.

'முத்தித்தரு பத்தித் திருநகை' என்றும் பாடம்.

† அத்தி=தெய்வயானை. ‡சுருதியின், முற்பட்டது=பிரணவம்.

§ இருவர்=பிரம விஷ்ணுக்கள்.

|| தொட்டு எனற்பாலது தொடு எனத் தொகுக்கப்பட்டது.

¶ கிரி மத்தைப் பொருது=மந்தரகிரியாகிய மத்தைக்கொண்டு (திருப்பாற்கடலைக்) கடைந்து.

ஔ பத்தன்=அருச்சுனன்.

§ பச்சைப் புயல்=விஷ்ணு.

தித்தித்தெய வொத்தப் பரிபுர
 நிர்த்தப்பதம் வைத்துப் பயிரவி
 திக்கொட்கந டிக்கக் கழுகொடு *கழுதாடத்-
 திக்குப்பரி அட்டப் பயிரவர்
 தொக்குத்தொகு தொக்குத் தொகுதொகு
 சிதரப்பவு ரிக்குத் த்ரிகடக எனவோதக் ;
 கொத்துப்பறை கொட்டக் களமிசை
 குக்குக்கு குக்குக் குக்குகு
 குத்திப்புதை புக்குப் பிடியென முதுகுகை-
 கொட்புற்றெழ நட்பற் றவுணரை
 வெட்டிப்பலி யிட்டுக் குலகிரி
 குத்துப்பட வொத்துப் பொரவல பெருமானே.

இதன் முடிபு.

அத்திக்கிறை ! ... சரவண !... குருபர ! எனவோதும்
 பாமற்கு... கற்பித்து, இருவரும்...அமரரும் அடிபேண, ...பயிரவி
 நடிக்க,...கழுது ஆட, ...அட்ட பயிரவர்...ஓத, பறை கொட்ட,...
 கடகை புக்குப் பிடி யென,...அவுணரை வெட்டிப் பலியிட்டு,...கிரி
 குத்துப்பட...பொரவல பெருமானே!...தலைதத்தக் கணைதொட்டு,
 ... கிரிமத்தைப் பொருது, ... பகல்... இரவாக ... இரதத்தைக்
 கடவிய பச்சைப்புயல் மெச்சத்தகு பொருளே ! (நீ எளியேனை)
 இரகித்தருளும் ஒருநாளும் உளதோ ?

முருகக்கடவுளின் முக்கிய திருப்பதிகள் ஆறனுள்

முதலாவது

திருப்பரங்குன்றம்.

[மதுரைக்குத் தென்மேற்கு 4-மைல். சம்பந்த ஸ்வாமிகள் சந்தாமூர்த்தி ஸ்வாமிகள் இவர்களுடைய பாடல் பெற்றது. முருகக் கடவுள் தெய்வயானையம்மையை மணந்த ஸ்தலம். தீர்த்தம்—சரவணப் பொய்கை. மலைவலம் வரலாம். நக்கீரதேவர் பூதத்தாற் குகையி லடைக்கப்பட அவர் திருமுருகாற்றுப்படை பாடி வேலாயுதத்தி னுதவியாற் குகையினின்றும் வெளிவந்த அரும்பதி. நிரம்பவழகியர் பாடிய ஸ்தலபுராணமொன் றுளது.]

2. கனகந்திரள் கின்றபெ ருங்கிரி

தனில்வந்துத கன்தக னென்றிடு

கதிர்மிஞ்சிய செண்டையெறிந்திடு கதியோனே-
கடமிஞ்சி யநந்த விதம்புணர்

கவளந்தனை யுண்டு வளர்ந்திடு

கரியின் றுணை யென்று பிறந்திடு முருகோனே;
பனகந்துயில் கின்ற திறம்புனை

கடல்முன்பு கடைந்த பரம்பரர்

படரும்புய லென்றவ ரன்புகொள் மருகோனே-
பலதுன்ப முழுன்று கலங்கிய

சிறியன்புலை யன்கொலை யன்புரி

பவமின்று கழிந்திட வந்தருள் புரிவாயே;
அனகன்பெயர் நின்றுரு ஞுந்திரி

புரமுந்திரி வென்றிட விற்புடன்

அடிவந்தந குந்திறல் கொண்டவர் புதல்வோனே-
அடல்வந்து முழங்கி யிடும்பறை

டுடுண்டுடு டுண்டுடு டுண்டென

அதிர்கின்றிட அண்ட ரெரிந்திட வருசூரர்;

மனமுந்தழல் சென்றிட வன்றவ
ருடலுங்குட லுங்கிழி கொண்டிட
மயில் *வென்றனில் வந்தரு ஞங்கன பெரியோனே-
மதியுங்கதி ருந்தட வும்படி
யுயர்கின்ற வனங்கள் பொருந்திய
வளமொன்று பரங்கிரி வந்தருள் பெருமானே. (க)

3. சருவும்படி † வந்தன னிங்கித
மதனின்றிட அம்புலி யஞ்சுடு
தழல்கொண்டிட மங்கையர் கண்களின் வசமாகி-
சயிலங்கொளு மன்றல் பொருந்திய
பொழிலின்பயில் தென்றலு மொன்றிய
தடவஞ்சுணை துன்றி யெழுந்திட திரமாவே;
இரவும்பக லந்தியு நின்றிடு
குயில்வந்திசை தெந்தன வென்றிட
இருகண்கள் துயின்றிட லின்றியும் ஆயர்வாகி-
இவனெஞ்சு ‡ பதன்பத னென்றிட
மயல்கொண்டுவ ருந்திய வஞ்சகன்
இனியுன்றன்ம லர்த்தில கும்பதம் அடைவேளே;
திருவொன்றிவி ளங்கிய § அண்டர்கள்
மனையின்தயி ருண்டவ னெண்டிசை
திகழும்புகழ் கொண்டவன் || வண்டமிழ் பயில்வோர்பின்-

*வென்=முதுகு.

†வந்தனன் என்பது வந்து என்னும் பொருளைத் தரும் முற்றெச்சம்.

‡ பதன்பத னென்றிட=பதைபதைக்க.

§ அண்டர்கள்=இடையர்கள்.

|| வண்டமிழ் பயில்வோர்பின் திரிகின்றவன் என்றது,

“கணிவண்ணன் செல்கென்றான் காமருபூங் கச்சி
மணிவண்ண றீகிடக்க வேண்டாம்—துணிவொன்றிச்
செந்நாப் புலவோன்யான் செல்கின்றே னீயுமுன்றன்
பைந்நாசுப் பாய்சுருட்டிக் கொள்” என்ற திருமழிசை
யாழ்வார் பின் சென்றதை.

திரிகின்றவன் மஞ்ச நிறம்புனை
 பவன்மிஞ்சதி றங்கொள வென்றடல்
 ஜெயதுங்கமு சூத்தன் மகிழ்ந்தருள் மருகோனே;
 மருவுங்கடல் தூந்துமி யுங்குட
 முழுவங்களுக்கு மின்குமி னென்றிட
 வளமொன்றிய செந்திலில் வந்தருள் முருகோனே-
 மதியுங்கதி ரும்புய லுந்தின
 மறுகும்படி அண்ட மிலங்கிட
 வளர்கின்ற பரங்கிரி வந்தருள் பெருமானே. (உ)

4. அருக்கு மங்கையர் மலரடி வருடியெ
 கருத்த றிந்துமி னரைதனி லுடைதனை
 அவிழ்த்து மங்குள அரசிலை தடவியு மிருதோளுந்-
 றனைத்தி மங்கையி னடிதொறு நகமெழ
 வுதட்டை மென்றுப லிடுகுறி களுமிட
 அடிக்க ளந்தனில் மயில்குயில் புறவென மிகவாய்விட்;
 டுருக்கு மங்கியின் மெழுகென வருகிய
 சிரத்தை மிஞ்சிடு மதுபவ முறுபல
 முறக்கையின்கனி நிகரென இலகிய முலைமேல்வீழ்ந்-
 துருக்க லங்கிமெ யுருகிட வழுதுகு
 பெருத்த வுந்தியின் முழுகிமெ யுணர்வற
 வுழைத்தி டுங்கன கலவியை மகிழ்வது தவிரவேனோ;
 இருக்கு மந்திர *மெழுவகை முறிபெற
 வுரைத்த சம்பரம சரவண பவகுக
 இதத்த இங்கித மிலகிய அறுமுக எழில்வேளென்-
 றிலக்க ணங்களு மியலிசை களுமிக
 விரிக்கு மம்பல மதுரித கவிதனை
 யியற்று செந்தமிழ் விதமொடு புயமிசை புனைவோனே;
 செருக்கு மம்பல மிசைதனி லசைவுற
 நடத்த சங்கரர் வழிவழி யடியவர்
 திருக்கு ருந்தடி யருள்பெற அருளிய குருநாதர்-

*எழுவகை முறி = வசிஷ்டர் முதலிய சப்த ரிஷிகள்.

திருக்கு முந்தையு மென அவர் வழிபடு
குருக்க ளின்திற மெனவரு பெரியவ
திருப்ப ரங்கிர் தனிலுறை சரவண பெருமானே. (க)

5. உனைத்தி னந்தொழு திலனுன தியல்பினை
உரைத்தி லன்பல மலர்கொடு னடியினை
உறப்ப ணிந்தில னொருதவ மிலனுன தருள்மாறு-
உளத்து ளன்பின ருறைவிட மறிகிலன்
விருப்பொ டுன்சிக ரமும்வலம் வருகிலன்
உவப்பொடுந்புகழ்துதிசெயவிழைகிலன் மலைபோலே;
கனைத்தெ மும்பக டதுபிடர் மிசைவரு
கறுத்த வெஞ்சின மறவித னுழையினர்
கதித்த டர்த்தெறி கயிறடு கதைகொடு பொருபோதே-
கலக்கு றுஞ்செய லொழிவற அழிவுறு*
கருத்து ரைந்தல முறுபொழு தளவ்வகொள்
கணத்தி லென்பய மறமயில் முதுகினில் வருவாயே;
வினைத்த லந்தனி லலகைகள் குதிக்கொள
விழுக்கு டைந்துமெ யுருதசை கழுஞ்ஞா
விரித்த குஞ்சிய ரெனுமவு ணரையமர் புரிவேலா-
மிகுத்த பண்பயில் குயில்மொழி யழகிய
கொடிச்சி குங்கும முலைமுக டுமுநறை
விரைத்த சந்தன ம்ருகமத புயவரை யுடையோனே;
தினத்தி னஞ்சதுர் மறைமுநி முறைகொடு
புனற்சொ ரிந்தலர் பொதியவி ணவரொடு
சினத்தை நிர்த்தனை செயமுநி வரந்தொழ மகிழ்வேனே-
தெனத்தெ னந்தன எனவரி யளிநறை
தெவிட்ட அன்பொடு பருகியர் பொழில்நிகழ்
திருப்ப ரங்கிர் தனிலுறை சரவண பெருமானே. (ச)

6. கறுக்கு மஞ்சன விழியினை அயில்கொடு
நெருக்கி நெஞ்சற எறிதரு பொழுதொரு
கனிக்கு ளின்சுவை யமுதுகு மொருசிறு நகையாலே-

களக்கொ முங்கலி வல்கொடு விசிறியெ
 மனைக்கெ முந்திரு மெனமன முருகவொர்.
 கவற்சி தொண்டிட மனைதனி லழகொடு கொடுபோகி;
 நறைத்த பஞ்சனை மிசையினின் மனமுற
 அனைத் தகந்தனி வினைமுலை யெதிர்பொர
 நகத்த முந்திட அமுதிதழ் பருகியு மிடறாடே-
 நடித்தெ முங்குரல் குழுகுமு குழுவென
 இசைத்து நன்கொடு மனமது மறுகிட
 நழுப்பு நஞ்சன சிறுமிகள் துயரற அருள்வாயே;
 நிறைத்த தெண்டிரை மொகுமொகு மொகுவென
 வுரத்த தகஞ்சுகி முடிநெறு நெறுவென
 நிரைத்த அண்டமு கடுகிடு கிடுவென வரைபோலும்-
 நிவத்த திண்கழல் நிசிரா ரூரமொடு
 சிரக்கொ டுங்குவை மலைபுரை தரவிரு
 நிணக்கு மும்பொடு குருதிகள் சொரிதர அடுதீரா;
 திறற்க ருங்குழ லுமையவ ளருளுறு
 புழைக்கை தன்கட கயமுக மிகவுள
 சிவக்கொ முந்தன கணபதி யுடன்வரு மிளையோனே-
 சினத்தொ டஞ்சம னுதைபட நிறுவிய
 பரற்கு ளன்புறு புதல்வரன் மணியுரு
 திருப்ப ரங்கிரீ தனி லுறை சரவண பெருமாளே. (ரு).

7. வடத்தை மிஞ்சிய புளகித வனமுலை

தனைத்தி றந்தெதிர் வருமினை ஞர்சுனயிர்
 மயக்கி யைங்களை மதனை யொருஅரு மையினுலே-
 ட்வருத்தி வஞ்சக நினைவொடு மெலமெல
 நகைத்து நண்பொடு வருமிரு மெனவுரை
 வழுத்தி யங்கவ ரொடுசரு வியுமுடல் தொடுபோதே;

*களக் கொழுங் கலி = வளமான கண்டத் தொனி.

†ஆகம் என்பது ஆகம் எனத் திரிந்தது. ஆகம் = மார்பு.

‡கஞ்சுகி = பாம்பு; அதாவது, ஆதிசேஷன்.

§ வருத்தி = வருவித்து.

|| வரு மிரும் = வாரும் இரும்.

விடத்தை வென்றிடு படைவிழி கொடுமுள
 மருட்டி வண்பொருள் கவர் பொழு தினின்மயல்
 விருப்பெ னும்படி மடிமிசை யினில்விழு தொழில்தர்னே-
 விளைத்தி டும்பல கணிகையர் தமதுபொய்
 மனத்தை நம்பிய சிறியனை வெறியனை
 விரைப்ப தந்தளி வருள்பெற நினைகுவ துளதோதான்;
 குடத்தை வென்றிரு கிரியென எழில்தள
 தளத்த கொங்கைகள் மணிவட மணிசிறு
 குறக்க ரும்பின்மெய் துவள்புய னெனவரு வடிவேலா-
 குரைக்க ருங்கடல் திருவணை யெனமுனம்
 அடைத்தி லங்கையி னதிபதி நிக்சரசர்
 குலத்தொ டும்பட வொருகணை விடுமரி மருகோனே;
 திடத்தெ திரந்திடு மசுரர்கள் பொடிபட
 அயிற்கொ டும்படை விடுசர வணபவ
 திறற்கு கன்குரு பரனென வருமொரு முருகோனே-
 செழித்த தண்டலை தொருமில் கியகுட
 வளைக்கு லந்தரு தரளமு மிகுமுயர்*
 திருப்ப ரங்கிர் வளநகர் மருவிய பெருமானே. (சு)

8. கருவடைந்து பத்துற்ற திங்கள்

வயிறிருந்து முற்றிப் பயின்று
 கடையில்வந்து தித்துக் குழந்தை வடிவாகி-
 கழுவிவங்கெ டுத்துச் சுரந்த
 முலை *யருந்து விக்கக் கிடந்து
 கதறியங்கை கொட்டித் தவழ்ந்து நடமாடி;
 அரைவடங்கள் கட்டிச் சதங்கை
 யிடுகுதம்பை பொற்சுட்டி தண்டை
 யவையணிந்து முற்றிக் கிளர்ந்து வயதேறி-
 அரிய பெண்கள் நட்பைப் புணர்ந்து
 பிணியுமுன்று சுற்றித் திரிந்த
 தமையுமுன்ரு பைச்சித்த மென்று பெறுவேலே;

*அருந்துவிக்க = அருத்த = ஊட்ட.

இரவி யிர்த்ரன் வெற்றிக் குரங்கி
 னரச ரென்று மொப்பற்ற *வுந்தி
 யிறைவு†னென்கி னக்கர்த்த னென்றும் நெடுநீலன்-
 எரிய தென்றும் ருத்ரற் சிறந்த
 அதும னென்றும் ஒப்பற்ற அண்டர்
 எவரு மிந்த வர்க்கத்தில் வந்து புனமேவ;
 அரிய தன்ப டைக்கர்த்த ரென்று
 அசுரர் தங்கி னைக்கட்டை வென்ற
 அரிமுகுந்தன் மெச்சுற்ற பண்பின் மருகோனே-
 அயனை யும்பு டைத்துச் சினந்து
 உலக மும்ப டைத்துப் பரிந்து
 அருள்ப ரங்கி ரிக்குட் சிறந்த பெருமானே. (எ)

9. காதட றுங்கயல் கொண்டிசைந் தைம்பொறி
 வாளிம யங்கம னம்பயந் தந்திருள்
 கால்தா விந்துவி சும்பிலங் கும்பொழு தொருகோடி-
 காய்கதி ரென்றொளிர் செஞ்சிலம் புங்கனை
 யாழியு டன்கட கந்துலங் கும்படி
 காமனெ டுஞ்சிலை கொண்டடர் தும்பொரு மயலாலே;
 வாது புரிந்தவர் செங்கைதந் திங்கித
 மாக நடந்தவர் பின்திரிந் துந்தன
 மார்பில முந்தவ ணைந்திடுந் துன்பம துழலாதே-
 வாச மிகுந்தக டம்பமென் கண்கணி
 மாலை கரங்கொளு மன்பர்வந் தன்பொடு
 வாழ நிதம்புனை யும்பதந் தந்துன தருள்தாராய்;
 போதி லுறைந்தருள் கின்றவன் செஞ்சிர
 மீது தடிந்துவி லங்கிடும் புங்கவ
 போத வளஞ்சிவ சங்கரன் கொண்டிட மொழிவோனே-

* உந்தி யிறைவன் = பிரமன்.

† எண் கினக் கர்த்தன் = காடிமுகச் சேனைகட்குத் தளகர்த்த
 னாகிய அம் முகமுள்ள ஜாம்பவான்.

பூக முடன்திகழ் *சங்கினங் கொண்டகி
 ரீவ மடந்தைபு ரந்தான் தந்தருள்
 பூவைக ருங்குற மின்கலந் தங்குப னிருதோளா;
 நீதக மொன்றினர் வஞ்சகந் துஞ்சியி
 டாதவர் சங்கரர் தந்ததென் பும்பல
 சேர்நிரு தன்குல மஞ்சமுன் சென்றடு திறலோனே-
 சீதள முந்தும ணந்தயங் கும்பொழில்
 குழ்தர விஞ்சைகள் வந்திறைஞ் சம்பதி
 தேவர்ப ணிந்தெழு தென்பரங் குன்றுறை
 பெருமாளே. (அ)

10. சந்ததம் பந்தத் தொடராலே-
 சஞ்சலந் துஞ்சித் திரியாதே;
 கந்தனென் றென்றுத் துணைநாளும்-
 கண்டுகொண் டன்புற் றிடுவேனோ;
 † தந்தியின் கொம்பைப் புணர்வோனே-
 சங்கரன் பங்கிற் சிவைபாலா;
 செந்திலங் கண்டிக் கதிர்வேலா-
 தென்பரங் குன்றிற் பெருமாளே. (கூ)

11. துடக்கைப் பங்கயங் கொடைக்குக் கொண்டல்தண்
 டமிழ்க்குத் தஞ்சமென் றுலகோரைத்-
 தவித்துச் சென்றிரந் துளத்திற் புண்படுந்
 தளர்ச்சிப் பம்பரந் தணியூசற்;
 கடத்தைத் துன்பமண் சடத்தைத் துஞ்சிடுங்
 கலத்தைப் பஞ்சஇந் த்ரியவாழ்வைக்-
 கணத்திற் சென்றிடந் திருத்தித் தண்டையங்
 கழற்குத் தொண்டுகொண் டருள்வாயே;

* சங்கினங் கொண்ட = சங்கின் அம் (அழகு) கொண்ட ;
 அல்லது, சங்கு இனம் கொண்ட.

† தந்தியின் கொம்பு = தெய்வயானை.

படைக்கப் பங்கயன் துடைக்கச் சங்கரன்
 புரக்கக் கஞ்சைமன் பணியாகப்-
 பணித்துத் தம்பயந் தணித்துச் சந்ததம்
 பரத்தைக் கொண்டிடுந் தனிவேலா;
 குடக்குத் தென்பரம் பொருப்பிற் றங்குமங்
 குலத்திற் கங்கைதன் சிறியோனே-
 குறப்பொற் கொம்பைமுன் புனத்திற் செங்கரங்
 குவித்துக் கும்பிடும் பெருமாளே. (க0)

12. பதித்தசெஞ் சந்தப் பொற்குட நித்தம்
 பருத்துயர்ந் தண்டத் திற்றலை முட்டும்
 பருப்பதந் தந்தச் செப்பவை யொக்குந் தனபாரம்-
 *படப்புயங் கம்பற் கக்கு கடுப்பண்
 செருக்குவண் டம்பப் பிற்கய லொக்கும்
 பருத்தகண் கொண்டைக் கொக்கு மிருட்டென்
 றினோரோர்கள் ;
 துதித்துமுன் கும்பிட் டுற்ற துரைத்தன்
 புவக்கநெஞ் சஞ்சச் சிற்றிடை சுற்றுந்
 துகிற்களைந் தின்பத் துர்க்க மளிக்குங் கொடியார்பால்-
 துவக்குணும் பங்கப் பித்த நவத்தன்
 புவிக்குளென் சிந்தைப் புத்தி மயக்கந்
 துறக்கநின் தண்டைப்பத்ம் மெனக்கென் றருள்வாயே;
 குதித்துவெண் சங்கத் தைச்சுற வெற்றுங்
 கடற்கரந் தஞ்சிப் புக்க வரக்கன்
 குடற்சரிந் தெஞ்சக் குத்தி விதிர்க்குங் கதிர்வேலா-
 குலக்கரும் பின்சொற் றத்தை யிப்பப்பெண்
 தனக்கு வஞ்சித்துப் +பொச்சை யிடைக்குங்
 குகுக்குகுங் குக்குக் குக்குகு குக்குங் குகுக்கூ ;

* படப் புயங்கம் பல் கக்கு கடு, பண் செருக்கு வண்டு, அம்பு, அப்பிற் கயல் எனப்பிரிக்க.

+ பொச்சை யிடை = காட்டி னிடத்தில்.

திதித்திந் தித்தித் தித்தியெ னக்கொம்
 பதிர்த்துவெண் சண்டக் கட்கம் விதிர்த்துந்
 திரட்குவிந் தங்கட் பொட்டெழு வெட்டுங் கொலைவேடர்-
 தினைப்புனஞ் சென்றிச் சித்த பெணைக்கண்
 டுருக்கரந் தங்குக் கிட்டி யணைத்தொண்
 திருப்பரங் துன்றிற் புக்கு ளிருக்கும் பெருமானே. (கக)

13. பொருப்புழங் கொங்கையர் பொருட்கவர்ந் தொன்றிய
 பிணக்கிடுஞ் சண்டிகள் வஞ்சமாதர்-
 *புயற்குழன் றங்கமழ் அறற்குலந் தங்கவிர்
 முருக்குவண் செந்துவர் தந்துபோகம்;
 அருத்திடுஞ் சிங்கியர் தருக்கிடுஞ் செங்கய
 லறச்சிவந் தங் டகையி லன்புமேவும்-
 அவர்க்குழன் றங்கமு மறத்தளர்ந் தென்பய
 னருட்பதம் பங்கய மன்புருதோ;
 மிருத்தனும் பங்கய னலர்க்கணன் சங்கரர்
 விதித் டதெனுங் கும்பிடு கந்தவேளே-
 மிகுத்திடும் வன்சம ணரைப்பெருந் திண்கழு
 மிசைக்கிடுஞ் செந்தமி முங்கவாயா;
 பெருக்குதண் சண்பக வனத்திடங் கொங்கொடு
 திறற்செழுஞ் சந்தகில் துன்றிரீடு-
 தினைப்புனம் பைங்கொடி தனத்துடன் சென்றனை
 திருப்பரங் குன்றுறை தம்பிரானே. (கஉ)

14. மன்றலங் கொந்துமிசை தெந்தனந் தெந்தனை
 வண்டினங் கண்டுதொடர் குழல்மாதர்-
 மண்டிடுந் தொண்டையமு துண்டுகொண் டன்புமிக
 வம்பிடுங் கும்பகன தனமார்பில் ;

* புயல் குழன்ற அம் கமழ் எனப் பிரிக்க.

† கையில் = கைப் பொருளில்.

‡ என்றும் என்பது எண்ணும் என மரீஇத் தொகுத்தல்
 விகார முற்றது.

ஒன்றாயும் பொன்னுவிழி கன்றாயங் கங்குழைய
 உந்திபென் கின்றமடு விழுவேனை-
 உன்சிலம் புங்கனக தண்டையுங் கிண்கணியும்
 ஒண்கடம் பும்புனையும் அடிசேராய் ;
 பன்றியங் கொம்புகம டம்புயங் கஞ்சார்கள்
 பண்டையென் பங்கமணி பவர்சேயே-
 பஞ்சாங் கொஞ்சுகிளி வந்துவந் தைந்துகர
 பண்டிதன் தம்பியெனும் வயலூராய் ;
 சென்றுமுன் குன்றவர்கள் தந்தபெண் கொண்டுவளர்
 செண்பகம் பைம்பொன்மலர் செறிசோலை-
 திங்களுஞ் செங்கதிரு மங்குலுந் தங்குமுயர்
 தென்பரங் குன்றிலுறை பெருமானே. (௧௩)

15. வரைத்தடங் கொங்கை யாலும்

வளைப்படுஞ் செங்கை யாலும்
 மதர்த்திடுங் கெண்டை யாலு *மனைவோரும்-
 வடுப்படுந் தொண்டை யாலும்
 விரைத்திடுங் கொண்டை யாலும்
 மருட்டிடுஞ் சிந்தை மாதர் வசமாகி;
 எரிப்படும் பஞ்சு போல
 மிகக்கெடுந் தொண்ட னேனும்
 †இனற்படுந் தொந்த வாரி கரையேற-
 இசைத்திடுஞ் சந்த பேத
 மொலித்திடுந் தண்டை சூழும்
 இணைப்பதம் புண்ட ரீக மருள்வாயே;
 சுரர்க்குவஞ் சஞ்செய் சூர
 னிளகர்வுஞ் சந்த னேடு
 துளக்கெழுந் தண்ட கோள மளவாகத்-

* அனைவோரும் வடுப்படுந் தொண்டை = பலராலும் வடுப் படுத்தப்படும் கொவ்வைக்கனி யொத்த இதழ்.

† இனற்படுந் தொந்த வாரி = துன்பப்படுகின்ற வினைத் தொடர் புள்ள பிறவிக் கடல்.

தூரத்தியன் றிந்தர லோக
 மழித்தவன் சம்பர தாயம்
 சுடப்பருஞ் சண்ட வேலை விடுவோனே;
 செருக்கெழுந் தும்பர் சேனை
 துளக்கவென் றண்ட முடு
 தெழித்திடுஞ் சங்க பாணி மருகோனே -
 தினைப்புனஞ் சென்று லாவு
 குறத்தியின் பம்ப ராவு
 திருப்பரங் குன்ற மேவு பெருமாளே. (கச)

உ

இரண்டாவது

திருச்சீரலைவாய் என்கின்ற

திருச்செந்தூர்.

[திருநெல்வேலியி லிருந்து 35-மைல். இங்குள்ள சமுத்திர
 தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து ஐந்து தலைகளில் ஒன்றிழந்த பிரம
 தேவனுக்கு அற்ற தலை கிடைத்ததாலும், பாண்டியராஜன் புத்திரி
 யாகிய அங்கசுந்தரி யென்பாளுக்குச் சாபத்தால் வந்த குதிரைமுகம்
 மாறி அழகிய முகம் கிடைத்ததாலும், அத் தீர்த்தத்துக்கு
 வந்நாய்மீப தீர்த்தம் என்று பெயர். “சிகைத்தோகை” [51]
 என்னுங் கந்தரந்தாதிச் செய்யுளில் “மகன்வாசி கைத்தோ”
 என்பதன் பொருளைக் காண்க. “செந்திலை யுணர்ந் துணர்ந்
 துணர்வுற” [47], “கயிலைமலை யினைய செந்தில்” [51], “மகா
 புரிதந் தங்குஞ் செந்தில்” [95], என்னுந் திருப்புகழ்த் திருவாக்
 கால் இத் தலத்துப் பெருமை புலப்படும். “நஞ் செந்தின் மேய
 வள்ளி மணாளற்குத் தாதை கண்டாய்” என்பது அப்பர் ஸ்வாமிகள்
 திருவாக்கு. ஸ்ரீ குமாரகுருபர சுவாமிகள் “கந்தர் கலிவெண்பா”
 பாடின திருப்புகி. இதற்கு ஸ்தல புராணம் உண்டு.]

திருச்செந்தூர்.

16. தண்டையணி வெண்டையங் கிண்கிணிச தங்கையுந்
 தண்கழல்சி லம்புடன் கொஞ்சவேநின்-
 தந்தையினை முன்பரிந் தின்பவுரி கொண்டுநன்
 * சந்தொடம ணைந்து † நின் றன்புபோலக் ;
 கண்டுறக டம்புடன் சந்தமகு டங்களுங்
 கஞ்சமலர் செங்கையஞ் சிந்துவேலும்-
 கண்களுமு கங்களுஞ் சந்திர ‡ நி றங்களுங்
 கண்குளிர என்றன்முன் சந்தியாவோ ;
 புண்டரிக ரண்டமுங் கொண்டபகி ரண்டமும்
 பொங்கியெழு வெங்களங் கொண்டபோது-
 § பொன்கிரியெ னஞ்சிறந் தெங்கினும் வளர்ந்துமுன்
 புண்டரிகர் தந்தையுஞ் சிந்தைகூர் ;
 கொண்டநட னம்பதஞ் சேந்திலீலு மென்றன்முன்
 கொஞ்சிரட னங்கொளுங் கந்தவேளே-
 கொங்கைகுற மங்கையின் சந்தமண முண்டிடுங்
 கும்பமுநி கும்பிடுந் தம்பிரானே. (க)

17. || அமுதுததி விடமுமிழு செங்கட் டிங்கட்
 பகவினொளிர் வெளிறெயிறு துஞ்சற் குஞ்சித்
 தலையுமுடையவனரவ தண்டச் சண்டச்
 சமனோலை-

* சந்தொடம்=சந்தோஷம். † நின் ற அன்பு போல.

‡ நிறம்=காந்தி.

§ பொன்கிரியென அம் சிறந்து எனப் பிரிக்க. அம்=அழகு.

|| அமுதுததி=அமுத+உததி=திருப்பாற் கடல்.

அதுவருகு மளவிலுயி ரங்கிட் டிங்குப்

பறைதிமிலை திமிர், தமிரு * தம்பட்டம் பற்

கரையவுற வினாலற வந்திச் சந்திக்

தெருவூடே ;

எமதுபொரு ளெனுமருளை யின்றிக் குன்றிப்

பிளவளவு தீனையளவு பங்கிட் டுண்கைக்

கிளையுமுது வசைதவி ர இன்றைக் கன்றைக்

கெனநாடா-

திடுக்கடி தெனுமுணர்வு பொன்றிக் கொண்டிட்

டுடுடுடு டுடுடுடு டுண்டு டுண்டு

டெனவகலு நெறிகருதி நெஞ்சத் தஞ்சிப்

பகிராதோ ;

குமுதபதி வகிரமுது சிந்தச் சிந்தச்

சரணபரி புரசருதி கொஞ்சக் கொஞ்சக்

குடிவசடை பவிரிகொடு தொங்கப் பங்கிற்

கோடியாடக்-

குல † தடினி அசையஇசை பொங்கப் பொங்கக்

கழலதிர டெகுடெகுட டெங்கட் டெங்கத்

தொகுக்கு தொகுக்கு தொங்கத் தொங்கத்

தொகுதீதோ ;

திமிதமென முழுவொலிமு முங்கச் செங்கைத்

தமருகம ததிர்சதியொ டன்பர்க் கின்பத்

திறமுதவு பரதருந வந்திக் குஞ்சற்

குருநாதா-

திரளுமணி தரளமுயர் தெங்கிற் றங்கிப்

புரளளி திரைமகர சங்கத் துங்கத்

திமிரசல நிதிதமுவு சேந்திற் கந்தப்

பெருமானே. (௨)

* தம்பட்டம் பல் கரைய = தம்பட்டம் முதலிய பல வாத்தியங்கள் சப்திக்க.

† தடினி = ஆறு ; குல தடினி = சிரேஷ்டமான கங்கை யாறு.

18. கொடியனைய இடைதுவள அங்கமும் பொங்கஅங்
குமுதஅமு திதழ்பருகி யின்புறுஞ் சங்கையன்
குலவியனை முகிலளக முஞ்சரிந் தன்பினின்
பண்புலாவக்-

கொடியவிரல் நகறுதியில் புண்படுஞ் சஞ்சலன்
குனகியவ ருடனினிது சம்ப்ரமங் கொண்டுளங்
குரலழிய அவசமுறு குங்குணன் கொங்கவிழந்
தொன்றுபாய்மேல்;

விடமனைய விழிமகளிர் கொங்கையின் பண்புறும்
வினையனியல் பரவுமுயிர் வெந்தழிந் தங்கமும்
மிதமொழிய அறிவிலநெறி பண்பிலண் டஞ்சகன்
செஞ்செரீடும்-

வெகுசுக வொளிகுலவும் அந்தமன் செந்திலேன்
றவிழவுள முருகிவரு மன்பிலன் *தந்திலன்
விரவுமிரு சிறுகமல பங்கயந் தந்துகந்
தன்புறாதோ ;

படமிலகு மரவினுட லங்கமும் பங்கிடந்
துதறுமொரு கலபிமிசை வந்தெழுந் தண்டர்தம்
பகையசுர ரனைவருடல் சந்துசந் துங்கதஞ்
சிந்தும்வேலா-

படியவரு மிமையவரும் நின்றிறைஞ் செண்குணன்
பழையஇறை யுருவமிலி யன்பர்பங் கன்பெரும்
பருவரல்செய் புரமெரிய விண்டிடுஞ் செங்கணன்
கங்கைமான்வாழ்;

சடிலமிசை யழகுபுனை கொன்றையும் பண்புறந்
தருணமதி யினகுறைசெய் துண்டமுஞ் செங்கையொண்
சகலபுவ னமுமொழிக தங்குறங் கங்கியும்
பொங்கிரீடும்-

சடமருவு விடையரவர் துங்கஅம் பங்கினின்
றுலகுதரு கவுரியுமை கொங்கைதந் தன்புறந்
தமிழ்விரக வுயர்பரம சங்கரன் கும்பிடுந்
தம்பிரானே. (௩)

* தந்திலன் = சாஸ்திர ஆராய்ச்சி யில்லாதவன்.

19. * அம்பொத் தவிழித் தந்தக் கலகத்

தஞ்சிக் கமலக் கணையாலே-
அன்றிற் குமனற் றென்றற் குமினேத்
தந்திப் பொழுதிற் பிறையாலே ;
எம்பொற் கொடி மற் றுன்பக் கலனற்
றின்பக் கலவித் துயராளுள்-
என்பெற் றுலகிற் பெண்பெற் றவருக்
கின்பப் புலியுற் றிடலாமோ ;
கொம்புக் கரிபட் டஞ்சப் பதுமக்
கொங்கைக் குறவிக் கினியோனே-
கொன்றைச் சடையற் கொன்றைத் தெரியக்
கொஞ்சித் தமிழைப் பகர்வோனே ;
செம்பொற் சிகரப் பைம்பொற் கிரியைச்
சுந்தக் கறுவிப் பொருமவேலா-
செஞ்சொற் புலவர்க் கன்புற் றதிருச்
சேந்திற் குமரப் பெருமானே. (சு)

20. கொங்கைப் பணையிற் செம்பொற் செறிவிற்

கொண்டற் குழலிற் கொடிதான-
கொன்றைக் கணையொப் பந்தக் கயலிற்
கொஞ்சக் கிளியுற் றுறவான ;
† சங்கத் தொனியிற் சென்றிற் கடையிற்
சந்திப் பவரைச் சருவாதே-
சந்தப் படியுற் றென்றற் றலையிற்
சந்தப் பதம்வைத் தருள்வாயே ;

* அம்ப ஒத்த விழி தந்த கலகத்து = அம்புபோன்ற கண்களையுடைய பெண்கள் பேசும் கலகச் சொல்லாகிய அலர்மொழிக்கு.

† மன் துன்ப கலன் அற்று = தரித்திருக்கின்ற துன்பத்தைச் செய்யும் ஆபரணங்களை அற விடுத்து.

‡ சங்கம் = சங்குபோன்ற கண்டம்.

§ என்றற் றலே = என்றன் தலை.

அங்கப் படைவிட் டன்றைப் படுகைக்

* கந்திக் கடலிற்

கடிதோடா-

† அந்தப் பொழிலிற் ‡ சந்துத் தலையுற்

றஞ்சப் பொருதுற்

றொழியாதே ;

செங்கைக் கதிருற் றொன்றக் கடலிற்

§ சென்றுற் றவர்தற்

பொருளானாய்-

சிந்தைக் கணிவைத் தந்தப் பொழிலிற்

சேந்திற் குமரப்

பெருமானே. (௫)

21. புகரப் புங்கப் பகரக் குன்றிற்

புயலிற் றங்கிப்

பொலிவோ னும்-

பொருவிற் றஞ்சச் சுருதிச் சங்கப்

பொருளைப் பண்பிற்

புகல்வோ னும் ;

திகிரிச் செங்கட் செவியிற் றஞ்சத்

திகிரிச் செங்கைத்

திருமாலும்-

திரியப் பொங்கித் திரையற் றுண்டுட்

டெளிதற் கொன்றைத்

தரவே னும் ;

|| தகரத் தந்தச் சிகரத் தொன்றித்

¶ தடநற் கஞ்சத்

துறைவோ னே-

தருணக் கொங்கைக் குறவிக் கின்பத்

தையளித் தன்புற்

றருள்வோ னே ;

பகரப் பைம்பொற் சிகரக் குன்றைப்

படியிற் சிந்தத்

தொடும்வேலா-

பவளத் துங்கப் புரிசைச் சேந்திற்

பதியிற் கந்தப்

பெருமானே. (சு)

* அந்திக் கடல் = செந்திலுக்கும் மகேந்திரபுரிக்கும் இடைச் சந்தியாக வுள்ள கடல்.

† அந்தப்பொழிலில் = அந்தப் பூமியாகிய மகேந்திரத்தில்.

‡ சந்துத் தலையுற்று = தூதாகச் சென்று.

§ சென்றுற்றவர் = போய்வந்தவ ராகிய வீரவாகுதேவர்.

|| தகரத் தந்தச்சிகரம் = தகரவித்தை யென்கின்ற வேதசிரோ முடியாகிய ப்ரும்ம ஸ்தானம்.

¶ தடநற் கஞ்சம் = இருதய கமலம்.

22. அளக பாரம லைந்துரு லைந்திட
 97 வதனம் வேர்வுது லங்கிர லங்கிட
 அவச மோகம் விளைந்துத லைந்திட அணைமீதே-
 அருண வாய்நகை சிந்திய சம்ப்ரம
 அடர்ந காறுதி பங்கவி தஞ்செய்து
 அதர பானம ருந்திம ருங்கிற முலைமேல்வீழ்ந் ;

துளமும் வேறுப டும்படி யொன்றிடு
 மகளிர் தோதக இன்பின் முயங்குத
 லொழியு மாறு தெளிந்துள மன்பொடு சிவயோகத்-
 துருகு ஞானப ரம்பர தந்திர
 அறிவி னோர்கரு தங்கொள் சிலம்பணி
 உபய சீதள பங்கய மென்கழல் தருவாயே ;

இளகி டாவளர் சந்தன குங்கும
 களப பூரண கொங்கை நலம்புனை
 யிரதி வேள்பணி தந்தையும் அந்தண மறையோனும்-
 இனிது ருதெதி ரிந்திர னண்டரும்
 ஆரஹ ராசிவ சங்கர சங்கர
 எனமி காவரு நஞ்சினை யுண்டவ ராருள்பாலா ;

வளர்நி சாசரர் தங்கள்கி ரம்பொடி
 படவி ரோதமி டுங்குல சம்ப்ரமன்
 மகர வாரிக டைந்தநெ டும்புயல் மருகோனே-
 வளரும் வாழையு மஞ்சளு மிஞ்சியும்
 இடைவி டாதுநெ ருங்கிய மங்கல
 மகிமை மாநகர் செந்நீலில் வந்துறை பெருமாளே. (எ)

23. கமல மாதாட னிந்திரை யஞ்சரி

சொலவொ ணுதம டந்தையர் சந்தன
 களப சீதள கொங்கையி லங்கையி லிருபோதேய்-
 களவு ஞால்தெரி வஞ்சனை யஞ்சன
 விழியின் மோகித கந்தசு கந்தரு
 கரிய வோதியி லிந்துமு கந்தனின் மருளாதே ;

அமல மாகிய சிந்தைய டைந்தகல்
 தொலை லாத அறம்பொரு ளின்பமு
 மடைய வோதியு ணர்ந்துத ணந்தபின் அருள்தானே-
 அறியு மாறுபெ றும்படி யன்பினி
 னினிய நாதசி லம்புபு லம்பிடு
 மருண ஆடக கிண்கிணி தங்கிய அடிதாராய்;
 குமரி காளிப யங்கரி சங்கரி
 கவுரி நீலிப ரம்பரை யம்பிகை
 குடிலை யோகினி சண்டினி குண்டலி யெமதாயி-
 குறைவி லாளுமை மந்தரி யந்தரி
 வெகுவி தாகம சுந்தரி தந்தருள்
 குமர மூவிக முந்திய ஐங்கர கணராயன்;
 மமவி நாயக னஞ்சுமிழ் கஞ்சுகி
 அணிக ஜானன விம்பனொ ரம்புலி
 மவுலி யானுறு சிந்தையு கந்தரு ளினையோனே-
 வளரும் வாழையு மஞ்சளு மிஞ்சியும்
 இடைவி டாது நெருங்கிய மங்கல
 மகிமை மாநகர் நெந்நிலில் வந்துறை பெருமாளே. (அ)

24. * அவனிபெ றுந்தோட் டம்பொற்

குழையட ரம்பாற் புண்பட்
 டரிவையர் தம்பாற் கொங்கைக் கிடையேசென்-
 றணைதரு பண்டாட் டங்கற்
 றருகிய கொண்டாட் டம்பெற்
 றழிதரு திண்டாட் டஞ்சற் றெழியாதே;
 பவமற நெஞ்சாற் சிந்தித்
 திலகுக டம்பார்த் தண்டைப்
 பதயுக ளம்போற் றுங்கொற் றமுநாளும்-
 பதறிய அங்காப் பும்பத்
 தியுமறி வும்போய்ச் சங்கைப்
 படுதுயர் கண்பார்த் தன்புற் றருளாயோ;

* அவனி பெறும் தோட்டு அம் பொற் குழை=பூமியை
 விலைமதிக்கும்படியான தோடாகிய அழகிய பொற் குழை.

தவநெறி குன்றப் பண்பிற்
 றுறவின ருந்தோற் றஞ்சத்
 தனி *மல ரஞ்சார்ப் புங்கத் தமராடி-
 தமிழினி †தென்காற் கன்றிற்
 றிரிதரு ‡ கஞ்சாக் கன்றைத்
 தழலெழ வென்றார்க் கன்றற் புதமாக;
 சிவவடி வங்காட் டஞ்சற்
 குருபர தென்பாற் சங்கத்
 திரள்மணி சிந்தாச் சிந்துக் கரைமோதும்-
 தினகர திண்டேர்ச் சண்டப்
 பரியிட றுங்கோட் டிஞ்சித்
 திருவளர் செந்துர்க் கந்தப் பெருமாளே. (௬)

25. தொடரிய மன்போற் றுங்கப்

படையைவ னைந்தோட் டுந்ஓதுட்
 டரையின குந்தோட் கொங்கைக் கிடுமாயத்-
 துகில்விழ வுஞ்சேர்த் தங்கத்
 துளைவிர குஞ்சுழ்த் தண்டித்
 துயர்வினை புஞ்சூட் டின்பத் தொடுபாயற்;
 கிடைகொடு சென்றீட் டும்பொற்
 ட்பணியரை மென்றேற் றங்கற்
 றனையென இன் னோட் டென் னறற் கிடுமாதர்க்-
 கினிமையி லொன்றாய்ச் சென் றுட்
 படுமன முன்றாட் கன்புற்
 றியலிசை கொண்டேத் தென்றுட் டருவாயே ;

* மலர் அஞ்ச ஆர் புங்கத்து = ஐவகைப் புஷ்ப பாணத்தால்.

† தென்கால் கன்றில் = இளந் தென்றற் காற்றில்.

‡ கஞ்சாக் கன்று = மன்மதன்.

§ துட்டரை, பணியரை = துட்டர்க்கு, பணியர்க்கு. இவை உருபு மயக்கம்.

|| ஒட்டென்று = ஒட்டென்று.

¶ அற்கிடும் = அல்கிடும் = அன்பு சுருங்கும்.

நெடிதுத வங்கூர்க் குஞ்சற்
 புருடரும் நைந்தேக் கம்பெற்
 றயர்வுற நின்றூர்த் தங்கட் கணையேவும்-
 நிகரில்ம தன்தேர்க் குன்றற்
 நெறியில்வி முந்தேர்ப் பொன்றச்
 சிறிதுநி னைந்தாட் டங்கற் நிடுவார்முன்;
 திடமுறு அன்பாற் சிந்தைக்
 * கறிவிட முஞ்சேர்த் தும்பர்க்
 கிடர்களை யும்போர்ச் செங்கைத் திறல்வேலா-
 தினவரி வண்டார்த் தின்புற்
 றிசைகொடு வந்தேத் திஞ்சித்
 திருவளர் செந்தூர்க் கந்தப் பெருமானே. (க௦)

26 அனிச்சங் †கார்முகம் வீசிட மாசறு
 துவட்பஞ் சானத டாகம்வி டாமட
 அனத்தின் துவிகு லாவிய சீறடி மடமானூர்-
 அருக்கன் போலொளி வீசிய மாமர
 கதப்பைம் பூணணி வார்முலை மேல்முகம்
 அழுத்தும் பாவியை யாலி ‡யிடேறிட நெறிபாரா;
 வினைச் சண் டாளனை வீணனை நீணிதி
 தனைக்கண் டாணவ் மானநிர் மூடனை
 §விடக்கன் பாய்துகர் பாழனை யோர்மொழி பகரா தே-
 விகற்பங் கூறிடு மோகவி காரனை
 அறத்தின் பாலொழு காதமு தேவியை
 விளித்துன் பாதுகை நீதர நானருள் பெறுவேனோ;
 முனைச்சங் கோவிடு நீலம கோததி
 அடைத்தஞ் சாதஇ ராவண னீள்பல
 முடிக்கன் றோர்களை யேவுமி ராகவன் மருகோனே-

* அறிவிடம் = தெளிவு.

† கார்முகம் = பஞ்ச கொட்டும் வில்.

‡ இ டேறிட = ஈ டேறிட.

§ விடக்கு = மாமிசம்.

முனைக்குஞ் சீதநி லாவொட ராவிரி
 திரைக்கங் காந்தி தாதகி கூவிள
 முடிக்குஞ் சேகரர் பேரு ளால்வரு முருகோனே;
 திணைச்செங் கானக வேடுவ ரானவர்
 திகைத்தந் தோவென வே *கணி யாகிய
 திறற்கந் தாவளி நாயகி காமுறும் எழில்வேலா-
 சிறக்குந் தாமரை யோடையில் மேடையில்
 நிறக்குஞ் சூல்வளை பால்மணி வீசிய
 திருச்செந் தூர்வரு சேவக னேசரர் பெருமானே. ()

27. உருக்கம் பேசிய நீலியர் காசுகள்
 பறிக்குந் தோஷிகள் மோகவி காரிகள்
 உருட்டும் பார்வையர் மாபழி காரிகள் மதியாதே-
 உரைக்கும் பிரிகள் கோளர வாமென,
 வுடற்றுந் தாதியர் காசள வேமனம்
 உறைக்குந் தூரிகள் மீதினி லாசைகள் புரிவேனோ;
 அருக்கன் போலொளி வீசிய மாமுடி
 யனைத்துந் தானழ காய்நல மேதர
 அருட்கண் பார்வையி னொடி யார்தமை மகிழ்வோடே-
 அழைத்துஞ் சேதிகள் பேசிய காரண
 வடிப்பந் தானென வேயெனை நாடொறும்
 அதிக்கஞ் சேர்தர வேயரு ளாலுட னினிதாள்வாய்;
 இருக்குங் காரண மீறிய வேதமும்
 இசைக்குஞ் சாரமு மேதொழு தேவர்கள்
 இடுக்கண் தீர்க்க னேயடி யார்தவ முடன்மேலி-
 இலக்கந் தானென வேதொழு வேமகிழ்
 விருப்பங் கூர்தரு மாதியு மாயுல
 கிறுக்குந் தாதகி குடிய வேணிய னருள்பாலா;
 திருக்குந் தாபதர் வேதிய ராதியர்
 துதிக்குந் தாளுடை நாயக னாகிய
 செகச்செஞ் சோதியு மாகிய மாதவன் முருகோனே-

* கணி = வேங்கை மரம்.

செழிக்குஞ் சாலியு மேசும ளாவிய
கருப்பஞ் சோலையும் வாழையு மேதிகழ் .
திருச்செந்தூர்தனில் மேவிய தேவர்கள் பெருமானே.

28. நிறுக்குஞ் *குதன மெய்த்தன முண்டைகள்
கருப்பஞ் சாரொட ரைத்துள வுண்டைகள்
நிழற்கண் காண டவு ணக்கிமணம்பல தடவாமேல்-
நெருக்கும் பாயலில் வெற்றிலை யின்புறம்
ஒளித்தன் பாகு ஆ ளித்தபி னிங்கெனை
நினைக்கின் தீரிலை மெச்சலி தஞ்சொலி யெனவோதி;
உறக்கண் டாசைவ லைக்குள முந்திட
விடுக்கும் பாவிகள் பொட்டிகள் சிந்தனை
யுருக்குந் தூவைகள் செட்டைகு ணந்தனி லுழலாமே-
உலப்பின் றுறெனு மக்கர முங்கமழ்
கடப்பந் தாருமு கப்பரபை யுந்தினம்
உளத்தின்பார்வையிடத்தினினைந்திட அருள்வாயே;
கறுக்குந் தூயமி டற்றன ருஞ் †சிலை
யெடுக்குந் தோள ட்னி றத்தம ரெண்கரி
கடக்குந் தானவ ணைக்கொல ரும்புயன் மருகோனே-
கனத்தஞ் சாபுரி சிக்கல்வ லஞ்சுழி
திருச்செங் கோடு இடைக்கழி ||தண்டலை
களர்ச்செங் காடு குறுக்கைபு றம்பயம் அமர்வோனே;
சிறுக்கண் கூர்மத அத்தி ††சயிந்தவம்
நடக்குந் தேரனி கப்படை கொண்டமர்
செலுத்தும் பாதகன் அக்ரமன் வஞ்சனை யுருவானேன்-
செருக்குஞ் சூரக லத்தை யிடந்துயிர்
குடிக்குங் கூரிய சத்திய மர்ந்தருள்
திருச்செந்தூர்நக ரிக்குள்வி ளங்கிய பெருமானே.(௧௬)

* குது+அன்ன; † உணக்கி = உலர்த்தி.

† சிலை=மலை, ட் நிறம்=மார்பு.

|| தண்டலை=தண்டலை நீணெறி.

†† சயிந்தவம்=குதிரை.

29. கரிக்கொம்பந் தனித்தங்கங்

குடத்தின்பந் தனத்தின்கண்
 சறுப்புந்தன் சிவப்புஞ்செம் பொறிதோள்சேர்-
 கணைக்கும்பண் டுழைக்கும்பங்
 களிக்கும்பண் பொழிக்குங்கண்
 கழுத்துஞ்சங் கொளிக்கும்பொன் குழையாடச் ;
 சரக்குஞ்சம் புடைக்கும்பொன்
 றுகிறந்தந் தரிக்குந்தன்
 சடத்தும் *பண் டிலுக்குஞ்சம் பளமாதர்-
 சலித்தும்பின் சிரித்துங்கொண்
 டழைத்துஞ்சண் பசப்பும்பெண்
 தனத்துன்பந் தவிப்புண்டிங் குழல்வேனோ;
 கராச்சங்கந் துதித்தந்தஞ்
 செழுத்தின்பங் களித்துண்பண்
 சுகத்துய்ந்தின் பலர்ச்சிந்தங் கசுராரைத்-
 துவைத்தும்பந் தடித்துஞ்சங்
 கொலித்துங்குன் றிடித்தும்பண்
 சுகித்துங்கண் களிப்புங்கொண் டிடும்வேலா ;
 கிரப்பண்புங் கரப்பண்புங்
 கடப்பந்தொங் கலிற்பண்புஞ்
 சிவப்பண்புந் தவப்பண்புந் தருவோனே-
 தினைத்தொந்தங் குறப்பெண்பண்
 சசிப்பெண்கொங் கையிற்றுஞ்சஞ்
 செழிக்குஞ்செந் திலிற்றங்கும் பெருமானே. (கச)

30. கருப்பந்தங் கிரத்தம்பொங்

†கரைப்புண்கொண் டிருக்கும்பெண்
 களைக்கண்டங் கவர்ப்பின்சென் றவரோடே-

* பண் பிலுக்கல் = தகுதியாகிய வஸ்துக்களைக் கொண்டு
 ஆடம்பரமாக அலங்கரித்தல்.

† அரைப்புண் = அல்குல்.

கலப்புண்டுஞ் சிலுப்புண்டுந்
 துவக்குண்டும் பிணக்குண்டுங்
 கலிப்புண்டுஞ் சலிப்புண்டுந் தடுமாறிச் ;
 செருத்தண்டந் தரித்தண்டம்
 புகத்தண்டந் தகற்கென்றுந்
 திகைத்தந்திண் செகத் * தஞ்சங் கொடுமாயும்-
 தியக்கங்கண் டுயக்கொண்டென்
 பிறப்பங்கஞ் சிறைப்பங்கஞ்
 சிதைத்துன்றன் பதத்தின்பந் தருவாயே ;
 அருக்கன்சஞ் சரிக்குந்தெண்
 டி ரைக்கண்சென் றரக்கன்பண்
 பனைத்தும்பொன் றிடக்கன்றுங் கதிர்வேலா-
 அணிச்சங்கங் கொழிக்குந்தண்
 டுலைப்பண்பெண் டிசைக்குங்கொந்
 தளிக்குஞ்செந் திலிற்றங்குங் குமரேசா ;
 புரக்குஞ்சங் கரிக்குஞ்சங்
 கரார்க்குஞ்சங் கரார்க்கின்பம்
 புதுக்குங்கங் கையட்குந்தஞ் சுதனாய்-
 புனக்குன்றந் திளைக்குஞ்செந்
 திளைப்பைம்பொன் குறக்கொம்பின்
 புறத்தண்கொங் கையிற்றுஞ்சம் பெருமானே. (௧௫)

31. குழைக்குஞ்சந் தனச்செங்குங்

குமத்தின்சந் தநற்குன்றங்
 குலுக்கும்பைங் கொடிக்கென்றிங் கியலாலே-
 குழைக்குங்குண் குமிழ்க்குஞ்சென்
 றுரைக்குஞ்செங் கயற்கண்கொண்
 டழைக்கும்பண் தழைக்குஞ்சிங் கியராலே ;
 உழைக்குஞ்சங் கடத்துன்பன்
 சுகப்பண்டஞ் சுகித்துண்டுண்
 டுடற்பிண்டம் பருத்தின்றிங் குழலாதே-

* அஞ்ச = பஞ்சேந்திரியம்.

உதிக்குஞ்செங் கதிர்ச்சிந்தும்
 ப்ரபைக்கொன்றுஞ் சிவக்குந்தண்
 டியர்க்குங்கிண் கிணிச்செம்பஞ் சடிசேராய் ;
 தழைக்குங்கொன் றையைச்செம்பொன்
 சடைக்கண்டங் கியைத்தங்குந்
 தரத்தஞ்செம் *புயத்தொன்றும் பெருமானார்-
 தனிப்பங்கின் புறத்தின்செம்
 பரத்தின்பங் கயத்தின்சஞ்
 சரிக்குஞ்சங் கரிக்கென்றும் பெருவாழ்வே ;
 கழைக்குங்குஞ் சரக்கொம்புங்
 கலைக்கொம்புங் கதித்தென்றுங்
 கயற்கண்பண் பளிக்குந்தின் புயவேளே-
 கறுக்குக்கொண் டலிற்பொங்குங்
 கடற்சங்கங் கொழிக்குஞ் சேந்,
 தீலிற்கொண்டன் பினிற்றங்கும் பெருமாளே. (கசு)

32. † மனத்தின்பங் கெனத்தங்கைம்

புலத்தென்றன் குணத்தஞ்சிந்
 த்ரியத்தம்பந் தனைச்சிந்தும் படிசூலன்-
 மலர்ச்செங்கண் கனற்பொங்குந்
 திறத்தின்தண் டெடுத்தண்டங்
 கிழித்தின்றிங் குறத் ‡தங்கும் பலவோரும் ;
 எனக்கென்றிங் குணக்கென்றங்
 கினத்தின்கண் கணக்கென்றென்
 றினைத்தன்புங் கெடுத்தங்கங் கழிவாமுன்-
 இசைக்குஞ்செந் தமிழ்க்கொண்டங்
 கிரக்கும்புன் றொழிற்பங்கங்
 கெடத்துன்பங் கழித்தின்பந் தருவாயே ;

*புயம்=கை.

† மனத்தின் பங்கென தங்கு ஐம்புலன்=மனம் செல்வதற்கு
 வேறு வேறு வாயில்களாகப் பொருந்தியிருக்கும் ஐம்புலன்.

‡ தங்கும் பலவோர்=தத்துவக் கூட்டம்.

கணைக்குந்தண் கடற்சங்கங்

கரத்தின்கண் தரித் *தெங்குங்

கலக்கஞ்சிந் திடக்கண்துஞ்

சிடுமாலும்-

†கதித்தொண்பங் கயத்தன்பண்

பணைத்துங்குன் றிடச்சந்தங்

களிக்குஞ்சம் புவுக்குஞ்செம் பொருளீவாய் ;

திணைக்குன்றற் தனிற்றங்குஞ்

சிறுப்பெண்குங் குமக்கும்பந்

திருச்செம்பொன் புயத்தென்றும்

புணைவோனே-

செழிக்குங்குண் டகழ்ச்சங்கங்

கொழிக்குஞ்சந் தனத்தின்பைம்

பொழிற்றண்செந் தீலிற்றங்கும் பெருமானே. (கஎ)

33. பருத்தர்தத் திணைத்தந்திட்

டிருக்குங்கச் சடர்த்துந்திப்

பருக்கும்பொற் ப்ரபைக்குன்றத் தனமானார்-

பரிக்குந்துற் சரக்கொன்றத்

திணைத்தங்குற் பலப்பண்பைப்

பரக்குஞ்சக் கரத்தின்சத்

தியைநேரும் ;

துரைச்செங்கட் கடைக்கொன்றிப்

பெருத்தன்புற் றிணைத்தங்குத்

துணிக்கும்புத் தியைச்சங்கித்

தறியேனைத்-

துணைச்செம்பொற் பதத்தின்புற்

றெனக்கென்றப் பொருட்டங்கத்

தொடுக்குஞ்சொற் றமிழ்த்தந்த்†திப் படியான்வாய்;

* எங்கும் கலக்கம் சிந்திட கண் துஞ்சிடு மால் = தன் வியாபகத்துக் குட்பட்ட சர்வான்மாக்களும் கலக்கமற்றுச் சுகமுற அனந்தல் கொள்ளுந் திருமால்.

† கதித்தொண்பங்கயத்தன் = கதித்த + ஒண் + பங்கயத்தன்; பங்கயத்தன் = பங்கயத்தனும்.

‡ இப் படி = இப் பூமியில்.

தருத்தங்கப் பொலத்தண்டத்
 தினைக்கொண்டச் சுரர்க்கஞ்சத்
 தடத்துன்பத் தினைத்தந்திட் டெதிரஞ்சுரன்-
 சமர்க்கெஞ்சிப் படித்துஞ்சக்
 கதிர்த்துங்கத் தயிற்கொண்டத்
 தலத்தும்பர்ப் பதிக்கன்புற் றருள்வோனே;
 திருக்கஞ்சத் தனைக்கண்டித்
 துறக் டகங்குட் டிவிட்டுஞ்சற்-
 சிவற்கன்றப் பொருட்கொஞ்சிப் பகர்வோனே-
 செயத்துங்கக் கொடைத்துங்கத்
 திருத்தங்கித் தரிக்கும்பொற்
 விருச்சேந்திற் பதிக்கந்தப் பெருமாளே. (௧௮)

34. பெருக்கச்சஞ் சலித்துக்கந்

தலுற்றுப்புந் தியற்றுப்பின்
 பிழைப்பற்றுங் குறைப்புற்றும் பொதுமாதர்-
 ப்ரியப்பட்டங் கழைத்துத்தங்
 கலைக்குட்டங் கிடப்பட்டசம்
 பிணித்துத்தந் தனத்தைத்தந் தணையாதே;
 புரக்கைக்குன் பதத்தைத்தந்
 தெனக்குத்தொண் டுறப்பற்றும்
 புலத்துக்கண் செழிக்கச்செந் தமிழ்பாடும்-
 புலப்பட்டங் கொடுத்தற்கும்
 கருத்திற்கண் படக்கிட்டும்
 புகழ்ச்சிக்குங் க்ருபைச்சித்தம் புரிவாயே;
 தருக்கிக்கண் களிக்கத்தெண்
 டனிட்டுத்தண் புனத்திற்செங்
 குறத்திக்கண் புறச்சித்தந் தளர்வோனே-

* தரு தங்கு அ பொலத்து அண்டத்தினை = கற்பக விருக்டம்
 தங்கிய அந்தப் பொன் னுலகத்தை.

† கம் = சிரம்.

சலிப்புற்றங் குரத்திற்சம்
 ப்ரமித்துக்கொண் டலைத்துத்தன்
 சமர்த்திற்சங் கரிக்கத்தண் டியருரன்;
 சிரத்தைச்சென் றறுத்துப்பந்
 தடித்துத்திண் குவட்டைக்கண்
 டிடித்துச்செந் திலிற்புக்கங் குறைவோனே-
 சிறக்கற்*கஞ் செழுத்தத்தந்
 திருச்சிற்றம் பலத்தத்தன்
 செவிக்குப்பண் புறச்செப்பும் பெருமானே. (௧௯)

35. காலனார் வெங்கொடுந் தூதர்பா சங்கொடென்
 காலி டனார் தந்துடன் கொடுபோகக்-
 காதலார் மைந்தருந் தாயரா ருஞ்கடுங்
 கானமே பின்தொடர்ந் தலறுமுன்;
 குலம்வாள் தண்டுசெஞ் சேவல்கோ தண்டமுஞ்
 குடுதோ ளுந்தடந் திருமார்புந்-
 தூயதாள் தண்டையுங் காணஆர் வஞ்செயுந்
 தோகைமேல் கொண்டுமுன் வரவேணும்;
 ஆலகா லம்பரன் பாலதா கஞ்சிடுந்
 தேவர்வா முன் றுகந் தமுதீயும்-
 ஆரவா ரஞ்செயும் வேலைமேல் கண்வளர்ந்
 தாதிமா யன்றனன் மருகோனே;
 சாலிசேர் சங்கினம் வானிசுழ் பங்கயஞ்
 சாரலார் செந்திலம் பதிவாழ்வே-
 தாவுசு ரஞ்சிமுன் சாயவே கம்பெறுந்
 தாராவே லுந்திடும் பெருமானே. (௨௦)

* அஞ்செழுத்து அத்தம்=பிரணவ பஞ்சாக்ஷரப் பொருள்.

† ஆர்த்து=கட்டி.

36. சங்கைதா னென்றுதா னின்றியே நெஞ்சிலே

சஞ்சலா ரம்பமாயன்-
சந்தோடே சூங்குமா லங்க்ருதா டம்பரா
சம்பரமா நந்தமாயன்;
மங்கைமார் கொங்கைசே ரங்கமோ கங்களால்
வம்பிலே துன்புறுமே-
வண்குகா நின்சொரு பம்பரகா சங்கொடே
வந்துநீ யன்பிலாள்வாய்;
கங்கைசூ டும்பிரான் மைந்தனே அந்தனே
கந்தனே விஞ்சையூரா-
கம்பியா திரந்தரலோ கங்கள் *கா வென்றவா
கண்டலே சன்சொல்வீரா;
செங்கைவேல் வென்றிலேல் கொண்டுகூர் பொன்றவே
சென்றுமோ தும்பரதாபா-
செங்கண்மால் †பங்கஜா னன்தொழா னந்தவேள்
செந்தில்வாழ் தம்பிரானே. (உக)

37. சங்குபோல் மென்கழுத் தந்தவாய் தந்தபற்

சந்தமோ கின்பழுத் தெனவானிற்-
றங்குகார் பைங்குழற் கொங்கைநீள் தண்பொருப்
பென்றுதாழ் வொன்றறுத் துலகோரைத் ;
துங்கவேள் செங்கைபொற் கொண்டல்நீ யென்றுசொற்
கொண்டு ‡தாய் நின் றுரைத் துழலாதே-
துன்பநோய் சிந்தநற் கந்தவே ளென்றுனைத்
தொண்டினு டிலொன்றுரைக் கருள்வாயே;

* கா என்று அ ஆகண்டலேசன் எனப் பிரித்துக்கொள்க.
ஆகண்டலேசன் = தேவேந்திரன்.

† பங்கஜாஸனன் என்பது பங்கஜானன் என்றாயிற்று.

‡ தாய் = தாவி.

§ ஒன்றுரைக்கருள்வாயே = ஒன்ற + உரைக்க + அருள்வாயே.

வெங்கண் *வ்யா ளங்கொதித் தெங்கும்வே மென்றெடுத்
 துண்டுமே லண்டருக் கழுதாக-
 விண்டநா தன்திருக் கொண்டல்பா கன்செருக்
 குண்டுபே ரம்பலத் தினிலாடி;
 செங்கண்மால் பங்கயக் கன்பெறு தந்தறத்
 தின்கணு நுந்திறற் கதிராழித்-
 திங்கள்வா முஞ்சடைத் தம்பிரா னன்புறச்
 செந்தில்வாழ் செந்தமிழ்ப் பெருமானே. (௨௨)

38. பங்கமே வும்பிறப் பந்தகா ரந்தனிற்

பந்தபா சந்தனிற் றடுமாறிப்-
 பஞ்சபா ணம்படப் புண்படா வஞ்சகப்
 பண்பிலா டம்பரப் பொதுமாதர்;
 தங்களா லிங்கனக் கொங்கையா கம்படச்
 சங்கைமால் கொண்டிளைத் தயராதே-
 தண்டைசூழ் கிண்கிணிப் புண்டரீ கந்தனைத்
 தந்துரீ யன்புவைத் தருள்வாயே;
 அங்கைவேல் கொண்டாக் கன்பரதா பங்கெடுத்
 தண்டவே தண்டமுட் படவேதான்-
 அஞ்சவே திண்டிறற் †கொண்டலா கண்டலற்
 கண்டலோ கங்கொடுத் தருள்வோனே;
 திங்களார் கொன்றைமத் தந்துழாய் துன்றுபொற்
 செஞ் ‡சடா பஞ்சரத் துறுதோகை-
 சிந்தையே தென்றிசைத் தென்றல்வீ சும்பொழிற்
 செந்தில்வாழ் செந்தமிழ்ப் பெருமானே. (௨௩)

* வ்யாஹம் = பாம்பு; இங்கே அதனிடத்திருந்து எழுந்த விஷத்தைக் குறித்தது.

† கொண்டல் ஆகண்டலற்கு = மேகவாகன ஞ்சிய தேவேந்திரனுக்கு.

‡ சடா பஞ்சரத் துறு தோகை = சடையாகிய கூட்டி லிருக்கும் கங்கை.

39. சத்தமிகு மேமுகட லைத்தேனை

யுற்றமது தோடுகளை யைப்போர்கொள்
சத்திதனை மாவின்வடு வைக்காவி தனைமீது-
தக்கமணம் வீசுகம லப்புவை
மிக்கவினை வானகடு வைச்சீது
தத்துகளும் வானையடு மைப்பாவு விழிமாதர்;
மத்தகிரி போலுமொளிர் வித்தார
முத்துவட மேவுமெழில் மிக்கான
வச்சிரகி ரீடநிகர் செப்பான தனமீதே-
வைத்தகொடி தானமயல் விட்டான
பத்திசெய ஏழையடி மைக்காக
வஜ்ரமயில் மீதினினி யெப்போது வருவாயே;
சித்ரவடி வேல்பனிநு கைக்கார
பத்திபுரி வேரர்கள்பனு வற்கார
திக்கினு நடாவுபுர விக்கார குறமாது-
சித்தஆறு ராககல விக்கார
துட்டஅசு ரேசர்கல கக்கார
சிட்டர்பரி பாலலனி தக்கார அடியார்கள்;
முத்திபெற வேசொல்வச னக்கார
தத்தைநிகர் தூயவனி தைக்கார
முச்சகர்ப ராவுசர ணக்கார இனிதான-
முத்தமிழை யாயும்வரி சைக்கார
பச்சைமுகில் தாவுபுரி சைக்கார
முத்துலவு வேலைநகர் முத்தேவர் பெருமானே. ()

40. சந்தனச வாதுநிறை சுற்பூர

குங்குமப லாரனிரை கத்தூரி
தண்புமுக ளாவுகள பச்சித வெருவாச-

* சீறு உதத்து உகளும் எனப்பிரிக்க. உதத்து=யுத்தத்து.

சண்பக*க லாவகு ளத்தாம
 வம்புதுகி லாவயி ரக்கோவை
 தங்கியக டோரதர வித்தார பரிதான;
 மந்தரம தானதன மிக்காசை
 கொண்டுபொருள் தேடுமதி நிட்டுர
 வஞ்சகவி சாரஇத யப்புவை யணையார்கள்-
 †வந்தியிடு மாயவிர கப்பார்வை
 ஆம்பிலுளம் வாடுமறி வற்றேனை
 வந்தடிமை யாளினி யெப்போது கினைவாயே;
 இந்தரபுரி காவல்முதன் மைக்கார
 சம்பரமம பூரதூர கக்கார
 என்றமக லாதஇள மைக்கார குறமாதின்-
 இன்பஅநு போகசர சக்கார
 . வந்தஅசு ரேசர்கல கக்கார
 எங்களுமை சேயெனரு மைக்கார மிகுபாவின்;
 செந்தமிழ்சொல் நாலுகவி தைக்கார
 குன்றெறியும் வேலின்வலி மைக்கார
 செஞ்சொலடி யார்களுளி மைக்கார ஏழில்மேவும்-
 ‡திங்கள்முடி நாதர்சம யக்கார
 மந்த்ரவுப தேசமகி மைக்கார
 சேந்தினகர் வாழுமரு மைத்தேவர் பெருமானே.

41. முந்துதமிழ் மாலை கோடிக் கோடி.
 சந்தமொடுநீடு பாடிப் பாடி
 §முஞ்சர்மனை வாசல் தேடித் தேடி யுழலாதே-
 முந்தைவினை யேவ ராமற் போக
 மங்கையர்கள் காதல் தூரத் தேக
 முந்தடிமை யேனை யாளத் தானு முனைமீதே;

* கலாரம் = கல் லாரம் = செங்குவளை.

† வந்தியிடும் = வருத்தத்தை உண்டுபண்ணும்.

‡ திங்கள்முடிநாதர் சமயம் = சைவ சமயம்.

§ முஞ்சர் = செத்துப்போவோர்.

திந்திதிமி தோதி தீதித் தீதி

தந்ததன தான தானத் தான

செஞ்செண்கு சேகு தாளத் தோடு நடமாடுஞ்-

செஞ்சிறிய கால்வி சாலத் தோகை

துங்கஅது கூல பார்வைத் தீர

செம்பொன்மயில் மீதி லேயெய் போது வருவாயே;

அந்தண்மறை வேள்வி காவற் கார

செந்தமிழ்சொல் பாவின் மாலைக் கார

அண்டருப கார சேவற் கார முடிமேலே-

அஞ்சலிசெய் வோர்கள் நேயக் கார

குன்றுருவ ஏவும் வேலைக் கார

அந்தம்வெகு வான ரூபக் கார எழிலான;

*சிந்தூரமின் மேவு போகக் கார

விந்தைகுற மாது வேலைக் கார

செஞ்சொலடி யார்கள் வாரக் கார எதிரான-

செஞ் ட்சமரை மாயு மாயக் கார

துங்கரண சூர சூறைக் கார

செந்தினகர் வாழு மாண்மைக் கார பெருமானே.

42. துண்டே னுண்டே வண்டார் வஞ்சேர்

‡ தண்டார் மஞ்சக் குழல்மானார்-

தம்பா லன்பார் நெஞ்சே கொண்டே

சம்பா வஞ்சொற் றடிநாயேன்;

மண் டீடோ யந்தீ மென்கால் விண்டோய்

வண்கா யம்பொய்க் குடில்வேறாய்-

வண்கா னம்போ யண்டா முன்பே

வந்தே நிற்பொற் கழல்தாராய்;

* சிந்தூர மின் = தெய்வயானை.

† சமரை மாயும் = யுத்தத்திற் பகைவரை மாய்க்கும்.

‡ தண்டார் = தண் + தார்.

§ தோயம் = நீர்.

கொண்டா நும்பேர் கொண்டா நஞ்சூர்
 கொன்றாய் வென்றிக் குமரேசா-
 கொங்கார் வண்டார் பண்பா நஞ்சீர்
 குன்றா மன்றற் கிரியோனே;
 *கண்டா கும்பா லுண்டா யண்டார்
 கண்டா †கந்தப் புயவேனே-
 ‡ கந்தா மைந்தா ரந்தோள் மைந்தா
 கந்தா சேந்திற் பெருமாளே. (உஎ)

43. வெங்கு ளம்பா ணஞ்சேல் கண்பால்

மென்பா கஞ்சொற் குயில் ட் மாலை-
 மென்கே சந்தா நென்றே கொண்டார்
 மென்றோ ளொன்றப் பொருள்தேடி ;
 வங்கா ளாஞ்சோ னஞ்சீ னம்போய்
 வன்பே துன்பப் படலாமோ-
 §மைந்தா ருந்தோள் மைந்தா அந்தா
 வந்தே யிந்தப் பொழுதாள்வாய் ;
 கொங்கார் பைந்தே னுண்டே வண்டார்
 குன்றாள் கொங்கைக் கினியோனே-
 குன்றோ நஞ்சூ ௦ மும்பே முஞ்சூ
 ரும்போய் மங்கப் பொருகோபா ;

* கண்டாகும் பால் = கற்கண்டுபோலும் இனிமையுள்ள பால்; தேவியார் பொற்கிண்ணத்துக் கறந்து ஊட்டிய திருமுலைப் பால்.

† கந்தப் புயம் = வாசனை தங்கிய புயம்.

‡ கந்து ஆம் மைந்து ஆர் அம் தோள் மைந்தா = கம்பத்துக்குச் சமானமாகிய வலிமை பொருந்திய அழகிய தோள்களை யுடைய பராக்ரமனே.

§ மாலை = இருள்.

|| சோனம் = சோனகம் (ஐம்பத்தாறு தேசத்தில் ஒன்று).

§§ மைந்து = வலிமை.

௦ அம்பேழும் = ஏழு கடலும்.

கங்கா ளஞ்சேர் மொய்ம்பா ரன்பார்

கன்றே யும்பர்க்

கொருநாதா-

* கம்பூர் சிந்தார் தென்பால் வந்தாய்

கந்தா செந்திற்

பெருமானே. (உஅ)

44. விதிபோலு †முந்த விழியாலு மிந்து

துதலாலு †மொன்றி

யினைஞோர்தம்-

விரிவான சிந்தை யுருவாகி நொந்து

விறல்வேறு சிந்தை

வினையாலே ;

இதமாகி யின்ப மதுபோத வுண்டு

இனிதாளு மென்று

மொழிமாதர்-

இருளாய துன்ப மருள்மாயை வந்து

எனையீர்வ தென்றும்

ஒழியாதோ ;

மதிசூழ யண்டர் பதிவாழ மண்டி

வருமால் முண்டு

விடையேறி-

மறவாத சிந்தை யடியார்கள் பங்கில்

வருதேவ சம்பு

தருபாலா ;

அதிமாய மொன்றி வருஞரர் பொன்ற

அயில்வேல்கொ டன்று

பொரும்விரா-

அழகான செம்பொன் மயில்மே லமர்ந்து

அலைவா யுகந்த

பெருமானே. (உக)

45. விறல்மார னைந்து மலர்வாளி சிந்த

மிகவானி லிந்து

வெயில்காய-

மிதவாடை வந்து தழல்போல வொன்ற

வினைமாதர் தந்தம்

வசைசூற ;

குறவாணர் குன்றி லுறைபேதை கொண்ட

கொடிதான துன்ப

மயல்தீர-

* கம்பு ஊர் சிந்து = சங்குகள் தவழும் சமுத்திரம்.

† உந்தவிழி = உந்து + அ + விழி.

‡ ‘ஒன்றி...உருவாகி நொந்து...மொழி மாதர்’ எனக்கூட்டுக.

குளிர்மலை யின்க ணணிமலை தந்து
குறைதீர வந்து குறுகாயோ ;
மறிமா னுகந்த இறையோன் மகிழ்ந்து
வழிபாடு தந்த மதியாளா -
* மலைமாவு சிந்த அலைவேலை யஞ்ச
வடிவே லெறிந்த அதிதீரா ;
அறிவா லறிந்து னிருதா ளிறைஞ்ச
மடியா ரிடைஞ்சல் களைவோனே -
ஆழகான செம்பொன் மயில்மே லமர்ந்து
அலைவா யுகந்த பெருமானே. (நு0)

46. அங்கை மென்குழ லாய்வார் போலே
சந்தி நின்றய லோடே போவா
ரன்பு கொண்டிட நீரோ போதீ ரறியீரோ -
அன்று வந்தொரு நாள்நீர் போனீர்
பின்பு கண்டறி யோநா மீதே
அன்று மின்மொர் போதோ போகா துயில்வாரா;
எங்க ளந்தரம் வேறு ரோர்வார்
பண்டு தந்தது போதா தோமே
வின்று தந்துற வோதா னீதே னிதுபோதா -
திங்கு நின்றதென் வீடே வாரீ
ரென்றி ணங்கிகள் மாயா லீலா
இன்ப சிங்கியில் வீணே வீழா தருள்வாயே;
மங்கு வின்புறு வானாய் வானா
டன்ற ரும்பிய காலாய் நீன்கால்
மண்டு றும்பகை நீறு வீறு எரிதீயாய் -
வந்தி ரைந்தெழு நீராய் நீர்குழ்
அம்ப ரம்புனை பாராய் பாரேழ்
மண்ட லம்புகழ் நீயாய் நானாய் மலரோளாய்;

*மலை மாவு சிந்த = கிரௌஞ்சகிரியும் (கூரனாகிய) மாமரமுஞ் சிந்த.

உங்கள் சங்கரர் தாமாய் நாமார்

* அண்ட பந்திகள் தாமாய் வானாய்

ஒன்றி னுங்கடை தோயா மாபோன் மருகோனை-

ஒண்ட டம்பொழில் நீடர் கோடர்

சேந்தி லப்பதி வாழ்வே வாழ்வேவர்

உண்ட நெஞ்சறி தேனே வாணோர் பெருமானே. ()

47. அந்தகன்வ ருந்தின்ம் பிறகிடச்

சந்ததமும் வந்துகண் டரிவயர்க்

கன்புருகு சங்கதந் தவிரமுக் . குணமாள்-

† அந்திபக லென்றிரண் டையுமொழித்

திந்திரிய சஞ்சலங் களையறுத்

தம்புய பதங்களின் பெருமையைக் கவிபாடிச்;

சேந்திலை யுணர்ந்துணர்ந் துணர்வுறக் .

‡ கந்தனை யறிந்தறிந் தறிவினிற்

சென்றுசெரு குந்தடந் தெளிதரத் தணியாத-

சுந்தையு மவிழ்ந்தவிழ்ந் துரையொழித்

தென்செய லழிந்தழிந் தழியமெய்ச்

சுந்தைவா என்றுநின் தெரிசன்நப் படுவேனோ;

கொந்தவிழ் சரண்சரண் சரணெனக்

கும்பிடு புரந்தான் பதிபெறக்

குஞ்சரி குயம்புயம பெறஅரக் கருமாள்-

குன்றிய அம்பொனின் திருவரைக்

கிண்கிணி கிண்கிணின் கிணினைனக்

குண்டல மசைந்திளங் குழைகளிற் ப்பாபைவீசத்;

தந்தன தனந்தனந் தனவெனச்

செஞ்சிறு சதங்கைகொஞ் சிடமணித்

தண்டைகள் கலின்கலின் கலினைனத் திருவான-

* அண்டபந்திகள் தாம் ஆய் வானாய் எனப்பிரிக்க.

† அந்திபகல் = கேவலசகலம்.

‡ கந்தனை = கந்தனாகிய நின்னை; இஃது இடவழுவமைதி.

சங்கரி மனங்குழைந் துருகமுத்
தந்தர வருஞ்செழுந் தளர்நடைச்
சந்ததி சகந்தொழுஞ் சரவணப் பெருமானே. (௩௨)

48. அருணமணி மேவு பூவுதித் ம்ருகமத பரே லேபன

அபிரவ விசால பூரண

அம்பொற் கும்பத் தனமோதி-

அளிகுலவு மாதர் லீலையின் முழுகியபி ஷேக மீதென

அறவுமுற வாடி நீடிய

அங்கைக் கொங்கைக் கிதமாகி;

* இருணிறைய மோதி மாலிகை சருவி யுறவான வேளையி

விழைகலைய மாத ரார்வழி

யின்புற் றன்புற் றழியாரீள்-

இரவுபகல் மோக னுகியெ படியில்மடி யாமல் யானுமுன்

இணையடிகள் பாடி வாழள்

னெஞ்சிற் செஞ்சொற் றருவாயே;

தருணமணி யாட ராவணி குடிலசடி லாதி யோதிய

சதுர்மறையி னுதி யாகிய

சங்கத் துங்கக் குழையாளர்-

தருமுருக மேக சாயலர் தமரமக ராழி சூழ்புவி

தனைமுழுதும் வாரி யேயமு

துண்டிட் டண்டர்க் கருள்கூரும்;

செருமுதலி மேவு மாவலி யதிமதக போல மாமலை

தெளிவினுடன் மூல மேயென

முந்தச் சிந்தித் தருள்மாயன்-

திருமருக சூரன் மார்பொடு சிலையுருவ வேலை யேவிய

ஜெயசரவ ன்றம னோகர

செந்திற் கந்தப் பெருமானே. (௩௩)

49. அறிவழிய மயல்பெருக வுரையுமற விழிசுழல
 அனலனிய மலமொழுக அக்லாதே-
 அனையுமனை யருகிலுற வெருவியழ வுறவுமழ
 அழலினிகர் மறவியெனை யழையாதே;
 செறியுமிரு வினைகரண மருவுபுல நெழியவுயர்
 திருவடியி லணுசவர மருள்வாயே-
 சிவனைநிகர் பொதியவரை முதிவனக மகிழஇரு
 செவிகுளிர இனியதமிழ் பகர்வோனே;
 நெறிதவறி யலரிமதி நடுவன்மக பதிமுளரி
 நிருதிநிதி பதிகரிய வனமாவி-
 நிலவுமறை பவனிவர்க ளலையூர சரிமைபுரி
 நிருதனூர மறஅயிலை விடுவோனே;
 மறிபரசு கரமிலகு பரமனுமை யிருவிழியு
 மகிழமடி மிசைவளரு மினையோனே-
 †மதலைதவ முத்தியிடை வருதாள மணிபுளின
 மறையவுயர் கரையிலுறை பெருமாளே.(௩௪)

50. அனைவரு மருண்ட ருண்டு கடிதென வெகுண்டி யம்ப
 அமரஅடி பின்னொ டர்ந்து பிணநாறு-
 மமுகுபிணி கொண்டு விண்டு புழுவுட னெலும்ப லம்பு
 மவலவுட லஞ்ச மந்து தடுமாறி;
 மனைதொறு மிதம்ப கர்ந்து வரவர விருந்த ருந்தி
 மனவழி திரிந்து மங்கும் வசைதீர-
 மறைசதுர் விதந்தெ ரிந்து வகைசிறு சதங்கை கொஞ்ச
 மலரடி வணங்க என்று பெறுவேனோ;
 தினைமிசை சுகங்க டிந்த புனமயி லீளங்கு ரும்பை
 திகழிரு தனம்பு ணர்ந்த திருமார்பா-
 ஜெகமுழுது முன்பு தும்பி முகவனெடு தந்தை முன்பு
 திகிரிவலம் வந்த செம்பொன் மயில்வீர;

* முளரி = அக்கினி. † மதலை = மரக்கலம்.

இனியகனி மந்தி சிந்து மலைகிழவ செந்தில் வந்த
 இறைவருக கந்த என்று மிளையோனே-
 எழுகடலு மென்சி லம்பும் நிசிராரும் அஞ்ச அஞ்ச
 மிமையவரை யஞ்ச லென்ற பெருமானே. (௩௩)

51. இயலிசையி லுசித வஞ்சிக் கயர்வாகி-
 இரவுபகல் மனது சிந்தித் துழலாதே;
 உயர்கருணை புரியு மின்பக் கடல்முழ்கி-
 உணையெனது ளறியு மன்பைத் தருவாயே;
 *மயில்தகர்க ளிடைய ரந்தத் திணைகாவல்-
 வனசுரும மகளை வந்தித் தணைவோனே;
 கயிலைமலை யணைய செந்திற் பதிவாழ்வே-
 கரிமுகவ னினைய கந்தப் பெருமானே. (௩௪)

52. இருகுழை யெறிந்த கெண்டைகள் ஒருகுமி ழுடர்ந்து வந்திட
 இணைசிலைநெ ரிந்தெ ழுந்திட ஆணைமீதே-
 இருளளக பந்தி வஞ்சியி லிருகலையு டன்குலைந்திட
 இதழமுத ருந்து சிங்கியின் மனமாய;
 முருகொடுக லந்த சந்தன அளறுபடு குங்கு மங்கமழ்
 முலைமுகடு கொண்டெ ழுந்தொறு முருகார-
 முழுமதிபு ரிந்த சிந்தூர அரிவைபரு டன்க லந்திடு
 †முகடியுந லம்பி றந்திட அருள்வாயே;
 எரிவிடநி மிர்த குஞ்சியி னிலவொடு மெழந்த கங்கையு
 மிதழியொட ணிந்த சங்கரர் களிகூரும்-
 இமவரைத ருங்க ருங்குயில் மரகதநி றந்த ருங்கினி
 யென துயிரெ னுந்தரி யம்பகி பெருவாழ்வே;
 அரைவடமலம்பு கிண்கிணி பரிபுர நெருங்கு தண்டைக
 ளணிமணிச தங்கை கொஞ்சிட மயில்மேலே-
 அகமகிழ்வு கொண்டு சந்ததம் வருகுமா முன்றி லின்புறம்
 அலைபொருத செந்தில் தங்கிய பெருமானே. (௩௫)

* மயில் தகர் கல் இடையர் = மயிலும் ஆடும் நிறைந்த குன்றி
 னிடத்தில் வசிக்கும் வேடுவர்

† முகடி = முதேவி; முகடியும் = முகடிக்கும்.

53. இருள்விரி குழலை விரித்துத் தூற்றவு

மிறுகிய துகிலை நெகிழ்த்துக் காட்டவு
மிருகடை விழியு முடிக்கிப் பார்க்கவு மைந்தரோடே-
இலைபிள வதனை நடித்துக் கேட்கவு
மறுமொழி பலவு மிசைத்துச் சாற்றவு
மிடையிடை சிறிது நகைத்துக் காட்டவு
மெங்கள்ஃபீடே;

வருகென வொருசொ லுரைத்துப் பூட்டவும்
விரிமல ரமளி யணைத்துச் சேர்க்கவும்
வருபொரு ளளவி லுருக்கித் தேற்றவு நின்றையாலே-
வணைமனை புகுதி லடித்துப் போக்கவு
மொருதலை மருவு புணர்ச்சித் தூர்த்தர்கள்
வசைவிட நினது பதத்தைப் போற்றுவ
தெந்தநாளோ;

குருமணி வயிர மிழித்துக் கோட்டிய
கழைமட வருவு வெளுத்துத் தோற்றிய
*குளிற்சை யருவி கொழித்துத் தூற்றிய
மண்டுரீ † ஊர்-

குழிபடு ‡ கலுழி வயிற்றைத் தூர்த்தெழு
திடர்மண லிறுகு துருத்திக் டீகாப்பொதி
குளிரிழ லருவி கலக்கிப் பூப்புனை வண்டலாடா;
முருகவிழ் துணர்க ளுருத்துக் காய்த்தினை
வினைநடு விதணி லிருப்பைக் காட்டிய
முகிழ்முலை யிளைய குறத்திக் காட்படு
செந்தில்வாழ்வே-

முளையிள மதியை யெடுத்துச் சாத்திய
சடைமுடி யிறைவர் தமக்குச் சாத்திர
முறையருள் முருக தவத்தைக் காப்பவர்
தம்பிரானே. (௩௮)

* குளிறு இசை. குளிறு = சப்திக்கின்ற.

† ஊர் = செல்லுகின்ற. ‡ கலுழி = கான்யாறு.

§ துருத்தி கா = திட்டினிடத்துள்ள சோலை.

54. இன்பமுந் துன்பமுந் சந்ததங் கொண்டுசென்
 . றிங்குமங் குஞ்சுமுன் றிமொயத்-
 துன்பவெண் கும்பியங் கந்தவிர்த் துன்பெருந்
 தொண்டனென் றுய்ந்துளங் களியேனோ;
 புன்குருந் துந்தியஞ் சந்தனஞ் சிந்திமுன்
 பொங்கிவெண் சங்கெறிந் தலைவீசும்-
 தன்*பொருந் தம்பசும் பொன்சொரிந் தெங்கணுந்
 தந்திடுஞ் செந்திலம் பெருமானே. (நக)

55. உத்தியறல் மொண்டு சூல்கொள்கரு
 முகிலெனஇ ருண்ட நீலமிக
 வெளிதிகழு மன்ற லோதிநரை பஞ்சபோலாய்-
 உதிரமெழு துங்க வேலவிழி
 • மிடைகடையொ துங்கு பீளைகளு
 முடைதயிர் பி திர்த தோஇதென வெம்புலாலாய்;
 மதகரட தந்தி வாயினிடை
 சொருகுபிறை தந்த சூதுகளின்
 வடிவுதரு கும்ப மோதிவனர் கொங்கைதோலாய்-
 வனமுழியு மங்கை மாதர்களி
 னிலைதனையு ணர்ந்து தாளிலுறு
 வழியடிமை யன்பு கூருமது சிந்தியேனோ;
 இதழ்பொதிய விழ்ந்த தாமரையின்
 மணவறைபு குந்த நான்முகனு
 மெறிதிரைய லம்பு பாலுததி நஞ்சராமேல்-
 இருவிழிது யின்ற நாரணனு
 முமைமருவு சந்தர சேகரனு
 மிமையவர்வ ணங்கு வாசவனு நின்முதாமும்;
 முதல்வசக மைந்த பிடுகையி
 லகிலசக ஆண்ட நாயகிதன்
 முகிழ்முலைச ரந்த பாலமுத முண்டவேளே-

* பொருந்தம் = தாமிரடர்ணி.

முனைமுருகு சங்கு வீசியலை
முடுகி*மைத வழந்த வாய்பெருகி
முதலிவரு செந்தில் வாழ்வுதரு தம்பிரானே. (சு௦)

56. ஏவினை நேர்விழி மாதரை மேவிய

ஏதனை மூடனை	நெறிபேணு-
ஈனனை வீணனை யேடெழு தாமுழு	
ஏழையை மோழையை	அகலாநீள்;
மாவினை மூடிய நோய்பிணி யாளனை	
வாய்மையி லாதனை	யிகழாதே-
மாமணி நூபுர சீதள தாள்தனி	
வாழ்வுற ஈவது	மொருநாளே;
நாவலர் பாடிய நூலிசை யால்வரு	
நாரத னூர்புகல்	குறமாதை-
நாடியெ கானிடை கூடிய சேவக	
நாயக மாமயி	லுடையோனே;
தேவிம னேமணி ஆயிப ராபரை	
தேன்மொழி யாள்தரு	சிறியோனே-
சேணுயர் சோலையி னீழலி லேதிகழ்	
சீரலை வாய்வரு	பெருமானே. (சுக)

57. ஓரா தொன்றைப் பாரா தந்தத்

தோடே வந்திட்	டுயிர்சோர-
ஊடா நன்றற் றூர்போல் நின்றெட்	
டாமால் தந்திட்	டுழல்மாதர்;
கூரா வன்பிற் சோரா நின்றற்க்	
கோயா நின்றுட்	குலையாதே-
கோடார் செம்பொற் றோளா நின்சொற்	
கோடா தென்கைக்	கருள்தாராய்;

* மை தவழ்ந்தவாய் = மேகம் தவழ்ந்ததுபோல.

† அக்கு = எலும்போடு கூடிய சரீரம்.

தோரா வென்றிப் பேரா மன்றற்
 ரோளா குன்றைத் தொனையாடி-
 சூதா யெண்டிக் கேயா வஞ்சச்
 சூர்மா அஞ்சப் பொருமவேலா;
 சீரார் கொன்றைத் தார்மார் பொன்றச்
 சேவே நெந்தைக் கினியோனே-
 தேனே யன்பர்க் கேயா மின்சொற்
 சேயே செந்திற் பெருமானே. (சுஉ)

58. கட்டமுகு விட்டுத் தளர்ந்தங் கிருந்துமுன
 மிட்டபொறி தப்பிப் பிணங்கொண்ட தின்சிலர்கள்
 கட்டணமெ டுத்துச் சமந்தும் பெரும்பறைகள்
 முறையோடே-
 வெட்டவிட வெட்டக் கிடஞ்சங் கிடஞ்சமென
 மக்களொரு மிக்கத் தொடர்ந்தும் புரண்டும்வழி
 விட்டுவரு மித்தைத் தவிர்ந்துன் பதங்களுற
 வுணர்வேனே;
 பட்டுருவி நெட்டைக் க்ரொளஞ்சம் பிளந்துகடல்
 முற்றுமலை வற்றிக் குழம்புங் குழம்பமுனை
 பட்டாயில் தொட்டுத் திடங்கொண் டெதிர்த்தவுணர்
 முடிசாயத்-
 தட்டழிய வெட்டிக் கவந்தம் பெருங்கமுகு
 நிர்த்தமிட ரத்தக் குளங்கண் டுமிழ்ந்துமணி
 சற்சமய வித்தைப் பலன்கண்டு செந்திலுறை
 பெருமானே. (சுந)

59. கண்டுமொழி *கொம்பு கொங்கை வஞ்சியிடை அம்பு நஞ்சு
 கண்கள் குழல் கொண்ட லென்று பலகாலும்-
 கண்டுளமவ ருந்தி நொந்து மங்கையர்வ சம்பு ரிந்து
 கங்குல்பக லென்று நின்று விதியாலே;

பண்டைலினை கொண்டு ழன்று வெந்துவிழு கின்றல் கண்டு
 பங்கயப தங்கள் தந்து புகழோதும்-
 பண்புடைய சிந்தையன்பர் தங்களினு டன்க லந்து
 பண்புபெற அஞ்ச லஞ்ச லெனவாராய்;
 வண்டுபடு கின்ற தொங்கல் கொண்டறநெ ருங்கி*யிண்டு
 வம்பிணைய டைந்து †சந்தின் மிகமுழ்கி-
 ‡வஞ்சியை முனிந்த கொங்கை மென்குறம டந்தை செங்கை
 வந்தழகு டன்க லந்த மணிமார்பா;
 திண்டிறல்பு னைந்த அண்டர் தங்களப யங்கள் கண்டு
 செஞ்சுமர்பு னைந்து துங்க மயிலீமீதே-
 சென்றசுர ரஞ்ச வென்று சூன்றிடை மணம்பு ணர்ந்து
 செந்தில்கர் வந்த மர்ந்த பெருமாளே. (சச)

60. களப மொழுகிய புளகித முலையினர்

கடுவு மமிர்தமும் விரவிய விழியினர்
 கழுவு சரிபுழு கொழுகிய குழலின ரெவரோடும்-
 கலக மிடுகய லெறிகுழை விரகியர்
 பொருளி லிளைஞரை வழிகொடு மொழிகொடு
 தளர விடுபவர் தெருவினி லெவரையு நகையாடிப்;
 பிளவு பெறிலதி லளவள வொழுகியர்
 நடையி லுடையினி லழகொடு திரிபவர்
 பெருகு பொருள் பெறி லமனியி லிதமொடு
 குழைவோடே-
 பிணமு மனைபவர் வெறிதரு புன லுணும்
 அவச வனிதையர் முடுகொடு மனைபவர்
 பெருமை யுடையவ ருறவினை விடஅருள்
 புரிவாயே;

* இண்டு=ஈண்டு என்பதன் விகாரம்; ஈண்டு=நெருங்கிய.

† சந்து=சந்தனம்.

‡ வஞ்சியை முனிந்த=கொடிபோலும் இடையை வருத்துகின்ற.

§ சமர் புனைந்து=போர்க்கோலங் கொண்டு.

* அனையி லுறைபுவி பெறுமக வயிறரு
 பசவி னிரைமுலை யமுதுண † நிரைமகள்.
 ‡ வசவ னெடுபுவி முலையுண மலையுட னுருகாரீள் -
 அடவி தனிலுள || உலவைகள் தளிர்விட
 மருள மதமொடு களிறுகள் பிடியுடன்
 அகல வெளியுயர் பறவைகள் நிலம்வர
 விரல்சேரேழ்;
 துளைகள் விடுகழை விரன்முறை தடவிய
 இசைகள் பலபல தொனிதரு கருமுகில்
 சருதி யுடையவ னெடியவன் மனமகிழ்
 மருகோனே -
 துணைவ குணதர சரவண பவநம
 முருக குருபர வளரறு முகஞ்சு
 துறையி லலையேறி திருநக ருறைதரு
 பெருமானே. (௪௫)

61. கனங்கள் கொண்ட குந்த ளங்க ளுங்கு லெந்த லெந்து விஞ்சு
 கண்க ளுஞ்சி வந்த யர்ந்து களிகூரக்-
 கரங்க ளுங்கு விந்து நெஞ்ச கங்க ளுங்க சிந்தி டுங்க
 றங்கு பெண்க ளும்பி றந்து விலைகூறிப்;
 பொனின்கு டங்க ளஞ்சு மென்த னங்க ளும்பு யங்க ளும்பொ
 ருந்தி யன்பு நண்பு பண்பு முடனாகப்-
 புணர்ந்து டன்பு லர்ந்து பின்க லந்த கங்கு ழைந்த வம்பு
 ரிந்து சந்த தந்தி ரிந்து படுவேனோ;
 அனங்க ளெந்து ளைந்து வெந்து குந்து சிந்த அன்று கண்தி
 றந்தி ருண்ட கண்டர் தந்த அயில்வேலா-
 அடர்ந்த டர்ந்தே திர்ந்து வந்த வஞ்ச ரஞ்ச வெஞ்ச மம்பு
 ரிந்த அன்ப ரின்ப நண்ப உரவோனே;

* அனா = மலைக்குகை.

† மக வயிறரு = மகவு + அயில்தரு; அயில்தரல் = குடித்தல்.

‡ நிரை மகள் = பசவின் பெண்கன்று.

§ வசவன் = ஆண்கன்று. || உலவைகள் = மரங்கள்.

சினங்கள் கொண்டி லங்கை மன்சி ரங்கள் சிந்த வெஞ்ச ரந்தெ
 ரிந்த வன்ப ரிந்த இன்ப மருகோனே-
 சிவந்த செஞ்ச தங்கை யுஞ்சி லம்பு தண்டை யும்பு னைந்து
 சேந்தில் வந்த கந்த எங்கள் பெருமானே. (௪௬)

62. கன்றிலுறு மாணை வென்றவிழி யாலெ

கஞ்சமுகை மேவு முலையாலே-
 கங்குல்செறி கேச மங்குல்குலை யாமை
 கந்தமலர் குடு மதனாலே;
 நன்றுபொருள் தீர வென்றுவிலை பேசி
 நம்பவிடு மாத ருடனாடி-
 * நஞ்சபுசி தேரை யங்கமது வாக
 நைந்துவிடு வேணை யருள்பாராய்;
 குன்றிமணி போல்வ செங்கண்வரி †போகி
 கொண்டபடம் வீச மணிகூர்வாய்-
 கொண்ட மயிலேறி ஆன்றசுரர் சேனை
 கொன்றகும் ரேச குருநாதா;
 மன்றல்கமழ் பூக தெங்குதிரள் சோலை
 வண்டுபடு வாவி புடைசூழ-
 மந்தி நடமாடு செந்தினகர் மேவு
 மைந்தஆம ரேசர் பெருமானே. (௪௭)

63. குகர மேவுமெய்த் துறவினின் மறவாக்

கும்பிட் டுந்தித் தடமுழங்கிக்-
 குமுத வாயின்முற் றமுதினை துகராக்
 கொண்டற் கொண்டைக் குழலாரோ;
 டகரு தூளிகர்ப் புரதன இருகோட்
 டன்புற் றின்பக் கடலூடே-
 ஆமிழு வேணைமெத் தெனவொரு கரைசேர்த்
 தம்பொற் றண்டைக் கழல்தாராய்;

* நஞ்சு = நஞ்சையுடைய பாம்பு, இஃது ஆகுபெயர்.

† போகி = பாம்பு.

ககன கோளகைக் கணவிரு மளவாக்
 கங்கைத் துங்கப் புனலாடும்-
 கமல வாதனற் களவிட முடியாக்
 கம்பர்க் கொன்றைப் புகல்வோனே;
 சிகர கோபுரத் தினுமதி ளினுமேற்
 செம்பொற் கம்பத் தளமீதும்-
 தெருவி லேயுநித் திலமெறி யலைவாய்ச்
 செந்திற் கந்தப் பெருமாளே. (சஅ)

64. குடர்நிண மென்பு சலமல மண்டு
 குருதிந் ரம்பு சீயூன் பொதிதோல்-
 குலவு குரம்பை முருடு சுமந்து
 குணகிம கிழந்து நாயேன் தளரா;
 அடர்மத னும்பை யணையக ருங்க
 ணரிவையர் தங்கள் தோடோய்ந் தயரா-
 அறிவழி கின்ற குணமற வுன்றன்
 அடியிணை தந்து நீயாண் டருள்வாய்;
 தடவியல் செந்தி லிறையவ நண்பு
 தருகுற மங்கை வாழ்வாம் புயனே-
 சரவண கந்த முருகக டம்ப
 தனிமயில் கொண்டு பார்குழந் தவனே;
 சுடர்படர் குன்று தொலைபட அண்டர்
 தொழுவொரு செங்கை வேல்வாங் கியவா-
 *துரிதப தங்க இரதப்ர சண்ட
 சொரிகடல் நின்ற சூரந் தகனே. (சக)

65. கொங்கைகள்கு லுங்கவளை செங்கையில்லி ளங்கஇருள்
 கொண்டலைய டைந்தகுழல் வண்டுபாடக்-
 கொஞ்சியு் வ னங்குயில்கள் †பஞ்சநல்வ னங்கிளிகள்
 கொஞ்சியதெ னுங்குரால்கள் கெந்துபாயும்;

* துரித பதங்க இரத ப்ரசண்ட = வேகத்தோடு செல்லும்
 மயிலாகிய இரதத்தையுடைய பிரசண்டனே.

† வன அம் குயில்கள் = சோலையில் வசிக்கும் அழகிய குயில்கள்.

‡ பஞ்ச நல் வனம் கிளிகள் = நல்ல பஞ்சவர்ணக் கிளிகள்.

வெங்கயல் மிரண்டவிழி அம்புலிய டைந்ததுதல்
 விஞ்சையர்கள் தங்கன்மயல் கொண்டுமேலாய்-
 வெம்பிணியு முன்ற* பவ சிந்தனைநி னைந்துனது
 மின்சரண பைங்கழலொ டண்டஆளாய்;
 சங்கமுர சந்திமிலை துந்துமித தும்பவளை
 தந்தனத னந்தவென வந்தசூர்-
 சங்கைகெட மண்டிதிகை யெங்கிலும டிந்துவிழ
 தண்கடல்கொ ளுந்தநகை கொண்டவேலா;
 சங்கரனு கந்தபரி வின்சுருவெ னுஞ்சுருதி
 தங்களின்ம கிழந்துருகு மெங்கள்கோவே-
 சந்திரமு கஞ்செயல்கொள் சுந்தரகு றம்பெண்ணெடு
 சம்புகழ் சேந்தீல்கிழ் தம்பிரானே. (௩௦)

66. கொம்பனை யார்காது மோதிரு

கண்களி லாமோத சீதள
 குங்கும பாடா பூஷண நகமேவு-
 கொங்கையி டீனீராவி மேல்வளர்
 செங்கழு நீர்மலை சூடிய
 கொண்டையி லாதார சோபையில் மருளாதே;
 உம்பர்கள் ஸ்வாமீ நமோநம
 எம்பெரு மானே நமோநம
 ஒண்டொடி மோகா நமோநம எனநாளும்-
 உன்புகழேபாடி நானினி
 அன்புட னாசார பூசைசெய்
 துய்ந்திட. வீணுள்ப டாதருள் புரிவாயே;
 பம்பா மேபோல ஆடிய
 சங்கரி வேதாள நாயகி
 பங்கய சீபாத நூபுரி கரகூலி-
 பங்கமி லாரீலி மோடிப
 யங்கரி மாகாளி யோகினி
 பண்டுசு ராபான சூரனெ டெதிர்போர்கண்;

* பவ சிந்தனை = பிறவிக்கடலில் அலைபவனை.

† நீ ராவி = நீர்த் தடாகம்.

டெம்புதல் வாவாழி வாழியெ
 னும்படி வீறுன வேல்தர
 னன்றுமு ளானேம னேகா வயலூரா-
 இன்சொல்வி சாகாக்ரு பாகா
 சேந்திலில் வாழ்வாகி யேயடி
 யென்றனை யீடேற வாழ்வருள் பெருமானே. (௫௧)

67. கொலைமத கரியன ம்ருகமத தனகிரி

கும்பத் தனமானூர்-
 குமுதஅ முதஇதழ் பருகிபு ருகியல்
 கொண்டுற் றிடுநாயேன் ;
 நிலையழி கவலைகள் கெடவுன தருள்விழி
 நின்றற் றிடவேதான்-
 நினதிரு.வடிமல ரிணைமன தினிலுற்
 நின்பற் றடைவேனோ ;
 சிலையென வடமலை யுடையவ ரருளிய
 செஞ்சொற் சிறுபாலா-
 திரைகட லிடைவரு மசுரனை வதைசெய்த
 சேந்திற் பதிவேலா ;
 * விலைநிகர் றுதலிப மயில்குற மகளும்கி
 ரும்பிப் புணர்வோனே-
 விருதணி மரகத மயில்வரு குமரன்
 டங்கப் பெருமானே. (௫௨)

68. சேமக் கோமன பாதத் தாமரை

சேர்தற் கோதும நந்தவேதா-
 தீதத் தேயவி ரோதத் தேகுண
 சீலத் தேயிக அன்புறுதே ;
 காமக் ரோதவு லோபப் பூதவி
 காரத் தேயழி கின்றமாயா-
 காயத் தேபச பாசத தேசிலர்
 காழற் றேயும தென்கொலோதான் ;

நேமிச் சூரொடு மேருத் தூளெழு
 நீளக் காளபு யங்ககால-
 நீலக் ரீபக லாபத் தேர்விடு
 ரீபச் சேவக செந்தில்வாழ்வே ;
 ஓமத் தீவழு வார்கட் கூர்சிவ
 லோகத் தேதரு மங்கைபாலா-
 யோகத் தாறுப தேசத் தேசிக
 ஆமைத் தேவர்கள் தம்பிரானே. (௫௩)

69. தகரநறை பூண்ட விந்தைக்
 குழலியர்கள் தேய்ந்த இன்பத்
 தளருமிடை யேந்து தங்கத் தனமானூர்-
 தமைமனதில் வாஞ்சை பொங்கக்
 கலவியொடு சேர்ந்து மந்தர்சு
 சமயஜெப நீங்கி யிந்தப் படிநாளும் ;
 புகலரிய தாந்த்ரி சங்கத்
 தமிழ்பனுவ லாய்ந்து கொஞ்சிப்
 புனியதனில் வாழ்ந்து வஞ்சித் துழல்முடர்-
 புரிதமிழி மாந்தர் தங்கட்
 புகழ்பகர்தல் நீங்கி நின்பொற்
 புளகமலர் பூண்டு வந்தித் திடுவேனோ ;
 தகுடதகு தாந்த தந்தத்
 திகுடதிகு தீந்த மிந்தித்
 தகுகணக தாங்க ணங்கத் தனதான-
 தனனதன தாந்த னந்தத்
 தெனநடன மார்ந்த துங்கத்
 தனிமயிலை யூர்ந்த சந்தத் திருமார்பா ;
 திகையசூர் மாண்ட முந்தத்
 திறலயிலை வாங்கு செங்கைச்
 சிமையவரை யீன்ற மங்கைக் கொருபாலா-
 திகழ்வயிர மேந்து கொங்கைக்
 குறவனிதை காந்த சந்தர்சு
 சிகாமுகி லோங்கு செந்திற் பெருமானே. (௫௪)

70. தந்த பசிதனைய றிந்து முலையமுது

தந்து முதுகுதட வியதாயரீர்-
 தம்பி பணிவிடைசெய் தொண்டர் பிரியமுள
 தங்கை மருகருயி ரெனவேசார் ;
 மைந்தர் மனைவியர்*க டும்பு கடனுதவு
 மந்த வரிசைமொழி பகர்கேடா-
 வந்து†தலைவிர விழ்ந்து தரைபுகம
 யங்க வொருமகிட மிசையேறி ;
 அந்த கனுமெனைய டர்ந்து வருகையினி
 லஞ்ச லெனவலிய மயில்மேல்நீ-
 அந்த மறலியொடு கந்த மனிதனம
 தன்ப நெனமொழிய வருவாயே ;
 சிந்தை மகிழ்மலை மங்கை நகிலிணைகள்
 சிந்து ‡பயமயிலு மயில்வீரா-
 திங்க ளரவுநதி துன்று சடிலரருள்
 சேந்தி னகரிலுறை பெருமானே. (ருரு)

71. தரிக்குங்கலை நெகிழ்க்கும்பர

தவிக்குங்கொடி மதனேவிற்ப-
 றகைக்குந்தனி திகைக்குஞ்சிறு
 தமிழ்த்தென்றவி னுடனேநின் ;
 நெரிக்கும்பிறை யெனப்புண்படு
 மெனப்புன்கவி சிலபாடி.-
 இருக்குஞ்சிலர் திருச்செந்திலை
 யுரைத்துயந்திட அறியாரே ;
 அரிக்குஞ்சதுர் மறைக்கும்பிர
 மனுக்குந்தெரி வரிதான-
 அடிச்செஞ்சடை முடிக்கொண்டிடு
 மரற்கும்புரி தவபாரக் ;

* கடும்பு=சுற்றம். † தலை நவீர்=தலை மயிர். ‡ பயம்=பால்.

கிரிக்கும்பநன் முரிக்குங்க்ருபை

வரிக்குங்க்ரு

பரவாழ்வே-

களைக்குந்திற லரக்கன்களை

கெடக்கன்றிய

பெருமானே. (ருசு)

72. துன்பங்கொண்டங்க மெலிந்தற

நொந்தன்பும் பண்பு மறந்தொளி

துஞ்சம்பெண் சஞ்சல மென்பதி லணுகாதே-

இன்பந்தந் தும்பர் தொழும்பத

கஞ்சந்தந் தஞ்ச மெனும்படி

யென்றென்றந் தொண்டு செய்யும்படி யருள்வாயே ;

நின்பங்கொன் றுங்குற மின்சர

ணங்கண்டுந் தஞ்ச மெனும்படி

நின்றன்பின் றன்படி சும்பிடு மினையோனே-

பைம்பொன்சின் தின் றுறை தங்கிய

குன்றெங்குஞ் சங்கு வலம்புரி

பம்புந்தென் நெந்திலில் வந்தருள் பெருமானே. (ருள)

73. தெருப்பு றத்துத் துவக்கியாய்

முலைக்கு வட்டைக் குலுக்கியாய்

சிரித்து ருக்கித் தருக்கியே பண்டைகூன மெனவாழ்-

சிறுக்கி ரட்சைக் கிதக்கியாய்

மனத்தை வைத்துக் கனத்தபோர்

தியக்க முற்றுத் தவிக்கவே கண்டுபேசி யுடனே ;

இருப்ப கத்துத் தளத்துமேல்

விளக்கெ டுத்துப் படுத்துமே

விருத்தி வைத்துப் பசப்பியே கொண்டுகாச தணியா-

திதுக்க துக்குக் கடப்படா

மெனக்கை கக்கக் கழற்றியே

இளைக்க ஷட்டுத் தூரத்துவார்

தங்கள்சேர்வை தவிராய்;

பொருப்பை யொக்கப் பணைத்ததோ

நிரட்டி பத்துப் புயத்தினால்

பொறுத்த பத்துச் சிரத்தினால் மண்டுகோப முடனே-

பொரப்பொ ருப்பிற் கதித்தபோ
ரரக்கர் பட்டுப் பதைக்கவே
புடைத்து முட்டத் துணித்தமா

லன்புகூரு மருகா;

வரப்பை யெட்டிக் குதித்துமே
லிடத்தில் வட்டத் தளத்திலே
மதர்த்த முத்தைக் குவட்டியே
நின்றுசேலி னினம்வாழ்-

வயற்பு றத்துப் புவிக்குள்ளீள்
திருத்த ணிக்குட் சிறப்பில்வாழ்
வயத்தநித்தத் துவத்தனே
செந்தில்மேவு குகனே. (௫௮)

74. தொ^{ர்}ந்திசரிய மயிரே வெளிநிறை

தந்தமசைய முதுகே வளையஇதழ்
தொங்கவொருகை தடிமேல் வரமகளிர் நகையாடி-

தொண்டுகிழவ னிவளு ரெனஇருமல்
கிண்கிணெனமு னுரையே குழறவிழி
துஞ்சுகுருடு படவே செவிடுபடு செவியாகி ;

வந்தபிணியு மதிலே மிடையுமொரு
பண்டிதனுமெ டுறுவே தீனையுமிள
மைந்தருடைமை கடனே தெனமுடுக துயர்மேவி-

மங்கையழுது விழவே யமபடர்கள்
நின்றுசருவ மலமே யொழுதவயிர்
மங்குபொழுது கடிதே மயிலின்மிசை வரவேணும்;

எந்தைவருக ரகுநா யகவருக
மைந்தவருக மகனே யினிவருக
என்கண்வருக எனதா ருயிர்வருக அபிராம-

இங்குவருக அரசே வருகமுலை
யுண்கவருக மலர்கு டிடவருக
என் றுபரிவி னெடுகோ சலைபுகல வருமாயன்;

சிந்தைமகிழு மருகா குறவரிள
 வஞ்சிமருவு மழகா அமார்சிறை
 சிந்தஅசுரர் கிளைவே ரொடுமடிய அடுத்தா-
 திங்களரவு நதிசூ டியபரமர்
 தந்தகுமர அலையே கரைபொருத
 செந்தினகரி வினிதே மருவிவளர் பெருமானே. (கூக)

75. தோலொடு மூடிய கூரையை நம்பிப்
 பாவையர் தோதக லீலைநி ரம்பிச்
 குழ்பொருள் தேடிட வோடிவ ருந்திப் புதிதான-
 தூதொடு நான்மணி மாலைப்ர பந்தக்
 கோவைபு லாமடல் கூறிய முந்தித்
 தோமுறு காணையர் வாசல்தொ றம்புக் கலமாருங்;
 காலனை வீணனை நீதிகெ டும்பொய்க்
 கோளனை மானமி லாவழி நெஞ்சம்.
 காதக லோபவ்ரு தாவனை நிந்தைப் புலையேனைக்-
 காரண காரிய லோகப்ர பஞ்சச்
 சோகமெ லாமற வாழ்வுற *நம்பிற்
 காசறு வாரிமெய்ஞ் ஞான தவஞ்சற் றருளாதோ;
 † பாலன மீதும னுன்முக செம்பொற்
 பாலனை மோதப ராதன பண்டப்
 பாரிய மாருதி தோள்மிசை கொண்டு றமராடிப்-
 பாவியி ராவண னூர்தலை சிந்திச்
 சீரிய வீடணர் வாழ்வுற மன்றற்
 பாவையர் தோள்புணர் மாதுலர் சிந்தைக்
 கினியோனே;
 சீலமு லாவிய நாரதர் வந்துற்
 நீதவள் வாழ்புன மாமென முந்தித்
 தேமொழி பாளித கோமள இன்பக் கிரிதோய்வாய்-
 சேலொடு வாளைவ ரால்கள் கிளம்பித்
 தாறுகொள் பூகம ளாவிய இன்பச்
 சீரலை வாய்நகர் மேவிய கந்தப் பெருமானே. (கூடு)

* நம்பில் = விருப்பத்தினால். நம்பு = விருப்பம்.

† பால் அன்னம் மீது மன் நான்முக.

76. நாலு மைந்து வச்சுக் கீறு தூறு டம்பு கால்கையாகி
நாரி யென்பி லாகு மாக மதனூடே-
நாத மொன்ற ஆதி வாயில் நாட கங்க ளான ஆடி-
நாட நிந்தி டாம லேக வளராமுன்;
நூல நந்த கோடி தேடி மால்மி குந்து பாரு ளோரை
நூறு செஞ்சொல் கூறி மாறி வினேதீமை-
நோய்க லந்த வாழ்வு ருமல் நீக லந்து ளாகு ஞான
நூல டங்க வோத வாழ்வு தருவாயே;
காலன் வந்து பால னாவி காய வென்று பாசம் வீசு
காலம் வந்து வோல மோல மெனுமாதி-
காம னைந்து பாண மோடு வேமி னென்று காணு மோனர்
காள கண்ட ரோடு வேத மொழிவோனே;
ஆல மொன்று வேலை யாகி யானை யஞ்சல் தீரு மூல-
ஆழி யங்கை ஆயன் மாயன் மருகோனே-
ஆரணங்கள் தானே நாட *வார ணங்கை மேவு மாதி
யான சேநீதில் வாழ்வ தான பெருமானே. (சுக)

77. நிதிக்குப் பிங்கலன் பதத்துக் கிந்திரன்
நிறத்திற் கந்தனென் நினைவோரை-
நிலத்திற் றன்பெரும் பசிக்குத் தஞ்சமென்
நாற்றித் துன்பநெஞ் சினில்நாளும்;
புதுச்சொற் சங்கமொன் றிசைத்துச் சங்கடம்
புகட்டிக் கொண்டும் பழிமாயும்-
புலத்திற் சஞ்சலங் குலைத்திட் டுன்பதம்
புணர்க்கைக் கன்புதந் தருள்வாயே;
மதித்துத் திண்புரஞ் சிரித்துக் கொன்றிடும்
மறத்திற் றந்தைமன் நினைலாடி-
மழுக்கைக் கொண்டசங் கரர்க்குச் சென்றுவண்
டமிழ்ச்சொற் சந்தமொன் றருள்வோனே;
குதித்துக் குன்றிடந் தலைத்துச் செம்பொனும்
கொழித்துக் கொண்ட சேந் திலின்வாழ்வே-
குறப்பொற் கொம்பைமுன் புனத்திற் செங்காந்
குவித்துக் கும்பிடும் பெருமானே. (சுஉ)

* வாரணம் = கோழிக்கொடி. † பிங்கலன் = குபேரன்.

78. நிலையாப் பொருளை * யுடலாக் கருதி

நெடுநாட் பொழுது மவமேழோய்-
 நிறைபோய்ச் செவிடு குருடாய்ப் பிணிகள்
 நிறைவாய்ப் பொறிகள் தடுமாறி;
 மலநீர்ச் சயன மிசையாப் பெருகி
 மடிவேற் றிரிய நெறியாக-
 மறைபோற் றரிய வொளியாய்ப் பரவு
 மலர்தாட் கமல மருள்வாயே;
 கொலைகாட் டவுணர் கெடமாச் சலதி
 குளமாய்ச் சுவற முதுகுதம்-
 குறிபோய்ப் பிளவு படமேற் கதுவு
 கொதிவேற் படையை விடுவோனே;
 அலைவாய்க் கரையின் மகிழ்சீர்க் குமா
 அழியாப் புதித வடிவாகும்-
 அரனாக் கதித பொருள்காட் டதிப
 அடியார்க் கெளிய பெருமானே. (௬௩)

79. பஞ்ச பாதக முறுபிறை யெயிற்றெரி

குஞ்சி கூர்விட மதர்விழி பிலவக
 பங்க வாண்முக முடுகிய நெடுகிய திரிகுலம்-
 பந்த பாசமு மருவிய கரதல
 மிஞ்சி நீடிய கருமுகி லுருவொடு
 பண்பி லாதொரு பகடது முதுகினில் யமராஜன்;
 அஞ்ச வேவரு மவதர மதிலொரு
 தஞ்ச மாகியெ வழிவழி யருள்பெறும்
 அன்பி னாலுன தடிபுக முடிமையெ னெதிரேநீ-
 அண்ட கோளகை வெடிபட இடிபட
 எண்டி சாமுக மடமட நடமிடும்
 அந்த மோகர மயிலினி லியலுடன் வரவேணும்;
 மஞ்ச போல்வள ரளகமு மிளகிய
 ரஞ்சி தாம்ருத வசனமு நிலவென
 வந்த தூயவெண் முறுவலு மிருகுழை யளவோடும்-

மன்றல் வாரிச நயனமு மழகிய
 குன்ற வாணர்த மடமகள் தடமுலை
 மந்த ராசல மிசைதுயி லழகிய மணவாளா;
 செஞ்சொல் மாதிசை வடதிசை குடதிசை
 விஞ்சு கீழ்திசை சகலமு மிகல்செய்து
 திங்கள் வேணியர் பலதளி தொழுதுயர் மகமேரு-
 *செண்டு மோதின ராசரு ளதிபதி
 தொண்ட ராதியும் வழிவழி நெறிபெறு
 செந்தில் மாநக ரினிதுறை யமரர்கள்
 பெருமானே. (சுசு)

80. படர்புவியின் மீது மீறி வஞ்சர்கள்
 வியனினுரை பானு வாய்வி யந்துரை
 பழுதில்பெரு சீல நூல்க னுந்தெரி சங்கபாடல்-
 பனுவல்கதை காவ்ய மாமெ ணெண்கலை
 திருவளுவ தேவர் வாய்மை யென்கிற
 பழமொழியை யோதி யேயு ணர்ந்துபல் சந்தமாலே;
 மடல்பரணி கோவை யார்க லம்பக
 முதலுளது கோடி கோள்பர பந்தமும்
 வகைவகையி லாசு சேர்பெ ருங்கவி சண்டவாயு-
 மதுரகவி ராஜ ினனென் னென்குடை
 விருதுகொடி தாள மேள தண்டிகை
 வரிசையொ டுலாவு மால கந்தைத விரந்திடாதோ;
 அடல்பொருது பூச லேவி னைந்திட
 எதிர்பொரவொ னும லேக சங்கர
 அரஹ சிவாம ஹாதெ வென்றுனி அன்றுசேவித்-
 தவனிவெகு கால மாய்வ ணங்கியு
 னுருகிவெகு பாச கோச சம்பரம
 அதிபெல கடோர மாச லந்தர னெந்துவீழ;

* 'சென்று மோதின நரபதி யுலவிய

தொண்டை நாடினி லறநெறி முறைபயில்

சேஞ்சி மாநக ரினிதுறை யமரர்கள் பெருமானே.' என்றும் பாடம்.

† நா னென் = நா னென.

உடல்தடியு மாழி *தாவெனம்புய
மலர்கள்தச நூறு தாளி மும்பக
லொருமலரி லாது †கோவ ணிந்திடு செங்கண்மாலுக்-
குதனியம கேசர் பால இந்திரன்
மகளைமண மேவி வீறு செந்திலி
ஹரியஅடி யேனை யாள வந்தருள் தம்பிரானே.(௬௫)

81. பதும விருசரண் கும்பிட் டின்பக்

கலவி நலமிகுந் துங்கக் கொங்கைப்
பகடு புளகிதந் துன்றக் கன்றிக் கயல்போலும்-
பரிய கரியகண் செம்பொற் சம்பிக்
குழைகள் பொரமருண் டின்சொற் கொஞ்சிப்
பதற விதமுறுங் கந்துக் கொந்துக் குழல்சாயப்;
புதுமை நுதிரகம் பங்கத் தங்கத்
தினிது வரையவெண் சந்தத் திந்துப்
புருவ வெயர்வுடன் பொங்கக் கங்கைச் சடைதாரி-
பொடிசெய் தருள்மதன் தந்தர்ப் பந்திக்
கறிவை யிழவிடும் பண்புத் துன்பப்
பொருளின் மகளிர் தம் மன்புப் பண்பைத்
தவிரேனே;

திதிதி ததததந் திந்தித் தந்தட்
டிடிடி டட்டடண் டிண்டிட் டண்டத்
தெனன தனதனந் தெந்தத் தந்தத் தெனனா-
திசூர்தி தகிர்தந் திந்தித் திந்தித்
திரிரி தராவென் றென்றொப் பின்றித்
திமிலை பறையறைந் தெண்டிக் கண்டச்
சுவர்சோரச்;

சதியில் வருபெருஞ் சங்கத் தொங்கற்
புயவ சுரர்வெகுண் டஞ்சிக் குஞ்சித்
தலைகொ டடிபணிந் தெங்கட் குண்கட்
க்ருபைதாவென்-

* தா வெ னம்புய = தா + என + அம்புய. † கோ = கண்.

சமர குமரகஞ் சஞ்சற் றஞ்செய்ப்
பதியில் முருகமுன் பொங்கித் தங்கிச்
சலதி யலைபொருஞ் சேந்திற் கந்தப்
பெருமானே. (௬௬)

82. பரிமள களபசு கந்தச் சந்தத் தனமானார்-
படையம படையென *அந்திக் குங்கட் கடையாலே;
வரியளி நிராமூரல் கொங்குக் கங்குற் குழலாலே-
மறுகிடு மருளனை யின்புற் றன்புற் றருள்வாயே;
அரிதிரு ம்ருகக டம்பத் தொங்கற் றிருமார்பா-
அலைகுழு குழுவென வெம்பக் கண்டித் தெறிவேலா;
திரிபுர தகனரும் வந்திக் குஞ்சற் குருநாதா-
ஜையஜைய ஹாஹா சேந்திற் கந்தப் பெருமானே. (௬௭)

83. பாத ஞாபுரம் பாடகஞ் சீர்கொள்ளடை
யோதி மோசுலம் போலசம் போகமொடு
†பாடி பானிதங் காருகம் ‡பாவையிடை
வஞ்சிபோலப்-
பாகு பால்குடம் போலிரண் டானகுவ
டாட நீள்வடஞ் சேரலங் காரகுழல்
பாவ மேகபொன் சாபமிந் தேபொருவ ரந்தமீதே;
மாதர் கோகிலம் போல்கரும் பானமொழி
தோகை வாகர்கண் டாரைகொண் டாடிதகை
வாரும் வீடெயென் றோதிதம் பாயல்மிசை
யன்புளார்போல்-
வாச §பாசகஞ் சூதுபந் தாடஇழி
வேர்வை பாயசின் தாகுகொஞ் சாரவிழி
வாகு தோள்காஞ் சேர்வைதந் தாடுமவர்
சந்தமாமோ;

* அந்திக்கும்=சந்திக்கும்.

† பாடி-இது படி என்பதன் விகாரம். படி=குணம்.

‡ பாவை=பாவு+ஐ.

§ பாசகஞ் சூது=சூதாடு கருவியை யொத்த கொங்கை.

தீத தோதகந் தீததிந் தோதிதிமி
 டேடு டேடுண் டேடுண் டேடுடு
 டிரு டிருகம் போலவொண் பேரிமுர சங்கள்வீற்ச-
 சேடன் மேருவுஞ் சூரனுந் தாருகனும்
 வீழ ஏழ்தடந் தூளிகொண் டாடமரர்
 சேசெ சேசெயென் றுடநின் றுடிவிடு
 மங்கிவேலா;
 தாதை காதிலங் கோதுசிங் காரமுக
 மாறும் வாகுவுங் கூரசந் தானசுக
 தாரி மார்பலங் காரியென் பாவ்வளி
 யெங்கன்மாதைத்-
 தாரு பாளிதஞ் சோரசிந் தாமணிக
 ளாட வேபுணர்ந் தாடிவங் காரமொடு
 தாழை வானுயர்ந் தாடுசெந் தூரிலுறை
 தம்பிரானே. (௬௮)

84. பூரண வார கும்ப சீத பரம கொங்கை
 மாதர் விகார வஞ்ச லீலையி லேபு முன்று
 போதவ மேயி முந்து போனது மான மென்ப தறியாத-
 பூரிய னாகி நெஞ்சு காவல் படாத பஞ்ச
 பாதக னாய் நஞ்செ யாதடி யோடி றந்து
 போனவர் வாழ்வு கண்டு மாசையி லேய முந்து
 மயல்தீரக்;
 காரண காரி யங்க ளானதெ லாமொ ழிந்து
 யானெனு மேதை விண்டு பாவக மாயி ருந்து
 காலுட லாடி யங்கி நாசியின் மீதி ரண்டு விழிபாயக்-
 காயமு நாவு நெஞ்சு மோர்வழி யாக அன்பு
 காயம் விடாம லுன்ற னீடிய தாள்நி னைந்து
 காணுதல் கூர்த வஞ்செய் யோகிக ளாய்வி ளங்க
 அருள்வாயே;
 ஆரண சார மந்த்ர வேதமெ லாம்வி ளங்க
 ஆதிரை யானை நின்று தாழ்வனெ னுவ ணங்கு
 மாதர வால்வி ளங்கு பூரண ஞான மிஞ்ச
 முரவோனே--

ஆர்கலி யூடெ முந்து மாவடி வாகி நின்ற
 சூரனை மாள வென்று வானுல காளு மண்ட
 ரானவர் கூர ரந்தை தீரமு னுள்ம கிழந்த
 முருகேசா;
 வாரண மூல மென்ற போதினி லாழி கொண்டு
 வாவியின் மாடி டங்கர் பாழ்பட வேயெ றிந்த
 மாமுகில் போலி ருண்ட மேனிய னொழு குந்தன்
 முருகோனே-
 வாலுக மீது வண்ட லோடிய காலில் வந்து
 சூல்நிறை வான சங்கு மாமணி யீன வுந்து
 வாரிதி நீர்ப் பந்த சீரலை வாயு கந்த பெருமானே. ()

85. மங்கை சிறுவர் தங்கள் கிளைஞர்

வந்து கதற வுடல்தீயின்-
 மண்டி யெரிய விண்டு புனலில்
 வஞ்ச மொழிய விழஆவி;
 வெங்கண் மறவி தன்கை மருவ
 வெம்பி யிடனு மொருபாச-
 விஞ்சை விளையு மன்று னடிமை
 வென்றி யடிகள் தொழுவாராய்;
 சிங்க முழுவை தங்கு மடவி
 சென்று மறமி னுடன்வாழ்வாய்-
 சிந்தை மகிழ ஆன்பர் புகழு
 செந்தி லுறையு முருகோனே;
 எங்கு மிலகு திங்கள் கமல
 மென்று புகனு முகமாதர்-
 இன்பம் விளைய ஆன்பி னணையு
 மென்று மிளைய பெருமானே. (எ)

86. மஞ்செ னுங்குழ லும்பிறை யம்புரு

வங்க ளென்சிலை யுங்களை யங்கயல்
 வண்டு புண்டரி கங்களை யும்பழி சிந்துபார்வை-

மண்ட லஞ்சுழ லுஞ்செவி யங்குழை
 தங்க வெண்டர ளம்பதி யும்பலு
 *மண்ட லந்திக முங்கமு கஞ்சிறு கண்டமாதர்;
 கஞ்ச கங்குர லுங்கழை யம்புய
 கொங்கை செங்கிரி யும்பவ ளம்பொறி
 கந்த சந்தன மும்பொலி யுந்துகில் வஞ்சிசேருங்-
 கஞ்ச மண்டுளி னின்றிர சம்புகு
 கண்ப டர்ந்திட ரம்பையெ னுந்தொடை
 கண்டை யஞ்சர ணஞ்செயல் வஞ்சரை
 நம்புவேனோ;
 சஞ்ச சஞ்சக ணஞ்சக டுண்டு
 டுண்டு டிண்டிமி டண்டம டுண்டு
 தந்த னந்தன திந்திமி சங்குகள் பொங்குதாரை-
 சம்பு வின்கும ரன்புல வன்பொரு
 கந்த னென்றிடு துந்துமி யுந்துவ
 சங்க ளங்கொளி ருங்குடை யுந்திசை
 விஞ்சவேகண்;
 டஞ்ச வஞ்சசு ரன்திர னுங்குவ
 டன்ற டங்கலும் வெந்துபொ ரிந்திட
 அண்ட ரிந்திர னுஞ்சர ணம்புக வென்றவேளே-
 †அம்பு யந்தண ரம்பைகு றிஞ்சியின்
 மங்கை யங் ‡குழல் மங்கையொ டன்புடன்
 அண்ட ருந்தொழு செந்தில் லின்புது தம்பிரானே.()

87. மனைகனக மைந்தர் தமதழகு பெண்டிர்

வலிமைகுல நின்ற நிலையூர்பேர்-
 வளரிளமை தஞ்ச முனைபுனைவ ளங்கள்
 வரிசைதம ரென்று வருமாய்க்;
 கனவுநிலை யின்ப மதனையென தென்று
 கருதிவிழி யின்ப மடவார்தம்-

* மண்டலம் = மண் தலம்.

† அம்புய அம் தண் அரம்பை எனப் பிரித்துக்கொள்க.

‡ குழல் = ஆகாயம்; விண்ணுலகம். குழல் மங்கை = தெய்வயானை.

கலவிமயல் கொண்டு பலவுடல்பு ணர்ந்து
 கருவில்விழு கின்ற தியல்போதரன்;
 நினைபுநின் தன்பர் பழவினைக னேந்து
 நெடுவரைபி ளந்த கதிர்வேலா-
 நிலமுதல் விளங்கு நலமருவு சேந்தில்
 நிலைபெறஇ ருந்த முருகோனே;
 புனைமலர்பு னேந்த புனமறம டந்தை
 புளகஇரு கொங்கை புணர்மார்பா-
 பொருதுடனெ திர்ந்த நிருதர்மகு டங்கள்
 பொடிபடந டந்த பெருமானே. (௭௨)

88. மாய வாடைதி மிர்ந்திடு கொங்கையில்

மூடு சீலைதி றந்தம முங்கிகள்
 வாசல் தோறுந டந்துசி ணுங்கிகள் பழையோர்மேல்-
 வால நேசநி னேந்தழு வம்பிகள்
 ஆசை நோப்கொள்ம ருந்திடு சண்டிகள்
 *வாற பேர்பொருள் கண்டுவி ரும்பிக
 ளெவரேனும்;
 நேய மேகவி கொண்டுசொல் மிண்டிகள்
 காசி லாதவர் தங்களை யன்பற
 நீதி போலநெ கிழந்தப றம்பிக ளவர்தாய்மார்-
 நீலி நாடக மும்பயில் மண்டைகள்
 பாளை யூறுக ளுண்டிடு தொண்டிகள்
 நீச ரோடுமி ணங்குக டம்பிக ளுறவாமோ;
 பாயு மாமத தந்திழு கம்பெறு
 மாதி பாரத மென்ற பெருங்கதை
 பார மேருவி லன்று வரைந்தவ னினையோனே-
 பாவை யாள்குற மங்கை செழுந்தன
 பார மீதில னேந்து முயங்கிய
 பாக மாகிய சந்தன குங்கும மணிமார்பா;

சீய மாயுரு வங்கொடு வந் *தசு
 ரேசன் மார்பையி டந்து பசங்குடர்
 சேர வாரிய ணிந்த நெடும்புயன் மருகோனே-
 தேனு லாவுக டம்ப மணிந்தகி
 ரீட சேகர சங்கரர் தந்தருள்
 தேவ நாயக சேந்திலு சந்தருள் பெருமானே. (௭௬)

89. மான்போற்கண் பார்வை பெற்றிடு

†மூஞ்சாற்பண் பாடு மக்களை
 வாய்ந்தாற்பொன் கோடு செப்பெனு முலைமாதர்-
 வாங்காத்திண் டாடு சித்திர
 நீங்காச்சங் கேத முக்கிய
 வாஞ்சாற்செஞ் சாறு மெய்த்திடு மொழியாலே;
 ‡என்காற்பங் காக ிநற்புறு
 பூங்காற்கொங் காரு மெத்தையில்
 வய்ந்தாற்பொன் சாரு பொற்பண முதல்நீதா-
 ஈந்தாற்கண் ரோர மிப்பென
 ஆன்பாற்||றென் போல செப்பிடும்
 ஈண்டாச்சம் போக மட்டிக னுறவாமோ;
 கான்பாற்சந் தாடு பொற்கிரி
 தூம்பாற்||பைந் தோளி கட்கடை
 காண்பாற்றுஞ் சாமல் நத்திடும் அசுரேசன்-
 டகாம்பேய்ப்பந் தாட விக்ரம
 வான்றோய்க்கெம் பிர விற்களை
 ிகாண்டேர்க்கொண் டேவு மச்சதன் மருகோனே;
 தீம்பாற்கும் பாகு சர்க்கரை
 காம்பாற்செந் தேற லொத்துரை
 தீர்த்தார்க் **கங் காளி பெற்றருள் புதல்வோனே-

* அசுரேசன் = இரணியன்.

† மூஞ்சி மூஞ்செனத் திரிந்தது; ஆகுபெயராய் வாயை
 உணர்த்தி நின்றது. ‡ ஏன் = என். ி நற்பு = நன்மை.

|| தென் = தேன். ||பைந்தோளி = சீதை. ட காம் = கம் = தலை.

ி காண் = அழகு. **கங்காளி = பார்வதி.

* தீண்பார்க்குன் போத முற்றுற
மாண்டார்க்கொண் டோது முக்கிய
தேன்போற்சேந் தூரில் மொய்த்தருள்
பெருமானே. (௭௪)

90. முகிலாமெனு மளகங் காட்டி
மதிபோலுயர் துதலுங் காட்டி
முகழாகிய நகையுங் காட்டி அமுதாறு-
மொழியாகிய மதுரங் காட்டி
விழியாகிய கணையுங் காட்டி
முகமாகிய கமலங் காட்டி மலைபோலே;
வகையாமிள முலையுங் காட்டி
யிடையாகிய கொடியுங் காட்டி
வளமானகை வளையுங் காட்டி யிதமான-
மணிசேர்கடி தடமுங் காட்டி
மிகவேதொழி லதிகங் காட்டு
மடமாதர்கள் மயலின் சேற்றி லுழல்வேனோ;
நகையால்மத னுருவந் தீத்த
சிவனாருள் சுதனென் றுர்க்கு
நலனையரு ளமர்சேந் தூர்க்கு ளுறைவோனே.
நவமாமணி வடமும் பூத்த
தனமாதெனு மிபமின் சேர்க்கை
நழுவாவகை பிரியங் காட்டு முருகோனே;
அகமேவிய நிருதன் போர்க்கு
வரவேசமர் புரியுந் தோற்ற
மறியாமலு மபயங் காட்டி முறைகூறி-
அயிராவத முதுகின் தோற்றி
யடையாமென இனிதன் பேத்து
மமரேசனே முழுதுங் காத்த பெருமானே. (௭௫)

* தீண் பார் = திண் பார்.

91. முலைமு கந்தி மிர்ந்த கலவை யுந்து லங்கு

முறுவ லுஞ்சி வந்த கனிவாயும்-
முருக விழ்ந்து திர்ந்த மலர்க ளுஞ்ச ரிந்த
முகிலு மின்ப சிங்க விழிவேலும்;
சிலைமு கங்க லந்த திலத முங்கு ளிர்ந்த
திருமு கந்த தும்பு குறுவேர்வும்-
தெரிய வந்து நின்ற மகளிர் பிங்கு முன்று
செயல ழிந்து முன்று திரிவேளே;
*மலைமு கஞ்ச மந்த புலவர் †செஞ்சொல் கொண்டு
வழிதி றந்த செங்கை வடிவேலா-
வளர்பு னம்ப யின்ற குறம டந்தை கொங்கை
மணிவ டம்பு தைந்த புயவேளே;
அலைமு கந்த வழ்ந்து சினைமு திர்ந்த சங்க
மலறி வந்து கஞ்ச மலர்மீதே-
அளிக லந்தி ரங்க இசையு டன்து யின்ற
அரிய சேந்தில் வந்த பெருமானே. (௭௬)

92. மூப்புற் றுச்செவி கேட்பற் றுப்பெரு

மூச்சுற் றுச்செயல் தடுமாறி-
மூர்க்கச் சொற்கூரல் காட்டிக் கக்கிட
மூக்குக் குட்சளி ‡யினையோடும்;
கோப்புக் கட்டியி னுப்பிச் செற்றிடு
கூட்டிற் ||புக்குயி ரலையாமுன்-
¶கூற்றத் தத்துவ நீக்கிப் பொற்கழல்
கூட்டிச் சற்றருள் புரிவாயே;

* மலை முகம் சுமந்த புலவர் = கற்கிமுது என்னும் பூதத்தால் மலைக்குகையில் அடைக்கப்பட்ட நக்கீரர்.

† செஞ்சொல் = (அவரால் துதிக்கப்பட்ட) திருமுருகாற்றுப்படை.

‡ இளை = ஈளை : கோழை.

§ இனா பிச்ச எற்றிடு கூட்டில் = துன்பம் சிதைத்து வருத்தம் உடலில்.

|| புக்கு உயிர் அலையாமுன் = புருந்து உயிரை வதைப்பதற்கு முன்.

¶ கூற்றத் தத்துவம் = உடல்வேறு உயிர்வேறுகக் கூறுபடுத்தும் யமவேதனைத் தன்மை.

காப்புப் பொற்கிரி கோட்டிப் பற்றலர்
 காப்பைக் *கட்டவர் குருநாதா-
 காட்டுக் குட்குற வாட்டிக் குப்பல
 காப்புக் குத்திர மொழிவோனே;
 வாய்ப்புற் றத்தமிழ் மார்க்கத் தின்பொருள்
 வாய்க்குச் சித்திர முருகோனே-
 வார்த்தைச் சிற்பர தீர்த்தச் சுற்றலை
 வாய்க்குட் பொற்பமர் பெருமாளே. (௭௭)

93. மூளும்வினை சேர மேல்கொண்டி டாஐந்து
 பூதவெகு வாய மாயங்கள் தானெஞ்சில்
 மூடிநெறி நீதி யேதுஞ்செ யாவஞ்சி யதிபா-
 மோகநினை வான போகஞ்செய் வேனண்டர்
 தேடஅரி தாய ட்ஞேயங்க ளாய்நின்ற
 மூலபர யோக மேல்கொண் டிடாநின்ற துளதாகி;
 நாளமுதி வேக கால்கொண்டு தீமண்ட
 வாசியன லாடு போயொன்றி வானின்க
 னாமமதி மீதி லாறுங்க லாஇன்ப அமுதூறல்-
 நாடியதன் மீது போய்நின்ற ஆநந்த
 மேலைவெளி யேறி நீயின்றி நானின்றி
 நாடியினும் வேறு தானின்றி வாழ்கின்ற
 தொருநாளே;
 காளவிட மூணி மாதங்கி வேதஞ்சொல்
 பேதைநெடு நீலி பாதங்க ளால்வந்த
 காலன்விழ மோது சாமுண்டி பாரம்பொ டனல்வாயு-
 காதிமுதிர் வான மேதங்கி வாழ்வஞ்சி
 ஆடல்விடை யேறி பாகங்கு லாமங்கை
 காளிநட மாடி நாளன்பர் தாம்வந்து தொழுமது;
 வாளமுழு தாளு மோர்தண்டு ழாய்தங்கு
 சோதிமணி மார்ப மாலின்பி னுளின்சொல்
 வாழுமுமை மாத ராள்மைந்த னேபெந்தை
 யினையோனே-

* கட்டவர் = களைந்தவர்.

† ஞேயம் = ஞானத்தினால் அறியப்படுபொருள்.

மாசிலடி யார்கள் வாழ்கின்ற வூர்சென்று
 தேடிவினை யாடி யேயங்க னேநின்று
 வாழமயில் வீர னேசெந்தில் வாழ்கின்ற
 பெருமானே. (எஅ)

94. *வஞ்சங்கொண் டுந்திட ராவண
 னும்பந்தென் திண்பரி தேர்கரி
 மஞ்சின்பண் புஞ்சரி யாமென வெகுசேனை-
 வந்தம்பும் பொங்கிய தாகள
 திரீந்துந்தன் சம்பிர தாயமும்
 வம்புந்தும் பும்பல பேசியு மெதிரேகை;
 மிஞ்சென்றுஞ் சண்டைசெய் போதுகு
 ரங்குந்துஞ் சங்கனல் போலவெ
 குண்டுங்குன் றுங்கர டார்மர மதும்வீசி-
 மிண்டுந்துங் கங்களி னாலெத
 கர்ந்தங்கங் கங்கர மார்பொடு
 மின்சந்துஞ் சிந்திநி சாசரர் வகைசேர;
 வஞ்சண்டன் தென்றிசை நாடிவி
 முந்தங்குஞ் சென்றெம தூதர்க
 ஞந்துந்துந் தென்றிட வேதசை நிணமுனை-
 உண்டுங்கண் டுஞ்சில கூளிகள்
 டிண்டிண்டென் றுங்குதி போடவு
 யர்ந்தம்புங் கொண்டுவெல் மாதவன்
 மருகோனே ;
 தஞ்சந்தஞ் சஞ்சிறி யேன்மதி
 கொஞ்சங்கொஞ் சந்துரை யேயருள்
 தந்தென்றின் பந்தரு வீடது தருவாயே-
 சங்கங்கஞ் சங்கயல் குழ்தட
 மெங்கெங்கும் பொங்கம காபுனி
 தந்தங்குஞ் சேந்திலில் வாழ்வயர் பெருமானே. ()

* வஞ்சம் கொண்டும் திட ராவணனும் எனப் பிரித்துக்கொள்க.

95. வஞ்சத் துடனொரு நெஞ்சிற் பலநினை

* வஞ்சிக் கொடியிடை மடவாரும்-
 *வந்திப் புதல்வரும் †அந்திக் கிளைஞரு
 மண்டிக் கதறிடு வகைகூர;
 †அஞ்சக் கலைபடு பஞ்சிப் புழுவுடல்
 அங்கிக் கிரையென வுடன்மேவஹ்
 அண்டிப் பயமுற வென்றிச் சமன்வரும்
 அன்றைக் கடியினை தரவேணும்;
 கஞ்சப் பிரமனை அஞ்சத் துயர்செய்து
 கன்றச் சிறையிடு மயில்வீரா-
 கண்டொத் தனமொழி அண்டத் திருமயில்
 கண்டத் தழகிய திருமார்பா;
 செஞ்சொற் புலவர்கள் சங்கத் தமிழ்தெரி
 செந்திற் பதிநக ருறைவோனே-
 செம்பொற் குலவட குன்றைக் கடவிடை
 சிந்தப் பொரவல பெருமானே. (அ0)

96. வந்து வந்து முந்த வழந்து

||வெஞ்சு கந்த யங்க நின்று
 ¶மொஞ்சி மொஞ்சி யென்ற முங்கு ழந்தையோடு-
 மண்ட லங்கு லுங்க அண்டர்
 விண்ட லம்பி ளந்தெ முந்த
 செம்பொன் மண்ட பங்க ளும்ப யின்றயிடு;
 கொந்த னைந்த குந்த ளந்த
 ழைந்து குங்கு மந்த யங்கு
 கொங்கை வஞ்சி தஞ்ச மென்று மங்குகாலம்-
 ௦கொங்கை டம்பு **கொங்கு பொங்கு
 பைங்க டம்பு தண்டை கொஞ்ச
 செஞ்ச தங்கை தங்கு பங்க யங்கள்தாராய்;

* வந்தி=வணங்கும். † அந்தி=நெருங்கிய.

‡ அஞ்சக் கலைபடு=அம்சம் கலைபடு=தத்துவப் பகுதிகள் பிரிபட்டுப் போகின்ற. § கண்டத்து=கண்டத்தத்து.

|| வெஞ் சுகம்=விருப்பமாகிய இன்பம். ¶மொஞ்சி=முலை.

௦ கொங்கு=கோங்கு. §அடம்பு=ஒருவித கொடிப்பு.

** கொங்கு பொங்கு=வாசனை மிகுந்த.

சந்த டர்ந்தெ முந்த ரும்பு
 *மந்த ரஞ்செ முங்க ரும்பு
 †கந்த ரம்பை ‡செண்ப தங்கொள் செந்தில்வாழ்வே-
 தண்க டங்க டந்து சென்று
 §பண்க டங்க டர்ந்த ||இன்சொல்
 திண்பு னம்பு குந்து கண்டி றைஞ்சுகோவே;
 அந்த கன்க லங்க வந்து
 ¶கந்த ரங்க லந்த0சிந்து
 ரஞ்சி றந்து வந்த லம்பு ரிந்தமார்பா-
 ஆம்பீபு னம்பு குந்த நண்பர்
 சம்பு நன்பு ரந்த ரன் **த
 ரம்ப லும்பர் ††கும்பர் நம்பு தம்பிரானே. ()

97. வரியார் கருங்கண் மடமாதர்-
 மகவாசை தொந்த மதுவாகி;
 இருபோது நைந்து மெலியாதே-
 இருதாளி னன்பு தருவாயே;
 பரிபால னஞ்செய் தருள்வோனே-
 பரமேசு ரன்ற னருள்பாலா;
 அரிகேச வன்றன் மருகோனே-
 அலைவா யமர்ந்த பெருமானே. (அஉ)

98. விந்ததி னூறி வந்தது காயம்
 வெந்தது கோடி யினிமேலோ-
 விண்டுவி டாம லுன்பத மேவு
 விஞ்சையர் போல அடியேனும்;

* மந்தரம் = மந்தாரம்.

† கந்த ரம்பை = கந்த அரம்பை = கிழங்கோடு கூடிய வாழை.

‡ செண் = சேண். § பண்க டங் கடர்ந்த = பண்கள் - தங்கு - அடர்ந்த.

|| இன்சொல் = இன்சொலுடைய வள்ளியம்மை.

¶ கந்தரம் = (அன்பர்களுடைய இருதயமாகிய) குகை.

0 சிந்துரம் = தெய்வயானையம்மை.

§ புனம் புருந்த நண்பர் = அரண்யவாசிகளாகிய தபோதனர்கள்.

** தரம் பஹும்பர் = தரம் பல் உம்பர் = தரம்பெற்ற பல வும்பர்கள்.

†† கும்பர் = கும்பமுநி.

வந்துவி நாச முன்கலி தீர
 வண்சிவ ஞான வடிவாகி-
 வன்பத மேறி யென்களை யாற
 வந்தருள் பாத மலர்தாராய்;
 எந்தனு ளேக செஞ்சுட ராகி
 யென்கணி லாடு தழல்வேணி-
 எந்தையர் தேடு மன்பர்ச காய
 ரெங்கஞ்ச வாமி யருள்பாலா;
 சுந்தர ஞான மென்குற மாது
 தன்றிரு மாப்பி லணைவோனே-
 சுந்தர மான சேந்திலில் மேவு
 கந்தசு ரோசர் பெருமாளே. (அந்)

99. வெஞ்ச ரோருக மோகடு நஞ்ச மோகய லோநெடு
 விற்ப சாகர மோவடு வகிரோமுன்-
 வெந்து போன புராதன சம்ப ராரி புராரியை
 வென்ற சாயக மோகரு வினையோகண்;
 தஞ்ச மோயம தூதுவர் நெஞ்ச மோவெனு மாமத
 சங்க மாதர் பயோதர மதில்மூழ்கு-
 சங்கை*யோவிரு கூதள கந்த மாலிகை தோய்தரு
 தண்டை சேர்கழ லீவது மொருநாளே;
 பஞ்ச பாதக தாருக தண்ட னீறெழ வானவர்
 பண்டு போலம ராவதி குடியேறப்-
 பங்க யாசனர் கேசவ ரஞ்ச லேயென மால்வரை
 பங்க நீறெழ வேல்விடு மினையோனே;
 செஞ்ச டாடவி மீமிசை கங்கை மாமதி தாதகி
 திங்கள் சூடிய நாயகர் பெருவாழ்வே-
 செண்ப காடவி நீடிய துங்க மாமதிள் சூழ்நரு
 †செந்தில் மாநகர் மேவிய பெருமாளே. (அச)

* ஒவிரு = ஒவ + இரு; ஒவ = நீங்க.

† 'சிங்கை மாநகர்' என்றும் பாடம்.

திருவாவினன்குடி-பழநி.

[மதுரை ஜில்லா திண்டுக்கல்லிலிருந்து 36-மைல். வையாபுரி, ஷண்முக நதி, முதலிய தீர்த்தங்கள் உள. திருவாவினன்குடி கோயில் மலையடிவாரத்தில் இருக்கின்றது. பழநியாண்டவர் கோயில் மலைமேலிருக்கின்றது. பழநி ஊரிலும் சுப்பிரமணிய ஈவாமி கோயில் இருக்கின்றது. பழநிக்குச் சீவகிரி, சிவமலை எனவுந் திருநாமங்கள் உண்டு. “படிக்கின்றிலை பழநித் திருநாமம் படிப்பவர்தான் முடிக்கின்றிலை” [கந்தரலங்காரம்-75], “சிவமய மாம் நிற்பழநி” [156], “பதினால்கோர் புகழ் பழநி” [170], “காசியின் மீறிய பழநியங்கிரி” [194], “அதிசய மநேகமுற்ற பழநி மலை” [214] என்பவற்றால் இத்தலத்துப் பெருமை விளங்கும். கிரிப்பிரதக்ஷணம் வரலாம். ஸ்தல புராணமுண்டு.]

100. நாத விந்துக லாதீ நமோநம

வேத மந்த்ரசொ ரூபா நமோநம

ஞான பண்டித ஸாமீ நமோநம வெகுக்கோடி-

நாம சம்புகு மாரா நமோநம

பேரக அந்தரி பாலா நமோநம

நாக பந்தம யூரா நமோநம பரகூரர்;

சேத தண்டவி நோதா நமோநம

கீத கிண்கிணி பாதா நமோநம

தீர சம்பரம விரா நமோநம *கிரிராஜ-

தீப மங்கள ஜோதி நமோநம

தூய அம்பல லீலா நமோநம

தேவ குஞ்சரி பாகா நமோநம அருள்தாராய்;

* கிரி ராஜன் = குறிஞ்சி வேந்தன்.

ஈத லும்பல *கோலால பூஜையும்
 ஓத லுங்குண ஆசார நீதியும்
 ஈர முங்குரு சீர்பாத சேவையு மறவாத-
 ஏழ்த லம்புகழ் காவேரி யால்விளை
 சோழ மண்டல மீதே மனோகர
 ராஜ கெம்பிர நாடாளு நாயக வயலுரா;
 ஆத ரம்பயி லாளுரர் தோழமை
 சேர்தல் கொண்டவ ரோடே முனாளினில்
 ஆடல் வெம்பரி மீதேறி மாகயி லையிலேகி-
 ஆதி யந்தவு லாவாச பாடிய
 சேரர் கொங்குவை காவூர் நனாடில்
 ஆவி னன்குடி வாழ்வான தேவர்கள்
 பெருமானே. (க)

101. போத கந்தரு கோவே நமோநம
 நீதி தங்கிய தேவா நமோநம
 பூத லந்தனை யாள்வாய் நமோநம பணியாவும்-
 பூணு கின்றபி ரானே நமோநம
 வேடர் தங்கொடி மாலா நமோநம
 போத வன்புகழ் ஸாமீ நமோநம அரிதான;
 வேத மந்திர ஸூபா நமோநம
 ஞான பண்டித நாதா நமோநம
 வீர கண்டைகொள் தாளா நமோநம அழகான-
 மேனி தங்கிய வேளே நமோநம
 வான பைந்தொடி வாழ்வே நமோநம
 வீறு கொண்டவி சாகா நமோநம அருள்தாராய்;
 பாத கஞ்செறி சூராதி மாளவெ
 கூர்மை கொண்டயி லாலே பொராதியெ
 பார அண்டர்கள் வானாடு சேர்தர அருள்வோனே-

* கோலாகலம் என்பது கோலாலம் என்றாயிற்று;
 கோலாகலம்=சம்பரமம்.

பாதி சந்திர னேருடும் வேணியர்
 சூல சங்கர னுர்கீத நாயகர்
 பார திண்புய மேசேரு சோதியர் கயிலாயர்;
 ஆதி சங்கர னுர்பாக மாதுமை
 கோல அம்பிகை மாதா மனோமணி
 ஆயி சந்தரி தாயான நாரணி அபிராமி-
 ஆவல் கொண்டு*வி றுலே சிராடவெ
 கோம ளம்பல சூழ்கோ யில்மீறிய
 ஆவி னன்குடி வாழ்வான தேவர்கள் பெருமானே.

102. வார ணந்தனை நேரான மாமுலை
 மீத ணிந்திடு பூணூர மாறொளி
 வால சந்திர னேராக மாமுக மெழில்கூர-
 வார ணங்கிடு சேலான நீள்விழி,
 யோலை தங்கிய வார்காது வாவிட
 வான இன்சதை மேலான வாயித முழுதாறத்;
 தோர ணஞ்செறி தார்வாழை யேய்துடை
 மீதில் தின்றிடை தூல்பேர்லு லாவியெ
 தோகை யென்றிட வாகாக ஆரன நடைமாறார்-
 தோத கந்தனை மாமாயை யேவடி
 வாக நின்றதெ னுஆய வேர்வது
 தோணி டும்படி நாயேனுள் நீயருள் தருவாயே;
 கார ணந்தனை யோராநி சாசரர்
 தாம டங்கலு மீராக வானவர்
 காவ லிந்திர னுடாள் வேயயில் விடும்வீரா-
 கார்வி டந்தனை யூணாக வானவர்
 வாழ்த ரும்படி மேனாளி லேமிசை
 காள கண்டம கா தேவ னுந்தரு முருகோனே;
 ஆர ணன்றனை வாதாடி யோருரை
 ஓது கின்றென வாராதெ னுவவ
 னுண வங்கெட வேகாவ லாமதி லிடும்வேலா-

ஆத வன்கதி ரோவாது லாவிய
கோபு ரங்கினர் மாமாது மேவிய
ஆவ் னன்துடி யோனேசு ராதிபர் பெருமானே.

103. மூல மந்திர மோத விங்கிலை
யீவ திங்கிலை நேய மிங்கிலை
மோன மிங்கிலை ஞான மிங்கிலை மடவார்கள்.
மோக முண்டதி தாக முண்டப
சார முண்டப ராத முண்டிடு
முக னென்றெரு பேரு முண்டருள் பயிலாத;
கோல முங்குண வீன துன்பர்கள்
*வார்மை யும்பல வாகி வெந்தெழு
கோர கும்பியி லேவி முந்திட நினைவாகிக்-
கூடு கொண்டுழல் வேணை யன்பொடு
ஞான நெஞ்சினர் பாவி ணங்கிடு
கூர்மை தந்தினி யாள வந்தருள் புரிவாயே;
பீலி வெந்துய ராவி வெந்தவ
சோகு வெந்தமண் முகர் நெஞ்சிடை
பீதி கொண்டிட வாது கொண்டரு னெழுதேடு-
பேணி யங்கெதி ராறு சென்றிட
மாற னும்பிணி தீர வஞ்சகர்
பீறு வெங்கழு வேற வென்றிடு முருகோனே;
ஆல முண்டவர் சோதி யங்கணர்
பாக மொன்றிய வாலை யந்தரி
ஆதி யந்தமு மான சங்கரி குமரேசா-
ஆர ணம்பயில் ஞான புங்கவ
சேவ லங்கொடி யான பைங்கர
ஆவ் னன்துடி வாழ்வு கொண்டருள் பெருமானே.

104. வேயி சைந்தெழு தோள்கள் தங்கிய
மாதர் கொங்கையி லேழு யங்கிட
வீணி லுஞ்சில பாத கஞ்செய அவமேதான்-

வீறு கொண்டுடனேவருந்தியு
 மேயு லைந்தவ மேதி ரிந்துள
 மேக வன்றறி வேக லங்கிட வெகுதூரம்;
 போய லைந்துழ லாகி நொந்துபின்
 வாடி நைந்தென தாவி வெம்பியெ
 பூத லந்தனி லேம யங்கிய மதிபோகப்-
 போது கங்கையி னீர்சொ ரிந்திரு
 பாத பங்கய மேவ ணங்கியெ
 பூசை யுஞ்சில வேபு ரிந்திட அருள்வாயே;
 தீயி சைந்தெழ வேயி லங்கையில்
 ராவ ணன்சிர மேய ரிந்*தவர்
 சேனை யுஞ்செல மாள வென்றவன் மருகோனே-
 தேச மெங்கணு மேபு ரந்திடு
 சூர்ம டிந்திட வேலின் வென்றவ
 தேவர் தம்பதி யாள அன்புசெய் திடுவோனே;
 ஆயி சுந்தரி நீலி பிங்கலை
 போக அந்தரி சூலி குண்டலி
 ஆதி யம்பிகை வேத தந்திரி யிடமாகும்-
 ஆல முண்டர னாரி றைஞ்சவொர்
 போத கந்தனை யேபு கந்தருள்
 ஆவி னன்குடி மீதி லங்கிய பெருமானே. ()

105. கோல குங்கும கற்புர மெட்டொன்

ருன சந்தன வித்துரு மத்தின்
 கோவை செண்பக தட்பம கிழ்ச்செங் கழுநீரின்-
 கோதை சங்கிலி யுற்றக முத்தும்
 பூஷ ணம்பல வொப்பனை மெச்சங்
 கூறு கொண்டப ணைத்தனம் விற்கும்
 பொதுமாதர்;
 பாலு டன்கனி சர்க்கரை சுத்தந்
 தேனெ னும்படி மெத்தரு சிக்கும்
 பாத கம்பகர் சொற்களி லிட்டம் பயிலாமே-

* அவர்—இஃது ஒருமையிற் பன்மை.

பாத பங்கய முற்றிட வுட்கொண்
 டோது கின்றதி ருப்புகழ் நித்தம்
 பாடு மன்பது செய்ப்பதி யிற்றந் தவனையே;
 தால முன்புப டைத்தப்ர புச்சந்
 தேக மின்றிம திக்கவ திர்க்குஞ்
 சாக ரஞ்சுவ றக்கிரி யெட்டுந் தலையாயச்-
 சாடு குன்றது பொட்டெழ மற்றுஞ்
 சூர னும்பொடி பட்டிட யுத்தஞ்
 சாத கஞ்செய்தி ருக்கைவி திர்க்குந் தனியேலா;
 ஆல முண்டக முத்தினி லக்குந்
 தேவ ரென்புநி ரைத்தெரி யிற்சென்
 றாடு கின்றத கப்பனு கக்குந் குருநாதா-
 ஆட கம்புனை பொற்குடம் வைக்குந்
 • கோபு ரங்களி னுச்சியு டுத்தந்
 காவி னன்குடி வெற்பினி னிற்கும் பெருமானே.

106. * அபகார நிந்தைபட் நுழலாதே-
 அறியாத வஞ்சரைக் குறியாதே;
 உபதேச மந்திரப் பொருளாலே-
 உணைநாவி னைந்தருட் பெறுவேனோ;
 இபமாழு கன்தனக் கனையோனே-
 இமவான்ம டந்தையுத் தமிழாலா;
 ஜெபமாலை தந்தசற் குருநாதா-
 திருவாலி னன்குடிப் பெருமானே. (௭)

107. கனமா யெழுந்துவெற் பெனவே யுயர்ந்துகற்
 புரர்மா ரணந்துளுத் திடுமானார்-
 கனிவா யுகந்துசிக் கெனவே யணைந்துகைப்
 பொருளே யிழந்துவிட் டயர்வாயே;

* 'அபகார நிந்தை' என்று சில பிரதிகளில் லிருந்தபோதிலும்,
 'அபகாரநிந்தை' என்றே பழம் பிரதிகள் பலவற்றிலும் உள்ளது.

† மாரணம் = மந்திரவித்தையால் மாணத்தை உண்டுபண்ண
 எழும் கொலைக் கருவி; அஃதாவது இங்கே கொங்கை.

மனமே தளர்ந்துவிக் கலுமே யெழுந்துமட்
 டறவே யுலந்துசக் கதுபோலே-
 வசமே யழிந்துவுக் கிடுநோய் துறந்துவைப்
 பெனவே நினைந்துனைப் புகழ்வேனே;
 புனவேடர் தந்தபொற் குறமாத இன்புறப்
 புணர்காதல் கொண்டவுக் கிழவோனே-
 புனலேழு மங்கவெற் பொடுஞர் சிவங்கள்பொட்
 டெழுவே லெறிந்தவுக் கிரவிரா;
 தினமேவு குங்குமப் புயவாச கண்கிணிச்
 சிறுகீத செம்பதத் தருளாளா-
 சிவலோக சங்கரிக் கிறைபால பைங்கயத்
 திருவா வினன்குடிப் பெருமானே. (அ)

108: காரணிந்தவரைப் பாரடர்ந்துவினைக்

காதல் நெஞ்சயரத் தடுமாறிக்-
 கான ரம்புதிரத் தோல்வ மும்புறுபொய்க்
 காய மொன்றுபொறுத் தடியேனும்;
 தாரி ணங்குகுழற் கூரணிந்தவிழிச்
 சாப மொன்றுநுதற் கொடியார்தம்-
 தான்ப ணிந்தவர்பொற் றேள்வி ரும்பிமிகத்
 தாழ்வ டைந்துலையத் தகுமோதான்;
 சூர னங்கம்விழத் தேவர் நின்றதொழத்
 தோய முஞ்சுவறப் பொருமவேலா-
 தூய்மை கொண்டகுறத் தோகை நின்றபுனச்
 சூழ்பெ ருங்கிரியிற் றிரிவோனே;
 ஆர ணன்கருடக் கேத னன்தொழமுற்
 றுல முண்டவருக் குரியோனே-
 ஆலை யும்பழனச் சோலை யும்புடைசுற்
 ருவி னன்குடியிற் பெருமானே. (ஆ)

109. சிவனார் மனங்குளிர உபதேச மந்தர்மிரு

செவிமீதி லும்பகர்செய் குருநாத-
 சிவகாம சுந்தரிதன் வரபால கந்தநின
 செயலேவி ரும்பியுளம் நினையாமல்;

அவமாயை கொண்டுலகில் விருதாவ லைந்துழுவ
 மடியேனை அஞ்சலென வரவேணும்-
 அறிவாக மும்பெருக இடரான துந்தொலைய
 அருள்ஞான இன்பமது புரிவாயே;
 நவநீத முந்திருடி உரலோடெ யொன்றுமரி
 ரகுராமர் சிந்தைமகிழ் மருகோனே-
 நவலோக முங்கைதொழு நிகதேவ லங்கிருத
 நலமான விஞ்சைகரு வினைகோவே;
 *தெவயாணை யங்குறமின் மணவாள சம்பரமுறு
 திறல்வீர மிஞ்சுகதிர் வடிவேலா-
 திருவாவி னன்குடிபில் வருவேள்ச வுந்தரிக
 செகமேல்மெய் கண்டவிறல் பெருமானே. (க0)

110. பகர்தற்கரி தான செந்தமி ழிசையிற்சில பாட லன்பொடு
 பயிலப்பல காவியங்களை யுணராதே-
 பவளத்தினைவீழியின் கனி யதனைப்பொருவாய்மடந்தையர்
 பசுலைத்தன மேபெ றும்படி விரகாலே;
 சகரக்கடல் சூழு மம்புலி மிசையிப்படி யேதி ரிந்துழல்
 சருகொத்துள மேய யர்த்துடல் மெலியாமுன்-
 தகதித்திமி தாகி ணங்கிண னைவுற்றெழு தோகையம்பரி
 தனிலற்புத மாக வந்தருள் புரிவாயே;
 நுகர்வித்தகமாகுமென்றுமை மொழியிற்பொழிபாலையுண்டிடு
 நுவல்மெய்ப்புள பால னென்றிடு மிளையோனே-
 நுதிவைத்தக ராம லைந்திடு களி லுக்கரு ளேபு ரிந்திட
 நொடியிற்பரி வாக வந்தவன் மருகோனே;
 †அகரப்பொருளா தியொன்றிடு முதலக்கரமான தின்பொருள்
 அரணுக்கினி தாமொ ழிந்திடு குருநாதா-
 அமராக்கிறை யேவ ணங்கிய பழநித்தீரு வாவி னன்குடி
 அதனிற்குடி யாயி ருந்தருள் பெருமானே. (கக)

* தெவயாணை = தேவயாணை.

† அகரப்பொருளாதி ஒன்றிடு முதலக்கரம் = அகார உகார மகாராதிகள் அடங்கிய பிரணவம்.

111. வஞ்சனை மிஞ்சிய மாய வம்பிகள்

வந்தவர் தங்களை வாதை கண்டவர்
 வங்களை முந்தெரி யாம லன்புகள் பலபேசி-
 மஞ்சமி ருந்தது ராக விற்தைகள்
 தந்தக டம்பிக னூற லுண்டிடு
 மண்டைகள் கண்டித மாய்மொ ழிந்திடு
 முரையாலே;
 சஞ்சல முந்தரு மோக லண்டிகள்
 இன்சொல்பு ரிந்துரு காத தொண்டிகள்
 சங்கம மென்பதை யேபு ரிந்தவ நயரா தே-
 தங்களில் நெஞ்சக மேம கிழ்ந்தவர்
 கொஞ்சிந டம்பியில் வேசை முண்டைகள்
 தந்தசு கந்தனை யேயு கந்துடல் மெலிவேனோ;
 கஞ்சன்வி டுஞ்சக டாசு ரன்பட
 வென்றுகு ருந்தினி லேறி மங்கையர்
 கண்கள்சி வந்திட வேக லந்தரு முறையாலே-
 கண்டும கிழ்ந்தழ காயி ருந்திசை
 கொண்டுவி ளங்கிய நாளி லன்பொடு
 கண்குளி ருந்திரு மால்ம கிழ்ந்தருள்
 மருகோனே;
 குஞ்சர வஞ்சியு மான்ம டந்தையு
 மின்பமி குந்திட வேய ணைந்தருள்
 குன்றென வந்தருள் நீப முந்திய மணிமார்பா-
 கொந்தவி முந்தட மேந் ரம்பிய
 பண்புத ருந்திரு வால் னன்குடி
 குன்றுக ளெங்கினு மேவ ளர்ந்தருள் பெருமானே.

—o—o—o—

112. கறுத்த குழலணி மலரணி பொங்கப்

பதித்த சிலைதுத லணி*தில தம்பொற்
 கணைக்கு நிகர்விழி சுழலெழு கஞ்சச் சிரமான-

* திலதம் = சட்டி.

கழுத்தி லுறுமணி வளைகுழை மின்னகச்
குவட்டு முலையசை படவிடை யண்பைக்
கமைத்த கலையிறு குறுதுவன் வஞ்சிக்
கொடிபோலச்;

சிறுத்த களமிசு மதலொழு கின்சொற்
குயிற்க ளெனமட மயிலெகி னங்கட்
டிருக்கு ஈடைபழ கிள்கள பங்கச் சுடைமாதர்-
*திகைத்த தனமொடு பொருள்பறி யொண்கட்
†குவட்டி யவர்வலை யழலுறு பங்கத்
திடக்கு தலைபுலை யவர்வழி யின்பைத்
தனிர்வேனே;

பறித்த ிழிதலை மழுவுழை செங்கைச்
செழித்த சிவபர னிதழிநல் தும்பைப்
‡படித்த மதிபற லரவணி சம்புக் குருநாதா-
பருத்த அசுரர்க ளுடன்மலை தஞ்சக்
கொதித்த அலைகட லெரிபட செம்பொற்
படைக்கை மணியயில் விடுநட னங்கொட்
கதிர்வேலா;

தெறித்து விழியர வுடல்நிமி ரம்பொற்
||குவட்டொ டிகைகிரி பொடிபட சண்டச்
சிறப்பு மயில்மிசை பவுரிகொளும்பொற் நிருபாதா-
சிறக்கு மழகிய திருமகள் வஞ்சிக்
குறத்தி மகளுமை மருமகள் கொங்கைச்
சிலைக்கு ளணைகுக சுவமலை கந்தப் பெருமாளே.

113. குரம்பை மலசலம் வழுவளு நிணமொடு
எலும்பு அணிசரி தசையிரல் குடல்[¶]நெதி
குலைந்த செயிர்மயிர் குருதியொ டிவைபல கசுமால்-

*திகைத்த தனமொடு=(ஆடவரைத்);திகைப்பித்த தன்மையோடு.

† குவட்டி-இது கோட்டி என்பதன் மருஉ.

‡ விழி தலை=விழிகளோடு கூடிய பிரமகபாலம்.

§ படித்த=படிந்த; அஃதாவது அமைந்த.

|| குவட் டொ டிகைகிரி=குவட்டு, ஒன், திகைகிரி.

¶ நெதி=நேதி. இது நியதி என்பதன் மருஉ. நியதி=முறைமை.

* குடின்பு குதுமவ ரவர்கடு கொடுமைய
 ரிடும்ப ரொருவழி யிணையிலர் கசடர்கள்
 குரங்க ரதிலிலர் கொறியிலர் மிருகனை விறலான;
 சரம்ப நுறவனை நரகனை துரகனை
 யிரங்கு கலியனை பரிவுறு சடலனை
 சவுந்த ரிகமுக சாவண பதமொடு மயிலேறித்-
 தழைந்த சிவசுடர் தனையென மனதினி
 லழுந்த வுரைசெய வருமுக நகையொளி
 தழைந்த நயனமு மிருமலர் சரணமு மறவேனே;
 †இரும்பை வசுளமொ டியைபல முகில்பொழி
 லுறைந்த குயிலளி பொலிபர விடமயி
 லிசைந்து நடமிடு மிணையிலி புலிநகர் வளநாடா-
 இருண்ட குவடிடி பொடிபட வெகுமுக
 டெரிந்து ‡மகர்ட்மொ டிசைகரி || குமுறுக
 இரைந்த வசுரொ டிப்பரி யமபுரம் விடும்வேனே;
 சிரம்பொ னயனொடு முநிவர்க ளமரர்க
 ளரம்பை மகளிரொ டரகர சிவசிவ
 செயம்பு வெனநட மிடுபத மழகியர் குருநாதா-
 செழும்ப வளவொளி நகைமுக மதிருகு
 சிறந்த குறமக ளிணைமுலை புதைபட
 செயங்கொ டனைகுக் சிவமலை மருவிய
 பெருமானே. (கசு)

114. களபமுலை யைத்தி றந்து தளவநகை யைக்கொ ணர்ந்து
 கயலொடுப கைத்த கண்கள் குழைதாவக்-
 கரிய குழ லைப்ப கிர்ந்து மலர்சொருகு கொப்ப வுழந்து
 கடியிருளு டுக்கு லங்க ளெனவீழ;
 முழுமதி யெனச்சி றந்த நகைமுக மினுக்கி யின்ப
 முருகிதழ்சி வப்ப நின்று விலைகூறி-

* குடின்பு குதுமம்=குடி புதுதம்.

† இரும்பை=இருப்பை; அஃதாவது இலுப்பைமரம்.

‡ மகரம்=மகரமீனுக் கிடமாகிய கடல்-இஃது ஆகுபெயர்.

§ ஒடிசை=ஒள்-திசை. || குமுறுக=குமுற.

¶ கொப்பு=கோப்பு.

முதலுளது கைப்பு குந்து அழகுதுகிலைத்தி றந்து
 முடுகுவ ருக்கி ரங்கி மெலிவேனோ:
 இளமதி கடுக்கை தும்பை அரவணி பவர்க்கி சைந்து
 இனியபொரு ளைப்ப கர்ந்த குருநாதா-
 இபழகவ னுக்கு கந்த இளையவ மருக்க டம்ப
 எனதுதலை யிற்ப தங்க ளருள்வோனே;
 * குழகென எடுத்து கந்த வுமைமுலை பிடித்த ருந்து
 குமரசிவ வெற்ப மர்ந்த குகவேலா-
 குடிவொடு மிகச்செ றிந்த இதனுள புனத்தி ருந்த
 குறவர்மக ளைப்பு ணர்ந்த பெருமானே. (கரு)

115. † குன்றுங் குன்றுஞ் செண்டுங் கன்றும்
 படிவளர் முலையினில் ம்ருகமத மெழுகியர்
 இந்துஞ் சந்தந் தங்குந் தன்செங்
 கமலமு மெனவொளிர் தருமுக வரிதையர்
 கொஞ்சங் கெஞ்சஞ் செஞ்சம் வஞ்சங்
 சமரச முறவொரு தொழில்வினை புரிபவர்
 விரகாலும்-

கும்பும் பப்புஞ் சொம்புந் தெம்புங்
 குடியென வளர்தரு கொடியவர் கடியவர்
 எங்கெங் கெம்பங் கென்றென் றென்றுந்
 தனதுரி மையதென நலமுட னனைபவர்
 கொஞ்சந் தங்கின் பந்தந் தெந்தன்
 பொருளுள தெவைகளு நயமொடு கவர்பவர்
 மயலாலும்;
 என்றென் றுங்||கன் றுந்துன் புங்கொண்
 னுனதிரு மலரடி பரவிட மனதினில்

* குழகு = குழந்தை. † சிவவெற்பு என்பது பழநி.

‡ குன்றுங் குன்றும்படி, செண்டுங் கன்றும்படி எனத் தனித் தனி இயைக்க.

§ செஞ்சம்-செய்தும் என்பதன் மரபு.

|| கன்றுதலையும் துன்பத்தையும் கொண்டேன். கொண்டு = கொண்டேன்.

நன்றென் றுங்கொண் டென் றஞ் சென் றுந்
தொழுமகி மையினிலை யுணர்வினி னருள்பெற
இன்பும் பண்புந் தெம்புஞ் சம்பந்
தழுமிக வருள்பெற விடைதரு விதமுன
மருள்வா யே-

*எங்கும் கஞ்சன் வஞ்சன் கொஞ்சன்
அவன்விடு மதிசய வினையுறு மலகையை
வென்றுங் கொன் றுந் துண்டந் துண்டஞ்
செயுமரி யொருமுறை யிரணிய வலனுயிர்
துங்குஞ் சிங்கம் † வங்கந் தன்கண்
துயில்பவ ‡ நெகினை யுதவிய கருமுகில்
மருகோனே;

§ஒன்றென் றென் றுந் துன் றுங் குன் றுந்
தொளைபட மதகரி முகனுடல் நெரிபட
டுண்டுண் டுண்டுண் டிண்டிண் டிண்டிண்
டிடியென விழுமெழு படிசுளு மதிர்பட
ஒண்சங் கஞ்சஞ் சஞ்சஞ் சஞ்சென்
றொலிசெய மகபதி துதிசெய அசுரரை
யடுவோனே-

உந்தன் தஞ்சந் தஞ்சஞ் தஞ்சஞ்
சிவனருள் குருபர வெனமுநி வரர்பணி
யுந்தொந் தந்தொந் தந்தொந் தந்தென்
றொலிபட நடமிடு பரனரு ளறுமுக
உண்கண் வண்டுங் கொண்டுந் தங்கும்
விரைபடு குரவல ரலர்கரு மெழில்புனை புயவீரா;

* எங்கும் என்பது குறுகிற்று.

† தோணிபோற் கடலிற் கண்வளர்பவன்; வங்கம்=தோணி.

‡ எகினைன் = அன்னவூர்தியாகிய பிரமன்.

§ ஒன்றென்ற என் றுந் துன் றுங் குன் று = ஒன்றாகிய சூரிய
மண்டலத்தை யனாவுங் கிரவுஞ்ச கிரி.

*அன்றென் றென்றுங் கொண்டன் பின்றங்
 கடியவர் தமையிகழ் சமணர்கள் கழுவினில்
 *அங்கஞ் சிந்தும் பங்கந் துஞ்சும்
 படியொரு தொகுதியி னுரைநதி யெதிர்பட
 அன்பின் பண்பெங் குங்கண் டென்பின்
 ஆரிவையை யெதிர்வர விடுகவி புகல்தரு
 திறலோனே -
 அண்டங் கண்டும் பண்டுண் டும்பொங்
 கமர்தனில் விஜயவ னிரதமை நடவிய
 துங்கன் வஞ்சன் சங்கன் மைந்தன்
 தருமகன் †முநிதழல் வருதக ‡ரிவர்வல
 அங்கங் கஞ்சஞ் சங்கம் பொங்குங்
 கயனிறை வளமுது சிலகிரீ மருவிய பெருமானே.(கூ)

116. கலகக் கயல்விழி போர்செய §வேள்படை

நடுவிற் புடைவரு பாபிகள் கோபிகள்
 கனியக் கனியவு மேமொழி பேசிய விலைமாதர்-
 கலவித் தொழினல மேயினி தாமென
 மனமிப் படிதின மேயுழ லாவகை
 கருணைப் படியெனை யாளவு மேயருள்
 தரவேணும்;

|| இலவுக் கிளையெனும் வாய்வளி நாயகி
 குழையத் தழுவிய மேன்மையி னுலுயர்
 இசைபெற் றருளிய காமுக னாகிய வடிவோனே-
 இதமிக் கருமறை வேதிய ரானவர்
 புகலத் தயவுட னேயருள் மேன்மைகள்
 இசையத் தருமறு கூலவ சீகர முதல்வோனே;

* அன்றென்ற ஒன்றுங்கொண்டு அன்பின்று = பிறமதங்கள்
 முத்திவழியன் னு என்ற ஒன்றைமாத் திரங்கொண்டு அன்பில்லாமல்;
 அத்திராத்தி யென்ற ஒன்றையே கொண் டென்றாலும் பொருந்தும்.

† முநி = நாரதமுநி. ‡ இவர் வல = ஏறி நடத்தவல்ல.

§ வேள்படை = மகளிர்.

|| இலவுக் கிளையெனும் = இலவ மலருக்கு உறவு (ஒப்பு) ஆகிய.

நிலவைச் சடைமிசை யேபுனை காரணர்
 செவியிற் பிரணவ மோதிய தேசிக
 நிருதர்க் கொருபகை யாளியு மாகிய சுடர்வேலா-
 நிமலக் குருபர ஆறிரு பார்வையும்
 அருளைத் தரஅடி யார்தமை நாடொறும்
 நிகாற் றவரென வேமகிழ் கூர்தரு முரியோனே;
 பலவிற் கனிபணை மீறிய மாமர
 * முருகிற் கனியுட னேநெடு வாளைகள்
 பரவித் தனியுதிர் சோலைகள் மேவிய வகையாலே-
 பழனத் துழவர்க ளேரிட வேவினை
 கழனிப் புரவுகள் போதவு மீறிய
 பழநிச் சிவகிரி மீதினி லேவளர் பெருமானே.

117. புடவிக் கணிதுகீ லெனவள ரந்தக்

†கடலெட் டையுமற குடிமுநி யெண்கட்
 புரிதச் சததள நிலைகொள்ச யம்புச் சதுர்வேதன்-
 புரமட் டெரியெழு விழிகனல் சிந்திக்
 கடினத் தொடுசில சிறுநகை கொண்டற்
 புதகர்த் தரகரபரசிவ னிந்தத் தனிமுவ;
 ரிடசித் தழுநிறை தெளிவுற வும்பொற்
 செவியுட் பிரணவ ரகசிய மன்புற்
 றிடவுற் பனமொழி யுரைசெய் குழந்தைக் குருநாதா-
 எதிருற் றசுரர்கள் படைகொடு சண்டைக்
 கிடம்வைத் திடஆவர் குலமுழு தும்பட்.
 டிடவுக் கிரமொடு வெகுளிகள் பொங்கக்
 கிரியாவும்;
 பொடிபட் டுதிரவும் விரிவுறு மண்டச்
 சுவர்விட் டதிரவு முகடுகி ழிந்தப்
 புறமப் பரவெளி கிடுகிடு னுஞ்சத் தமுமாகப்-
 பொருதுக் கையிலுள ஆயில்நிண முண்கக்
 குருதிப் புனலெழு கடலினு மிஞ்சப்
 புரவிக் கனமயில் நடவிடும் விந்தைக் குமரேசா;

* முருகு=வாசனை. †கடல் எட்டு=எட்டுத் திக்கிலு முள்ள கடல்.

படியிற் பெருமித தகவுயர் செம்பொற்
 கிரியைத் தனிவலம் வர ஆர னந்தப்
 *பலனைக் கரிமுகன் வசமரு ளும்பொற் பதனாலே-
 பரன்வெட் கிடவுள மிகவும்வெ குண்டக்
 கனியைத் தரவிடை யென ஆருள் செந்திற்
 பழநிச் சிவகிரி தனிலுறை கந்தப் பெருமானே

—o—o—o—

118. ஆதா ளிகள் புரி கோலா கலவிழி
 யாலே யமுதெனு மொழியாலே-
 ஆழ்சி ரிளநகை யாலே துடியிடை
 யாலே மணமவி குழலாலே;
 சூதா ரிளமுலை யாலே யழகிய
 தோடா ரிருகுழை யதனாலே-
 சோரா மயல்தரு மாணு நுறவிடர்
 சூழா வகையருள் புரிவாயே;
 போதா ரிருகழல் சூழா ததுதொழில்
 பூணு தெதிருற மதியாதே-
 போரா டிய.அதி சூரா பொறுபொறு
 போகா தென ஆடு திறலோனே;
 வேதா வுடனெடு மாலா னவனறி
 யாதா ரருளிய குமரேசா-
 வீரா புரிவரு கோவே பழநியுள்
 வேலா இமையவர் பெருமானே. (கக)

119. கோல மதிவதனம் வேர்வு தர ஆளக
 பாரம் நெகிழ்விழி வேல்கள் சுழல நுவல்
 கோவை யிதழ்வெளிற் வாய்மை பதறியிள
 முகையான-
 கோக னகவுபய மேரு முலையசைய
 நூலி னிடைதுவள வீறு பறவைவகை
 கூற இனியகள மோல மிடவளைகள் கரமீதே;

* பலன் = பழம்.

காலி னணிகனக நூபு ரமுமொலிக
 னோல மிட ஆதிக போக மதுமருவு
 காலே வெகுசரச லீலை யளவுசெயு மடமானூர்-
 காதல் புரியுமது போக நதியினிடை
 வீழு கினுமடிமை மோச மறவுனது
 காமர் கழலிணைகளான தொருசிறிது மறவேனே;
 ஞால முழுதுமம ரோர்கள் புரியுமிக
 லாக வருமவுணர் சேர வுத்தியிடை
 நாச முறஅமர்செய் வீர தரகுமர முருகோனே-
 நாடி யொருகுறமின் மேவு தினைசெய்புன
 மீதி லியலகல்கல் நீழ லிடைநிலவி
 காணம் வரவிரக மோது மொருசதுர புரிவேலா;
 மேலை யமரர்தொழு மாணை முகரரணை
 யோடி வலம்வருமுன் மோது திரைமகர
 வேலை யுலகைவல மாக வருதுரக மயில்வீரா-
 வீறு*கலிசைவரு சேவ கனததய
 மேவு முதல்வவயல் வாவி புடைமருவு
 வீரை வருபழி ஞான மலையில்வளர் பெருமானே.

120. சீயுதிர மெங்கு மேய்புழுநி ரம்பு
 மாயமல பிண்ட நோயிடுகு ரம்பை
 தீநிகன் ட்கங்கு காகமிவை தின்ப தொழியாதே-
 தீதுளகு ணங்க ளேபெருகு தொந்த
 மாயையில்வ ளர்ந்த தோல்தசையெ லும்பு
 சேரிடுந ரம்பு தானிவைபொ திந்து நிலைகாளு;
 ஆயதுந மன்கை போகவுயி ரந்த
 நாழிகையில் விஞ்ச ஊசிடுமி டும்பை
 யாகியவு டம்பு பேணிநிலை யென்று
 மடவார்பால்-

* கலிசைவரு சேவகன் என்பதும் காவேரி சேவகன் என்று பின்வரும் செய்யுட்களில் வருவனவும் கலிசை யென்னும் பதியில் அக்காலத்து அதிபருயிருந்த ஓ ரண்பன்.

† கங்கு = கழுகு.

ஆசையைவி ரும்பி யேவிரக சிங்கி
தானுமிக வந்து மேவிடம யங்கு
மாழ்துயர்வி முந்து மாளுமெனை யன்பு
புரிவாயே;

மாயைவல் கஞ்ச னுல்விடவெ குண்டு
பார்முழுது மண்ட கோளமுந் டுங்க
வாய்பிளரி நின்று மேகநிகர் தன்கை யதனாலே-
வாரியுற அண்டி வீறெடுமு ழங்கு
நீரைதுகர் கின்ற கோபமொடெ திர்ந்த
வாரண இரண்டு கோடொடிய வென்ற
நெடியோனும்;

வேயினிசை கொண்டு கோநிரைபு ரந்து
மேயல்புரி செங்கண் மால்மருக துங்க
வேலகிர வஞ்ச மால்வரையி டிந்து பொடியாக-
வேலைவிடு கந்த காவிரிவி ளங்கு
கார்கலிசை வந்த சேவகன்வ ணங்க
வீரைநகர் வந்து வாழ்பபுழி யண்டர் பெருமானே.

121. சீற லசடன்வினை காரன் முறைமையிலி
தீமை புரிகபடி பவநோயே-
தேடு பரிசிகன நீதி நெறிமுறைமை
சீர்மை சிறிதுமிலி எவரோடும்;
கூறு மொழியதுபொய் யான கொடுமையுள
கோள னறிவிலியு னடிபேணுக்-
கூள னென்னுமெனை நீயு னடியரொடு
கூடும் வகைமையருள் புரிவாயே;
மாறு படுமவுணர் மள ஆமர்பொருது
வாகை யுளமவுலி புனைவோனே-
மாக முகடதிர வீச சிதைமயிலை
வாசி யெனவுடைய முருகோனே;
வீறு கலிசைவரு சேவ கனதிதய
மேவு மொருபெருமை யுடையோனே-
வீரை யுறைகுமா தீர தரபுழி
வேல இமையவர்கள் பெருமானே. (உஉ)

122. தோகைமயி லேகமல மானேயு லாசமிரு

காமதுரை யானமத வேள்பூவை யேயினிமை

தோயுமது போகசுக லீலாவி நோதமுழு

துணர்தேனே-

சூதனைய சீதஇள நீரான பாரமுலை

மீதனைய வாருமிதழ்தாரீரெ னுணைமொழி

சோர்வதிலை யானடிமை யாவேனு மாணைமிக

மயலானேன்;

ஆகமுற வேநகம தாலேவி டாதஅடை

யாளமிட வாருமென வேமாத ரார்களுட

னாசைசொலி யேயுழனு மாபாத னீதியிலி

யுனையோதேன்-

ஆமுனது நேயஅடி யாரோடு கூடுகில

னீறுதுதல் மீதிடவி லாமுட னேதுமிலி

யாயினுமி யானடிமை யீடேற வேகழல்கள்

தருவாயே ;

மாகமுக டோடகில பாதாள மேருவுட

னேசுழல வாரியது வேதாழி யாவமரர்

வாலிமுத லானவர்க ளேனோர்க ளாலமுது

கடைநாளில்-

வாருமென வேயொருவர் நோகாம லாலவிட

மீசர்பெறு மாறுதலி யேதேவர் யாவர்களும்

வாழஅமு தேபகிரு மாமாய னிரினிய

மருகோனே ;

மேகநிக ரானகொடை மானாய காதிபதி

வாரிகலி மாருதக ரோபாரி மாமதன

வேள்கலிசை வாழவரு காவேரி சேவகன

துளமேவும்-

வீரஅதி சூரர்களை வேர்மாள் வேபொருத

தீரகும் ராகுவனை சேரோடை சூழ்கழனி

வீரைநகர் வாழ்பழநி வேலாயு தாவமரர்

பெருமானே. (௨௩)

123. பாரி யானகொடைக் கொண்ட லேதிரு

வாழ்வி சாலதொடைத் திண்பு யாஎழு
 பாரு மேறுபுகழ்க் கொண்ட நாயக அபிராம-
 பாவ லோர்களுக்கினைக் கென்றும் வாழ்வருள்
 சீல ஞாலவிளக் கின்ப சீவக
 பாக சாதனைத் துங்க மானத எனவோதிச்;
 சீர தாகளடுத் தொன்று மாகவி
 பாடி னாலுமிரக் கஞ்செ யாதரை
 சீறு வார்கடையிற் சென்று தாமயர் வழவீணே-
 சேய பாவகையைக் கொண்டு போயறி
 யாம லேகமரிற் சிந்து வார்சிலர்
 சேய னூர்மனதிற்கிந்தியாரரு குறலாமோ;
 ஆரு நீர்மைமடுக் கண்க ராநெடு
 வாயி னேர்படவுற் றன்று மூலமெ
 னூர வாரமதத் தந்தி தானுய அருள்மாயன்-
 ஆதி நாரணனற் சங்க பாணிய
 னோது வார்களுளத் தன்பன் மாதவ
 னுன நான்முகனற் றந்தை சீதான் மருகோனே;
 வீர சேவகவுத் தண்ட தேவகு
 மார ஆறிருபொற் செங்கை நாயக
 வீசு தோகைமயிற் துங்க வாகன முடையோனே-
 வீறு காவிரியுட் கொண்ட சேகர
 னுன சேவகனற் சிந்தை மேவிய
 வீணை வாழ்ப்புநித் துங்க வானவர் பெருமானே.

—o-o-o—

124. அணிபட் டணுகித் திணிபட் டமனத்

தவர்விட் டவிழிக் கணையாலும்-
 அரிசுற் றுகழைத் தவர்பெற் றவளத்
 தவன்விட் டமலர்க் கணையாலும்;
 பிணிபட் டுணர்வற் றவமுற் றியமற்
 பெறுமக் குணமுற் றுயிர்மாளும்-

பிறவிக் கடல்விட் டுயர்நற் கதியைப்
 பெறுதற் கருளைத் தாவேணும்;
 கணிநற் சொருபத் தையெடுத் துமலைக்
 கணியைக் *கணியுற் றிடுவோனே-
 கமலத் தயனைப் ப்ரணவத் துரையைக்
 கருதிச் சிறைவைத் திடுவோனே;
 † பணியப் பணியப் பரமர்ப் பாவப்
 பரிவுற் றொருசொற் பகர்வோனே-
 பவளத் தவளக் கனகப் புரிசைப்
 பழநிக் குமரப் பெருமாளே. (உரு)

125. இருசெப் பெனவெற் பெனவட் டமுமொத்
 திளகிப் புளகித் திடுமாதர்-
 ‡இடையைச் சுமையைப் பெறுதற் குறவுற்
 றிறுகக் குறுகிக் குழல்சோரத்;
 தருமெய்ச் சுவையுற் றிதழைப் பருகித்
 தழுவிச் கடிசுற் றனைமீதே-
 ட்சருவிச் சருவிக் குனகித் தனகித்
 தவமற் றுழலக் கடவேனே;
 அரிபுத் திரகித் தஜனுக் கருமைக்
 குரியத் திருமைத் துனவேனே-
 அடல்குச் குடநற் கொடிபெற் றெநிரும்
 றசரக் கிளையைப் பொருவோனே;
 பரிவுற் றானுக் கருணற் பொருளைப்
 பயனுற் றறியப் பகர்வோனே
 ||பவனப் புவனச் செறிவுற் றுயர்மெய்ப்
 பழநிக் குமரப் பெருமாளே. (உஈ)

* கணி=கண்ணி=கருதி. † பணி அப்பு அணி அப் பரமர்.

‡ இடையைச் சுமை=இடைக்கு அழகிய சுமையாக வுள்ள ஸ்தனம்.

§ சருவி=சாசஞ்செய்து.

|| பவனப் புவனம்=வாயு மண்டலம்.

126. கடலைச் சிறைவைத் துமலர்ப் பொழிவிற்

ப்ரமரத் தையுடற் பொறியிட் டுமடுக்

கமலத் தைமலர்த் திவிடத் தையிரப் பயனுணைக்-

கருதிச் சருவிக் கயலைக் கயமுட்

படுவித் துழையைக் கவனத் தடைசிக்

கணையைக் கடைவித் துவடுத் தனையுப்

பினின்மேவி ;

அடலைச் செயல்சத் தியையக் கினியிற்

புகுவித் துயமப் ப்ரபுவைத் துகைவித்

தரிகட் கம்விதிர்த் துமுறித் துமதித் தசகோரம்-

அலறப் பணிரத் கமணிக் குழையைச்

சிலுகிட் டுமையிட் டொளியிட் டுமருட்

டுதலுற் றபொறிச் சியர்கட் கடையிற் படுவேனோ;

சடிவத் தவனிட் டவிசிட் டகுலத்

தொருசெட் டியிடத் தினுகித் தருள்வித்

தகருத் தணன்மப் பெயர்செப் பியிடப் பரிவாலே-

* சநகர்க் குமகஸ்த் ராபுலஸ்த் யசநத்

குமரர்க் குமநுக் க்ரக+மெய்ப் பலகைச்

‡ சதுபத் துநவப் புலவர்க் கும்டிவிபத் தியில்லான;

படலத் துறுலக் கணலக் ய||தமிழ்த்

த்ரயமத் திலகப் பொருள்வருத் தியினைப்

¶ பழுதற் றுணர்வித் தருள்வித் தகசற் குருநாதா-

பவளக் கொடிசற் றியபொற் கழுகிற்

றலையிற் குலையிற் பலமுத் துதிர்செய்ப்

பழநிப் பதிவெற் பினில்நிற் குமரப் பெருமாளே.

* சநகர்க்கும் என்பது முதலாகக்கூறிய இவர்களே சநகாதி நால்வர்.

† மெய்ப்பலகை = சங்கப்பலகை.

‡ சது பத்து நவப் புலவர் = சங்கத்தார் நாற்பத்தொன்பதின்மர்.

§ விபத்தி யில் = வேற்றுமை யில்லாத.

|| தமிழ்த் த்ரய மத்தில் = தமிழ்த்திரயம் அதில்.

¶ பழுதற்று = பழுதற.

தூறீப்பு.

விநாயகர் துதியில் விநாயகரை “முத்தமிழுடைவினை * * முற்பட எழுதிய முதல்வன்” என்றார். இங்கே முருகக்கடவுளை “தமிழ்த் த்ரயத்து அகப்பொருள் வருத்தியினை உணர்வித்தருள் வித்தகசற்குரு நாதன்” என்றார் இவற்றால் தமிழ் மற்றப் பாஷைகள் போலாகாது ஆகியாவுள்ள தெய்வபாஷை யென்பதும், அது கடவுளரெல்லாம் பயின்றுள்ளது என்பதும் வெளியாகின்றன.

ஆரியமும் தமிழுமே ஆதியிற் கடவுளால் உண்டாக்கப்பட்ட பாஷைகள். அவ்விரு பாஷைகளிலும் எல்லாப் பொருள்களும் உண்டு என்பதற்கு மேற்கோள்:—

திருமூலர் திருமந்திரம்.

“ஆரியமும் தமிழும் முடனே சொலிக்
காரிகை யார்க்குங் கருணைசெய் தானே” எனவும்,

“அலிழ்க்கின்ற வாறும் அதுகட்டு மாறும்
சிமிட்டலைப் பட்டுயிர் போகின்ற வாறும்
தமிழ்ச்சொல் வடசொல் எனுமில் விரண்டும்
உணர்ந்தும் அவனை யுணரலு மாமே.” எனவும்

கூறியிருத்தல் காண்க. இவ்வுண்மை யுணராதார் தமிழ் அகஸ்தியரா லுண்டாக்கப்பட்டதென்றும் அது வடமொழிபோற் சிறந்ததன் றென்றுங் கூறுவர். அகஸ்தியர் ஆதிகாலத்தில் தாம் சிவபெருமா னால் உணர்ந்த தமிழை தமது மாணக்கர்வாயிலாக உலகத்திற் பரவச்செய்தவரேயன்றித் தமிழை உண்டாக்கினவரல்லர் என்பதை

“ஆதியிற் தமிழ்தூல் அகத்தியர்க் குணர்த்திய
மாதொரு பாகனை வழுத்துதூஉம்

போதமெய்ஞ் ஞான நலம்பெறற் பொருட்டே” என்னும் தொல்காப்பியப் பாயிர முகத்தா லுணர்க.

127. துகைமைத் தனியிற் பகைகற் றுறுகைத்

ததுமுட் டவளைப் பவனாலே-

தரளத் திரளிற் புரளக் கரளத்

தமரத் திமிரக் கடலாலே;

* உகைமுத் தமிழுத் ததெனப் பகல்புக்

கொளிமட் குமிகைப் பொழுதாலே-

* உற்கை யென்பது உகையென்றாயிற்று; உற்கை=நகரத்திரம்.

உரையற் றுணர்வற் றுயிரெய்த் தகொடிக்
 குனநற் *பிணையற் றாவேணும்;
 †திகைபத் துமுகக் கமலத் தனைமுற்
 சிறையிட் டபகைத் திறல்வீரா-
 திசழ்சற் பகமிட் டவனக் கனகத்
 திருவுக் குருகிக் குழைமார்பா;
 பகலக் கிரணப் பரணச் சடிலப்
 பரமற் கொருசொற் பகர்வோனே-
 பவனப் புவனச் செறிவுற் றுயர்மெய்ப்
 பழநிக் குமரப் பெருமானே. (௨௮)

128. புடைசெப் பெனமுத் தணிகச் சறவுட்
 பொருமிக் கலசத் திணையாய-
 புளகக் களபக் கெருவத் தனமெய்ப்
 புணரத் தலையிட் டமரேசெய்;
 அடைநிற் றினமுற் றவசப் படுமெற்
 சுறிவிற் பதடிக் கவமான-
 அசடற் குயர்வொப் பதிலந் க்ருபையுற்
 றடிமைக் கொருசொற் புகல்வாயே;
 குடமொத் தகடக் கரடக் கலுழிக்
 குணமெய்க் களிற் றுக் கிளையோனே-
 குடிபுக் கிடமிட் டசுரப் படையைக்
 குறுகித் தகரப் பொரும்வேலா ;
 படலைச் செறிநற் கதலிக் குலையிற்
 பழமுற் றொழுகப் புனல்சேர்நீள்-
 பழனக் கரையிற் கழைமுத் துகுநற்
 பழநிக் குமரப் பெருமானே. (௨௯)

* பிணையல் = மாலே.

† திகை பத்து முக = திகை பத்தும் ௨௧ = பத்துத் திக்கும்
 கலங்கும்படி.

129. கரிய பெரிய எருமை கடவு

கடிய கொடிய	திரிசூலன்-
கறுவி யிறுகு கயிறொ யிர்கள்	
கழிய முடுகி	யெழுகாலந் ;
திரியு நரியு மெரியு முரிமை	
தெரிய விரவி	யணுகாதே-
செறிவு மறிவு முறவு மனைய	
திகழு மடிகள்	தரவேணும் ;
பரிய வரையி னரிவை மருவு	
பரம ரருளு	முருகோனே-
பழன முழவர் கொழுவி லெழுது	
பழய பழநி	யமர்வோனே ;
அரிய மயனும் வெருவ வருவ	
அரிய கிரியை	யெறிவோனே-
அயிலு யாபிலு மறமு நிறமு	
மழகு முடைய	பெருமானே. (ந0)

130. தமரு மமரு மனையு மினிய

தனமு மரசும்	அயலாகத்-
தறுகண் மறவி முறுகு கயிறு	
தலையை வளைய	எறியாதே ;
கமல விமல மரக தமணி	
கனக மருவு	மிருபாதந்-
கருத அருளி யெனது தனிமை	
கழிய அறிவு	தரவேணும் ;
குமர *சமர முருக பரம	
குலவு பழநி	மலையோனே-
†கொடிய பகடு முடிய முடுகு	
குறவர் சிறுமி	மணவாளா ;

* 'சமர புரியின் முருக' என்றும் பாடம்.

† கொடிய பகடு = மத யானை.

அமர ரிடரு மவுண ருடலு
மழிய அமர்செய் தருள்வோனே -
அறமு நிறமு மயிலு மயிலு
மழகு முடைய பெருமானே. (௩௧)

131. திமிர வுததி யனைய நரக
செனன மதனில் விடுவாயேல் -
செவிடு குருடு வடிவு குறைவு
சிறிது மிடியு மணுகாதே;
அமரர் வடிவு மதிக குலமு
மறிவு நிறையும் வரவேநின் -
அருள தருளி யெனையு மனதொ
ட்டிமை கொளவும் வரவேணும்;
சமர முகவெ லசுரர் தமது
தலைக ளுருள மிகவேநீள் -
சலதி யலற நெடிய பதலை
தகர ஆயிலை விடுவோனே;
*வெமர வணையி லினிது துயிலும்
விழிகள் நளினன் மருகோனே -
மிடறு கரியர் குமர பழநி
விரவு மமரர் பெருமானே. (௩௨)

132. தகர நறுமலர் பொதுளிய குழலியர்
கலக கெருவித விழிவலை படவிதி
தலையி லெழுதியு மனைவயி னுறவிடு வதனாலே -
தனயர் அனைதமர் மனைவியர் சினெகிதர்
சுரபி விரவிய வகையென நினைவுறு
†தவன சலதியின் முழுகியெ யிடர்படு துயர்தீர -
அகர முதலுள பொருளினையருளிட
இருகை குவிசெய்து ளுருகிட வருகியெ
அரக ரொனவல னிடமுற எழிலுன திருபாதம் -

அருள அருளுடன் மருளற இருளற
 கிரண அயில்கொடு*குருகணி கொடியொடு
 அழகு பெறமா கதமயில் மிசைவர இசைவாயே;
 சிகர குடையினி னிரைவர இசைதெரி
 சதூரன் விதூரனில் வருபவ ன்ளையது
 திருடி யடிபடு சிறியவ னெடியவன் மதுகுதன்-
 திகிரி வளைகதை வசிதனு வுடையவ
 னெழிலி வடிவின னரவுபொன் முடியிசை
 திமித திமிதிமி யெனநட மிடுமரி மருகோனே;
 பகர புகர்முக மதகரி †யுழைதரு
 வனிதை வெருவமுன் வரஅருள் புரிசுக
 பரமகுருபர இமகிரி தருமயில் புதல்வோனே-
 பலவின் முதுபழம் விழைவுசெய் தொழுகிய
 நறவு நிறைவயல் கமுகடர் பொழித்திகழ்
 பழநி மலைவரு புரவல அமரர்கள் பெருமானே.)

133. முருகு செறிசுழல் முகிலென நகில்நறு
 முளரி முகையென இயலென மயிலென
 முறுவல் தளவென நடைமட வனமென
 இருபார்வை-
 முளரி மடலென இடைதுடி யதுவென
 அதர மிலவென அடியினை மலரென
 மொழியு மமுதென முகமெழில் மதியென
 மடமாதர்;
 உருவ மினையன எனவரு முருவக
 வுரைசெய் தவர்தரு கலவியி னிலவிய
 வுலையின் மெழுகென வருகிய கசடனை
 யொழியாமல்-
 உவகை தருகலை பலவுணர் பிறவியி
 னுவரி தனிலுறு மவலனை யசடனை
 உனது பரிபுர நழலினை பெறஅருள் புரிவாயே;

* குருகு = கோழி.

† உழை தரு வனிதை = வள்ளியம்மை.

அரவ மலிகடல் விடமழு துடனெழ
 அரிய யனு*நரை யிபன்முத லனைவரும்
 அபய மிகவென அதையயி லிமையவ னருள்பாலா-
 அமர்செய் நிசிசா ருடலவை துணிபட
 அவனி யிடிபட அலைகடல் பொடிபட
 அமரர் சிறைவிட அடலயில் நொடியினில்
 விடுவோனே;
 பரவு புனமிசை யுறைதரு குறமகள்
 பணைகொ ளணிமுலை முழுகுப னிருபுய
 பணிசரவணை தனில்முளரியின்வரு முருகோனே-
 பரம குருபர எனுமுரை பாசொடு
 பரவி யடியவர் துதிசெய மதிதவழ்
 பழநி மலைதனி லினிதுறை யமர்கள்
 பெருமானே. (௩௪)

134. கனத்திறுகிப் பெருத்திளகிப்

பணைத்துமணத் திதத்துழுகக்
 கறுப்புமிசுத் தடர்த்துநிகர்த் தலமேராய்-
 கவட்டையுமெத் தடக்கிமதர்த்
 தறக்கெருவித் திதத்திடுநற்
 கலைச்சவுளித் தலைக்குலவிக் களிகூருந்;
 தனத்தியர்கட் கிதத்துமிசுத்
 தனற்குண்மெழுக் கெனப்புவிநிற்
 தனித்திழிசொற் பவக்கடலுற் தயர்வாலே-
 சலித்தவெறித் துடக்குமனத்
 திடக்கனெனச் சிரிக்கமயற்
 சலத்தின்வசைக் கிணக்கமுறக் கடவேனே;
 புனத்தின்மலைக் குறத்தியுயர்த்
 திருக்குதனக் குடத்தினறைப்
 புயத்தவநற் கருத்தையுடைக் குகவீரா-

* நரை யிபன் = வெள்ளையானையை யுடைய தேவேந்திரன்.

பொருப்பரசற் கிரக்கமொடுந்
 றறற்சடிலத் தவச்சிவனிற்
 *புலச்சிதனக் கிதத்தைமிகுத் திருநாதா;
 சினத்தெதிர்துட் டரக்கர்தமைத்
 திகைத்துவிழக் கணப்பொழுதிற்
 சிதைத்திருநற் கதிர்க்கைபடைத் துடையோனே-
 செருக்கொடுநற் றவக்கமலத்
 தயற்குமரிக் கருட்புரிசைத்
 திருப்பழநிக் கிரிக்குமரப் பெருமானே.

135. குறித்தமணிப் பணித்துகிலைத்
 திருத்தியுடுத் திருட்குழலைக்
 குலைத்துமுடித் திளைச்சுருளைப் பிளவோடே-
 †குதட்டியதுப் புதட்டைமடித்
 தயிற்பயிலிட் டழைத்துமருட்
 கொடுத்துணர்வைக் கெடுத்துநகக் குறியாலே;
 பொறித்ததனத் தனைத்துமனச்
 செருக்கினர்கைப் பொருட்கவரப்
 புணர்ச்சிதனிற் பிணிப்படுவித் திடுமாதர்-
 புலத்தலையிற் செலுத்துமனப்
 ப்ரமத்தையறப் ப்ரசித்தமுறப்
 புரித்தருளித் திருக்கழலைத் தருவாயே;
 பறித்ததலைத் திருட்டமணக்
 குருக்களசட் டுருக்களிடைப்
 பழுக்களுகக் கழுக்கள்புகத் திருநீழ்-
 பரப்பியதத் திருப்பதிபுக்
 கனற்புனலிற் கனத்தசொலைப்
 பதித்தெழுதிப் புக்கட்டிறற் கவிராசா;

* புலச்சி = ஞானமயமானவன்.

† குதட்டிய, துப்பு, உதட்டை எனப் பிரித்துக்கொள்க.

‡ தத் திருப்பதி = அந்தத் திருப்பதி; மதுரை.

§ புகட்ட = புகவிட்ட.

செறித்தசடைச் சசித்தரியத்
 தகப்பன்*மதித் துகப்பனெனச்
 †சிறக்கவெழுத் தருட்கருணைப் பெருவாழ்வே-
 திகழ்ப்படுச்செய்ப் பதிக்குளெனைத்
 தடுத்தடிமைப் படுத்த அருட்
 டிருப்பழநிக் கிரிக்குமரப் பெருமானே. (௩௬)

136. கலவியி லிச்சித் திரங்கி நின்றிரு

கனதனம் விற்கச் சமைந்த மங்கையர்
 கயல்கள் சிவப்பப் பரிந்து நண்பொடு மின்பழுறிக்-
 கனியித முற்றுற் றருந்தி யங்குறு
 மவச மிகுத்துப் பொருந்தி யின்புறு
 கலகம் விளைத்துக் கலந்து மண்டளை நீயங்கமீதே;
 குலவிய நற்கைத் தலங்கொ டங்களை
 கொடியிடை மெத்தத் துவண்டு தண்புயல்
 குழலள கக்கட் டவிழ்ந்து பண்டையி
 லங்கம்வேறாய்க்-
 குறிதரு வட்டத் தடர்ந்த சிந்துர
 முகதல முத்துப் பொலிந்தி லங்கிட
 கொடிய மயற்செய்ப் பெருந்த டந்தனில்
 மங்கலாமோ;
 இலகிய சித்ரப் புனந்த னிந்துறை
 குறமகள் கச்சுக் கிடந்த கொங்கைமி
 னினிதுறு பதம்ப் பதம்ப ணிந்தருள் கந்தவேளே-
 எழுகடல் வற்றப் பெருங்கொ டுங்கிரி
 யிடிபட மிக்கப் ப்ராசண்டம் விண்டுறு
 மிகலர்பதைக்கத் தடிந்தி லங்கிய செங்கைவேலா;
 பலவித நற்கற் படர்ந்த சுந்தரி
 பயில்தரு வெற்புத் தருஞ்செ முங்கொடி
 பணைமுலை மெத்தப் பொதிந்து பண்புறு
 கின்றபாலைப்-

* மதித்து, உகப்பன், என, என்று பிரித்துக்கொள்க.

† சிறக்க எழுத்து அருள்=சிறப்புறும்படி பிரணவத்தையுபதேசஞ்செய்த. ‡ செய்ப்பதி=வயலூர். § அங்கம்=கட்டில்.

பலதிசை மெச்சத் தெரிந்த செந்தமிழ்
 பகரென இச்சித் துகந்து கொண்டருள்
 பழநியில் வெற்பிற் றிகழ்ந்து நின்றருள்
 தம்பிரானே. (௩௭)

137. முகிலை கத்திற் கமழ்ந்த வண்பரி
 மள ஆலர் துற்றக் கலந்தி டந்தரு
 முகிழ்நுதி தைத்துத் துயர்ந்த மங்கைய ரங்கமீதே-
 முகம்வெயர் வுற்றுப் பார்து செங்கயல்
 விழியினை செக்கச் சிவந்து குங்கும
 ம்ருகமத மத்தத் தனங்க ளின்மிசை யெங்குமேவி;
 உகவுயி ரொத்துப் புயங்க ளின்புற
 வுறவினை யுற்றுத் திரண்டு கொங்கள
 வுறுமனை யுற்றுத் திரங்கு மஞ்சமி லொன்றிமேவி-
 ஒளிகிகழ் பத்மக் கரங்க ளின்புற
 முறுவனை யொக்கக் கலின்க லென்கவு
 முயர்மய லுற்றுற் றிரங்கு மன்பதொ
 ழிந்திடாதோ;
 செகமுழு தொக்கப் பயந்த சங்கரி
 அடியவர் சித்தத் துறைந்த சம்ப்ரம
 சிவனொரு பக்கத் துறைந்த மங்கைச் ச மங்கைநீடு-
 திகழ்வன பச்சைப் பசங்கி*யம்பண
 கரதலி கச்சுற் றிலங்கு கொங்கையள்
 திருவரு ணற்பொற் பரந்தி டும்பரை யண்டமீதே;
 பகலிர வற்றிட் டுயர்ந்த அம்பிகை
 திரிபுரை முற்றிட் டிரண்டொ டொன்றலர்
 பரிவுற வொக்கச் செய்யும்ப ரம்ப்ரமி யன்புகடும்-
 பதிவ்ரதை மிக்கச் சிரந்தெ ரிந்தருள்
 பகிரதி வெற்பிற் பிறந்த பெண்தரு
 பழநியில் வெற்பிற் றிகழ்ந்து நின்றருள்
 தம்பிரானே. (௩௮).

138. அவனிதனி லேபி றந்து மதலையென வேத வழந்து
 அழகுபெற வேந டந்து இளைஞோனாய்-
 அருமழலை யேமி குந்து குதலைமொழி யேபு கன்று
 அதிவிதம தாய்வ ளர்ந்து பதினூறாய்;
 சிவகலைக ளாக மங்கள் மிகவுமறை யோது மன்பர்
 திருவடிக ளேநினைந்து துதியாமல்-
 தெரிவையர்க ளாசை மிஞ்சி வெகுகவலை யாயு முன்று
 திரியுமடி யேனை யுன்ற னடிசேராய்;
 மவுனவுப தேச சம்பு மதியறுகு வேணி தும்பை
 மணிமுடியின் மீத ணிந்த மகதேவர்-
 மனமகிழ வேய ணைந்து வொருபுறம தாக வந்த
 மலைமகளுக்கு மார துங்க வடிவேலா;
 பவனிவர வேயு கந்து மயிலின்மிசை யேதி கழ்ந்து
 படியதிர வேந டந்த கழல்வீரா-
 பரமபத மேசெ றிந்த முருகனென வேயு கந்து
 பழநிமலை மேல மர்ந்த பெருமாளே. (நகூ)

139. உலகபசு பாச தொந்த மதுவான-
 உறவுகளை தாயர் தந்தை மனைபாலர்;
 மலசலசு வாச சஞ்ச லமதாலென்-
 மதிநிலைகெ டாம லுன்ற னருள்தாராய்;
 சலமறுகு பூளை தும்பை யணிசேயே-
 சரவணப வாழு குந்தன் மருகோனே;
 பலகலைசி வாக மங்கள் பயில்வோனே-
 பழநிமலை வாழ வந்த பெருமாளே. (ச௦)

140. கருவினுரு வாகி வந்து வயதளவி லேவ ளர்ந்து
 கலைகள் பல வேதெ ரிந்து மதனாலே-
 கரியகுழல் மாதர்தங்க ளடிசுவடு மார்பு தைந்து
 கவலைபெரி தாகி நொந்து மிகவாடி;
 ஆரகாசி வாய வென்று தினமுநினை யாமல் நின்று
 அறுசமய நீதி யொன்று மறியாமல்-

அசனமிடு வார்கள் தங்கள் மனைகள்தலை வாசல் நின்று
 அதுதினமு நாண மின்றி யழிவேனோ;
 உரகபட மேல்வ ளர்ந்த பெரியபெரு மாள நங்க
 ருலகளவு மால்ம கிழ்ந்த மருகோனே-
 உபயகுல தீப துங்க விருதுகவி ராஜ சிங்க
 உறை*புகழி யூரி லன்று வருவோனே;
 பரவைமனை மீதிலன்று ஒருபொழுது தூது சென்ற
 பரமனரு ளால்வ ளர்ந்த குமரேசா-
 பகையசுரர் சேனை கொன்று அமரசிறை மீள வென்று
 பழநிமலை மீதில் நின்ற பெருமானே. (சக)

141. சுருளளக பார கொங்கை மகளிர்வச மாயி சைந்து
 சுரதக்கிரியை யால்வி ளங்கு மதனுலே-
 சுருதியென வேரி னைந்து அறிவிலிக ளோடி ணங்கு
 தொழிலுடைய யானு மிங்கு னடியார்போல்;
 அருமறைக ளேநி னைந்து மனுநெறியி லேந டந்து
 அறிவையறி வால றிந்து நிறைவாகி-
 அகிலபுவ னாதி யெங்கும் வெளியுறமெய்ஞ் ஞான இன்ப
 அமுதையொழி யாத ருந்த அருள்வாயே;
 பருதிமகன் வாசல் மந்தரி அதுமனெடு நேர்ப ணிந்து
 †பரிதகழை யாமுன் வந்து பரிவாலே-
 பரவியவி பீஷ ணன்பொன் மகுடமுடி சூட நின்ற
 படைஞ்ஞொடி ராவ ணன்ற னுறவோடே;
 எரிபுகுத மாறி லண்டர் குடிபுகுத மாறு கொண்ட
 ரகுபதியி ராம சந்த்ரன் மருகோனே-
 இனையகுற மாது பங்க பழநிமலை நாத கந்த
 இமயவந்த னுல்ம கிழ்ந்த பெருமானே. (சஉ)

142. வனிதையுடல் காய நின்ற வுதிரமதி லேயு ருண்டு
 வயிற்றில்நெடு நாள லைந்து புனிமீதே-
 மணிதருரு வாகி வந்து அதுதினமு மேவ ளர்ந்து
 வயதுபதி னுறு சென்று வடிவாகி;

* புகலியூர் = ஸ்ரீகாழி. † பரித கழையா முன் = பரிவு தக
 அழையாமுன் = அன்புடன் அழைக்குமுன்.

கனகமுலை மாதர் சங்கள் வலையில்மிக வேபுழன்று
 கனிவதுடனேயணைந்து பொருள்தேடிக்க-
 கனபொருளை லாமி ழந்து மயலில்மிக வேய லைந்த
 கசடனெனை யாள வுன்ற னருள்தாராய்;
 புனமதனில் வாழு கின்ற வனிதைரகு நாதர் தந்த
 புதல்வியித மூற லுண்ட புலவோனே-
 பொருமதனை நீறு கண்ட அரியசிவ னுரு கந்த
 புதியமயி லேறு கந்த வடிவேலா;
 பனகமணி மாம தங்கி குமரிவெகு நீலி சண்டி
 பரமகவி யாணி தந்த பெருவாழ்வே-
 பகையசுரர் மாள வென்று அமரர்கிறை மீள வென்று
 பழநிமலை மீதி னின்ற பெருமாளே. (சந்)

143. மருமலரி னன்னு ரந்து விடவினைய ருந்த அந்தி
 *மதியொடுபி றந்து முன்பெய் வதையாலே-
 வகைதனை ம றத்தே ழுந்து முலைதனைய ருந்தி யந்த
 மதலையென வந்து குன்றின் வடிவாகி;
 இருமயல்கொ ழுந்து வண்டு பொதுவையர கம்பு குந்து
 இரவுபகல் கொண்டொ டுங்கி யசடாகும்-
 இருவினைபொ திந்த இந்த ஜனனமா ணந்து றந்து
 னிணையடிவ னைங்க என்று பெறுவேனோ;
 திருவொடுபெ யர்ந்தி ருண்ட வனமிசைந டந்தி லங்கை
 திகழெரியி டுங்கு ரங்கை †நெகிழாத-
 திடமுளமு குந்தர் கஞ்சன் வரவிடுமெல் வஞ்ச கங்கள்
 செறிவுடன றிந்து வென்ற பொறியாளர்;
 பரிவொடும கிழந்தி றைஞ்சு மருதிடைத வழ்ந்து நின்ற
 பரமபத நண்ப ரன்பின் மருகோனே-
 பதுமமிசை வண்ட லம்பு சுனைபலவி ளங்கு துங்க
 பழநிமலை வந்த மர்ந்த பெருமாளே. (சச)

144. விரைமருவு மலர ணிந்த கரியபுரி குழல்ச ரிந்து
 விழுவதன மதிவி ளங்க அதிமோக-
 விழிபுரள முலைகு லங்க மொழிகுழற அணைபு குந்து
 விரகமயல் புரிபு மின்ப மடவார்பால்;

* மதியொடு = மதிபோல. † நெகிழாத = நெகிழவிடாத.

இரவுபக லணுகி நெஞ்ச மறிவழிய வருகு மந்த
 இருளகல வுனது தண்டை யணிபாதம்-
 எனதுதலை மிசைய ணிந்து அழுதழுது னருள்வி ரும்பி
 யினியபுகழ் தனைவி ளம்ப அருள்தாராய்;
 அரவில்வீழி துயில்மு குந்த னலர்கமல மலர்ம் டந்தை
 அழகினெடு தழுவ கொண்டல் மருகோனே-
 அடலசுர ருடல்பி ளந்து நிணமதனில் முழுகி யண்ட
 அமரர்சிறை விடுப்ர சண்ட வடிவேலா;
 பாவைவரு விடம ருந்து மிடறுடைய கடவுள் கங்கை
 படர்ச்சடையர் விடைய ரன்ப ருளமேவும்-
 பரமரரு ளியக டம்ப முருகஅறு முகவ கந்த
 பழநிமலை தனில மர்ந்த பெருமானே. (சுரு).

145. இரவியென வடவையென ஆலால விடமதென
 வருவுகொடு ககனமிசை மீதேகி மதியும்வர
 இரதிபதி கணைகளொரு நாலேவ விருதுகுயி
 லதுகூடவ-
 எழுகடலின் முரசினிசை வேயோசை விடையின்மணி
 யிசைகுறுகி யிருசெவியி னூரச முறுவதென
 இகல்புரிய மதன*குரு வோராத அனையர்கொடு
 வசைபேசு;
 அரஹரென வனிதைபடு பாடோத அரிதரிது
 அமுதமயி லதுகருதி யாரோடு மிகல்புரிவள்
 அவசமுற அவசமுற ஆ†ரோமல் தரவுமிக
 மெலிவானாள்.
 ‡அகுதியிவள் தலையில்விதி யானாலும் விலகரிது
 அடிமைகொள வுனதுபரம் ஆறுத வொருதனிமை
 யவளையணை தரஇனிதி னோகார பரியின்மிசை
 வருவாயே;
 நிரைபரவி வரவரையு ளோர்சீத மருதினெடு
 பொருசுகடு வுதையதுசெய் தாமாய மழைசொரிதல்
 நிலைகுலைய மலைகுடைய தாவேகொள் காகமலன்
 மருகோனே-

* குரு=பாரம். † ஓமல்=ஊர்பேச்சு. ‡ அகுதி=திக்கற்றவள்.

நிருமலிய திரிநயனி *வாள்வீச வருகுமரி
கவுரிபயி ரவியரவ பூணூரி திரிபுவனி
நிபுடமலை யரசனருள் வாழ்வான் புரணவுமை
யருள்பாலா;

பரவைகிரி யசுரர்திரள் மாசேனை தவிடுபொடி
படஆமரர் துயரகல வேலேனி யமர்பொருத
பதுமகர தலமுருக நால்வேத கரரணிக
மயில்வீரா-

பளிதம்ருக மதகளப சேரூர வளருழலை
வனிதைகுற மகன்மகிழும் லீலாவி தரமதுர
பனுவல்தரு பழநிவரு கோலாக லவவமரர்
பெருமானே. (சுக)

- 146.** இருகனக மாமேரு வோகளப துங்க
கடகடின பாடி ர வாரமுத கும்ப
மிணைசொலிள நீரோக ராசலஇ ரண்டு குவடேயோ-
இலகுமல ரேவாளி யாகியஆ நங்க
னணிமகுட மோதானெ னுமிகவ ளர்ந்த
இளமுழைமி னூர்மோக மாயையில்வி முந்து
தணியாமல்;
பெருகியொரு காசேகொ டாதவரை யைந்து
தருவைநிக ரேயாக வேயெதிர்பு கழ்ந்து
பெரியதமி மேபாடி நாடொறுமி ரந்து நிலைகாணப்-
பிணியினக மேயான பாழுடலை நம்பி
உயிரையவ மாய்நாடி யேபவ நிரம்பு
பிறவிதனி லேபோக மீளவுமு ழன்று திரிவேனோ;
கருணையுமை மாதேவி காரணிய நந்த
சயனகளி கூராரி சோதரிப்பு ரந்த
கடவுளுடன் வாதாடு காளிமலை மங்கை யருள்பாலா-

* வாள்=ஒளி. † புராந்தகக் கடவுள் என்பது புரந்த கடவுள் என்றாயிற்று.

கருடனுடன் வீரான கேதனம்வி ளங்கு
 மதிவினெடு மாமாட மேடைகள் து லங்கு
 கவிசைவரு காவேரி சேவகனெ டன்பு
 புரிவோனே;

பரவையிடை யே*பாத காசார்வி முந்து
 கதறியிட வேபாக சாதனனு நெஞ்சு
 பலிதமென வேயேக வேமயிலில் வந்த குமரேசா-
 பலமலர்க ளேதுவி யாரணந வின்று
 பரவியிமை யோர்குழ நாதொறுமி சைந்து
 பழநிலை மீதோர்ப ராபரணி நைஞ்சு பெருமானே.

- 147.** சிறுபறையு முரசுதுடி சத்தக் கணப்பறையு
 மொகுமொகென அதிரவுட னெட்டிப் பிடித்துமுடி
 சிறுகயிறு நெடிதுகொடு கட்டிட் டிழுக்கஇனி
 யணுகாதே-
 சிலதமர்க ஞறவுகிளை கத்திப் பிதற்றியெடு
 சுடலைதனி விடுகனலை யிட்டுக் கொளுத்துபுனல்
 திரைகடலில் முழுகெனவு ரைக்கப் படிக்குடிலை
 யொழியாதே;
 மறைமுறையி னிறுதிநிலை முத்திக் கிசைத்தபடி
 உடலுயிர்கள் கரணவெளி பட்டுக் குணத்திரயம்
 வழிபடவும் நினதடிமை யிச்சைப் படுத்துவது
 மொருநாளே-
 வருதூரக மயில்மணிகள் சத்திக்க நிர்த்தமிட
 ஒருபதுட னிருபுயமு மட்டுத் தொடைக்கிசைய
 மனமகிழ இனியமொழி செப்பிச் சிவத்தபத
 மருள்வாயே;
 நறையிதழி யறுகுபல புட்பத் திரட்களொடு
 சிறுபிறையு மரவுமெழி லப்புத் திருத்தலையி
 னனினமுற அணிசடையர் மெச்சிப் ப்ரியப்படவு
 மயிலேறி-

நவநதிகள் குமுகுமென வெற்புத் திரட்சுழல
 அகிலமுத லெழுபுவன மெத்தத் திடுக்கிடவும்
 நவமணிகள் உரகனுடல் கக்கத் தூரத்திவரு
 முருகோனே;
 குறவர்முனை கெடமனது வெட்கப் படக்குடிவில்
 மலையிலெழு தினையிதணில் வைத்துச் சிறுக்கியிரு
 குவிமுலையு மணியிடையு மெச்சிப் புணர்ச்சிசெயு
 மணவாளா-
 குறுமுநிவ னிருபொழுதும் ஆர்ச்சித்து முத்திபெற
 அறிவுநெறி தவநிலைகள் செப்புத் தமிழ்க்கினிய
 குருகுமர பழநிவளர் வெற்புத் தனிற்றிகழு
 பெருமானே. (சஅ)

148. சுருதிமுடி மோனஞ்சொல் சிற்பரம ஞானசிவ
 சமயவடி வாய்வந்த அத்துவித மானபா
 சுடரொளிய தாய்நின்ற திட்களசொ ளுபமுத
 லொருவாழ்வே-
 துரியநிலை யேகண்ட முத்தரித யாகமல
 மதனில்வினை யாநின்ற அற்புதசு போதசுக
 சுயபடிக மாவின்ப பத்மபத மேஅடைய
 உணராதே;
 கருவினுரு வேதங்கு சுக்கிலநி தானவளி
 பொருமஅதி லேகொண்ட முக்குணவி பாகநிலை
 கருதவரி யாவஞ்ச கக்கபட மூடியுடல் வினைதானே-
 கலகமிட வேபொங்கு குப்பைமல வாழ்வுநிஜ
 மெனவுழலு மாயஞ்செ னித்தருகை யேஉறுதி
 கரு*தசுழ மாமிந்த மட்டைதனை யாளஉன
 தருள்தாராய்;
 ஒருநியம மேவிண்ட சட்சமய வேதஅடி
 முடிநடுவு மாயண்ட முட்டைவெளி யாகியுயி
 ருடலுணர்வ தாயெங்கு† முற்பனம தாகஅம
 ருளவோனே-

*உததரிச மாமின்ப புத்தமிர்த போகசுக
முதவுமம லாநந்த சத்திகர†மேவுணர
யுருபிரண வாமந்தர கர்த்தவிய மா'கவரு
குருநாதா;

பருதிகதி ரோகொஞ்ச நற்சரண நூபுரம
தசையநிறை பேரண்ட மொக்கநட மாடுகன
பதகெருவி தாதுங்க வெற்றிமயிலே றுமொரு
திறலோனே-

பணியுமடி யார்சிந்தை மெய்ப்பொருள தாகநவில்
சரவணப வாவொன்று வற்கரமுமாகிவளர்
பழநிமலை மேனின்ற சுப்ரமணி யாவமரர்
பெருமானே. (சக)

149. தலைவலி மருத்திடு காமாலை சோகைசுரம்

விழிவலி வறட்டுலை காயாசு வாசம்வெகு
சலமிசு விஷப்பாக மாயாவி காரபினி யணுகாதே-
தலமிசை யதற்கான பேரோடு கூறியிது
பரிகரி யெனக்காது கேளாது போலுமவர்
சரியும்வய துக்கேது தாரீர்சொ லீரெனவும்
விதியாதே;

உலைவறவி ரூப்பாக நீள்காவின் வாசமலர்
வகைவகை யெடுத்தேதொ டாமாலி காபரண
முனதடியி னிற்கூட வேநாடு மாதவர்க
ளிருபாதம்-

உளமது தரித்தேவி னாவோடு பாடியருள்
வழிபட எனக்கேத யாவோடு தாளுதவ
உரகம தெடுத்தாடு †மேகார மீதினமிசை
வரவேணும்;

* உத தரிச மாம் = ஜலத்தோற்றம் போல ஊறுகின்ற தாகிய.

† மேவு உணர் அ உரு பிரணவ மந்த்ரம் = பொருந்திய
அறிவுருவ மாகிய அந்தப் பிரணவ மந்திரம்.

‡ மேகாரம் = மயில்.

அலைகட லடைத்தேம காகோர ராவணனை
 மணிமுடி துணித்தாவி யேயான சாநகியை
 அடலுட னழைத்தேகொள் மாயோனை மாமனெனு
 மருகோனே -
 அறுகினை முடித்தோனை யாதார மானவனை
 மழுவுழை பிடித்தோனை மாகாளி நாணமுனம்
 அவைதனில் நடித்தோனை மாதாதை யேஎனவும்
 வருவோனே;
 பலகலை படித்தோது பாவாணர் நாவிலுறை
 யிருசரண வித்தார வேலாயு தாவுயர்செய்
 பரண்மிசை குறப்பாவை தோள்மேவ மோகமுறு
 மணவாளா -
 பதுமவய லிற்பூக மீதேவ ரால்கள்துயில்
 வருபுனல் பெருக்காறு காவேரி சூழவளர்
 பழநிவரு கற்பூர கோலாக லாவமரர்
 பெருமானே. (௫௦)

150. கலக வாள்விழி வேலோ சேலோ

மதூர வாய்மொழி தேனோ பாலோ
 கரிய வார்சூழல் காரோ காணோ துவரோவாய்-
 களமு நீள்கழு கோதோள் வேயோ
 வுதர மானது மாலேர் பாயோ
 களபவார்முலை மேரோகோடோ இடைதானும்;
 இழைய தோமலர் வேதா வாணோ
 நெழுதி னுனிலை யோவாய் பேசு
 ரிதென மோனமி னாரே பாரீ ரெனமாதர்-
 இருகண் மாயையி லேழுழ் காதே
 யுனது காவிய நூலா ராய்வே
 னிடர்ப் டாதருள் வாழ்வே நீயே தாவேனும்;
 அலைவி லாதுயர் வாணோ ரானோர்
 நிலைமை யேகுறி வேலா சிலா
 அடியர் பாலரு ளீவாய் *நீபார் மணிமார்பா-

அழகு லாவுவி சாகா வாகா
 ரிபமி னுள்மகிழ் கேள்வா தாழ்வா
 ரயலு லாவிய சீலா கோலா கலவீரா;
 வலபை கேள்வர்பி னுனாய் கானூர்
 குறவர் மாதாம னுளா நாளார்
 *வனச மேல்வரு தேவா மூவா மயில்வாழ்வே-
 மதுர ஞானவி நோதா நாதா
 பழநி மேவுகு மாரா தீரா
 மயூர வாகன தேவா வானோர் பெருமானே. (௫௧)

151. கொந்தத் தருகுழ லிருளோ புயலோ
 விர்தைத் தருதுதல் சிலையோ டிறையோ
 கொஞ்சிப் பயில்மொழி அமுதோ கனியோ
 விழிவேலோ-
 கொங்கைக் குடமிரு கரியோ கிரியோ
 வஞ்சிக் கொடியிடை துடியோ பிடியோ
 கொங்குற்றயரல்கு லாவோரதமோ எனுமாதர்;
 திந்தித் திமிதிமி திமிதா திமிதோ
 தந்தித் திரிகிட கிடதா எனவே
 சிந்திப் படிபயில் நடமா டியபா விகள்பாலே-
 சிந்தைத் தயவுகள் புரிவே னுனையே
 வந்தித் தருள்தரு மிருசே வடியே
 சிந்தித் திடமிகு மறையா கியசீ ரருள்வாயே;
 †வெந்திப் புடன்வரு மவுணை சனையே
 துண்டித் திடுமொரு கதிர்வே லுடையாய்
 வென்றிக் கொருமலை யெனவாழ் மலையே
 தவவாழ்வே-
 விஞ்சைக் குடையவர் தொழுவே வருவாய்
 கஞ்சத் தயனுட னமரே சனுமே
 விர்தைப் பணிவிடை புரிபோ தவர்மே
 லருள்கூர்வாய்;

* வனசம் = சாவணப்பொய்கையி லுள்ள பதுமப் பாயல்.

† வெந்திப்பு = பெந்திப்பு : கட்டு.

தொந்திக் கணபதி மகிழ்சோ தானே
 செங்கட் கருமுகில் மருகா குகனே
 சொந்தக் குறமகள் கணவா நிற ஸ்சேர் கதிர்காமா-
 சொம்பிற் பலவள முதிர்சோ லைகள்கூழ்
 இஞ்சித் திருமதிள் புடைசூ முருள்சேர்
 துங்கப் பழநியில் முருகா இமையோர் பெருமானே.

152. ஆல நாலமெ னக்கொலை முற்றிய
 வேல தாமென மிக்கவிழிக்கடை
 யாலு மோகம்வி னேத்துவி தத்துட னினோனோரை-
 ஆர வாணைமெ யிட்டும நித்துவி
 கார மோகமெ முப்பிய தற்குற
 வான பேரைய கப்படு வித்ததி விதமாகச்;
 சால மாலைய னித்தவர் கைப்பொருள்
 மாள வேசிலு கிட்டும ருட்டியெ
 சாதி பேதம றத்தழு வித்திரி மடமாதர்-
 தாக போகமொ ழித்துஉ னக்*கடி
 யானென் †வேள்விமு கத்தவ முற்றிரு
 தானே நானும்வ முத்திரி னேத்திட அருள்வாயே;
 வால மாமதி மத்தமெ ருக்கறு
 காறு பூனைத ரித்தச டைத்திரு
 வால வாயன னித்தரு ளற்புத முருகோனே-
 மாய மானொட ரக்கரை வெற்றிகொள்
 வாலி மார்புதொ னேத்திட விற்கொடு
 வாளி பேவிய மற்புய னச்சுதன மருகோனே;
 நாலு வேதந விற்புழை பைப்பயில்
 வீணை நாதனு ரைத்தவ னத்திடை
 நாடி யோடிகு றத்தித னைக்கொடு வருவோனே-
 நாளி கோமவ ருக்கைப முத்துதிர்
 சோலை சூழ்பழ நிப்பதி யிற்றிரு
 ஞான பூண சத்தித ரித்தருள் பெருமானே. ()

* அடியா னென் = அடியா னென. † வேள்வி = ஆராதனை.

153. ஒடி யோடி யழைத்துவ ரச்சில
 சேடி மார்கள் பசப்ப.அ தற்குமு
 னோதி கோதி முடித்தவி லைச்சுரு ளாதுகோதி-
 நீடு வாச நிறைத்தஅ கிற்புழு
 கோட மீது திமிர்த்தத னத்தினில்
 நேச மாகி யணைத்தசி றுக்கிக னுறவாமோ;
 நாடி வாயும் வயற்றலை யிற்புன
 லோடை மீதி நிலத்ததி வட்கையி
 னுத கீத மலர்த்துளி பெற்றளி யிசைபாடுங்-
 கோடு லாவிய முத்துநி ரைத்தவை
 காவுர் நாடத னிற்பழ நிப்பதி
 கோதி லாதகு றத்திய ணைத்தருள் பெருமானே. ()

154. சுகடத்திற் குழையிட் டெற்றிக்
 குழலுக்குச் சரம்வைத் தெற்றிப்
 புளகித்துக் குவளைக் கட்பொற்
 கணையொத்திட் டுழலச் சுத்தித்
 தாளப்பற் பவளத் தொட்டக்
 *களப்பொட் டுதலிட் டத்திக் குவடான-
 தனதுத்திப் படிகப் பொற்பிட்
 டசையப்†பெட் பசளைத் துப்புக்
 கொடியொத்திட் டிடையிற் பட்டைத்
 தகையிற்றொட் ‡டுகளப் பச்சைச்
 சரணத்துக் கியலச் சுற்றிச்
 சுழலிட்டுக் கடனைப் பற்றிக் கொளுமாதர்;
 சுகழுற்றுக் கவலைப் பட்டுப்
 பொருள்கெட்டுக் கடைகெட் டுச்சொற்
 குளறிட்டுத் தடிதொட் டெற்றிப்

* களப அப்பு ஒட்டுதல் இட்ட அத்திக் குவடான எனப்பிரிக்க.

† பெள்=வீரும்பத்தக்க. ‡ உகளம்=இரண்டு.

பிணியுற்றுக் *கசதிப் பட்டுச்
 சுகதுக்கத் திடர்கெட் டுற்றுத்
 தளர்பட்டுக் கிடைபட் டுப்பிக் கிடைநாளிற்-
 சூழலர்ச்சக் கிரியைச் சுற்றிட்
 டிதுகக்கட் டூரிரைப் பற்றிக்
 கொளுகப்†பற் பலரைக் கட்டிக்
 கரம்வைத்துத் தலையிற் குத்திச்
 சுடுகட்டைச் சுடலைக் கட்டைக்
 கிரையிட்டுப் பொடிபட் டுட்கிச் சடமாமோ;
 திகுடத்திக் குகுடட் டுட்டுட்
 டமட்டட்டட் டமட்டட் டிக்குட்
 டிமிடிட்டி டிமிடிட் டிக்குத்
 தொகுதொக்குத் தொகுதத் தொக்குச்
 செகணக்கச் செகணச் செக்குத்
 தகுடத்தத் தகுடத் தட்டுட் டிடிபேரி-
 துமிலைக்கைத் துடிதட் டெக்கைப்
 பகடிட்டுப் பறையொத் தக்‡கட்.
 டிகையெட்டுக் கடல்வற் றித்‡தித்
 தரவுக்கக் கிரியெட் டுத்தைத்
 தியருக்குச் கிரமிற் றுட்கச்
 சுரர் ||பொற்புச் சொரியக் கைத்தொட்
 டிடும்தேவலா;
 பகலைப்பற் சொரியத் தக்கற்
 பதிபுக்கட் டழலிட் டுத்திட்
 புரமட்குக் கழைவிற் புட்பச்
 சரணைச்சட் டயணைக் கொத்திப்
 பவுரிக்கொட் பரமர்க் குச்சற்
 குருவொத்துப் பொருளைக் கற்பித் தருள்வோனே-

*கசதி=கஸ்தி: வருத்தம். †பற்பலரை=பற்பலர்; ஐ-சாரியை.

‡ கண் திகை யெட்டு=இட மகன்ற எட்டுத் திக்கும்.

§ தித் தர=தீத் தர=தீயைத் தர.

|| பொற் பு=பொற் பூ=கற்பகப் பூமாரி.

பவளப்பொற் கிரிதுத் திப்பொற்
 றனகொச்சைக் கிளிசொற் பற்றிப்
 பரிவுற்றுக் கமலப் புட்பத்
 திதழ்பற்றிப் புணர்சித் ரப்பொற்
 படிசுத்துப் பவளப் பச்சைப்
 பதமுத்துப் பழநிச் சொக்கப் பெருமானே. (௫௫)

155. முத்துக்குச் சிட்டுக் குப்பிமு
 டித்துச்*சுக் கைப்பிற் சுற்றியு
 முற்பக்கத் திற்பொற் புற்றிட துதல்மீதே-
 முக்யப்பச் சைப்பொட் டிட்டணி
 ரத்நச்சுட் டிப்பொற் பட்டிவை
 முச்சட்டைச் சித்ரக் கட்டழ கெழிலாடத்;
 தித்திக்கச் சொற்சொற் றுப்பிதழ்
 நச்சுக்கட் டகற்புச் சொக்கியர்
 செப்புக்கொக் கக்கச் சுப்பெறு தனமேருத்-
 திட்டத்தைப் பற்றிப் பற்பல
 லச்சைக்குட் பட்டுத் தொட்டுயிர்
 சிக்கிச்சொக் கிக்கெட் டிப்படி யுழல்வேனே;
 † மெத்தத்துக் கத்தைத் தித்தியி
 னிச்சித்தத் திற்பத் தத்தொடு
 மெச்சிச்சொர்க் கத்திற் சிற்பர மருள்வாயே-
 வித்தைக்குக் கர்த்ருத் தற்பர
 முக்கட்சித் தர்க்குப் புத்திர
 விச்சித்ரச் செச்சைக் ட்கத்திகை புனைவோனே;
 நித்யக்கற் பத்திற் சித்தர்க்
 ளெட்டுத்திக் குக்குட் பட்டவர்
 நிஷ்டைக்கற் புற்றப் பத்தர்கள் அமரோரும-
 நெட்டுக்குப் புட்பத் தைக்கொடு
 முற்றத்துற் றர்ச்சிக் சுப்பழ
 நீக்குட்பட்டத்துக் குற்றறை பெருமானே. (௫௬)

* சுக்கை=பூமலை. † கற்பு=கற்பனை.

† மெத்த துக்கத்தை தித்தி யினி சித்தத்தில் பத்தத்தொடு
 என்று பிரித்துக் கொள்க. ட் கத்திகை=பூமலை.

156. அகல்வினை யுட்சார் சட்சம
 யிகளொடு *வெட்கா தட்கிடு
 மறிவிவி வித்தா ரத்தன மலிகாரம்-
 அகில்கமழ் கத்தூ ரித்தனி
 யணையிசை கைக்கா சுக்கள
 வருன்பவர் நட்பே கொட்புறு மொருபோதன்;
 பகலிர விற்போ திற்பணி
 பணியற விட்டா ரெட்டிய
 பரமம யச்சோ திச்சிவ மயமானின்-
 பழநித னிற்போ யற்பவ
 வினைள்ள கட்சேர் வெட்சிசு
 ரவுபயில் நற்றான் பற்றுவ தொருநாளே;
 புகலிவ னப்பே றப்புக்
 மதுரைமன் வெப்பா றத்திகழ்
 †பொடிகொடு புற்பாய் சுற்றிகள் சுழுவேறப்-
 பொருதச மர்த்தா குத்திர
 ‡தூரகமு கக்கோ தைக்கிடை
 புலவரில் நக்கி ரர்க்குத வியவேனே;
 இகல்படு நெட்டூர் பொட்டெழ
 இளநகை யிட்டே சுட்டரு
 னெழுபுலி துய்த்தார் மைத்துனர் மதலாய்வென்-
 றிடாற மூப்பால் செப்பிய
 களிதையின் ||மிக்கா ரத்தினை
 யெழுதி ¶வனத்தே யெற்றிய பெருமாளே.(௫௭)

*வெட்கா+தட்கிடும்=அஞ்சாது தடுத்து வாதஞ்செய்யும்.

† விள=விள்ள=நீங்க. ‡ பொடி=திருநீறு.

§ தூரக முகக் கோதை=கற்கிழுகி பென்கின்ற ஒருபூதம்.

|| மிக்க ஆரத்தினை=மேலாகிய தேவாரத்தை.

¶ வனத்தே யெற்றிய=ஜலத்தில் எதிரேற விட்ட.

157. அதல விதலமுத லந்தத்த லங்களென

அவனி யென அமரர் அண்டத்த கண்டமென

அகில சலதியென எண்டிக்குள் விண்டுவென

அங்கிபாது-

அமுத கதிர்களென அந்தித்த மந்த்ரமென

அறையு மறையென அருந்தத்து வங்களென

அணுவி லணுவென நி றைந்திட்டு நின்றதொரு

சம்ப்ரதாயம்;

உதய மெழுஇருள்வி டிந்தக்க ணந்தனிலி

ருதய கமலமுகி ழங்கட்ட விழ்ந்துணர்வி

லுணரும துபவம் னம்பெற்றிடும்படியை வந்துநீழுன்-

உதவ இயலினியல் செஞ்சொற்ப்ர பந்தமென

மதர கவிகளில்ம னம்பற்றி ருந்துபுகழ்

உரிய அடிமையுனை யன்றிப்ப்ர பஞ்சமதை

நம்புவேனே;

தத்த தத்தத்த தந்தத்த தந்தத்த

திதிதி திதிதிதிதி திந்தித்தி திந்திதிதி

தகுரு தகுருகு தந்தத்த தந்தகுரு திந்திதோதி-

சகக சககெணக தந்தத்த குங்கெணக

டிடிடி டிடிடிடிடி டிண்டிட்டி டிண்டிடிடி

தகக தகதகக தந்தத்த தந்தகக என்றுதாளம்;

பதலை திமிலைதுடி தம்பட்ட மும்பெருக

அகில நிசிசரர்ந டுங்கக்கொ டுங்கமுரு

பரியகுடர்பமுவு லம்பைப்பிடுங்காண துங்ககாளி-

பவுரி யிடநரிபு லம்பப்ப ருந்திறகு

கவரி யிடஇகலை வென்றுச்சி கண்டிதனில்

பழநி மலையின்மிசை வந்துற்ற இந்திரர்கள்

தம்பிரானே. (ருஅ)

158. அரிசன வாடைச் சேர்வை குளித்துப்

பலவித கோலச் சேலை யுடுத்திட்

டலர்குழ லோதிக் கோதி முடித்துச் சுருளோடே-

அமர்பொரு காதுக் கோலை திருத்தித்
 திருதுதல் நீவிப் பாளித பொட்டிட்
 டகில்புழு காரச் சேறு தனத்திட் டலர்வேளின்;
 சுரத விநோதப் பார்வைமையிட்டுத்
 தருணக லாரத் *தோடைத ரித்துத்
 தொழிலிடுதோளுக் கேறவரித்திட் டிளைஞோர்மாந்-
 துறவினர் சோரச் சோரந கைத்துப்
 பொருள்கவர் மாதர்க் காசைய னித்தற்
 றுயரற வேபொற் பாதமெ னக்குத் தருவாயே;
 கிரியலை வாரிச் சூரரி ரத்தப்
 புணரியின் மூழ்கிக் கூளிக ளிக்கக்
 கிரணவை வேல்புத் தேளிர்பி னைக்கத்
 தொடுவோனே -
 கெருவித கோலப் பாரத னத்துக்
 குறமகள் பாதச் சேகர சொர்க்கக்
 கிளிதெய்வ யானைக் கேபுய வெற்பைத்
 தருவோனே;
 பரிமள நீபத் தாரொடு வெட்சித்
 தொடைபுனை சேவற் கேதன துத்திப்
 பணியகல் பீடத் தோகைம யிற்பொற் பரியோனே-
 பணிமல ரோடைச் சேலுக ளித்துக்
 ககனம ளாவிப் போய்வரு வெற்றிப்
 பழநியில்வாழ்பொற் கோமளசத்திப் பெருமானே.

159. அருத்தி வாழ்வொடு †தனகிய மனைவியு முறவோரும்-
 அடுத்த பேர்களு மிதமுறு மகவொடு வளநாடும்;
 தரித்த ஐரு†மெ யெனமன நினைவது நினையாதுன்-
 தனைப் பராவியும் வழிபடு தொழிலது தருவாயே;
 எருத்தி லேறிய இறையவர் செவிபுக வுபதேசம்-
 இசைத்த நாவின் இதணுறு குறமக ளிருபாதம்;
 பரித்த சேகர மகபதி தரவரு தெய்வயானை-
 பதிக்கொ ளாறிரு புயபழ நியிலுறை பெருமானே.()

* தோடை = தொடை = மாலை.

† தனகல் = சிணுங்கிப் பேசுதல். ‡ மெ யென = மெய் யென.

160. அறமிலா நிலைகற்று கொடியவேல் விழிவிட்டு
 ளறிவுதா னறவைத்து விலைபேசி-
 ஆமளிமீ தினில்வைத்து பவளவா யமுதத்தை
 யதிகமா வுதவிக்கை வளையாலே;
 உறவினா லுடலத்தை யிறுகவே தழுவிக்கொ
 னுலையிலே மெழுதொத்த மடவாரோ-
 டுருகியே வருபெற்றி மதனநா டகபித்து
 வொழியுமா நெருமுத்தி தாவேணும்;
 மறவர்மா தொருரத்த விமலகோ கநகத்தி
 மயிலனாள் புணர்செச்சை மணிமார்பா-
 மருள்நிசா சரன்வெற்பி லுருகியிழ் வுறமிக்க
 மயிலிலே நியவுக்ர வடிவேலா;
 பறைகள்பே ணியருத்ரி கரியகா ளாகத்தி
 பரமர்பா லுறைசத்தி யெமதாயி-
 பழையபார் வதிகொற்றி பெரியநா யகிபெற்ற
 பழநிமா மலையுற்ற பெருமானே. (கக)

161. ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம்
 ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் என்னுபூதி-
 ஆகமணி மாதவர்கள் பாதமலர் சூடுமடி
 யார்கள்பத மேதுணைய தென்றுநாளும்;
 ஏறுமயில் வாகனகு காசரவ னுள்ளது
 ஈசனன மானமுன தென்றுமோதும்-
 ஏழைகள் வியாகுலமி தேதெனவி னுவினுனை
 யேவர்புகழ் வார்மறையு மென்சொலாதோ;
 நீறுபடு மாழைபொரு மேனியவ வேலாஅணி-
 நீலமயில் வாகவுமை தந்தவேளே-
 *நீசர்கட மோடெனது தீவினையெ லாமடிய
 நீடுதனி வேல்விடும் டங்கல்வேலா;
 சீறிவரு மாறவுண னுவினுனு மாணமுத
 தேவர்துணை வாசிகரி அண்டகூடஞ்-
 சேருமழ கார்புழநி வாழ்குமர னேபிரம
 தேவர்வர தாமுருக தம்பிரானே. (க௨)

162. இத்தா ரணிக்குள்மனு வித்தாய் முனைத்தழுது

கேவிக் கிடந்துமடி மீதிற் றவழ்ந்தடிகள்
தத்தா தனத்ததன இட்டே தெருத்தலையில்
ஒடித் திரிந்துநவ கோடிப் ப்ரபந்தகலை
யிச்சீர் பயிற்றவய தெட்டோடு மெட்டுவர
வாலக் குணங்கள்பயில் கோலப் பெதும்பையர்க

ளுடனுறவாகி-

இக்கார் சரத்துமத னுக்கே யினைத்துவெரு
வாகக் கலம்பவகை பாடிப் புகழ்ந்துபல
திக்கோடு திக்குவரை மட்டோடி மிக்கபொருள்
தேடிச் சுகந்தஅணை மீதிற் றுயின் றுசுக
மிட்டா தரத்துருகி வட்டார் முலைக்குளிடை
மூழ்கிக் கிடந்துமய லாகித் துளைந்துசில
பிணியதுமூடிச்;

சத்தான புத்தியது கெட்டே கிடக்கநம

னோடித் தொடர்ந்துகயி ருடிக் கொளும்பொழுது
பெற்றார்கள் சுற்றியழ வுற்றார்கள் மெத்தஅழ
ஊருக் கடங்கலிலர் காலற் கடங்கவுயிர்
தக்கா திவர்க்குமய னிட்டான் விதிப்படியி
னோலைப் பழம்படியி னுலிற் றிறந்ததென
எடுமெனவோடிச்-

சட்டா நவப்பறைகள் கொட்டா வரிச்சுடலை
யேகிச் சடம்பெரிது வேகப் புடஞ்சமைய
இட்டே யனற்குளெரி பட்டா ரெனத்தழுவி
நீரிற் படிந்துவிடு பாசத் தகன் றுனது
சற்போ தகப்பதும முற்றே தமிழ்க்கவிதை
பேசிப் பணிந்துருகு நேசத்தை யின் றுதர
இனிவரவேணும்;

தித்தா திரித்திசுட தத்தா தனத்தகுத

தாதத் தனத்ததன தானத் தனத்ததன
செச்சே செசுச்செசுகு தித்தா திமித்ததிசு
தாதத்த செந்திசுத தீதத்த செந்தரிக

தித்தா கிடக்கணக டக்கா குகுக்குகு
 தோதக் கணங்கணக கூகுக் கிணங்கிணை
 ஒருமயிலேறித்-
 *திட்டே ரதத்தசுரர் பட்டே விழப்பொருது
 வேலைத் துளைந்துவரை யேழைப் பிளந்துவரு
 சித்தா பரத்தமார் சுத்தா குறத்திமுலை
 மீதிற் புணர்ந்துசுக லீலைக் கதப்பமணி
 சுத்தா வுமைக்குமொரு முத்தாய் முளைத்தகுரு
 நாதக் குழந்தையென வோடிக் கடம்பமலர்
 அணிதிருமார்பா ;

†மத்தா மதக்களிறு பிற்றா னுதித்தகு
 னேதத் திலங்கையினி லா திக்க முண்டதொரு
 முட்டா ளாக்கர்தலை யிற்றே விழக்களைக
 ளேதொட்ட கொண்டலுரு வாகிச் சுமந்ததிக
 மட்டார் மலர்க்கமல முற்றா சனத்திருவை
 மார்பிற் புணர்ந்தரகு ராமற்கு மன்புடைய
 மருமகனாகி-

வற்றா மதுக்கருணை யுற்றே மறைக்கலை
 ளோதித் தெரிந்துதமிழ் சோதித் தலங்கலணி
 யத்தா பரத்தையறி வித்தாவி சுற்றுமொளி
 யாகிப் பரபந்தமணி வேல்தொட்ட மைந்தபுய
 வர்க்கா மருப்புமுகு முட்டா திருப்பழி
 வாழ்வுக் குகந்தடிய ராவிக்குள் நின் னுலவி
 வருபெருமாளே. (கந)

163. இலகிய களபசு சுந்த வாடையின்
 ம்ருகமத மதனைம கிழந்து பூசியெ
 இலைசுருள் பிளவைய ருந்தி யேயதை யிதமாகக்-
 கலவியி லவரவர் தங்கள் வாய்தனி
 விடுபவர் பலபல சிந்தை மாதர்கள்
 கசனையை விடுவது மெந்த நாளது பகர்வாயே;

* திட்டே ரதம் = திண் தேர் ரதம்.

† மத்தா = மத்த.

சிலைதரு குறவர்ம டந்தை நாயகி
 தினைவன மதனிலு கந்த நாயகி
 திரள்தன மதனில ணைந்த நாயக சிவலோகா-
 கொலைபுரி யசுரர்கு லங்கள் மாளவெ
 அயிலயி லதனையு கந்த நாயக
 குருபர பழநியி லென்று மேவிய பெருமாளே. (1)

164. இலகுகனி மிஞ்சு மொழியிரவு துஞ்சு
 மிருவிழியெ னஞ்சு முகமீதே-
 இசைமுரல்சு ரும்பு மிளமுலைய ரும்பு
 மிலகியக ரும்பு மயலாலே;
 நிலவிலுடல் வெந்து கரியஅல மந்து
 நெகிழுமுயிர் நொந்து மதவேளால்-
 நிலையழியு நெஞ்சி*லவர்குடிபு சூந்த
 நினைவொடுமி றந்து படலாமோ;
 புலவினைய ணைந்து படுமணிக லந்து
 புதுமலர ணிந்த கதிர்வேலா-
 புழுகெழம ணந்த குறமகங்கு ரும்பை
 பொரமுகையு டைந்த தொடைமார்பா;
 பலநிறமி டைந்த விழுசிறைய லர்ந்த
 பருமயில் டைந்த சுகவீரா-
 †பணைபணிசி றந்த தரளமணி சிந்து
 பழநிமலை வந்த , பெருமாளே. (கூரு).

165. உயிர்க்கூடு விடுமளவும் உமைக்கூடி மருவுதொழில்
 ஒருக்காலு நெகிழ்வதிலை யெனவேசூள்-
 உரைத்தேமுன் மருவினரை வெறுத்தேம திரவியம
 துடைத்தாய்பின் வருகுமவ ரெதிரோபோய்ப்;
 பயிற்பேசி யிரவுபகல் அவர்க்கான †பதமைபல
 படப்பேசி யுறுபொருள்கொள் விலைமாதர்-

* அவர் = கிளவீத்தலைவராகிய நாயகர். † பணை = மூங்கில்.

‡ பதமை = பதங்களை: வார்த்தைகளை.

படப்பாரவலைபடுதல் தவிர்த்தாள மணிபொருவு
 பதத்தாள மயிலின்மிசை வரவேணும்;
 தயிர்ச்சோர னெனுமவுரை வசைக்கோவ வனிதையர்கள்
 தரத்தாடல் புரியுமரி மருகோனே-
 தமிழ்க்காழி மருதவன மறைக்காடு திருமருகல்
 ததுக்கோடி வருகுழகர் தருவாழ்வே;
 †செயிற்சேல்விணுடுவினாடுபொரப்போம்† விமம்பொருது
 செயித்தோடி வருபழி யமர்வோனே-
 தினைக்காவல் புரியவல குறப்பாவை முலைதழுவு
 திருத்தோள ஆமர்ப்பணி பெருமாளே. (கக)

166. ஒருபொழுது மிருசரண நேசத் தேவைத் துணரேனே-
 உனதுபுற நிமலையெனு மூரைச்சேவித் தறியேனே;
 பெருபுவிய லுயர்வரிய வாழ்வைத் தீரக் குறியேனே-
 பிறவியறநினைகுவனெ னுசைப்பாடைத் தவிரேனே;
 துரிதமிடு திருதர்புர சூறைக் காரப் பெருமாளே-
 தொழுதுவழி படுமடியர் காவற் காரப் பெருமாளே;
 விருதுகவி விதரணவி நோதக் காரப் பெருமாளே-
 விறன்மறவர் சிறுமிதிரு வேளைக் காரப் பெருமாளே.

167. ஒருவரை பொருவர் தேறியறிகிலர் மதவி சாரர்
 ஒருகுண வழியுறாத பொறியாளர்-
 உடலது டீசதமெ னாடி களவுபொய் கொலைக ளாடி
 உறநம னரகில் வீழ்வ ரதுபோய்பின்;
 வருமொரு வடிவ மேவி யிருவினை கடலு ளாடி
 மறைவரி னனைய கோல மதுவாக-
 மருவிய பரமஞான சிவகதி ||பெறுக நீறு
 வடிவுற அருளி பாத மருள்வாயே;

* கோவ வனிதையர் = கோபிகா ஸ்திரீகள்.

† செய்யில் சேல் = வயல்களிலிருக்கும் கெண்டை மீன்கள்.

‡ விமம் = விம்மு அமர்.

§ சத மெ னாடி = சதம் என னாடி. || பெறுக = பெற.

திரிபுர மெரிய *வேழ சிலைமத நெரிய மூரல்
 திருவிழி யருள்மெய்ஞ் ஞான குருநாதன் -
 திருசரஸ் வதிம யேசு வரியிவர் தலைவ ரோத
 திருநட மருளு நாத னருள்பாலா;
 சுரர்பதி யயனு ம் லு முறையிட ஆசுரர் கோடி
 துகளெழ விடுமெய்ஞ் ஞான ஆயிலோனே -
 சுகுற மகள்ம ணை நெனமறை பலவு மோதி
 தொழமுது பழநி மேவு பெருமானே. (சுஅ)

தனன தனதனன தனன தனதனன
 தனன தனதனன தன தான.

168. கடலை பொரியவரை பலக னிகழைதுகர்

கடின குடவுதர விபீத-
 கரட தடமுமத நளின சிறுநயன
 கரிணி முகவரது துணைவோனே;
 வடவ ரையின்முகடு ஆதிர வொருநொடியில்
 வலம்வ ருமரகத மயில்வீரா-
 மகப திதருசுதை குறமி னொடிருவரு
 மருவு சரசவீத மணவாளா;
 ஆடல சுரர்க்குல முழுது மடியவுப
 ரமரர் சிறையைவிட எழில்மீ டும்-
 அருண கிணவொளி யொளிரு மயிலைவிடு
 மரக ரசரவண பவலோலா;
 படல வுடுபதியை யிதழி யணிசடிவ
 பசுப திவரநதி ஆழகான-
 பழநி மலையருள்செய் மழலை மொழிமதலை
 பழநி மலையில்வரு பெருமானே. (சுஅ)

169. கதியை விலக்கு மாதர்கள் புதிய இரத்த ன் டுஷண
 கனதன வெற்பு மேல்மிகு மயலான-
 கவலை மனத்த னாகிலும் உனது ப்ரசித்த மாகிய
 கனதன மொத்த மேனியு முகமானும்;

*வேழ சிலை மதன் = கரும்பாகிய வில்லை யுடைய மன்மதன்.

அதிபல வஹ்ர வாருவும் அயில்நுனை வெற்றி வேலதும்
 அரவு பிடித்த தோகையு முலகேழும்-
 அதிர வாற்று கோழியும் அடியர் வழத்தி வாழ்வுறும்
 அபிநவ பத்ம பாதமு மறவேனே;
 *இரவி குலத்தி ராசத மருவி யெதிர்த்து வீழ்கடு
 ரணமுக சுத்த விரிய குணமான-
 இளைய வ னுக்கு நீண்முடி அரசது பெற்று வாழ்வுற
 இதமொ டளித்த ராகவன் மருகோனே;
 பதினொரு ருத்தி ராதிகள் தபனம் விளக்கு மாளிகை
 பரிவொடு நிற்கு மீசுர சுரலோக-
 பரிமள கற்ப காடவி அரியளி சுற்று பூவுதிர்
 பழநி மலைக்குள் மேனிய பெருமாளே.(எ0)

170. கரிய மேகம தோஇரு னோகுழல்
 அரிய பூரண மாகதி யோமுகம்
 கணைகொ லோடியில் வேலது வோவிழி
 யிதழ்பாகோ-
 கமுகு தானிக ரோவனை யோகளம்
 அரிய மாமல ரோதுளி ரோகரம்
 கனகமோது வோருட மோமுலை மொழிதேனே;
 கருணை மால்துயி லாலிலை யோவயி
 நிடைய தீரொரு நூலது வோவென
 கனக மாமயில் போல்மட வாருடன் மிகநாடி-
 கசட னாய்வய தாயொரு நூறுசெல்
 வதனின் மேலென தாவியை நீயிரு
 கமல மீதினி லேவர வேயருள் புரிவாயே;
 திரிபு ராதிகள் நீறெழ வேமிக
 மதனை யேவிழி யால்விழ வேசெயும்
 சிவசொ ளுபம கேசுர னீடிய தனயோனே-

*இர என்பது கதி, அதி, பதி என்னும் முன் பின் அடிகளுக்கு மாறாக உற்றிருத்தலால் அது எதுகை வழு அன்றோ எனின், அன்று; இந்நூல் ஆரிடத்தை ஒத்தது; ஆதலால் தண்டியலங்கார ஒழிபியலிற் கூறிய வழுவமைதியாம் என்க. ஆரிடம் என்பது இருடிகள் வாக்கு,

சினம தாய்வரு சூரர்கள் வேரற
 ஆமரர் வானவர் வாடிடு தேவர்கள்
 சிறைகள் மீளவு மேவடி வேல்விடு முருகோனே;
 பரிவு சேர்கம லாலய சீதன
 மருவு வார்திரு மாலரி நாரணர்
 பழைய மாயவர் மாதவ னூர்திரு மருகோனே-
 பனக மாமணி தேவிக்ரு பாகரி
 குமர நேபதி னூலுல கோர்புகழ்
 பழநி மாமலை மீதினி லேயுறை பெருமானே. ()

171. கரியிணைக் கோடெனத் தனமசைத் தாடிநற்
 கயல்விழிப் பார்வையிற் பொருள்பேசிக்-
 கலையிழுத் தேகுலுக் கெனநகைத் தேமயற்
 கலதியிட் டேயழைத் தணையுடே;
 செருமிவித் தாரசிற் றிடைதுடித் தாடமற்
 றிறமனித் தேபொருட் பறிமாதர்-
 செயலிழுச் காமலிக் கலியுகத் தேபுகழ்ச்
 சிவபதத் தேபதித் தருள்வாயே;
 திரிபுரக் கோலவெற் பழல்கொளச் சீர்*நகைச்
 சிறிதருட் டேவருட் புதல்வோனே-
 திரைகடற் கோவெனக் குவடுகட் டுள்படத்
 திருடர்கெட் டோடவிட் டிடும்வேலா;
 பரிமளப் †பாகலிற் கனிகளைப் பீறிநற்
 படியினிட் டேகுரக் கினமாடும்-
 பழநியிற் சீருறப் புகழ்குறப் பாவையைப்
 பரிவுறச் சேர்மணப் பெருமானே. (௭௨)

172. ‡கருகி யகன்று வரிசெறி சுண்கள்
 கயல்நிக ரென்று னுகிபேசிக்-
 கலைசுரு ளொன்று மிடைபடு கின்ற
 கடிவிட முண்டு பலநாளும்;

* நகை சிறிதருள் தேவு=புன்னகை செய்த சிவபிரான்.
 † பாகல்=பலா. ‡ 'கருமுகில் கொண்டை' என்றும் பாடம்.

விரகுறு சண்ட வினையுடல் கொண்டு
 விதிவழி நின்ற தளராதே-
 விரைகமழ் தொங்கல் மருவிய துங்க
 விதபத மென்று பெறுவேனோ;
 முருக கடம்ப குறமகள் பங்க
 முறையென ஆண்டர் முறைபேச-
 முதுதிரை யொன்ற வருதிறல் வஞ்ச
 முரணசர் வென்ற வடிவேலா;
 பரிமள இன்ப மாகத துங்க
 பகடித வென்றி மயில்வீரா-
 பறிதலை குண்டர் கழுசிறை சண்டு
 பழநி யமர்ந்த பெருமானே. (எங்)

173. கருப்புனிலில் மருப்பகழி
 தொடுத்தமதன் விடுத்தனைய
 கடைக்கொண்டு சிரித்தனுகு
 கருத்தினால் விரகுசெய் மடமாதர்-
 கதக்களிறு திடுக்கமுற
 மதர்த்துமிக வெதிர்த்துமலை
 கனத்தவிரு தனத்தின்மிசை
 கலக்குமோ கனமதில் மருளாமே;
 ஒருப்படுதல் விருப்புடைமை
 மனத்தில்வர நினைத்தருளி
 யுனைப்புகழு மெனைப்புனியில்
 ஒருத்தனும் வகைதிரு அருளாலே-
 உருத்திரனும் விருத்திபெற
 வறுக்கிரகி யெனக்குறுகி
 யுரைக்கமறை யடுத்துபொருள்
 உணர்த்துநா ளடிமையும் உடையேனோ;
 பருப்பதமு முருப்பெரிய
 வரக்கர்களு மிரைக்குமெழு
 படிக்கடலு மலைக்கவல
 பருத்ததோ கையில்வரு முருகோனே-

பதித்தமர கதத்தினுட
 னிரத்னமணி நிரைத்தபல
 பணிப்பணிநு புயச்சயில
 பரக்கவே யியல்தெரி வயலூரா;
 திருப்புகழை புரைப்பவர்கள்
 படிப்பவர்கள் மிடிப்பகைமை
 செயித்தருளு மிசைப்பிரிய
 திருத்தமா தவர்புகழ் குருநாதா-
 சிலைக்குறவ ரிலைக்குடிலில்
 புகைக்களக முகிற்புடைசெல்
 திருப்பழநி மலைக்குளுறை
 திருக்கைவே லழகிய பெருமானே.(எச)

குறிப்பு:—இப்பாடலில் ஒவ்வோ ரடியிலும் இறுதியி
 லுள்ள பாகத்தை எடுத்தமைக்க அடியில் வருமாறு ஒரு பாடலா
 மாறும் எஞ்சியவை பிறிதொரு பாட லாமாறுங் காண்க.

கருத்தினால் விரகுசெய் மடமாதர்-
 கலக்குமோ கனமதில் மருளாமே;
 ஒருத்தனும் வகைதிரு வருளாலே-
 உணர்த்துநா எடிமையு முடையேனே;
 பருத்ததோ கையில்வரு முருகோனே-
 பரக்கவே யியல்தெரி வயலூரா-
 திருத்தமா தவர்புகழ் குருநாதா-
 திருக்கைவே லழகிய பெருமானே.

174. கலைகொடு பவுத்தர் காமகருமிகள் துருக்கர் மாய
 கபிலர்பக ரக்க னாதர் உலகாயர்-
 கலகமிடு தர்க்கர் வாம பயிரவர் விருத்த ரோடு
 கலகலென மிக்க நூல்க ளதனாலே;
 சிலுகி யெதிர் ருத்தி வாது செயவுமொரு வர்க்கு நீதி
 தெரிவரிய சித்தி யான வுபதேசந்-
 தெரிதர விளக்கி ஞான தரிசன மளித்து வீறு
 திருவடி யெனக்கு நேர்வ தொருநாளே;

கொலையுற எதிர்த்த கோர இயமுக அரக்க னோடு
 குரகத முகத்தர் ஓய முநவீரர்-
 குறையுட லெடுத்து வீசி யலகையொடு பத்ர காளி
 குலவியிட வெற்றி வேலை விடுவோனே;
 பலமிசு புனத்து லாவு குறவனிகை சித்ர பார
 பரிமள தனத்தில் மேவு மணிமார்பா-
 படைபொருது மிக்க யுக மழைமுகிலை யொட்டி யேறு
 பழநிமலை யுற்ற தேவர் பெருமானே. (௭௫)

175. கனக சூம்பமி ரண்டு நேர்மலை

யெனநெ ருங்குரு ரும்பை மாமணி
 கதிர்சி றந்தவ டங்கு லாவிய முந்துகுதம்-
 *கடையில் நின்றுப ரந்து நாடொறு
 மிளகி ளிஞ்சியெ முந்த கோமள
 களப குங்கும கொங்கை யானையை யின்பமாக;
 அனைவ ருங்கொளு மென்று மேவிலை
 யிடும டந்தையர் தங்கள் தோதக
 மநின்ம ருண்டு துவண்ட வாசையில் நைந்துபாயல்-
 அவச மன்கொளு மின்ப சாகர
 (முழுகும் வஞ்சக நெஞ்சை யேயொழி
 சருப தங்கதி யெம்பி ரானருள் தந்திடாயோ;
 தனத னந்தன தந்த னுவென
 டிருகு டிருகு டிருகு டிருகு பேரிகை
 தகுதி திந்தி கு திந்த தோவென வுந்துதாளந்-
 தமர சஞ்சலி சஞ்ச லாவென
 முழவு டுண்டு டுண்டு டுவென
 தருண கிண்கிணி கிண்கி ன்றாமு முந்தவோதம்;
 பணிப தங்கய மெண்டி சாமுக
 கரிய டங்கலு மண்ட கோளகை
 பதறி நின்றிட நின்று தோதக என்றுதோகை-
 பவுரி கொண்டிட மண்டி யேவரு
 நிசிச ரன்கிளை கொன்ற வேலவ
 †பழநி யங்கிரி யின்கண் மேவிய தம்பிரானே. ()

* கடை = வாயில்.

† துவண்ட வாசையில் = துவண்டு அவ் ஆசையில்.

‡ “பழநி யங்கிரி யெங்கு மேவிய” என்றும் பாடம்.

176. குருதி மலசல மொழுகு நாகுட

லரிய புழுவது நெளியு முடல்மத
 குருபி நிணசதை விளைபு முளைசளி யுடலூடே-
 குழிக னெனபல குழிகை வலிகொடு
 குமர வலிதலை வயிறு வலியென
 கொடுமை யெனபிணி கலக மிடுமிதை
 யடல்பேணி;

மருவி மதனனுள் கரிய புளகித
 மணிய சலபல கவடி மலர்புனை
 மதன கலைகொடு குவடு மலைதனில் மயலாகா-
 மனது துயரற விளைகள் சிதறிட
 மதன பிணியொடு கலைகள் சிதறிட
 மனது பதமுற வெனது தலைபத மருள்வாயே;
 சிருதர் பொடிபட ஆமரர் பதிபெற
 நிசித ஆரவளை முழிகள் சிதறிட
 நெறிய கிரிகட லெரிய வருவிய கதிர்வேலா-
 திறைய மலர்பொழி யமரர் முதிவரும்
 நிருப குருபர குமர சாணென
 கெடிய முகிலுடல் கிழிய வருபரி மயிலோனே;
 பருதி மதிகனல் விழிய சிவலிட
 மருவு மொருமலை யரைபர் திருமகள்
 படிவ முகிலன ஆரியி னினையவ ளருள்பாலா-
 பரம கணபதி யானின் மதகரி
 வடிவு கொடுவர விரவு குறமக
 அபய மெனவணை பழநி மருவிய பெருமானே. ()

தனான தனதன தனன தனதன

தனன தனதன தனதான.

177. குழல டனிமுகில் பொழில்*வி ரனில்துதல்

குமுத வதரமு றுவலாரம்-
 குழைம கரம்†வளை மொழிகு யிலமுது
 குயமு ளரிமுகை கிரிசூது;

* விர வில் = வீர வில். †வளை = வள்ளை: ஒரு வித தண்டு.

விழிக யலயில்ப கழி*வருணிகரு
 விளைகு வளைவிட மெனநாயேன்-
 மிகவ ரிவையரை ஆவநெ நிகர்சொலி
 வெறிது ளம்விதன முறலாமோ;
 †கழல்ப னியவினை ‡கழல்ப னியையணி
 கழல்ப னியவருள் மயில்வீரா-
 கமலை திருமரு கழ்மலை நிருதரு
 கமலை தொளைசெய்த கதிர்வேலா;
 ||பழனி || மலைவரு பழநி மலைதரு
 பழநி மலைமுரு கவிசாகா-
 0பரவு பரவைகொல் நீபரவை வணஅரி
 பரவு மிமையவர் பெருமானே. (எஅ)

178. சிந்தூர கூரம ரூப்புச் செஞ்சரி

செங்கைகு லாவந டித்துத் தென்புற
 செண்பக மாலைமு டித்துப் பண்புன தெருளுடே-
 சிந்துகள் பாடிமு முக்கிச் செங்கய
 லம்புகள் போலவி ழித்துச் **சிங்கியில்
 செம்பவ ளாடைது லக்கிப் பொன்பறி விலைமாதர்;
 வந்தவ ராரெனழைத்துக் கொங்கையை
 யன்புற முடிநெ கிழ்த்திக் கண்பட
 ††மஞ்சணி ராடிமி னுக்கிப் பஞ்சணை தனிலேறி-
 மந்திர மோகமெ முப்பிக் கெஞ்சிட
 முன்றலை வாயில் டைத்துச் சிங்கிகொள்
 மங்கைய ராசைவி லக்கிப் பொன்பத
 மருள்வாயே;

*வருணி=கடல். †கழல் பணிய வினை=பண்ணிய வினை கழல்.
 ‡கழல் பணியை யணி=வீரக்கழலையும், தண்டை சிலம்பு முதலிய
 ஆபரணங்களையு மணிந்த. §மலை நிருத ருக = எதிர்த்த அசுரர்
 உதிர்ந்துபோக. ||பழனி = கனியை யொத்தவர். ||மலைவரு
 பழ நிமலை=மலையாசனுக்குப் புத்திரியாக வந்த பழைய நிர்மலி.
 0 பரவு பரவை கொல் = பரவிய சமுத்திரத்தின்மீது பாணப்
 பிரயோகஞ் செய்த. நீ பரவை வண அரி = கடல் வர்ணத்தை
 யுடைய விஷ்ணு.

**சிங்கி=சிங்கத்தின் இடைபோன்ற இடை. ††மஞ்சன் நீராடி.

இந்திர நீலவ னத்திற் செம்புவி
 யண்டக டாகம ளித்திட் டண்டர்க
 ளெண்படு *சூரைய ழித்துக் கொண்டரு
 ளொருபேடி-
 இன்கன தேரைந டத்திச் செங்குரு
 மண்டல நாடும ளித்துப் பஞ்சவ
 ரின்புறு †தோழ்மைபு டைக்கத் தன்திரு
 மருகோனே;
 சந்திர சூரியர் திக்கெட் டுப்புத
 முந்தமில் வாழ்வது பெற்றுத் தங்கிய
 சங்கர னார்செளி புக்கப் பண்பருள் குருநாதா-
 சம்பரம மானகு றத்திக் கின்புறு
 கொங்கையின் மேவுச மர்த்தச் சுந்தர
 தண்டமிழ் சேர்ப்பு ழிக்குட் டங்கிய பெருமானே.

179. ஞானங்கொள் பொறிகள் கூடி வானிந்து கதிரி லாத
 நாடண்டி நமசி வாய வரையேறி-
 நாவின்ப ரசம தான ஆனந்த அருவி பாய
 நாதங்க ளொடுகு லாவி விளையாடி;
 ஊனங்க ளுயிர்கள் மோக நானென்ப தறிவி லாம
 லோமங்கி யுருவ மாகி யிருவோரும்-
 ஓரந்த மருவி ஞான மாவிஞ்சை முதுகி னேறி
 லோகங்கள் வலம தாட அருள்தாராய்;
 தேனங்கொ ளிதழி †தாகி தாரிந்து சலில வேணி
 ‡சீரங்க னெனது தாதை ஒருமாத-
 சேர்பஞ்ச வடிவி மோகி யோகங்கொள் மவுன ஜோதி
 சேர்பங்கி னமல நாத னருள்பாலா;
 கானங்கள் வரைகள் தீவு ஓதங்கள் பொடிய நீல
 காடந்த மயிவி லேறு முருகோனே-
 காமன்கை மலர்கள் நாண வேடம்பெ ணமளி சேர்வை
 காணெங்கள் பழநி மேவு பெருமானே. (அ)

* சூர் = துன்பம். †தோழ்மை = தோழமை.

‡ தாகி = தாதகி : ஆத்தி; இடைக்குறை.

§ சீரங்கன் = சீரிய அங்கத்தை யுடையவன்.

180. துடமிவிசற் குணமிவிநற் நிறமிவியற் புதமான-
 செயலிலிமெய்த்தவமிவிநற்செபமிவிசொர்க் கமுமீதே;
 துடமிலிகைக்கொடையிவிசொற்கியல்பிவிநற் நமிழ்பாட-
 இருபதமுற்றிருவினையற்றியல்கதியைப் பெறவேணும்;
 கெடுமதியுற் றிடுமசூரக் கிளைமடியப் பொருமவேலா-
 கிரணகுறைப்பிறையறுகக்கிதழ்மலர்கொக் கிறகோடே;
 படர்ச்சடையிற் புனைநடனப் பரமர்தமக் கொருபாலா-
 பலவயலிற் றரளநிரைப் பழநிமலைப் பெருமானே. ()

181. * நிகமமெனி லொன்று மற்று நாடொறு
 நெருடுகவி கொண்டு வித்தை பேசிய
 நிழலர்சிறு புன்சொல் கற்று வீறுள பெயர்கூறு-
 நெளியமுது † தண்டு சத்ர சாமர
 ‡ நிபிடமிட வந்து கைக்கு மோதிர
 நெடுகியதி குண்ட லப்ர தாபமு முடையோராய்;
 முகமுமொரு சம்பு மிக்க தூல்களு
 முதுமொழியும் வந்தி ருக்கு மோவெனில்
 முடிவிலைவ யொன்று மற்று வேறொரு நிறமாகி-
 முறியுமவர் தங்கள் வித்தை தானிது
 முடியவுனை நின் னு பத்தி யால்மிக
 மொழியும்வளர் செஞ்சொல் வர்க்க மேவா
 அருள்வாயே;
 திருதிகென மண்ட விட்ட தீயொரு
 செழியனுடல் சென்று பற்றி யாருகர்
 திகையினமண் வந்து விட்ட போதினு மமையாது-
 சிறியகர பங்க யத்து நீரொரு
 திணையளவு சென்று பட்ட போதினில்
 தெளியஇனி வென்றி விட்ட மோழைகள்
 கழுவேற;
 மகிதலம ணைந்த ிஅத்த யோனியை
 வரைவறம ணந்து நித்த நீடருள்
 வகைதணைய கன்றி ருக்கு முடனை மலருபம்-

* நிகமம் = வேதம். † தண்டு = சிவிகை.

‡ நிபிட மிட = நெருங்க. ி அத்த = அத்தனே.

வரவரம னந்தி கைத்த பாவியை
வழியடிமை கொண்டு மிக்க மாதவர்
வளர்பழநி வந்த கொற்ற வேலவ பெருமானே.

182. நெற்றிவெ யர்த்துளி துளிக்க வேயிரு

குத்துமு லைக்குட மசைத்து விதியி
னிற்பவர் மைப்படர் விழிக்க லாபியர் மொழியாலே-
நித்தம யக்கிகள் மணத்த பூமலர்
மெத்தையில் வைத்ததி விதத்தி லேயுட
னெட்டுவ ரத்தொழில் கொடுத்து மேவிய
முறவாடி;
உற்றவ கைப்படி பொருட்கள் யாவையு
மெத்தவு நட்பொடு பறித்து நாடொறு
முற்பன வித்தைகள் தொடுக்கு மாதர்க னுறவாமோ-
உச்சித மெய்ப்புற ஆனைத்த யாவுடன்
மெய்ப்படு பத்தியி னிணக்க மேபெற
வுட்குளிர் புத்தியை யெனக்கு நீதர வருவாபே;
* கற்றத மிழ்ப்புல வனுக்கு மேமகிழ்
வுற்றோரு[†]பொற்கொடி களிக்க வேபொரு
கற்பனை நெற்பல அளித்த காரண னருள்பாலா-
கற்பந கர்க்களி றளித்த மாதனை
பொற்புய மைப்புயல் நிறத்த வானவர்
கட்கிறை யுட்கிட அருட்கு பாசர னனாடும்;
நற்றவ ரர்ச்சனை யிடத்த யாபர
வஸ்துவெ னப்புளி யிடத்தி லேவளர்
நத்தணி செக்கரன் மகிழ்ச்சி கூர்தரு மருகோனே-
நட்டுவர் மத்தள முழக்க மாமென
மைக்குல மெத்தவு முழக்க மேதரு
நற்பழ நிப்பதி செழிக்க மேவிய பெருமானே. (அக)

183. பஞ்ச பாதகன் பாவியுழு மூடன்வெகு

வஞ்ச லோபியன் சூதுகொலை காரன்மதி
‡ பண்கொ ளாதவன் பாவகடலாடு நுழை பவுஷாசை-

* கற்ற தமிழ்ப் புலவன் = சுந்தரமூர்த்தி ஸ்வாமிகள்.

† பொற் கொடி = பரவை நாச்சியார். ‡ பண் = பண்பு.

பங்கன் மோதியம் பாழ்நாகில் வீணின்விழ
 பெண்டிர் வீடுபொன் தேடிநொடி மீதில்மறை
 பஞ்ச மாமலம் பாசுமொடு கூடிவெகு சதிகாரர்;
 அஞ்சு பூதமுண் டாகடிய காரரிவர்
 தங்கள் வாணிபங் காரியம் லாமலரு
 னன்பர் பாலுடன் கூடியறி யாதபுக *முடியேனை-
 அண்டர் மாலயன் தேடியறி யாதவொளி
 சந்தர் சேகரன் பாவைவினை யாடுபடி
 கந்த நாடுடன் கூடிவினை யாடஅருள் புரிவாயே;
 வஞ்ச மாசுரன் சேனைகட லோடுகுவ
 டுங்க வேயினன் போலவொளிர் வேலைவிடு
 வண்கை யாகடம் பேடுதொடை யாடுமுடி
 முருகோனே-
 மங்கை மோகசிங் காரரகு ராமரிட
 தங்கை குலிபங் காளியெமை தயி நாபுகழ்
 மங்க ளாயிசந் தானசிவ காமியுமை யருள்பாலா;
 கொஞ்ச மாட்சுகம் போலமொழி நீலகடை
 பெண்கள் நாயகந் தோகைமயில் போலிரச
 கொங்கை மால்குறம் பாவை ||யவல் தீரவர
 அணைவோனே-
 கொண்டல் குழுமஞ் சோலைமலர் வாவிசயல்
 கந்து பாயநின் றுடு[¶] துவர் பாகையுதிர்
 டீகந்தி யோடகஞ் சேர்பழி வாழ்குமர
 பெருமானே. (அச).

184. பெரியதோர் கரியிரு கொம்பு போலவெ

வடிவமார் புளகித கும்ப மாமுலை
 பெருகியே பொளிசெறி தங்க வாரமு மணிபான-

* அடியேனை = அடியேன்; ஐ, சாரியை.

† பழக அந்த நாடு = பழகம்போல் தாவன்னியமான நாடு.

‡ ஈண = ஈன்ற. § சுகம் = கிளி. || அவல் = ஆவல்.

¶ துவர் பாகு = துவர்த்த பாக்கு. டீ கந்தி = கழுமகரம்.

பிறையதோ வெனுதுதல் துங்க மீறுவை
 ஆயிலதோ வெனுமிரு கண்க ளாரவெ
 பிறகெலாம் விழுசூழல் கங்கு ளாரவெ வருமானுர்;
 உரியதோர் பொருள்கொடு வந்த பேர்களை
 மனையிலே வினவியெ கொண்டு போகியெ
 யுளவிலே மருவிய வஞ்ச மாதர்கள் மயலாலே-
 உருகியே யுடலற வெம்பி வாடியெ
 வினையிலே மறுகியெ நொந்த பாதக
 னுனதுதாள் தொழுதிட இன்ப ஞானம
 ; தருள்வாயே;
 ஆரியதோ ரமரர்க ளண்ட மேறவெ
 கொடியதோ ரகரர்க ளங்க மாளவெ
 ஆடலதோ டமர்புரி கின்ற கூரிய வடிவேலா-
 ஆரகரா வெனமிக ஆன்பர் சூழ்வெ
 கடியதோர் மயில்மிசை யன்றை யேறியெ
 ஆவனியோர் நொடிவரு கின்ற காரண
 முருகோனே;
 பரியதோர் கயிறனை கொண்டு விசுவெ
 உறியதோய் தயிர்தனை யுண்டு நாடியெ
 பசியதோ கெடவருள் கொண்ட மாயவன்
 மருகோனே-
 பரமமா நதிபுடை கொண்ட னாவவெ
 வனசமா மலரினில் வண்டு லாவவெ
 பழநிமா மலைதனி லென்று மேவிய பெருமானே.

185. மந்தரம தெனவேசி றந்த

சும்பமுலை தனிலேபு ணைந்த
 மஞ்சள்மண மதுவேது லங்க வகைபேசி-
 மன்றுகமழ் தெருவிதி வந்து
 நின்றவரை விழியால்வ ணைந்து
 வந்தவரை யருகேய ணைந்து தொழில்கூறி;
 எந்தளவு மினிதாக நட்பு
 தந்துபொருள் தனையேபி டுங்கி
 யின்பமருள் விலைமாதர் தங்கள் மனைதேடி-

எஞ்சிமன முழலாம லுன்றன்
 அன்புடைமை மிகவேவ ழங்கி
 என்றனையு மினிதாள இன்று வரவேணும்;
 விர்தையெனு முமைமாது தந்த
 கந்த குரு பரதேவ *வங்க
 மென்றவரை தனில்மேவு மெந்தை புதல்வோனே-
 மிஞ்சுமழ கினிலேசி றந்த
 மங்கைகுற மடமாது கொங்கை
 மென்கிரியி லிதமாய ணைந்த முருகோனே;
 சிந்தைமகிழ் புலவோர்கள் வந்து
 வந்தனைசெய் சரணா விர்த
 செந்தமிழி லுனையேவ ணங்கு குருநாதர்-
 தென்றல்வரை முந்நாத ரன்று
 கும்பிடந லருளேபொ ழிந்த
 தென்பழநி மலைமேலு கந்த பெருமாளே.

186. மலரணி கொண்டைச் சொருக்கி லேயவள்

சொலுமொழி யின்பச் சொருக்கி லேகொடு
 மையுமடர் நெஞ்சத் திருக்கி லேமுக மதியாலே-
 மருவுநி தம்பத் தடத்தி லேநிறை
 பரிமள கொங்கைக் குடத்தி லேமிக
 வலியவும் வந்தொத் திடத்தி லேவிழி வலையாலே;
 நிலவெறி யங்கக் குலுக்கி லேயெழில்
 வளைபுனை செங்கைக் கிலுக்கி லேகன
 நிதிபறி யந்தப் பிலுக்கி லேசெயு மொயிலாலே-
 நிதமிய லுந்துர்க் குணத்தி லேபா
 வசமுட னன்புற் றிணக்கி லேயொரு
 நிமிஷமி ணங்கிக் கணத்தி லேவெகு மதிகேடாய்;
 அலையநி னைந்துற் பனத்தி லேயறு
 தினமிகு மென்சொப் பனத்தி லேவா
 அறிவும் ழிந்தற் பனத்தி லேவித முலைவேனே-

*வங்கம் = வெள்ளி. † உற்பனம் = தோற்றம். ‡ அற்பனத்திலே = அற்பன் அதிலே; அதிலே என்பது அத்திலே யென்றாயிற்று.

அசடனை வஞ்சச் சமர்த்த னாகிய
 கசடனை யுன்சிற் கடைக்க ணாடிய
 மலர்கொடு நின் பொற் பதத்தை யேதொழு
 அருள் தாராய்;
 பலபல் பைம்பொற் பதக்க மாரமு
 மடிமைசொ லுஞ்சொற் றமிழ்ப்ப னீரொடு
 பரிமள மிஞ்சக் கடப்ப மாலைபு மணிவோனே-
 பதியினில்*மங்கைக் கதித்த மாமலை
 யொடுசில குன்றிற் றரித்து வாழ்வுயர்
 பழநியி லன்புற் றிருக்கும் வானவர் பெருமானே.

187. முகைமுளரி ப்ரபைவீசு மெழில்கனக மலைபோலு
 முதிர்விளிள தனபார மடவார்தோள்-
 முழுகியமி ழுறுபோக விழலனென வுலகோர்கள்
 மொழியுமது மதியாமல் தலைகீழ்விழ்ந்;
 தகமகிழ விதமான நகையமுத மெனஆற
 லசடரக மெழுவாகி மிகவேயுண்-
 டழியுமொரு தமியேனு மொழியுமுன திருதாளி
 னமுதுபரு கிடஞான மருளாயோ;
 மகரமெறி திரைமோது பகரகடல் தடவாரி
 மறுகுபுனல் கெடவேலை விடுவோனே-
 வரிசையவுண் மகசேனை யுகமுடிய மயிலேறி
 வருபனிநு கரதீர முருகோனே;
 பகர்வரிய ரெனலாகு முமைகொழுந ருளமேவு
 பரமகுரு வெனநாடு மிளையோனே-
 பணிலமணி வெயில்வீசு மணிசிகர மதிசூடு
 பழநிமலை தனில்மேவு பெருமானே. (அஅ)

188. முதிர்வுழையை வனத்தில் †முடுகி வடுவை யழித்து
 முதிய கயல்கள் கயத்தி னிடையோடி-
 முரண வளரும் ‡விழிக்குள் மதன விரகு பயிற்றி
 முறைமை கெடவு மயக்கி வருமாதர்;

* மங்கை கதித்த மா மலை = வள்ளிமலை. † முடுகி = முடுக்கி = தூரத்தி. ‡ விழிக்குள் = விழியினால்; வேற்றுமை மயக்கம்.

மதூ அமுத மொழிக்கு மகுட களப முலைக்கு
 வலிய அடிமை புகுத்தி விடுமாய-
 மனதை யுடைய அசட்டு மனிதன் முழுது புரட்டன்
 மகிழ வுனது பதத்தை யருள்வாயே;
 சதூரன் வரையை யெடுத்த நிருத னுடலை வதைத்து
 சகடு மருத முதைத்த தகவோடே-
 தழையு மரமு நிலத்தில் மடிய அமரை விளைத்த
 தனுவை யுடைய சமர்த்தன் மருகோனே;
 அதிர முடுகி யெதிர்த்த அசுர ருடலை வதைத்து
 அமரர் சிறையை விடுத்து வருவோனே-
 அரிய புகழை யமைத்த பெரிய பழநி மலைக்கு
 ளழகு மயிலை நடத்து பெருமானே. (அக)

189. முருகுசெறி குழலவிழ முலைபுளக மெழநிலவு
 முறுவல்தர விரகமெழ அநுராகம்-
 முதிரவச மறவிதரி யெழுகைவளை கலகலென
 முகநிலவு குறுவெயர்வு துளிவீச;
 அருமதூர மொழிபதற இதழமுது பருகிமிக
 அகமகிழ இருகயல்கள் குழையேற-
 அமளிபடு மமளிமல ரணையின்மிசை துயிலுகினும்
 அலர்கமல மலரடியை மறவேனே;
 நிருதனெடு வருபரியு மடுகரியும் ரதநிரையும்
 நெறுநெறென முறியவிடும் வடிவேலா-
 நிக*ழுகள சகளகுரு நிருபகுரு பரகுமர
 நெடியநெடு ககனமுக டுறைவோனே;
 வருமருவி நவமணிகள் மலர்கழுகின் மிசைசிதற
 மதுவினிரை பெருகு*வளி மலைமீதே-
 வளர்குறவர் சிறுமியிரு வளர்தனமு மிருபுயமு
 மருவிமகிழ் பழநிவரு பெருமானே. (கூ)

* அகன சகள குரு நிருப = அருவ மாகியும் உருவ மாகியும் உள்ள குரு ராஜனே. † வளிமலை = வள்ளிமலை.

190. மூலங்கிள ரோருரு வாய்*நடு

நாலங்குல †மேனடு வேரிடை
 மூள் பிங்கலை நாடியொ டாடிய முதல்வேர்கள்-
 மூணும்பிர காசம தாயொரு
 குலம்பெற வோடிய வாய்வை
 ‡மூலந்திகழ் தூண்வழி யேயள விடவோடிப்;
 †பாலங்கிள ராறுசி காரமொ
 டாருஞ்சுட ராடுப ராபர
 பாதம்பெற ஞானச தாசிவ மதின்மேனிப்-
 பாடுந்தொனி நாதமு தூபுர
 மாடுங்கழ லோசையி லேபரி
 வாகும்படி யேயடி யேனையும் அருள்வாயே;
 குலங்கலை மான்மழு வோர் துடி-
 வேதன்தலை யோடும ராவிரி
 தோடுங்குழை சேர்பர ஞர்தரு முருகோனே-
 சூரன்கர மார்சிலை வாளணி
 தோளுந்தலை தூள்பட வேலுவர்
 குளுங்கெட வேல்விடு சேவக மயில்வீரா;
 காலின்கழ லோசையு தூபுர
 வார்வெண்டைய வோசையு மேயுக
 காலங்களி னோசைய தாநட மிடுவோனே-
 கானங்கலை மான்மட ளார்தமை
 நாணங்கெட வேயணை வேள்பிர
 காசம்பழ னுபுரி மேனிய பெருமாளே. (கக)

191. ||வசனமிக வேற்றி மறவாதே-
 மனதுதுய ராற்றி லுழலாதே;
 இசையயில்ச டாகூத ரமதாலே-
 யிகபரசெள பாக்ய மருள்வாயே;

*நடு = சரீர மத்திய ஸ்தானம். † மேல் நடுவேர் = சுழுமுனை.

‡ மூலந் திகழ் தூண் வழி = சுழுமுனா மார்க்கம்.

† பாலங் கிள ராறு = நெருப்பாறு, மயிர்ப்பால மென்பன.

|| வசன மேற்றல் = உருவேறச் செபித்தல்.

*பசுபதி[†]சி வாக்கிய முணர்வோனே-
பழநிமலை வீற்ற நுளும்வேலா;
அசுரர்களை வாட்டி மிகவாழ்-
அமரசிதை மீட்ட பெருமானே. (௯௨)

192. வாதா மணிநீ யெனவோரில்-
வருகா தெதுதா னதில்வாரா;
திரதா திகளால் நவலோக-
மிடவே கரியா மிதிலேது;
சரதா மறையோ தயன்மாலும்-
சகலா கமநூ லறியாத;
பரதே வதையாள் தருசேயே-
பழனா புரிவாழ் பெருமானே. (௯௩)

193. வாதம் பித்தமி டாவயி றீளைகள்
சீதம் பற்சனி சூலைம கோதர
‡மாசங் கட்பெரு மூலவி யாதிகள் குளர்காசம்-
மாறுங் கக்கலொ டேசில நோய்பிணி
யோடுந் தத்துவ காரர்தொ ணூற்று
வாருஞ் சுற்றினில் வாழ்சதி காரர்கள்
வெகுமோகர்;
சூழ்துன் சித்ர[‡]க பாயைமு வாசைகொ
டேதுஞ் சற்றுண ராமலெ மாயைசெய்
சோரம்பொய்க்குடி லேசுக மாமென இதின்மேவித்-
தூசின் பொற்சர மோடுகு லாயுல
கேழும் பிற்பட வோடிடு மூடனை
|| தூவஞ் சுத்தடி யாரடி சேரநி னருள்தாராய்;

* பசுபதி வாக்கியம்=வேத சிவாகமங்கள்.

† சி-ஸ்ரீ என்பது சீ என் றுகிக் குறுகியது.

‡ 'மாசங்கண்' என்பதை 'அங்கண்மாசு' எனத் திருப்புக ;
அங்கண் மாசு என்பது நேத்திர ரோகம், டிகபாய்=கவசம்; தேகம்.

|| தூ வஞ் சுத் தடியார்=தூ அம் சுத்த அடியார்=தூய்மை
வாய்ந்த அழகிய சுத்த அடியார்.

தீதந் தித்திமி தீதக தோதிமி
 நுண் டுட்டு நுண் டுட்டு
 சேசெஞ் செக்கெண தோதக தீகுட வெனபேரி-
 சேடன் சொக்கிட வேலைக டாகமெ
 லாமஞ் சுற்றிட வேயசு ரார்கிரி
 தீவும் பொட்டெழ வேயனல் வேல்விடு
 மயில்வீரா;
 வேதன் பொற்சிர மீது*க டாவிர
 லீசன் சற்குரு வாயவர் காதினில்
 மேவும்†பற்றிலர் பேறரு னோதிய முருகோனே-
 ‡வேஷங் கட்டிபி னேகிம காவளி
 மாலின் பித்துற வாகிவி ன்ணூர்பணி
 வீரக் கொட்பழ னுபுரீ மேவிய பெருமானே.(கச)

194. விதமி சைந்தினி தாமலர் மாலைகள்

குழல ணிந்தநு ராகமு மேசொலி
 விதர ணஞ்சொலி வீறுக ளேசொலி யழகாக-
 விரிசு ரும்பைக ளாமென வீறிய
 கனக சம்பரம மேருவ தாமதி
 விரகஃமொங்கிய மாமுலை யாலெதி ரமர்நாடி;
 இதமி சைந்தன மாமென வேயின
 நடைந டந்தனர் வீதியி லேவர
 எவர்களுஞ்¶சிதமால்கொளு மாதர்கண் வலையாலே-
 எனது சிந்தையும் வாடிவி டாவகை
 அருள்பு ரிந்தழ காகிய தாமரை
 இருப தங்கனி னுலெனை யாள்வது மொருநாளே;
 மதமி சைந்தெதி ரேபொரு சூரனை
 யுடலி ரண்டுஞ் றாய்விழ வேசின
 வடிவு தங்கிய வேலினை யேவிய அதிதீரா-

*கடாவி=பிரயோகித்து, குட்டி †பற்றிலர் பேறருள்=பற்றற்றவர்
 பெறத்தக்க அருளாகிய பிரணவப் பொருள். ‡ வேஷங்கட்டி=
 விருத்தாப்பிய வேஷங்கொண்டு. § ஒங்கிய=ஓங்கிய.

|| இன நடை=விதம் வித மான நடை. ¶ சிதம்=சித்தம்.
 ௦ கூறும் என்பது குறும் என்றாயிற்று.

மதூர இன்சொலி மரதுமை நாரணி
 கவுரி யம்பிகை யாமனை பார்வதி
 மவுன சுந்தரி காரணி யோகினி சிறுவோனே;
 பதமி சைந்தெழு லோகமு மேவலம்
 நொடியில் வந்திடு மாமயில் மீதொரு
 பவனி வந்தக்ரு பாகர சேவக விறல்வீரா-
 பருதி யின்ப்ரபை கோடிய தாமெனும்
 வடிவு கொண்டருள் காசியின் மீறிய
 பழநி யங்கிரி மீதினில் மேவிய பெருமானே.
 (கரு)

உ

நான்காவது

திருவேரகம் என்கின்ற

சுவாமிமலை.

[கும்பகோணத்துக்கு மேற்கு 4-மைல் தூரத்திற் காவேரிக்கு வடகரையி லுள்ளது. சிவபெருமானுக்கு முருகக்கடவுள் பிரண வோபதேசஞ் செய்த திருப்பதி. இதனால் ஸ்வாமிக்கு ஸ்வாமி நாதன், தகப்பன்சாமி, புத்ராகுருக்கள் என்னுந் திருநாமங்க ளுண்டு. “மாற்கரியார்க்குபதேசஞ்செய்த திகிரி.— (கந்தரந்தாதி —91), “பாமருக்கொரு குருக்களென முத்தர்புகழ் தம்பிரானே.” (215) என்பன ஸ்வாமிகள் திருவாக்கு. “பெரிதுவந் தேராகத் துறைதலும் உரியன்.” என்றார் நக்கீரனார். அருணகிரியார் பாததரிசனம் பெற்ற ஸ்தலம்.(199). இதற்கு ஸ்தல புராணம் இருக்கின்றது.]

195. குமரகுரு பாமுருக குகனே குறச்சிறுமி

கணவசர வணநிருதர் கலகா பிறைச்சடையர்
 குருவெனந லுரையுதவு மயிலா எனத்தினமு
 முருகாதே-

சூயில்மொழிநன் மடவியர்கள் விழியா லுருக்குபவர்
 தெருவிலந வரதமன மெனவே நடப்பர்நகை
 கொளுமவர்க ளுடைமைமன முடனே பறிப்பவர்க
 ளனைவோரும்;

தமதுவச முறவசிய முகமே மினுக்கியார்கள்
 முலையிலுறு துகில்சரிய நடுவீதி நிற்பவர்கள்
 தனமிலியர் மனமுறிய நமுவா வழப்பியர்கண்
 வலையாலே-
 சதிசெய்தவ ரவர்மகிழ ஆணை மீ துருக்கியர்கள்
 வசமொழுகி யவரடிமையெனமாதரிட்டதொழில்
 தனிலுழலு மசடனையு னடியே வழுத்தஅருள்
 தருவாயே;
 சமரமொடு மசுரர்படை களமீ தெதிர்த்தபொழு
 தொருநொடியிலவர்கள்படைகெடவேலெடுத்தவனி
 தனில்நிருதர் சிரமுருள ரணதூள் படுத்திவிடு
 செருமீதே-
 *தவனமொடு மலகைநட மிடவீர பத்திராக்
 ளதிரநிண மொடுகுருதி குடிகாளி கொக்கரிசெய்
 தசையுணவுதனின்மகிழ விடுபெய்நிரைத்திரள்கள்
 பலகோடி;
 திமிதமிட நரிகொடிகள் கழுகா டரத்தவெறி
 வயிரவர்கள் சுழலவொரு தனியா யுதத்தைவிடு
 திமிரதின கரஅமுரர் பதிவாழ்வு பெற்றுலவு
 முருகோனே-
 திருமருவு புயனயனொ டயிரா வதக்குரிசி
 லடிபரவு பழநிமலை கதிர்கா மமுற்றுவளர்
 சிவசமய அறுமுகவ திருவே ரகத்திலுறை
 பெருமானே. (க)

196. குமா குருபர முருக சரவண
 குகசண் முககரி பிறகான-
 குழக சிவசுத சிவய நமவென
 குரவ னருள்குரு மணியேயென்;
 றமுத இமையவர் திமிர்த மிடுகட
 லதென அநுதின முனையோதும்-
 அமலை அடியவர் கொடிய வினைகொடு
 மபய மிடுகுர லறியாயோ ;

* தவனம் = தாகம்.

திமிர எழுகட லுலக முறிபட
 திசைகள் பொடிபட வருஞார்-
 சிகர முடியுடல் புனியில் விழவுயிர்
 திறைகொ டமர்பொரு மயில்வீரா;
 நமனை யுயிர்கொளு மழவி னினை கழல்
 நதிகொள் சடையினர் குருநாதா-
 நளின துருமலை மருவி யமர்தரு
 நவிலு மறைபுகழ் பெருமானே. (உ)

197. கோமள வெற்பினை யொத்தத னத்தியர்
 காமனை பொப்பவர் சித்தமு ருக்கிகள்
 கோவையிதழ்க்கனி நித்தமும்விற்பவர் மயில்காடை-
 கோகில நற்புற வத்தொடு குக்குட
 ஆரணி யப்புள்வ கைக்குரல் கற்றிகல்
 கோலவிழிக்கடை யிட்டுமருட்டிகள் விரகாலே;
 தூம மலர்ப்பளி மெத்தைப டுப்பவர்
 யாரையு மெத்திம னைக்குள னைப்பவர்
 சோலைவனக்கிளி யொத்தமொழிச்சியர் நெறிகூடா-
 தூசுநெ கிழ்த்தரை சுற்றியு டுப்பவர்
 காசுப றிக்கும றித்துழு யக்கிகள்
 தோதகவித்தைப டித்துந டிப்பவ ருறவாமோ;
 *மாமர மொத்துவ ரிக்குள் நெருக்கிய
 சூரனை வெட்டிநி ணக்குட லைக்கொடி
 வாரண மெச்சு அளித்தது யிற்கு க கதிர்காம-
 மாமலை யிற்பழ நிப்பதி யிற்றனி
 மாகிரி யிற்றணி கைக்கிரி யிற்பர
 மாகிரி யிற்றிரை சுற்றிவ னைத்திடும் அலைவாயில்;
 ஏமவெ யிற்பல வெற்பினி னற்பதி
 னுலக சுத்தினி லுற்றுறு பத்தர்கள்
 வதுநி னைத்தது மெத்தது ளித்தரு ளிளையோனே-
 ஏரக வெற்பெனு மற்புத மிக்கசு
 வாமிம லைப்பதி மெச்சிய சித்தஜி
 ராஜத லக்ஷண லக்ஷுமி பெற்றருள் பெருமானே.

*மாமரம் ஒத்து உவரிக்குள் நெருக்கிய எனப்பிரிக்க;
 உவரி = சமுத்திரம்.

198. வார்குழ லைச்சொரு கிக்*கருத்விற்குழை
 காதொடி ணைத்தசை யக்கதிர் பற்கொடு
 வாயிதழ்†பொற்கம லர்க்குமி மொத்துள
 துண்டக்ரீவ-
 வார்கழு கிற்புய நற்கழை பொற்குவ
 டாடிள நிரச்சுரர் பொற்குட மொத்திணை
 மார்பழ கிற்பொறி முத்தொளிர் சித்திர
 ரம்பைமாதர் ;
 காருறும் ிவித்திடை யிற்கத வித்துடை
 சேரல்குல் நற்பிர சத்தட முட்கொடு
 கால்மறை யத்துவ ளச்செறி பொற்கலை
 யொண்குலாவக்-
 கார்குமி லைக்குர லைக்கொடு நற்றெரு
 மீதிலநெ ளித்துந கைத்துந டிப்பவர்
 காமனு கப்பம ளிச்சுழல் குத்திரர்
 சந்தமாமோ ;
 குரர்||ப தைக்கர வுட்கிநெ ளித்துய
 ராழியி ரைப்பநி ணக்குட லைக்கழு
 குழந ரிக்கெரு டக்||கொடி பற்பல சங்கமாகச்-
 குழ்கிரி யைக்கைத டித்தும லைத்திகை
 யானையு முற்றிந டுக்கிம தப்பொறி
 சோரந கைத்தயி லைக்கொடு விட்டருள்
 செங்கைவேலா ;
 ஏரணி நற்குழ லைக்கக னச்சகி
 மோகினி யைப்புணர் ிசித்தொரு அற்புத
 வேடமு தச்சொரு பத்தகு றத்திம
 ணங்கொள்வோனே-
 ஏரக வெற்பெனு மற்புத மிக்கக
 வாமிம லைப்பதி நிற்குமி லக்ஷண
 ராஜத லக்ஷண லக்ஷுமி பெற்றருள் தம்பிரானே.

* கரு=பெரிய. † வில்=பிரகாசம் பொருந்திய.

‡ பொற்க=அழகு செய்ய. § வித்து=மின்னல்.

||பதைக்கரவுட்கி=பதைக்க அரவு உட்கி. ||கொடி=காகம்.

௨ சித்தவொரு எனப்பிரிக்க.

199. செகமாயை புற்றெனகவாழ்வில் வைத்த
 திருமாது கெர்ப்ப முடலூறித்-
 தெசமாத முற்றி வடிவாய்நி லத்தில்
 திரமாய ளித்த பொருளாகி;
 *மகவாவி னுச்சி விழியான னத்தில்
 மலைநேர்பு யத்தி லுறவாடி-
 மடிமீத டுத்து வினையாடி நித்த
 மணிவாயின் டமுத்தி தரவேணும்;
 முகமாய மிட்ட குறமாத் தி னுக்கு
 முலைமேல ணைக்க வருநீதா-
 முதுமாம றைக்கு ளொருமாபொ ருட்குள்
 மொழியேயு ரைத்த குருநாதா;
 தகையாதெ னக்கு னடிகாண வைத்த
 தனியேர கத்தின் முருகோனே-
 தருகாவி ரிக்கு வடபாரி சத்தில்
 சமர்வேலெ டுத்த பெருமானே. (ரு).

200. மருவே செறித்த குழலார் மயக்கி
 மதனா கமத்தின் விரகாலே-
 மயலே யெழுப்பி யிதழே யருத்த
 மலைபோல் முலைக்கு னுறவாகிப்;
 பெருகாத லுற்ற தமியேனை நித்தல்
 பிரியாது பட்ச மறவாதே-
 பிழையே பொறுத்து னிருதாளி லுற்ற
 பெருவாழ்வு பற்ற அருள்வாயே;
 குருவா யாற்கு முபதேசம் வைத்த
 குகனே குறத்தி மணவாளா-
 குளிர்கா மிகுத்த வளர்பூக மெத்து
 குடகா விரிக்கு வடபாலார்;
 திருவே ரகத்தி லுறைவா யுமைக்கொர்
 சிறுவா கரிக்கு மினையோனே-
 திருமால் தனக்கு மருகா வரக்கர்
 சிரமே துணித்த பெருமானே. (சு)

* மகவாவின் = மக அவாவின். † முத்தி = முத்தம்.

201. இராவினிருள் போலும் பராவுகுழ லாலும்
 இராமசர மாகும் விழியாலும்-
 இராகமொழி யாலும் பொறுதமுலை யாலும்
 இராதஇடை யாலும் இளைஞோர்நெஞ்;
 சராவியிரு போதும் பராவிவிழ வேவந்
 தடாதவிலை கூறும் மடவாரன்-
 படாமலடி யேனுஞ் சுவாமியடி தேடும்
 அநாதமொழி ஞானந் தருவாயே;
 குராவினிழல் மேவுங் குமாரனென நாளாங்
 குலாவியினி தோதன் பினர்வாழ்வே-
 *குணல்மிடு சூரன் பணமுடிசு டோறுங்
 குடாவியிட வேலங் கெறிவோனே;
 †தூராலுமிகு தீழுன் பிராதவகை போலுந்
 தொடாமல்வினை யோடும் படிதூறுஞ்-
 ‡சுபானமுறு ஞானந் தபோதனர்கள் சேருஞ்
 சுவாமிமலை வாழும் பெருமானே. (எ)

202. கடாவினிடை வீரங் கெடாமலினி தேறுங்
 கடாவினிக ராகுஞ் சமனாருங்-
 கடாவிவிடு தூதன் கெடாதவழி போலுங்
 கணவில்வினை யாடுங் கதைபோலும்;
 இடாதுபல தேடுங் கிராதர்பொருள் போலிங்
 கிராமலுயிர் கோலிங் * கிதமாகும்-
 இதாமெனிரு போதுஞ் சதாவின்மொழியாலின்
 றியாலுமுனை யோதும் படிபாராய்;
 விடாதுநட நாளும் பிடாரியுட னாடும்
 வியாகரண ஈசன் பெருவாழ்வே-
 விகாரமுறு சூரன் டுபகாரமுயிர் வாழ்வும்
 விநாசமுற வேலங் கெறிவோனே;

*குணலம் = குணலை: வீராவேசத்தாற் கொக்கரித்தல்.

† தூரால் = துரும்பு. ‡ சுபானம் = நன்மையாக உட்கொள்ளல்.

§ பகாரம் = பகரம் = அலங்காரம்.

தொடாதுநெடு தூரந் தடாதுமிக வோடுஞ்
 சுவாச மதுதானம் புலனோடுஞ்-
 சபானமுறு ஞானந் தபோதனர்கள் சேருஞ்
 சுவாமிமலை வாழும் பெருமானே. (அ)

203. கடிமா மலர்க்கு ளின்ப முளவேரி கக்கு நண்பு
 தருமா கடப்ப மைந்த தொடைமாலே-
 கனமேரு வொத்தி டும்ப னிருமாபு யத்தணிந்த
 கருணாக ர்ப்ர சண்ட கதிர்வேலா ;
 வடிவார்கு றத்தி தன்பொ னடிமீது நித்த முந்தண்
 முடியான துற்று கந்து பணிவோனே-
 வளவாய்மை சொற்ப்ர பந்த முளகீர னுக்கு, கந்து
 மலர்வாயி லக்க ணங்க ளியல்போதி ;
 அடிமோனை சொற்கி ணங்க *வலகாமுவப்ப என்று
 னருளாடல் ளிக்கு கந்த பெரியோனே-
 அடியேனு ரைத்த புன்சொ லதுமீது நித்த முந்த
 ணருளேத னைத்து கந்து வரவேணும் ;
 செடிநேரு டற்கு டம்பை தனின்மேவி யுற்றி டிந்த
 : டிதான லக்க ணிங்க ணுறலாமோ-
 திறமாத வர்க்க னிந்து னிருபாத பத்ம முய்ந்த
 திருவேர கத்த மர்ந்த பெருமானே. (கூ)

204. விழியால் மருட்டி நின்று முலைதூச கற்றி மண்டு
 †விரகான லத்த முந்த நகையாடி-
 விலையாக மிக்க செம்பொன் வரவேப ரப்பி வஞ்ச
 வினையாட லுக்கி சைந்து சிலநாள்மேல்;
 மொழியாத சொற்கள் வந்து சிலுகாகி விட்ட தொந்த
 முழுமாயை யிற்பி ணங்கள் வசமாகி-

* உலகம் என்பது உலகாம் என்றாயிற்று “உலகம் உவப்ப
 என்று உன் அருளால் அளிக்க” என்றது, நக்கீரதேவர் முருகக்
 கடவுளின் அருள் பெறு கிமித்தம் ‘உலகம் உவப்ப வலனேர்பு
 திரிதரு’ என்றெடுத்து அருளிச்செய்த திருமுருகாற்றுப்படையைக்
 குறித்தது. † அளிக்க உகந்த எனப் பிரித்துக் கொள்க.

‡ விரக அனலம் = விரகாக்கினி.

முடியாது பொற்ச தங்கை தருகீத வெட்சி துன்
முதிராத நற்ப தங்கள் தருவாயே;
பொழிகார்மு கிற்கி ணைந்த யமராஜ னுட்க அன்று
பொருநானெ டுத்த தந்தை மகிழ்வோனே-
புருகூத னுட்கு ளிர்ந்த கனகாபு ரிப்ர சண்ட
புனிதா*ம்ரு கக்க ரும்பு புணர்மார்பா;
செழுவாரி சத்தி லொன்று முதுவேதன் வெட்க அன்று
திருவாய்மை செப்பி நின்ற முருகோனே-
திரளாம ணிக்கு லங்கள் அருளேத யத்தை வென்ற
திருவேர கத்த மர்ந்த பெருமானே. (க0)

205. † இருவினை புனைந்து ஞான விழி‡முனை திறந்து நோயி
‡ னிருவினை யிடைந்து போக மலமூட-
இருளற விளங்கி யாறு முகமொடு கலந்து பேத
மிலையென இரண்டு பேரு மழகான;
|| பரிமள சுகந்த வீத மயமென மகிழ்ந்து தேவர்
பணியவின் மடந்தை பாத மலர்தூவப்-
பரிவுகொ டந்த கோடி முனிவர்கள் புகழ்ந்து பாட
பருமயி னுடன்கு லாவி வரவேணும்;
அரியாய னறிந்தி டாத அடியினை சிவந்த பாதம்
அடியென விளங்கி யாடு நடராஜன்-
அழலுறு மிரும்பின் மேனி மகிழ்மா கதம்பெ ணாகம்
அயலணி சிவன்பு ராரி யருள்சேயே;
மருவலர்கள் திண்ப னூர முடியுடல்ந டுங்க ஆவி
மறலியுண வென்ற வேலை யுடையோனே-
வளைகுல மலங்கு காவி ரியின்வட புறஞ்ச வாயி
மலைமிசை விளங்கு தேவர் பெருமானே.

* ம்ருகக் கரும்பு = மான்மக ளாகிய வள்ளியம்மை.

† இரு வினை = பெருஞ் செயல் : சிவயோகம்.

‡ முனை = லலாட நந்திச்சுழி.

§ இருவினை = புண்ணிய பாவ கன்மங்கள்.

|| பரிமள சுகந்த வீத மயமென = மலரும் அதன் மணமும்
கலந்திருக்குந் தன்மையென்று சொல்லும்படி.

துவாதச புயாசல சடானன வராசிவ
சுதாளயினர் மானன் புடையோனே-
சுராதிப திமாலய னுமாலொடு சலாமிடு
சுவாமிமலை வாழும் பெருமாளே. (கூட)

208. ஆனனமு கந்து தோனொடு
தோளினைக லந்து பாலன
ஆரமுது கண்டு தேனென இதழறல்-
ஆதரவி ஹண்டு வேல்விழி
பூசலிட நன்று காணென
ஆனையு மெங்கு மோதிட அபிராம ;
மானனைய மங்கை மார்மடு
நாடியில்லி முந்து கீடமில்
மாயுமனு விற்ப வாசைய தறவேயுன்-
வாரிஜப தங்கள் நாயடி
யேன்முடிபு னைந்து போதக
வாசகம்வ முங்கி யாள்வது மொருநாளே ;
நனவதி பஞ்ச பாதக
தானவர்ப்ர சண்ட சேனைக
ளீடழிய வென்று வானவர் குலசேனை-
ஏவல்கொளு மிந்த்ர லோகவ
சீகரவ லங்க்ரு தாகர
ராசதம றிந்த கோமள வடிவோனே ;
சோனைசொரி குன்ற வேடுவர்
பேதைபயில் கின்ற ஆறிரு
தோளுடைய கந்த னேவய லியில்வாழ்வே-
குளிகையு யர்ந்த கோபுர
மாளிகைபொ னிஞ்சி சூழ்தரு
ஸ்வாமிமலை நின்று லாவிய பெருமாளே. ()

209. ஆதை பிருதிவிப் பாச நிகளமும்
மாமாய கிருஞ்ஞமற் றேகி பவமென
வாகாச பரமசிற் சோதி பரையைய டைந்துளாமே-

ஆறறி னதிகமக் க்ராய மறுதினம்
 யோகிச ரெவருமெட் டாத பரதுரி
 யாதீத மகனெம்ப் போது முதயம் நந்தமோகம் ;
 வானுதி சகலவிஸ்த் தார விபவரம்
 லோகாதி முடிவுமெய்ப் போத மலரயன்
 மாலீச ரெனுமவற் றேது விபுலம் சங்கையால்நீள்-
 மாளாத தனிசமூற் றுய தரியநி
 ராதார முலைவீச்சற் சோதி நிருபமு
 மாறுத சுகவெளத தாணு வுடனினி
 தென்றுசேர்வேன் ;
 நானுவி தகருவிச் சேனை வகைவகை
 சூழ்போது பிரபலச் சூரர் கொடுநெடு
 நாவாய்செல் கடலடைத் தேறி நிலைமையி
 லங்கைசாய-
 நாலாறு மணிமுடிப் பாவி தனையடு
 சீராமன் மருகமைக் காவில் பரிமள
 நாவீச வயலியக் கீசர் குமரக டம்பவேலா ;
 காணாநு மெயினர்தற் சாதி வளர்குற
 மாணோடு மகிழ்கருத் தாகி மருடரு
 காதாடு முனதுகட் பாண மெனதுடை
 நெஞ்சுபாய்தல்-
 காணாது மமதைவிட் டாவி யுயவருள்
 பாராயெ னுரைவெகுப் ப்ரீதி யினையவ
 காவேரி வடகரைச் சாமி மலையுறை
 தம்பிரானே. (கரு)

210. எந்தத் திகையினு மலையினு முவரியி
 னெந்தப் படியினு முகடினு முளபல
 எந்தச் சடலமு முயிரியை பிறவியி னுழலாதே-
 இந்தச் சடமுட னுயிர்நிலை பெறநளி
 னம்பொற் கழலிணை களில்மரு மலர்கொடு
 என்சித் தமுமன முருகநல் சுருதியின்
 முறையோடே ;

சந்தித் தரஹர சிவசிவ சரணென
 சும்பிட் டிணையடி யவையென தலைசை
 தங்கப் புளகித மெழஇரு விழிபுனல் குதிபாயச்-
 சம்பைக் கொடியிடை விபுதையி னழகுமு
 னந்தத் திருநட மிடுசர ணழகுற
 சந்தச் சபைதனி லெனதுள முருகவும்
 வருவாயே ;

தொந்தத் திருகுட தகுகுட டிமிடிமி
 தந்தத் தனதன டுடுடு டமடம
 துங்கத் திசைமலை யுவரியு மறுகச லரிபேரி-
 துன்றச் சிலைமணி கலகல கலினென
 சிந்தச் சுரர்மல ரயன்மறை புகழ்தர
 துன்புற் றவுணர்கள் நமலுல குறவிடு
 மரில்வேலா ;

கந்தச் சடைமுடி கனல்வடி வடலணி
 யெந்தைக் குயிரெனு மலைமகள் மரகத
 கந்தப் பரிமள தனகிரி யுமையரு ளினையோனே-
 கஞ்சப் பதமிவர் திருமகள் குலமகள்
 ஆம்பொற் கொடியிடை புணரரி மருகநல்
 கந்தப் பொழில்திகழ் குருமலை மருவிய
 பெருமாளே. (கக)

211. ஒருவரையு மொருவரறி யாம லுந்திரிந்
 திருவினையி னிடர்கலியொ டாடி நொந்துநொந்
 துலையிலிடு மெழுகதென வோடி முன்செய்வஞ்
 சனையாலே-
 ஒளிபெறவெ யெழுபுமர பாவை துன்றிடுங்
 கயிறுவித மெனமருவி யாடி விண்பறிந்
 தொளிருமின லுருவதென வோடி யங்கம்வெந்
 திடுவேனைக்;
 கருதியொரு பரம்பொரு ளீது என் றுஎன்
 செவியினையி னருளியுரு வாகி வந்தஎன்
 கருவினையொ டருமலமு நீறு கண்டுதண்
 டருமாமென்-

கருணைபொழி கமலமுக மாறு *மீந்துளந்
தொடைமகுட முடியுமொளிர் தூபு ரஞ்சரண்
கலகலென மயிலின் மிசை யேறி வந்துகந்
தெனையாள்வாய்;

திரிபுரமு மதனுடலு நீறு கண்டவன்
தருணமழ விடையனட ராஜ நென்கணுந்
திகழருண கிரிசொருப னுதி யந்தமங் கறியாத-
சிவயநம நமசிவய கார ணன்சுரந்
தழுதமதை யருளியெமை யானு மெந்தைதன்
திருவுருவின் மகிழெனது தாய்ப் பயந்திடும்
புதல்வோனே ;

குருகுகொடி யுடன்மயிலி லேறி மந்தரம்
புவனகிரி சுழலமறை யாயி ரங்களுந்
குமரகுரு வெனவலிய சேட னஞ்சவந் திடுவோனே-
குறமகளி னிடைதுவள பாத செஞ்சிலம்
பொலியுள்வொரு சசிமகளொ டேக லந்துதிண்
குருமலையின் மருவுகுரு நாத வும்பர்தம்
பெருமாளே. (கஎ)

212. கறைபடுமு டம்பி ராதெனக்
கருதுதலொ ழிந்து வாயுவைக்
‡கருமவச னங்க ளால்மறித் †தனலூ திக்-
கவலைபடு கின்ற யோககற்
பனைமருவு சிந்தை போய்விடக்
கலகமிடு மஞ்சம் வேரறச் செயல்மாளக்;
குறைவறநி றைந்த மோனநிர்க்
குணமதுபொ ருந்தி வீடுறக்.
குருமலை னங்கு ஞானசற் குருநாதா-

*இந்துளம்=கடம்பு. †இங்கே 'அவளோடு கலந்ததன்றியும்'
என்பதை இசை யெச்சமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

‡ கரும வசனம்=ஆகருஷண ஸ்தம்பனாதி மந்திரங்கள்.

§ அன லாதல்=வாயுவால் மூலாக்கினியை யெழுப்பல்.

குமரசர ணென்று கூதளப்
 புதுமலர்சொ ரிந்து கோமளப்
 பதயுகள புண்ட ரீகமுற் றுணர்வேனோ;
 சிதைதனை ளங்கு பேர் *முடிப்
 புயலுடன டங்க வேபிழைத்
 திமையவர்கள் தங்க னூர்புகச் சமராடித்-
 திமிரமிகு சிந்து வாய்விடச்
 சிகரிகளும் வெந்து நீறெழுத்
 திகிரிகொள நந்த சூடிகைத் திருமாலும்;
 பிறைமவுலி மைந்த கோவெனப்
 பிரமணைமு னிந்து காவலிட்
 டொருநொடியில் மண்டு ஞானைப் பொருதேறிப்-
 பெருகுமத கும்ப டலாளிதக்
 கரியெனப்ர சண்ட வாரணப்
 பிடிதனைம ணந்த சேவகப் பெருமானே.()

213. காமியத் தழுந்தி யினையாதே-
 காலர்கைப் படிந்து மடியாதே;
 ஒமெழுத்தி லன்பு மிகவூறி-
 ஒவியத்தி லந்த மருள்வாயே;
 தூமமெய்க் கணிந்த சுகலீலா-
 ஞானைக் கடிந்த சுதிர்வேலா;
 ஏமவெற் புயர்ந்த மயில்வீரா-
 ஏரகத் தமர்ந்த * பெருமானே. (ககூ)

214. சரணகம லால யத்தை அரைநிமிஷ நேர மட்டில்
 தவமுறைதி யானம் வைக்க அறியாத-
 சடகசட மூட மட்டி பவனினையி லேச னித்த
 தமியன்மிடி யால்ம யக்க முறுவேனோ;
 கருணைபுரி யாதி ருப்ப தெனகுறையி வேளை செப்பு
 கயிலைமலை நாதர் பெற்ற குமரோனே-
 கடகபுய மீதி ரத்ந மணியணிபொன் மாலை செச்சை
 கமமுமண மார்க டப்ப மணிவோனே;

*முடிப் புயல்=இந்திரன். டலாளிதம்=லளிதம்=அழகு.

*தருணமிதை யாமி குத்த கனமதுறு நீள் வுக்க
சகலசெல்வ யோக மிக்க பெருவாழ்வு-
தகைமைசிவ ஞான முத்தி பாகதியு நீகொடுத்து
தனிபுரிய வேணு நெய்த்த வடிவேலா;
அருணாதன பாத பத்ம மதுரிதமு மேது திக்க
அரியதமிழ் தான ளித்த மயில்வீரா-
அதிசயம நேக முற்ற பழகிமலை மீது தித்த
அழகதீரு வேர கத்தின் முருகோனே. (20)

215. †சுத்தியந ரப்புடனெ லுப்புறுத சைக்குடலொ
டப்புடனி ணச்சளிவ லிப்புடனி ரத்தகுதை
சுக்கிலம்வி னோப்புமுனொ டக்கையும் முக்குமயிர்
சங்குமுனை-
துக்கம்வினை வித்தபினை யற்கறைமுனைப்பெருகு
குட்டமொடு விப்புருதி புற்றெழுதல் முட்டுவலி
துச்சிபிள வைப்பொருமல் பித்தமொடு நக்கமிக
வங்கமுடே;
எத்தனைநி னைப்பையும்வி னைப்பையும் யக்கமுற
லெத்தனைச லிப்பொடுக லிப்பையும் டற்பெருமை
எத்தனைக சத்தையும் லத்தையும் டைத்தகுடில்
பஞ்சபூதம்-
எத்தனைகு லுக்கையும் லுக்கையும் னக்கவலை
யெத்தனைக வட்டையு டக்கையுமு யிர்க்குமூமல்
எத்தனைபி றப்பையும் றப்பையுமெ டுத்துலகில்
மங்குவேனே;
தத்தனத நத்தனத நத்தனவெ னத்திமிலை
யொத்தமுர சத்துடியி டக்கையுமு வுப்பறைகள்
சத்தமறை யத்தொகுதி யொத்தசெனி ரத்தவெள
மண்டியோடச்-
சக்கிரிநெ ளிப்ப அவு ணப்பிணமி தப்பமரர்
கைத்தலம்வி ரித்தாஹ ரச்சிவபி னைத்தொமென
சக்கிரகி ரிச்சுவர்கள் அக்கணமெ பக்குவிட
வென்றவேலா;

* தருண மி தையா = தருணம் இது ஐயா.

† சுத்திய-இது சுற்றிய என்பதன் மரூஉ.

சித்தமதி லெத்தனைசெ கத்தலம்வி தித்துடன
ழித்துகம லத்தனைம ணிக்குடுமி பற்றிமலர்
சித்திரக ரத்தலம்வ லிப்பபல குட்டிநட

னங்கொள்வேளே-

செட்டிவடி வைக்கொடுதி னைப்புனம திற்சிறுகு
றப்பெணமளிக்குள்மகிழ்செட்டிநுவெப்பிலுறை
சிற்பரம ருக்கொருகு ருக்களென முத்தர்புகழ்
தம்பிரானே. (உக)

216. சேலுமயி லுந்த ரித்த வானையட ருங்க டைக்கண்
மாதரைவ சம்ப டைத்த வசமாகிச்-
சீலமறை யும்ப ணத்தி லாசையிலை யென்*ற வத்தை
காலமுழு டன்கி டக்கு மவர்போலே;
காலுமயி ரும்பி டித்து வேவுசிலு சும்பி ணக்கு
நாளுமிக நின்ற லைத்த விதமாய்-
காமகல கம்பி ணித்த தோதகமெ லுந்து வக்கி
லையடிமை யுங்க லக்க முறலாமோ;
ஏலமில் வங்க வர்க்க நாகம்வகு ளம்ப டப்பை
பூகமரு தந்த னைத்த காவிரம்-
யாவும்லை கொண்டு கைத்த காவிரிபு நம்பு சுற்றும்
ஏரகம மர்ந்த பச்சை மயில்வீரோ;
சோலைமடல் கொண்டு சக்ர மால்வரைய ரிந்த வஜ்ர
பாணியர்தொ முந்தி ருக்கை வடிவேலா-
†சூர்முதிர்க்ர வஞ்ச வெற்பும்வேலைநில மும்ப கைத்த
சூரனுட லுந்து ணித்த பெருமானே. (உஉ)

217. தருவிவ ராகு மென்று பொருணசையி னாடி வண்டு
தனைவிடுசொல் தூது†தண்ட முதலான-
சரசகவி மாலே சிந்து கலிதுறைக ளேச லீன்ப
தருமுதல தான செஞ்சொல் வகைபாடி;
மருவுகையு மோதி நொந்து அடிகள்முடி யேதெ ரிந்து
வரினுமிவர் வீத மெங்க ளிடமாக-

* அவத்தை காலமும் = நித்திரைப்போதும். † சூர் = அச்சம்.

† தண்டும் = தண்டகம்.

வருமதுவொபோதுமென்றவொருபணமுதாசினஞ்சொல்
 மடையரிட மேந டந்து மனம்வேறாய்;
 உருகிமிக வாக வெந்து கவிதைசொலியேதி ரிந்து
 உழல்வதுவு மேத விரந்து விடவேநல்-
 உபயபத *மால்வி ளங்கி யிகபரமு மேவ இன்ப
 முதவியெனை யாள அன்பு தருவாயே;
 குருகினொடு நாரா யன்றில் இரைகனது நாடி டங்கள்
 குதிகொளிள வாளை கண்டு பயமாகக்-
 குரைகடல்க ளேய. திர்ந்து வருவதென வேவி ளங்கு
 குருமலையின் மேல மர்ந்த பெருமாளே. ()

218. தெருவினில் நடவா மடவார்
 திரண்டொ றுக்கும் வசையாலே-
 தினகர னெனவே லையிலே
 சிவந்து திக்கும் மதியாலே;
 பொருசிலை வளையா இளையா
 மதன்தொ டுக்கும் கணையாலே-
 புளகித முலையா ளையா
 மனஞ்ச லித்தும் விடலாமோ;
 ஒருமலை யிருக நெழுவே
 யுரம்பு குத்தும் வடிவேலா-
 ஒளிவளர் திருவே ரகமே
 யுகந்து நிற்கும் முருகோனே;
 அருமறை தமிழ்நூ லடைவே
 தெரிந்து ரைக்கும் புலவோனே-
 †அரியரி பிரமா தியர்கால்
 விலங்க விழ்க்கும் பெருமாளே. (உச).

219. நா சர்தங் கடையதனில் விரவிநான் மெத்த நொந்து
 தடுமாறி-
 ஞானமுங் கெடஅடைய வழுவினா ழுத்த முந்தி
 மெலியாதே;

*மால் = ஆசை. †அரி = தேவேந்திரன்.

மாசகந் தொழுமுனது புகழினோர் சொற்ப கர்ந்து
சுகமேவி-
மாமணங் கமழுமிரு கமலபா தத்தை நின்று
பணிவேனோ;
வாசகம் புகலவொரு பரமர்தா மெச்ச கின்ற
குருநாதா-
வாசவன் தரு*திருவை யொருதெய்வா னைக்கிரங்கு
மணவாளா;
†கீசகஞ் சுரர்தருவு மகிழுமா வத்தி சந்து
புடைகுழங்-
கேசவன் பரவுகுரு மலையில்யோ கத்த மர்ந்த
பெருமாளே. (௨௫)

220. நாவேறு பாம ணத்த †பாதார மேநினைத்து
§நாலாறு நாலு பற்று வகையான-
||நாலாரு மாக மத்தி னூலாய ஞான முத்தி
நாடோறு நானு ரைத்த நெறியாக;
நீவேறெ னுதி ருக்க நான்வேறெ னுதி ருக்க
நேராக வாழ்வ தற்கு னருள் கூர-
நீடார்¶ச டாத ரத்தின் மீதேப ராப ரத்தை
நீகாணெ னுவு னைச்சொ லருள்வாயே;
சேவேறு மீசர் சுற்ற மாஞான போத புத்தி
சீராக வேயு ரைத்த குருநாதா-
தேரார்கள் நாடு சுட்ட சூரர்கள் மாள வெட்டு
தீராகு காகு தத்தி மணவாளா;
காவேரி நேர்வ டக்கி லேவாவி பூம ணத்த
காவார்க வாயி வெற்பின் முருகோனே-
கார்போலு மேனி பெற்ற மாகாளி வாலை சத்தி
காமாரி வாயி பெற்ற பெருமாளே. (௨௬)

* திருவை=திரு; ஐ சாரியை. †கீசகம்=மூங்கில்.

‡ பாதாரம்=பாதாரவிந்தம்; இது கடைக்குறை.

§ நாலாறு நாலு பற்று வகையான...ஆகமம்=உஅ-சிவாகமங்கள்.

|| நா லாரும்=சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நாலு
பாதங்கள் பொருந்திய.

¶ ச டாதரம்=மூலாதாரம் முதலிய ஆ ருதாரம்.

௦ அனைச்சொல்=ஐக்கிய பதம்.

221. நிலவினி லேயி ருந்து வகைமல ரேதெ ரிந்து
 நிறைகுழல் மீத ணிந்து குழைதாவும்-
 நிகரறு வேலி னங்கள் வரிதர வாச கங்கள்
 நினைவற வேமொ ழிந்து மதனுலின்;
 கலபம னோக ரங்க ளளவற வேபு ரிந்து
 கணியித மேய ருந்தி யநுராகக்-
 கலவியி லேழு யங்கி வனிதையர் பால்ம யங்கு
 கபடனை யாள வுன்ற னருள்கூராய்;
 உலகமொ ரேழு மண்ட ருலகமு மீசர் தங்கு
 முயர்கயி லாய மும்பொன் வரைதாணும்-
 உயிரொடு பூத மைந்து மொருமுத லாகி நின்ற
 உமையரு ளால்வ ளர்ந்த குமரேசா;
 *குலைபடு சூர னங்க மழிபட வேலெ றிந்த
 குமரக டோர வெங்கண் மயில்வாழ்வே-
 †கொடுமுடி யாய்வ ளர்ந்து புயனிலை போலு யர்ந்த
 குருமலை மீத மர்ந்த பெருமானே. (உ௭)

222. நிறைமதி முகமெனு மொளியாலே-
 நெறிவிழி கணையெனு †நிகராலே;
 உறவுகொள் மடவர்க னுறவாமோ-
 உனதிரு வடியினி யருள்வாயே;
 மறைபயி லரிதிரு மருகோனே-
 மருவல ரசுரர்கள் குலகாலா;
 குறமகள் தனைமண மருள்வோனே-
 குருமலை மருவிய பெருமானே. (உ௮)

223. பரவரி தாகிய வரையென நீடிய
 பனைமுலை மீதினி ஹருவான-
 பணிகளு லாவிட இழையிடை சாய்தரு
 பயிலிகள் வாள்விழி அயிலாலே;

* குலைபடு = குலைபட்டு. † கைலைமலையின் கொடுமுடிகள்
 லொன்று திருவேரகம் என்று திருவேரக மானம்ய சங்கிரகத்திற்
 சொல்லப்பட்டுள்ளது. † நிகர் = போர்.

திரவரி யோடியல் குழல்களி னுண்மலர்
 நிரைதரு மூரலி னகைமீது-
 நிலவியல் சேர்முக மதிலுயர் மாமயல்
 நிலையெழ வேயலை வதுவாமோ;
 *அரவணை யார்குழை பாசிவ ஆரண
 அரனிட பாகம துறைசோதி-
 அமைபுமை டாகினி திரிபுரை நாரணி
 அழகிய மாதருள் புதல்வோனே;
 குரவணி பூஷண சரவண தேசிக
 குககரு ணாதிதி அமரோசா-
 குறமக ளானைமின் மருவிய பூரண
 குருகிரி மேவிய பெருமானே. (௨௬)

224. பலகாதல் பெற்றிடவு மொருநாழி கைக்குளொரு
 பலனேபெ றப்பரவு கயவாலே-
 பலபேரை மெச்சிவரு தொழிலேசெ லுந்நியுடல்
 பதறாமல் வெட்கமறு வகைகூறி;
 விலகாத லச்சைதணி மலையாழு லைச்சியர்கள்
 வினையேமி குத்தவர்கள் தொழிலாலே-
 விடமேகொ டுத்துவெகு பொருளேப றித்தருளும்
 விலைமாதர் பொய்க்கலவி யினிதாமோ;
 மலையேயெ டுத்தருளு மொருவாள ரக்கனுடல்
 வடமேரெ னத்தரையில் விழவேதான்-
 வகையாவி டுத்தகளை யுடையான்ம கிழ்ச்சிபெறு
 மருகாக டப்பமல ரணிமார்பா;
 சிலகாவி யத்துறைக ளுணர்வோர்ப டித்ததமிழ்
 செவியார வைத்தருளு முருகோனே-
 சிவனூர்த மக்குரிய வுபதேச வித்தையருள்
 திருவேர கத்தில்வரு பெருமானே. (௩௦)

* அரவணையார் குழை = விஷ்ணுவானவர் மனங்குழைந்து
 அன்பு செய்யப்பட்ட.

225. பாதி மதிநதி போது மணிசடை

நாத ருளிய குமரேசா-
 பாகு கனிமொழி மாது குறமகள்
 பாதம் வருடிய மணவாளா;
 காது மொருவிழி காக முறஅருள்
 மாய நரிதிரு மருகோனே-
 கால னெனையனு காம லுனதிரு
 காலில் வழிபட அருள்வாயே;
 ஆதி யயனெடு தேவர் சுரருல
 காளும் வகையுறு சிறைமீளா-
 ஆடு மயிலினி லேறி யமர்கள்
 சூழ வரவரு மிளையோனே;
 சூத மிகவளர் சோலை மருவுசு
 வாயி மலைதனி லுறைவோனே-
 சூர னுடலற வாரி சுவறிட
 வேலை விடவல பெருமானே. (நக)

226. மகர கேத னத்த னுருவி லானெ டுத்து

மதுர நாணி யிட்டு நெறிசேர்வார்-
 மலைய வேவ னைத்த சிலையி னூடொ ளித்த
 வலிய சாய கக்கண் மடமாதர்;
 இகழ வாச முற்ற தலையெ லாம்வெ னுத்து
 இளமை போயொ ளித்து விடுமாறு-
 இடைவி டாதெ டுத்த பிறவி வேர றுத்து
 னினிய தாள ளிப்ப தொருநாளே;
 அகில மேழு மெட்டு வரையின் மீது முட்ட
 அதிர வேந டத்து மயில்வீரா-
 அசுரர் சேனை கெட்டு முறிய வான வர்க்கு
 அடைய வாழ்வ ளிக்கு மிளையோனே;
 மிகநி லாவெ றித்த* அமுத வேணி நிற்க
 விழைசு வாயி வெற்பி லுறைவோனே-
 விரைய ஞான ளித்தை யருள்செய் தாதை கற்க
 வினவ வோது வித்த பெருமானே. (நஉ)

* அமுத வேணி = சிவபெருமான்.

227. முறுகு காள விடம யின்ற இருகண் வேலி னுளம யங்கி
முளரி வேரி முகைய டர்ந்த முலைமீதே-
முழுது காதல் தனைம றந்து பரம ஞான வொளிரி றந்து
முகமொ ராறு மிகவி ரும்பி அயராதே;
அறுகு தாளி நறைய விழ்ந்த குவளை வாச மலர்க ரந்தை
அடைப வாரி மிசைபொ ழிந்து னடிபேணி-
அவச மாகி யுருகுதொண்ட. ருடன தாகி விளையு மன்பி
னடிமையாகு முறைமையொன்றை அருள்வாயே;
தறுகண் வீரர் தலைய ரிந்து பொருத குர னுடல்பி ளந்து
தமர வேலை சுவற வென்ற வடிவேலா-
தரள மூர லுமைம டந்தை முலையி லார அமுத முண்டு
தரணி யேழும் வலம்வ ருந்திண் மயில்வீரா;
மறுவி லாத தினைவி ழைந்த புணம்வி டாம விதணி ருந்து
வலிய காவல் புணைய ணங்கின் மணவாளா-
மருவு ஞாழ லணிசெ ருந்தி யடவி சூத வனநெ ருங்கி
வளர்கு வாயி மலைய மர்ந்த பெருமானே. (௩௩)

228. வாதமொடு சூலை கண்ட மாலைசூலை நோவு சந்து
மாவலிவி யாதி குன்ம மொடுகாசம்
வாபுபுட னேப ரந்த தாமரைகள் பீன சம்பின்
மாதர்தரு பூஷ ணங்க ளெனவாகும்;
பாதகவி யாதி புண்க ளானதுட னேதொ டர்ந்து
பாயலைவி டாது மங்க இவையால்நின்-
பாதமல ரான தின்க ணேயமற வேம றந்து
பாவமது பானமுண்டு வெறிமூடி;
ஏதமுறு பாச பந்த மானவலை யோடு முன்று
ஈனமிசு சாதி யின்க ணதிலேயான்-
ஈடழித லான தின்பின் மூடனென வோது முன்புன்
ஈர அருள் கூட வந்து ளீனையாள்வாய்;
சூதமகிழ் பாலே கொன்றை தாதுவளர் சோலை துன்றி
சூழுமதில் தாவி மஞ்சி ளளவாகத்-
தோரணன் மாட மெங்கு நீடுகொடி யேத ழைந்த
ஸ்வாமிமலை வாழ வந்த பெருமானே. (௩௪)

229. வார முற்ற பண்பின் மாத முற்ற நண்பி

னீடு மெய்த்து யர்ந்து வயதாகி-
 வாலை யிற்றி ரிந்து கோல மைக்கண் மங்கை
 மார்க ளுக்கி சைந்து பொருள்தேடி;
 ஆர மிக்க பொன்க ளால மைத்த மர்ந்த
 மாப ணிக்கள் விந்தை யதுவான-
 ஆட கொப்ப மைந்த வோலை முத்த முங்கொ
 டாவி மெத்த நொந்து திரிவேனே;
 சூர னைத்து ரந்து வேர றப்பி ளந்து
 சூழ்சு ரர்க்க ணன்பு செய்யும்வீரா-
 சூக ரத்தொ *டம்பு தானெ டுத்து வந்த
 சூத னுக்கி சைந்த மருகோனே;
 ஏரெ தீர்த்து வந்து நீர்க்கள் கட்டி யன்று
 தானி றைக்க வந்த தொருசாலி-
 யேமி சூத்து யர்ந்த மாவ யற்கள் மிஞ்ச
 மேர கத்த மர்ந்த பெருமானே. (ந.ந)

230. வார்முழல் விரித்துந் தூக்கி வேல்விழி சுழற்றிப் பார்த்து

வாவென நகைத்துத் தோட்டு குழையாட-
 வாசக முரைத்துச் சூத்ர பாவையெ னுறப்பைக்காட்டி
 வாசனை முலைக்கச் சாட்டி யழகாகச்;
 சீர்கலை நெகிழ்த்துப் போர்த்து தூலிடைநெளித்துக்காட்டி
 தீதெய நடித்துப் பாட்டு சூயில்போலச்-
 சேருற அழைத்துப் பார்த்து சார்வுற மருத்திட டாட்டி
 சீர்பொருள் பறிப்பொய்க் கூத்த ருறவாமோ;
 சூரர்கள் பதைக்கத் தேர்க்க ளானைக ளழித்துத் தாக்கி
 சூர்கிரி கொளுத்திக் கூற்று ரிடும்வேலா-
 துமொழிகைத்துக்கூற்றை மாளிடவுதைத்துக்கோத்த
 தோலுடை †யெனப்பர்க் கேற்றி திரிவோனே;

* அம் பு = (பிரளயத்தில் முழுகிய) அழகிய பூமியை ;
 பூ என்பது பு எனக் குறுகிற்று.

† கூற் றர் = கூற் றார் = இயம லோகம்.

‡ என் அப்பர்க்கு எனப் பிரிக்க.

எரணி சடைச்சிப் பாற்சொ லாரணி சிறக்கப் போற்று
மேரெழி நிறத்துக் கூர்த்த மசுவானே-
எடணி குழைச்சித் தூர்த்த வாடகி குறத்திக் கேற்ற
ஏரக பொருப்பிற் பூத்த பெருமானே. (நக)

231. விடமும்வடி வேலு மதனச ரங்கனும்
வடுவுதிக ரான மகரொ நெஞ்சுழை
விரவியுடன் மீளும் விழிகளு மென்புழு
கதுதோயும்-

ம்ருகமத பாலர பரிமள குங்கும
மணியுமிள நீரும் வடகுல குன்றமும்
வெருவுவன பார புளகத னங்களும் வெகுதாம்;
நடனபத நூபு ரமுமுகில் கெஞ்சிட
மலர்சொருகு கேச பரமுமி லங்கிய
நளினமலர் சோதி மதிமுக விம்பமும் அனநேராம்-
நடையுநளிர் *மாதர் †நிலவுதொ முந்தனு
முழுதுமபி ராம அரிவய கிண்கிணை
னகையுமுளமாதர் நல்லியினைந்துரு கிடலாமோ;
வடிவுடைய மாணு மிகல்கா னுந்திக
மெழுவகைம ராம ரமுதிக ரொன்றுமில்
வலியதிறல் வாவி யுருநெ டுங்கட லவையேழும்-
மறநிருதர் சேனை முழுதுமி லங்கைமன்
வகையிரவி போலு மணியுட லங்க்ருத
மணிமவுவி யான வொருபதம் விஞ்சிரு
பதுதோளும்;

அடைவலமு மாள விடுசர அம்புடை
தசரதகு மார ரகுசுல புங்கவன்
அருள்புனைமு ராரி மருகவி ளங்கிய மயிலேறி-
அடையலர்கள் மாள வொருநிமி டந்தனி
லுலகைவல மாக நொடியினில் வந்துயர்
அழகியசு வாய் மலையில மந்தருள் பெருமானே.

* மாதர் = அழகிய, † நிலவு தொழில்-நல்ல நாயகன் கிடைக்க
வேண்டுமென்று சந்திரனைத் தொழுதல்.

232. விரித்த பைங்குழ லொளிர்மல ரளிதன

தனத்த னந்தன தனதன வெனவொலி
விரிப்ப வண்கயல் விழியுறை குழையொடு

மலைபாய-

மிகுத்த வண்சிலை நுதல்மிசை திலதமொ
டசைத்த பொன்குழை யழகெழ முகவொளி
வெயிற்ப ரந்திட *நகையிதழ் முருகலர்
வரிபோதத்;

தரித்த தந்திரி மற்புய மிசைபல
பணிக்கி லங்கிய பரிமள குவடினை
தனக்கொ முந்துகள் ததைபட கொடியிடை
படுசேலை-

தரித்து சுந்தர மென ஊடர் பரிபுர
பதச்சி லம்பொடு நடமிடு கணிகையர்
சழக்கர் விஞ்சையர் மயல்களின் முழுகுவ
தொழியாதோ;

உரித்த வெங்கய மறியொடு புலிகலை
தரித்த சங்கரர் மதிநதி சடையினர்
ஒருத்தி பங்கின ரவர்பணி குருபர முருகோனே-

உவட்டி வந்திடு மவுணரொ டெழுகடல்
குவட்டை யும்பொடி படர்சத முடிவுற
வுழைத்த இந்திரர் பிரமனு மகிழ்வுற
விடும்வேலா;

வரித்த ரந்துள வணிதிரு மருவிய
‡வுரத்த பங்கயர் மரகத மழகிய
வணத்த ரம்பர முறவிடு கணையினர் மருகோனே-

வனத்தில் வந்தொரு பழையவ னெனவொரு
குறத்தி மென்புன மருவிய கிளிதனை
மயக்கி மந்திர குருமலை தனிலமர்
பெருமாளே. (நஅ)

* நகை இதழ் முருகு அலர் வரி போத = தந்தங்களையுடைய
இதழோடு கூடிய வாசனையுள்ள செங்குழை மலரை யொத்த
வாயினின்றும் இசைப்பாட்டுக்கள் எழ; வரி = இசைப்பாட்டு.

† சதம் முடிவுற = னூறு அசுவமேத யாகம் முடிய.

‡ உரத்த பங்கயர் = மார்பின்கண் தாமரையை யுடையவர்,

ஐந்தாவது

குன்றுதோறூடல்.

[‘குன்றுதோறூடல்’ என்பது பலமலைகளுக்கும் பொதுவாக வழங்குஞ்சொல். முருகக்கடவுள் மலைக்கடவு ளாதலின் ‘மலை கிழவோன்’, ‘கிரி ராஜன்’, ‘குறிஞ்சி வேந்தன்’ எனப் பெயர் பெறுவர்.]

233. அதிருந் கழல்ப ணிந்து னடியேனுன்-
அபயம் புகுவ தென்று நிலைகாணா;
இதயந் தனிலி ருந்து க்ருபையாகி-
இடர்ச்சங் கைகள்க லங்க அருள்வாயே;
எதிர்ந் கொருவ ரின்றி நடமாடும்-
இறைவன் தனது பங்கி லுமைபாலா;
பதியெங் கிலுமி ருந்து வினையாடிப்-
பலகுந் றிலும மர்ந்த பெருமானே. (க)

234. எழுதிகழ் புவன நொடியள வதனி
வியல்பெற மயிலில் வருவோனே-
இமையவர் பரவி யடிதொழ் அவுணர்
மடிவுற விடுவ தொருவேலா;
*வழுதியர் தமிழி ட்ஒருபொரு ளதனை
வழிபட மொழியு முருகேசா-
மலரடி பணியு மடமகள் பசலை
மயல்கொடு தளர்வ தழுகோதான்;

* வழுதியர் தமிழ் = பாண்டியர்களால் விருத்திசெய்யப்பட்ட தமிழ்.

† ‘ஒருபொரு ளதனை வழிபட மொழியும் முருகேசன்’ என்றது இறையனார் அகப்பொருளுக்குச் சங்கப்பலவர் பலரும் செய்து வந்த உரைகளை யெல்லாந் தனித்தனியே கேட்டு ஒவ்வோ ரிடங்களிற் சிரக்கம்பஞ் செய்து, நக்கீரர் செய்த உரையை முழுதும் வியந்து சிரக்கம்பஞ் செய்து ஸ்தாபித்தருளிய உருத்திரசன்மரை.

முழுகிய புனலி வினமணி தரள
முறுகிடு பவள மிகவாரி-
முறையொடு குறவர் மடமகள் சொரியு
முதுமலை யழக குருநாதா;
பழகிய வினைகள் பொடிபட அருளில்
படிபவ ரிதய முறுகோவே-
பருவரை துணிய வொருகனை *தெரிவ
பலமலை யுடைய பெருமானே. (உ)

235. துறையின் மானுட ராசையி னுல்மட

லெழுது மாலருள் மாதர்கள் தோதக
சாசர் மாமல ரோதியி னுலிரு கொங்கையாலுந்-
தளர்மி னேரிடை யாலுடை யால்நடை
யழகி னுல்மொழி யால்விழி யால்மருள்
சவலை நாயடி யேன்மிக வாடிம யங்கலாமோ;
பறவை யானமெய்ஞ் ஞானிகள் மோனிக
ளனுக்கொ ணுவகை நீடுமி ராசிய
பவன பூரக வேகிக மாகிய விந்துநாதம்-
பகரொ ணுதது சேரவொ ணுதது
தினையொ ணுதது வானத யாபர
பதிய தானச மாதிம னோலயம் வந்துதாராய்;
சிறைவி டாதநி சாசார் சேனைகள்
மடிய நீலக லாபம தேறிய
திறல்வி நோத†ச மேளத யாபர அம்புராசித்-
திரைகள் போலலை மோதிய சீதள
குடக காவிரி நீளலை சூடிய
திரிசி ராமலை மேலுறை வீரகு றிஞ்சிவாமும்;
மறவர் நாயக ஆதிவி நாயக
ரிளைய நாயக காவிரி நாயக
வடிவி னாயக ஆனைத னாயக எங்கள்மானின்-
மகிழுநாயக தேவர்கள் நாயக
கவுரி நாயக னுர்குரு நாயக
வடிவ தாமலை யாவையு மேவிய தம்பிரானே. (1)

* 'தெரிகை பலபல வுடைய பெருமானே' என்றும் பாடம்.

† இராசியம் = இரகசியம். ‡ சமேளம் = சமேளனம்: கலப்பு.

236. வஞ்சக லோப மூடர் தம்பொரு ளுநர்கள் தேடி
 மஞ்சரி கோவை தூது பலபாவின்-
 வண்புகழ் *பாரி காரி யென்றிசை வாது கூறி
 †வந்தியர் போல வீணி லழியாதே;
 செஞ்சர னுத சீத கிண்கிணி நீப மாலை
 திண்டிறல் வேல்ம யூர முகமா றும்-
 செந்தமிழ் நாளு மோதி உய்த்திட ஞான மூறு
 செங்கனி வாயி லோர்சொ லருள்வாயே;
 ‡பஞ்சவ னீடு கூனு மொன்றிடு தாப மோடு
 பஞ்சற வாது கூறு சமண்முகர்-
 பண்பறு பீலி யோடு வெங்கழு வேற வோது
 பண்டித ஞான நீறு தருவோனே;
 குஞ்சரம் யாளி மேவு பைம்புன மீது லாவு
 குன்றவர் சாதி கூடி வெறியாடிக்-
 கும்பிட நாடி வாழ்வு தந்தவ ரோடு வீறு
 குன்றுதோ ருடல் மேவு பெருமானே. (ச)

237. வஞ்சமே கோடி கோடிகள் நெஞ்சமே சேர மேவிய
 வன்கண ரார வாரமு மருள்வோராய்-
 வம்பிலே வாது கூறிகள் கொஞ்சியே காம லீலைகள்
 ‡வந்தியா ஆசை யேதரு விடைமாதர்;
 பஞ்சமா பாவ மேதரு கொங்கைமேல் நேச மாய்வெரு
 பஞ்சியே பேசி நாடொ ளு மெலியாதே-
 பந்தியாய் வானு ளோர்தொழ நின்றசீ ரேரு லாவிய
 பண்புசேர் பாத தாமரை யருள்வாயே;
 அஞ்சவே சூர ஞானவ னுய்ஞ்சபோ காம லேயயில்
 அன்றுதா னேவி வானவர் சிறைமீள்-
 அன்பினோ டேம னோரத மிஞ்சமே லான வாழ்வருள்
 அண்டர்கோ வேப ராபர முதல்வோனே;

* பாரி, காரி-கடையெழுவள்ளுகளி லிருவர்.

† வந்தியர்=புகழ்ந்து கூறுவோர். ‡ பஞ்சவன்=பாண்டியன்.

§ வந்தியா=வந்தித்து=புகழ்ந்து.

கொஞ்சவே காலின் மேவுச தங்கைதா னாட ஆடிய
கொன்றையா னாளு மேமகிழ் புதல்வோனே-
கொந்துசேர் சோலை மேவிய குன்றாகுழ் வாக வேவரு
குன்றதோ றுடல் மேவிய பெருமானே. (நி)

கயிலை மலை.

[இதனைத் தேவாரத்தில் நொடித்தான்மலை என்பர்.
வெள்ளியங்கிரி என்பதும் இதுவே.]

238. திருநில மருவிக் காலி *நிருவழி யடைபட் டோடி
சிவவழி யுடனுற் றேக பரமீதே-
சிவசுட ரதனைப் ட்பாவை மணமென மருவிக் கோல
‡திரிபுர மெரியத் தீயி னகைமேவி;
இருவினை பொரியக் கோல திருவரு னருவத் தேகி
யிருள்கதி ரிளிபொற் பூமி தவருடே-
இருவரு முருகிக் காய நிலையென மருவித் தேவ
ரிளைபவ னெனவித் தார மருள்வாயே;
பரிபுர கழல்வெட் டாசை செலிடுகள் படமுத் தேவர்
பழமறை பணியச் சூல மழுமானும்-
பரிவொடு சுழலச் சேடன் முடிநெறு நெறெனக்||கோவு
பரியினை மலர்விட் டாடி அடியோர்சுள்;
¶அரஹர வருகிச் சேசெ யெனதிரு நடனக் கோல
மருள்செயு முமையிற் பாக ரருள்பாலா-
அலரணி குழல்பொற் பாவைoதிருமக னமளிப் போரொ
டடியவர் கயிலைக் கான பெருமானே. (க)

* இரு வழி = இடைகலை பிங்கலை மார்க்கம். † பாவை மணம்
என மருவல் = பிரதிமை விவாகம் போலப் பாவித்தல்.

‡ திரி புரம் = மும் மலம். § எட் டாசை = அஷ்ட திக்கு.

|| கோவு பரியினை மலர் விட்டு = இடபமாகிய பரியைப் பூமியில்
விட்டு. ¶ அரஹர வருகி = அரஹர என வருகி.

o திரு மகன் = இலக்குமியின் புத்திரி.

239. தேனுந்து முக்கனிகள் பால்செங் கருப்பினநிர்
 சீரும்புழித்தசிவ மருளுறத்-
 தீதும்பி டித்தவினையேதும்பொ டித்துவிழ
 சிவன்சி வச்சொருப மெனதீதறி;
 நானென்ப தற்றுயிரொ டுனென்ப தற்றுவெளி
 நாதம்ப ரப்பிரம வொளிமீதே-
 ஞானஞ்ச ரப்பமகி ழாநந்த் சித்தியொடெ
 நாளுங்க ளிக்கபத மருள்வாயே;
 வானந்த ழைக்கஅடி யேனுஞ்செ ழிக்கஅயன்
 மாலும்பி ழைக்கஅலை விடமாள்-
 வாருங்க ரத்தனெமை யானுந்த கப்பன்முழ
 மானின்க ரத்தனருள் முருகோனே;
 தானந்த னத்ததன னுவண்டு சுற்றிமது
 தானுண்க டப்பமல ரணிமார்பா-
 தானங்கு றித்துளமை யானுந்தி ருக்கயிலை
 சாலுங்கு றத்திமகிழ் பெருமாளே. (உ)

240. நுகைத்து வருக்கி விழித்து மிரட்டி
 நடித்து விதத்தி லதிமோகம்-
 நடத்து சமத்தி முகத்தை மினுக்கி
 நலத்தி லணைத்து மொழியாலுந்;
 திகைத்த வரத்தி லடுத்த பொருட்கை
 திரட்டி யெடுத்து வரவேசெய்-
 திருட்டு முலைப்பெண் மருட்டு வலைக்குள்
 தெவிட்டு கலைக்குள் விழுவேனோ;
 பகைத்த ஆரக்கர் சிரத்தை யறுத்து
 படர்ச்சி கறுத்த மயிலேறிப்-
 பணைத்த கரத்த குணத்த மணத்த
 பதத்த கனத்த தனமாதை;
 மிகைத்த புனத்தி லிருத்தி யணைத்து
 *வேளுத்த பொருப்பி லுறைநாதா-
 விரித்த சடைக்கு ளொருத்தி யிருக்க
 †மருகத்தை யெடுத்தோர் பெருமாளே. (ங)

* வெளுத்த பொருப்பு = வெள்ளி மலை : கயிலை.

† மருகத்தை யெடுத்தோர் = மானேந்தி யாகிய சிவபெருமான்.

241. பனியின் வந்துளி போலவே கருவினுறு
 மளவி லங்கொரு குசமாய் மிளகு* துவர்
 பனைதெனங்கனிபோலவே† பலகனியின் வயிருகிப்-
 பருவ முந்தலை கீழ்தாய் நழுவிநில
 மருவி யொன்பது வாசல்சே ருருவமுள
 பதுமை யின்செயல் போலவே வளிகயிறி
 னுடனாடி;
 மனவி தந்தெரி யாமலே மலசலமொ
 டுடல்ந கந்தழு தாறியே அனைமுனையின்
 மயம யின்றொரு பாலனா யிகமுடைய செயல்மேவி-
 வடிவ முன்செய்த தீமையா ‡ லெயுமுனையும்
 அறம றந்தக மீதுபோய் தினதினமு
 மனம ழிந்துடல் நாறினே னினியுனது
 கழல்தாராய்;
 தனன தந்தன தானனா தனதனன
 தினன திந்தன தீததோ திகுததிரு
 தகுத குந்ததி தாகுதோ வெனமுழவு வளைபேரி-
 தவில்க ணம்பறை காளமோ டிமிலைதொனி
 யினமு முங்கெழு வேலைபோ லதிரபொரு
 சமர்மு கங்களின் மேவியே விருதுசொலு
 மவுணோர்கள்;
 சினம ழிந்திட தேர்கள்||தோ லரிபரிகள்
 குருதி யெண்டிசை முடவே அலகைநரி
 சிறையி னங்களி கூரவே நகையருளி விடும்வேலா-
 சிவன்ம கிழ்ந்தரு ளாணைமா முகன்மருவி
 மனம கிழ்ந்தருள் கூரவோர் கயிலைமகிழ்
 திகழ்கு நிஞ்சியின் மாதாமால் மருவுபுகழ்
 பெருமானே. (ச)

* துவர்=பாக்கு. † பல கனி=பலாக் கனி.

‡ எயு முனையும்=எயும் உனையும். § அகம்=பாவம்.

|| தோல்=யானை.

கு ன் று தே தா ரு ட ல்.
[க யி லை ம லை.]

கஅங்

242. *புமியதனிற் ப்ரபுவான-
புகலியில்வித் தகர்போல;
அமிர்தகவித் தொடைபாட-
அடிமைதனக் கருள்வாயே;
சமரி+லெதிர்த் தசர்மாளத்-
தனியயில்விட் டருள்வோனே;
நமசிவயப் பொருளானே-
‡ரசதகிரிப் பெருமானே. (ரு)

243. முகத்தைப் பிலுக்கி மெத்த
மினுக்கித் துடைத்து ரத்ந
முலைக்கச் சவிழ்த்த சைத்து முசியாதே-
முழுக்கக் கழப்பி யெத்தி
மழுப்பிப் பொருட்ப றித்து
மொழிக்குட் படுத்த னைத்த மனிமீதே;
நகைத்திட் டழுத்தி முத்த
மனித்துக் களித்து மெத்த
நயத்திற் கழுத்தி றுக்கி யணைவார்பால்-
நடுக்குற் றவர்க்கு மெத்த
மனத்தைப் பெருக்க வைத்து
நயத்துத் தியக்கி நித்த மழிவேனோ;
செகக்கச் செகக்க செக்க
தரிக்கத் தரிக்க தக்க
திமித்தித் திமித்தி தித்தி யெனஆடும்-
செகத்துக் கொருத்தர் புத்ர
நினைத்துத் துதித்த பத்த
ஜெனத்துக் கினித்த சித்தி யருள்வோனே;
மிசைத்துத் திடத்தீர் டுற்று
அசைத்துப் பொறுத்த ரக்கன்
மிகுத்துப் பெயர்த்தெ டுத்த கயிலாய-

* பூமி என்பது புமி என்றாயிற்று. † எதிர்த்த சுர் = எதிர்த்த சூர்;
சூர் = சூரன். ‡ ரசத கிரி = வெள்ளியங் கிரி.

மிசைக்குற் றடுத்து மற்ற

பொருப்பைப் பொடித்தி டித்து

மிதித்துத் துகைத்து விட்ட பெருமானே. (சு)

புரீசைலம்.

[இதனைத் திருமலை எனவும் திருப்பநுப்பதம் எனவும் மல்லிகாரீசுனபுரம் எனவுங் கூறுவர். மூவர் தேவாரமும் பெற்ற ஸ்தலம். கர்நூல் ஜில்லா நந்தியாலி லிருந்து 60-மைல், இங்குச் சிவராத்திரி தரிசனம் விசேஷம்.]

244. ஒருபது மிருபது மறுபது முடனறு

முணர்வுற இருபத முளநாடி-

உருகிட முழுமதி தழலென வொளிதிகழ்

வெளியொடு வெளிபெற விரவாதே;

தெருவினில் மாமென எவரொடு முரைசெய்து

திரிதொழி லவமது புரியாதே-

திருமகள் மருவிய திரள்புய அறுமுக

தெரிசனை பெறஅருள் புரிவாயே;

பரிவுட னழகிய பழமொடு கடலைகள்

பயறொடு சிலவகை பணியாரம்-

பருகிடு பெருவயி றுடையவர் பழமொழி

எழுதிய கணபதி யினையோனே;

பெருமலை யுருவிட அடியவ ருருகிட

பிணிகெட அருள்தரு குமரேசா-

பிடியொடு களிறுகள் நடையிட கலைதிரள்

பிணையமர் *திருமலை பெருமானே. (க)

* திருமலை என்றே ஒரு பிரபல சுப்ரமணிய ஸ்தலம் தென்காசி-குற்றாலத்துக்குச் சமீபத்திற் செங்கோட்டை றோயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு வடமேற்கு 5-மைல் தூரத்தி லுள்ளது.

குன்றுதோறூடல்.

திருவேங்கடம்.

[திருவேங்கடம், வடமலை என்பன திருப்பதி. சித்தூர் ஜில்லாவில் உள்ள பிரபல விஷ்ணு ஸ்தலம். ஸ்வாமிகள் காலத்தில் விஷ்ணு ஆலயம் முருகர் ஆலயம் இரண்டும் இத்தலத்தில் இருந்திருத்தல் வேண்டும் என்பது இத்தலத்துக்குத் திருஷ்டிகழ் இருப்பதாலும், ஸ்வாமிகளே “உலகின்ற பச்சை யுமை யணன் வடவேங் கடத்தி லுறையவன்” எனத் திருவாஞ்சியத்துத் திருப் புகழிற் கூறுதலாலும் பெறப்படுகின்றது.]

245. குறுத்தலை வெளிநு மிருந்து

மதர்த்தஇணை விழிகள் குழிந்து
கதுப்பிலுறு தசைகள் வறண்டு செவிதோலாய்க்-
கழுத்தடியு மடைய வளைந்து
கனத்தநெடு முதுகு குனிந்து
கதுப்புறுபலடைய விழந்*து தடுநீர்சோ;
நறக்கம்வரு மளவி லெலும்பு
குலுக்கிவிடு மிருமல் தொடங்கி
உரத்தகன குரலு நெரிந்து தடிகாலாய்-
உரத்தநடை தளரு முடம்பு
பழுத்திடுமுன் மிகவும் விரும்பி
உனக்கடிமை படுமவர், தொண்டு புரிவேனோ;
சிறுத்தச் செலு வதனு ளிருந்து
பெருத்ததிரை யுததி கரந்து
செறித்தமறை கொணர நிவந்த ஜெயமாடிலே-
செறித்தவளை கடலில் வரம்பு
புதுக்கியினை யவனொ டறிந்து
செயிர்த்தஅநு மனையு முகந்து படையோடி;

* உதடு நீர் சோர் உறக்கம் வருமளவில் எனப் பிரிக்க.

† செலு = மீன்சிறை. ‡ ஏ செறித்து அ வளை கடவில் = பாணம் பிரயோகஞ் செய்து அந்த வளைந்த கடலில்.

மறப்புரிசை வளையு மிலங்கை
 யார்க்கொரு பதுமுடி சிந்த
 வளைத்தசிலை விஜய முகுந்தன் மருகோனே-
 மலர்க்கமல வடிவுள செங்கை
 அயிற்சுமர *சூகைவழி வந்த
 மலைச்சிகர வடமலை நின்ற பெருமாளே.(க)

246. கோங்கிள நீரிளக வீங்குப யோதாமும்
 வாங்கிய வேல்விழியும் இருள்கூருங்-
 கூந்தலு நீள்வளைகொள் காந்தரு நூலிடையும்
 மாந்தளிர் போல்வடிவும் மிகநாடிப்;
 பூங்கொடி யார்கலவி நீங்கரி தாகமிகு
 தீங்குட னேயுழலும் உயிர்வாழ்வு-
 பூண்டடி யேனெறியில் மாண்டுகு னேநாகில்
 வீழ்ந்தலை யாமலருள் புரிவாயே;
 பாங்கியும் வேடுவரும் ஏங்கிட மாமுனியும்
 வேங்கையு மாய்மறமின் னுடன்வாழ்வாய்-
 பாண்டவர் தேர்கடவும் நீண்டபி ரான்மருக
 பாண்டிய னீறணிய மொழிவோனே;
 வேங்கையும் வாரணமும் வேங்கையு மாணும்வளர்
 வேங்கட மாமலையி லுறைவோனே-
 வேண்டிய போதடியர் வேண்டிய போகமது
 வேண்டவெ றுதுதவு பெருமாளே. (உ)

247. சநந்தமில் மோகவெரி காந்திய வாவனில்
 முண்டவி யாதசம யவிரோத-
 சாங்கலை வாரிதியை நீந்தவொ ணுதுலகர்
 தாந்துணை யாவரென மடவார்மேல்;

* “அண்ட மன்னுயி ரீன்றவ ஞ்டன்முனி வாகித்
 தொண்ட கங்கெழு சுவாமிதன் மால்வரை துறந்து
 மண்டு பாதலத் தேகியே யோர்கூகை வழியே
 பண்டு தான்வரு வேங்கட கிரியையும் பார்த்தான்.”—

என்று கச்சியப்ப சிவாசாரிய சுவாமிகள் கந்தபுராணத்தில் வழி
 நடைப் படலத்திற் கூறியிருத்தலையுங் காண்க.

[திருவேங்கடம்.]

எந்திள வார்முளரி சாந்தணி மார்பினொடு

தோய்ந்துரு காவறிவு தடுமாறி-

ஏங்கிட ஆருயிரை வாங்கிய காலன்வசம்

யான்தனி போய்விடுவ தியல்போதான்;

காந்தளி னானகர மான்தரு கானமயில்

காந்தவி சாகசர வணவேளே-

காண்டகு தேவர்ப்பதி யாண்டவ னேசுருதி

யாண்டகை யேயிபமின் மணவாளா;

வேந்தகு மாரகுக சேந்தம பூரவட

லெங்கட மாமலையி லுறைவோனே-

வேண்டிய போதடியர் வேண்டிய போகமது

வேண்டவெ ருதுதவு பெருமாளே. (ந்).

248. வரிசேர்ந்திடு சேல்கய லோவெனு

முழைவார்ந்திடு வேலையு நீலமும்

. வடுவாங்கிடு வான்ளிழி மாதர்கள் வலையாலே-

வளர்கோங்கிள மாமுகை யாகிய

தனவாஞ்சையி லேழுக மாயையில்

வளமாந்தளிர் போல்நிற மாகிய வடிவாலே;

இருள்போன்றிடு வார்குழல் நீழலில்

மயல்சேர்ந்திடு பாயலின் மீதுற

இனிதாங்கனி வாயமு தூறல்கள் பருகாமே-

எனதாந்*தன தானவை போயற

மலமாங்கடு மோகனி காரமு

மலைநீங்கிட வேயிரு தாளினை யருள்வாயே;

கரிவாம்பரி தேர்திள் சேனையு

முடனாந்துரி யோதன னுதிகள்

களமாண்டிட வேயொரு பாரத மதிலேகிக்-

கனபாண்டவர் தேர்தனி லேயெழு

பரிதூண்டிய சாரதி யாகிய

கதிரோங்கிய நேமிய னுமரி ரகுராமன்;

* தனது = சிநேகம்.

திரைநீண்டிரை வாரியும் வாலியும்
நெடிதோங்கும் ராமா மேழொடு
தெசமாஞ்சிர ராவண ஞர்முடி பொடியாகச்-
சிலைவாங்கிய நாரண ஞர்மரு
மகனாங்குக னேபொழில் சூழ்தரு
திருவேங்கட மாமலை மேவிய பெருமானே. (ச)

திருத்தணிகை.

[இது சித்தூர் ஜில்லாவிலுள்ளது.—ரெயில்வே ஸ்டேஷன்.
முருகக்கடவுள் வள்ளியம்மைபொருட்டு வேடரொடு செய்த
கலாங் காரணமான கோபமும், முன்னஞ் சூரனெடுசெய்த போர்க்
காரணமான கோபமும் தணிந்து, ஸ்ரீ வள்ளி தெய்வயானை சமேத
ராய் வீற்றிருக்குந் திருப்பதி யாதலின் இது தணிகை, செருத்தணி
எனப் பெயர்பெறும். மலையின்கண் நீலோற்பல சுனையிருப்ப
தால் இதனை உற்பலகிரி, கல்லாரகிரி யெனவுங் கூறுவர். புறம்
பயத்துத் தேவாரத்தில் அப்பர் சுவாமிகள் “கண்மலிந்த கழுநீர்க்
குன்றம்” என்றது கவனிக்கற்பாலது. ஆசிரியர் ஈண்டு நிர்த்த
தரிசனத்தை விசேடித்துக் கூறுகின்றனர் — [285, 307].
தீர்த்தம்—சரவணப் பொய்கை; மிக விசேஷமானது; “திருக்குள
நாளும் பலத்திசை மூசுஞ் சிறப்பு” [258] இன்றும் பிரத்தியக்ஷ
மாய்க் காணலாகும். “புவிக்குயி ராகுந் திருத்தணி [258]”
என்பதால் இத்தலத்துப் பெருமை விளங்கும்.

மிகவும் உயரிய நடையிற் கச்சியப்பழுதிவர் பாடியருளிய
ஸ்தலபுராண மொன் றுளது. ஸ்ரீ கந்தப்பதேசிகர் பாடிய
“தணிகைச் சந்நிதிமுறை” யொன் றுளது.]

249. அமைவுற் றடையப் பசியுற் றவருக்

கமுதைப் பகிர் தற் கிசையாதே-

அடையப் பொருள்கைக் கிளமைக் கெனவைத்

தருள்தப் பிமதத் தயராதே;

தமர்சுற் றியழப் பறைகொட் டியிடச்

சமனெட் டுயிரைக் கொடுபோகுஞ்-

கு ன் று தே தா ரு ட ல். கஅகூ

[தி ரு த் த ணி கை.]

சரிசத் திணைநிற் குமெனக் கருதித்
தளர்வுற் றெழியக் கடவேனோ;
இமயத் துமயிற் கொருபக் கமளித்
தவருக் கிசையப் புகல்வோனே-
*இரணத் தினிலெற் றுவரைக் கழுஞ்சுக்
கிரையிட் டிடுவிக் ரமவேலா;
†சமயச் சிலுகிட் டவரைத் தவறித்
தவமுற் றவருட் புகநாடும்-
சடுபத் மமுகக் குகபுக் ககனத்
தணியிற் குமரப் பெருமாளே. (க)

250. குவளைக் கணைதொட் டவனுக் குமுடிக்
குடையிட் டகுறைப் பிறையாலே-
குறுகுற் றஅலர்த் தெரிவைக் குமொழிக்
குயிலுக் குமினித் தளராதே;
இவளைத் துவளக் கலவிக் குநயத்
கிறுகத் தழுவிப் புயமீதே-
இணையற் றழுகிற் புணையக் கருணைக்
கினிமைத் தொடையைத் தரவேணும்;
கவளக் கரடக் கரியெட் டலறக்
கனகக் கிரியைப் பொருமவேலா-
கருதிச் §செயலைப் புயனுக் குருகிக்
கலவிக் கணயத் தெழுமார்பா;
பவளத் தரளத் திரளக் குவைவெற்
பவையொப் புவயற் புறமீதே-
பணிலத் திரள்மொய்த் ததிருத் தணிகைப்
பதியிற் குமரப் பெருமாளே. (உ)

* இரணம்=யுத்தம். † சமயச் சிலுகு=மதப் போராட்டம்.

‡ செயலைப் புயன்=அசோகமலர்க் கணையைக் கையிலுடைய
மன்மதன் ; செயலை=அசோகு.

251. பொரியப் பொரியப் பொலிமுத் துவடத்

துகளிற் புதையத் தனமீதே-
 புரளப் புரளக் கறுவித் தறுகட்
 பொருவிற் சுறவக் கொடிவேள்*தோள்;
 தெரிவைக் தகரிவைப் பரவைக் குருகிச்
 செயலற் றனள்கற் பழியாதே-
 செறிவுற் றணையிற் றுயிலுற் றருமைத்
 தெரிவைக் குணர்வைத் தாவேணும்;
 சொரிகற் பகநற் பதியைத் தொழுகைச்
 சுரருக் குரிமைப் புரிவோனே-
 சுடர்பொற் கயிலைக் கடவுட் கிசையச்
 சுருதிப் பொருளைப் பகர்வோனே;
 தரிகெட் டசூப் படைகெட் டொழியத்
 தனிரெட் டயிலைத் தொடும்வீரா-
 தவளப் பணிலத் தரளப் பழனத்
 தணிகைக் குமரப் பெருமாளே. (ங)

252. அருக்கிமெத் தெனச்சிரித் துருக்கியிட் ளளக்கருத்

தழித்தறக் கறுத்தகட் பயிலாலே-
 அழைத்தகப் படுத்தியொட் டறப்பொருட் பறிப்பவர்க்
 கடுத்தபத் தழுந்றுவித் தகர்போலத்;
 தரிக்கும்வித் தரிக்குமிக் கதத்துவப் ப்ரசித்தியெத்
 தலத்துமற் றிலைப்பிறர்க் கெனஞானம்-
 சமைத்துரைத் திமைப்பினிற் சடக்கெனப்படுத்தெழச்
 சறுக்குமிப் பிறப்புபெற் றிடலாமோ;
 பொருக்கெழக் கடற்பரப் பரக்கர்கொத் திறப்புறப்
 பொருப்பினிற் பெருக்கவுற் றிடுமாயம்-
 புடைத்திடித் தடற்கரத் துறப்பிடித் தகற்பகப்
 புரிக்கிரக் கம்வைத்தபொற் கதிர்வேலா;

* தோள்-தெரி-வை=கை தெரிந் தெய்யுங் கூர்மையான
 பாணம். † அரிவை=அலர்தூற்று மகளிர்.

[திருத்தணி க.]

திருத்தமுத் தமிழ்க்கலிக் கொருத்தமைக் குறத்தியைத்.
தினைப்புனக் கிரித்தலத் திடைதோயுஞ்-
சிவத்தகுக் குடக்கொடிச் செருக்கவுற் பலச்சுனைச்
சிறப்புடைத் திருத்தணிப் பெருமானே. (ச)

253. கடற்செகத் தடக்கிமற் றடுத்தவர்க் கிடுக்கனைக்
கடைக்கணிற் கொடுத்தழைத் தியல்காமக்-
கலைக்கதற் றுரைத்துபுட் ஞாற்கள்விட் டுளத்தினைக்
கரைத்துடுத் தபட்டவிழ்த் தணைமீதே;
சடக்கெனப் புகத்தனத் தணைத்திதழ்க் கொடுத்துமுத்
தமிழ்டிருட் குழற்பிணித் துகிரேகை-
சளப்படப் புதைத்தடித் *இலைக்குணக் கடித்தடத்
தலத்திலவைப் பவர்க்கிதப் படுவேனே;
இடக்கடக் குமெய்ப்பொருட் டிருப்புகழ்க் குயிர்ப்பளித்
தெழிற்றினைக் கிரிப்புறத் துறைவேலா-
இகற்செருக் காக்கரைத் தகர்த்தொலித் தூர்த்தபச்
சிறைச்சியைப் பசித்திரைக் கிசைகூவும்;
பெடைத்திரட் களித்தகுக் குடக்கொடிக் காத்தபொய்ப்
பிதற்றறப் படுத்துசற் குருவாய்முன்-
பிறப்பிலிக் குணர்த்துசித் தவற்றநெற் பெருக்குவைப்
பெருக்குமெய்த் திருத்தணிப் பெருமானே. (ரு)

254. கனத்தறப் பனைத்தபொற் கழைப்புயத் தனக்கிரிக்
†கனத்தையொத் துமொய்த்தமைக் குழலார்தங்-
கறுத்தமைக் கயற்கணிற் கருத்துவைத் தொருத்தநிற்
கழற்பதத் தடுத்திடற் கறியாதே;
இனப்பிணிக் கணத்தினுக் கிருப்பெனத் துருத்தியொத்
திசைத்தளைத் தசுக்கிலத் தசைதோலால்-
எடுத்தபொய்க் கடத்தினைப் பொறுக்குமப் பிறப்பறுத்
தெனக்குநித் தழுத்தியைத் தரவேணும்;

* இலைக் குணம் = அரசிலையின் தன்மையை யொத்த.

† 'செய்ப் பதிப்பினைப் பெருமானே' என்றும் பாடம்.

‡ கனம் = மேகம்.

*பனைக்கரச் சினத்திபத் தனைத்தூரத் தரக்கனைப்
 †பயத்தினிற் பயப்படப் பொருமவேலா-
 பருப்பதச் செருக்கறத் துகைக்குழுட் பதத்தினைப்
 படைத்தகுக் குடக்கொடிக் குமரேசா;
 தினைப்புனப் பருப்பதத் தினிற்குடிக் குறத்தியைச்
 செருக்குறத் திருப்புயத் தனைவோனே-
 திருப்புரப் புறத்தியற் நிருத்தகுத் †துநித்திலத்
 திருத்திசைத் திருத்தணிப் பெருமானே. ()

255. பருத்தபற் சிரத்தினைக் குருத்திறற் கரத்தினைப்
 பரித்தவப் பதத்தினைப் பரிவோடே-
 படைத்தபொய்க் குடத்தினைப் பழிப்பவத் திடத்தினைப்
 பசிக்குடற் கடத்தினைப் பயமேவும்;
 பெருத்தபித் துருத்தனைக் கருத்திமத் துருத்தியைப்
 பிணித்தடிமுக் குறத்தொடைப் புலனாலும்-
 பிணித்தலிப் பிணிப்பையைப் பொறுத்தமிழ்ப் பிறப்பறக்
 குறிக்கருத் தெனக்களித் தருள்வாயே;
 கருத்திலுற் றுரைத்தபத் தரைத்தொறுத் திருக்கரைக்
 கழித்தமெய்ப் பதத்தில்வைத் திடுவிரா-
 கதித்தநற் றினைப்புனக் கதித்தநற் குறத்தியைக்
 கதித்தநற் றிருப்புயத் தனைவோனே;
 செருத்தெறுத் தெனிர்த்தமுப் புரத்தூரத் தரக்கரைச்
 சிரித்தெரித் தநித்தர்பொற் குமரேசா-
 சிறப்புறப் பிரித்தறத் திறத்தமிழ்க் குயர்த்திசைச்
 சிறப்புடைத் திருத்தணிப் பெருமானே. (எ)

256. எனக்கென யாவும் படைத்திட நாளும்
 இளைப்பொடு காலந் தனிலோயா-
 எடுத்திடு காயந் தனைக்கொடு மாயும்
 இலச்சையி லாதென் பவமாற;

* பனைக்கரச் சினத் திபத்தன் = தேவேந்திரன்.

† பயம் = (சமுத்திரமாகிய) ஜலம். ‡ து = தூ = பரிசுத்தமாகிய.

§ முக்குறத் தொ டைப்புல னாலும் = முக்குற்றத்தொடு ஐம்புல னாலும்.

[திருத்தணிகை.]

உணைப்பல நாளுந் திருப்புகழாலும்
 உரைத்திடுவார்தங் குளிமேவி-
 உணர்த்திய போதந் தனைப்பிரி யாதொண்
 பொலச்சா னுலும் தொழுவேனே;
 வினைத்திற மோடன் நெதிர்த்திடும் விரன்
 விழக்கொடு வேள்கொன் நவனியே-
 விளப்பென மேலென் றிடக்கய னாரும்
 விருப்புற வேதம் புகல்வோனே;
 சினத்தொடு குரன் தனைக்கொடு வேவின்
 சிரத்தினை மாறும் முருகோனே-
 தினைப்புன மேவுங் குறக்கொடி யோடுந்
 திருத்தணி மேவும் பெருமாளே. (அ)

257. பெருக்கவு பாயங் கருத்துடை யோர்தம்
 ப்ரபுத்தன பாரங் கனிலேசம்-
 ப்ரமத்துட னானும் ப்ரமித்திருள் கூரும்
 ப்ரியக்கட னுடுந் தணியாத;
 கருக்கட லாடுங் கதற்றும நேசங்
 கலைக்கட லாடுந் சுழலாதே-
 கடப்பலர் சேர்க்கண் கிணிப்ரபை வீசங்
 கழற்புனை நீதந் தருள்வாயே;
 தருக்கிய வேதன் சிறைப்பட நாளுந்
 சதுர்த்தச லோகங் கனும்வாழச்-
 சமுத்திர மேழுங் குலக்கிரி யேழுந்
 சளப்பட மாவுந் தனிவீழத்;
 திருக்கையில் வேலொன் நெடுத்தம ராடுந்
 செருக்கு மயூரந் தனில்வாழ்வே-
 சிறப்பொடு ஞானந் தமிழ்த்ரய நீடுந்
 திருத்தணி மேவும் பெருமாளே. (கூ)

[தி ரு த் த ணி கை.]

260. இருமலு ரோக முயலகன் வாத
 மெரிகுண நாகி விடமேரீ-
 ரிழிவுவி டாத தலைவலி சோகை
 யெழுகள மாலை யிவையோடே;
 பெருவயி றீனை யெரிசுலை சூலை
 பெருவலி வேறு முளநோய்கள்-
 பிறவிக டோறு மெனைநலி யாத
 படியுன தாள்க ளருள்வாயே;
 வருமொரு கோடி யசுரர்ப் தாதி
 மடியது நேக இசைபாடி-
 வருமொரு கால வயிரவ ராட
 வடிசுடர் வேலை விடுவோனே;
 தருநிழல் மீதி லுறைமுகி லூர்தி
 தருதிரு மாதின் மணவாளா-
 சலமிடை பூவி னடுவினில் வீறு
 தணிமலை மேவு பெருமாளே. (கஉ)

261. கலைமட வார்தஞ் *சிலையத னாலங்
 கனவளை யாலங் கரைமேலே-
 கருகிய காளம் பெருகிய தோயங்
 கருதலை யாலங் †சிலையாலங்;
 கொலைதரு காமன் பலகணை யாலங்
 கொடியிடை யாள்நின் றழியாதே-
 குரவணி நீடும் புயமணி நீபங்
 குளிர் தொடை நீதந் தருள்வாயே;
 சிலைமகள் நாயன் கலைமகள் நாயன்
 திருமகள் நாயன் தொழும்வேலா-

* சிலை=(வசை) ஒலி. † சிலை ஆலும்=வில்லினிடத்து அசைகின்ற.

தினைவன மாணுங் *கநவன மாணுஞ்
 செறிவுடன் மேவுந் திருமார்பா ;
 தலமகள் மீ†தெண் புலவரு லாவுந்
 தணிநெயில் வாழ்செங் கதிர்வேலா-
 தனியவர் கூருந் தனிகெட நாளுந்
 தனிமயி லேறும் பெருமானே. (க௩)

262. கரிக்குழல் விரித்தும் புறக்கயல் விழித்துங்
 கரிக்குவ டிணைக்குந் தனபார்க்-
 கரத்திடு வளைச்சங் கிலிச்சர மொலித்துங்
 கலைத்துகில் மினுக்கும் பணிவாரைத் ;
 தரித்துள மழிக்குங் கவட்டர்க ளிணக்கந்
 தவிர்த்துன துசித்தங் களிகூரத்-
 தவக்கடல் குளித்திங் குணக்கடி மையுற்றுன்
 தலத்தினி லிருக்கும் படிபாராய் ;
 புரத்தையு மெரித்தங் கயத்தையு முரித்தொண்
 †பொடிப்பணி யெனப்பன் குருநாதா-
 புயப்பணி கடப்பந் தொடைச்சி காமுற்றின்
 புகழ்ச்சிய முதத்திண் புலவோனே ;
 திரட்பரி கரிக்கும் பொடிப்பட வுணர்க்குந்
 தெறிப்புற விடுக்குங் கதிர்வேலா-
 சிறப்பொடு குறப்பெண் களிக்கும்வி சயத்தென்
 திருத்தணி யிருக்கும் பெருமானே. (க௪)

263. சினத்தவர் முடிக்கும் பகைத்தவர் குடிக்குஞ்
 செகுத்தவ ருயிர்க்குஞ் சினமாகச்-
 சிரிப்பவர் தமக்கும் பழிப்பவர் தமக்கும்
 திருப்புகழ் நெருப்பென் றறிவோம்யாம்;

* கந வன மான் = தெய்வயானே. கநவனம் = கம்+ந+
 வனம் = விண்ணுலகத்துள்ள மேன்மை பொருந்திய கற்பகவனம்;
 கனம் வனம் எனப்பிரித்துப் பொன்மயமாகிய கற்பகவனம் என்றும்
 பொருள் கொள்ளலாம். †எண் புலவர் = மதிக்கப்படுந் தேவர்.

‡ பொடி பணி என் அப்பன் எனப்பிரித்து, திருநீற்றினையும்
 பாம்பினையும் அணிந்த என் அப்பன் எனப் பொருள் கொள்க.

[தி ரு த் த ணி கை.]

நினைத்தது மனிக்கும் மனத்தையு முருக்கும்
 நிகிக்கரு வறுக்கும் பிறவாமல்-
 நெருப்பையு மெரிக்கும் பொருப்பையு மிடிக்கும்
 நிறைப்புக முறைக்குஞ் செயல்தாராய்;
 தனத்தன தனத்தந் திமித்திமி திமித்திந்
 தகுத்தகு தகுத்தந் தனபேரி-
 தடுட்டுடு டுட்டுண் டெனத்துடி முழக்குந்
 தளத்துட னடக்குங் கொடுஞரர்;
 சினத்தையு முடற்*சங் கரித்தம லைமுற்றுஞ்
 சிரித்தெரி கொளுத்துங் கதிர்வேலா-
 தினைக்கிரி குறப்பெண் தனத்தினில் சுகித்தெண்
 திருத்தணி யிருக்கும் பெருமாளே. (௧௭)

264. தொக்கறாக் குடில சுத்தமேற் றசக

துக்கமாற் கடமு மலமாயை-
 துற்றகாற் பதலை சொற்படாக் குதலை
 துப்பிலாப் பலச மயநூலைக்;
 கைக்கொளாக் கதறு கைக்கொளாக் கையவ
 லப்புலாற் றசைகு ருதியாலே-
 கட்டுகூட் டருவ ருப்புவேட் டுழல
 சட்டவாக் கழிவ தொருநாளே;
 அக்கராப் பொடியின் மெய்க்கிடாக் குரவர்
 அர்ச்சியாத் தொழுமு நிவனைய-
 அப்பேர்ப்பு பணிநு வெற்புபூத் தணியல்
 வெற்புபார்ப் பதிந திருமாரர்;
 இக்கணைக் குறில்நி ருத்தநோக் குறுத
 வத்தினோக் குதவு மினையோனே-
 †எத்திடார்க் கரிய முத்தபாத் தமிழ்கொ
 ‡தெத்தினோக் கெளிய பெருமாளே. (௧௯)

* சங்கரித்து அம் மலை முற்றும் எனப்பிரிக்க.

† எத்திடார்க்கு=வத்திடார்க்கு. ‡ எத்தினார்க்கு=வத்தினார்க்கு.

265. வட்டவாட்டனமனைச்சிபாற் குதலை

மக்கள்தாய்க் கிழவி பதிநாடு-
வைத்ததோட்டமனை யத்தமீட் டுபொருள்
மற்றகூட்டமறி வயலாக;
முட்டவோட்டிமிக வெட்டுமோட் டெருமை
முட்டர்பூட் டியெனை யழையாமுன்-
முத்திவீட்டணுக முத்தராக் கசுரு
திக்குராக் கொளிநு கழல்தாராய்;
பட்டநாற் பெரும ருப்பினாற் கரஇ
பத்தின்வாட் பிடியின் மணவாளா-
பச்சைவேய்ப் பணவை கொச்சைவேட் டுவர்ப
திச்சிதோட் புணர்ந் ணியில்வேளே;
எட்டுநாற் கரவொ ருத்தல்மாத் திகிரி
யெட்டுமாக் குலைய எறிவேலா-
எத்திடாரக் கரிய முத்தபாத் தமிழ்கொ
டெத்தினார்க் கெளிய பெருமாளே. (கள)

266. †சினத்தி லத்தினை சிறுமண லளவுடல்

செறித்த தெத்தனை சிலைகட லினிலுயிர்
செனித்த தெத்தனை திரள்கய லெனபல
வதுபோதா-
§செமித்த தெத்தனை மலைசனை யுலகிடை
செழித்த தெத்தனை சிறுதன மயல்கொடு
செடத்தி லெத்தனை நமனுயிர் பறிகொள்வ
தளவேதோ;
மனத்தி லெத்தனை நினைகவ டுகள்குடி
கெடுத்த தெத்தனை மிருகம தெனவுயிர்
வதைத்த தெத்தனை யளவிலை விதிகா
மொழியாமல்-

* பணவை = பரண். † ஒருத்தல் = யானை.

‡ சின நிலம் தினை = சின்ன எள்ளு, தினை.

§ செமித்தது = சென்மித்தது.

[தி ரு த் த ணி கை.]

வகுத்த தெத்தனை மசகனை முருடனை
மடைக்கு லத்தனை மதியழி விரகனை
மலர்ப்ப தத்தினி லுருகவு மினியருள் புரிவாயே;

தனத்த னத்தன தனதன தனதன
திமித்தி மித்திமி திமிதிமி திமிதிமி
தகுத்த குத்தகு தகுதகு தகுதகு தகுதிதேர-

தரித்த ரித்தரி தரிநிரி ரிரிரிரி
தடுட்டு டுட்டுடு டடுடுடு டுடுடுடு
தமித்த மத்தன தமருக விருதொலி கடல்போலச்;

சினத்த மர்க்கள செருதிகழ் குருதிய
திமிழ்த்தி டக்கரி யசுரர்கள் பரிசிலை
தெறித்திடக்கழு நரிநினநிணமிசை பொருமவேலா-

செழிக்கு முத்தம சிவசர ணர்கள் தவ
முறிக்க ணத்தவர் மதுமலர் கொடுபணி
திருத்த ணப்பதி மருவிய குறமகள் பெருமாளே.()

267. தொடத்து ளக்கிகள் அபகட நினைவிகள்
குருட்டு மட்டைகள் குமரிகள் சுமரிகள்
சுதைச்சி றுக்கிகள் *குசலிக †ளிசலிகள்
முழுமோசந்-

துறுத்த மட்டைகள் அசடிகள் கசடிகள்
முழுப்பு ரட்டிகள் நழுவிகள் ‡மழுவிகள்
§துமித்த மித்திரர் விலைமுலை யினவலை
புகுதாமல்;

* குசலிகள் = தந்திரவாதிகள். † இசலிகள் = பிணங்கிகள்.

‡ மழுவிகள் = (தங்கள் சூது வெளியாகாமல்) மழுப்புவோர்.

§ துமித்த = (பொருள்) அறுக்கின்ற.

அடைத்*த வர்க்கியல் சரசிகள் விரசிகள்
தரித்த வித்ரும நிறமென வரவுட
னழைத்து சக்கிர கிரிவளை படிக்கொடு
விளையாடி.

†அவத்தை தத்துவ மழிபட ‡இருளறை
விலக்கு வித்தொரு சுடரொளி பரவந
லருட்பு கட்டியு னடியினை யருளுவ
தொருநாளே ;

படைத்த னைத்தையும் விளையுற நடனொடு
துடைத்த பத்தினி மாகத சொருபியொர்
பாத்தி னுச்சியி னடநவி லுமையரு விளையோனே -
பகைத்த ரக்கர்கள் யமனூல குறஅமர்
தொடுத்த சக்கிர வளைகர மழகியர்
படிக்க டத்தையும் வயிறடை நெடியவர்
மருகோனே ;

திடுக்கி டக்கட லசார்கள் முறிபட
கொளுத்தி சைக்கிரி பொடிபட சுடரயில்
திருத்தி விட்டொரு நொடியினில் வலம்வரு
மயில்வீரோ -

தினைப்பு னத்திரு தனகிரி குமரநல்
குறத்தி முத்தொடு சசிமக ளொடுபுகழ்
திருத்த ணிப்பதி மலைமிசை நிலைபெறு
பெருமானே. (கக)

* அவர்க்கியல்.....விளையாடி = அப் பொதுமாதர்கட்குச்
சமானமாக இயல்கின்ற சரசிகளும் விரசிகளும் ஆகிய அணிமாதிரி
அஷ்ட சித்திகளும் பவனம்போலுஞ் சிவந்த நிறத்துடன் வரும்படி
யாக உடனே அழைப்பித்து (அவர்களோடு) சக்ரவாளகிரியாற்
குழப்பட்ட இப்பூமியில் விளையாடச் செய்து.

† அவத்தை தத்துவம் அழிபட = (பின்) ஜாக்கிராதி
மலாவஸ்தைகளும், தத்துவ சேஷ்டைகளும் ஒடுங்க.

‡ இரு ளறை = ஆணவ மலம்.

[திருத்தணிகை.]

268. எ லுப் பு நா டிக ளப் பொ டிரத்தமொ
 டமுக்கு மூனைகள் மச்சொடு கொட்புழு
 விருக்கும் வீடதி லெத்தனை தத்துவ சதிகாரர்-
 இறப்பர் சூதக வர்ச்சுத ரப்பதி
 யுழப்பர் பூமித ரிப்பர் பி றப்புட
 னிருப்பர் வீடுகள் கட்டிய லட்டுறு சமுசாரம்;
 கெலிப்பர் மால்வலை பட்டுறு துட்டர்க
 ளழிப்பர் மாதவ முற்றுநி னைக்கிலர்
 கெடுப்பர் யாரையு மித்திர குத்திரர் கொலைகாரர்-
 *கிருத்தர் கோளகர் பெற்றுநி ரிக்கள
 வரிப்பர் சூடக ரெத்தனை வெப்பிணி
 கெலிக்கும் வீடதை நத்தியெடுத்திவ
 ணுமூல்வேனே;
 ஒலிப்பல் பேரிகை யுகர்வ மர்க்கள
 மெதிர்த்த சூரரை வெட்டியி ருட்கிரி
 யுடைத்து வானவர் சித்தர்து நித்திட விடும்வேலா-
 உலுத்த ராவண னைச்சிர மிற்றிட
 வதைத்து மாபளி யைச்சிறை வைத்தவ
 ணுலக்கை ராவிந டுக்கடல் விட்டவன்
 மருகோனே;
 வலிக்க வேதனை குட்டிந டித்தொரு
 செகத்தை யீனவள் பச்சைநி றத்தியை
 மணத்தை தாதைப ரப்ப்ரம ருக்கருள் குருநாதா-
 வனத்தில் வாழும் யிற்குல மொத்திடு
 குறத்தி யாரைம யக்கிய னைத்துள
 மகிழ்ச்சி யோடுதி ருத்தணி பற்றிய
 பெருமானே. (௨௦).

* கிருத்தர் = செருக்குள்ளவர்.

269. திருட்டு நாரிகள் பப்பர மட்டைகள்

வறட்டு மோடியி னித்தந டிப்பவர்

சிறக்க மேனியு லுக்கிம டக்குகண் வலையாலே-

திகைத்து ளாவிக ரைத்தும னத்தினி

விதத்தை யோடவி டுத்தும யக்கிடு

சிமிட்டு காமவி தத்திலு முட்பட அலேவேனோ;

தரித்து நீறுபி தற்றிடு பித்தனு

மிதத்து மாகுடி லைப்பொருள் சொற்றிடு

சமர்த்த பாலள னப்புகழ் பெற்றிடு முருகோனே-

*சமப்ர வீணை தித்திடு புத்தியி

விரக்க மாய்வரு தற்பர சிற்பர

சதத்ர யோகவி தக்ஷண தெக்ஷிண குருநாதா;

வெருட்டு சூரணை வெட்டி ரணப்பெலி

களத்தி லேகழு துக்கிரை யிட்டிடர்

விடுத்தகூளிகள் தித்திசு தித்தென விளையாட-

விதித்த வீரச மர்க்கள ரத்தமு

†மிரற்றி யோடவெ குப்ரள யத்தினில்

விலக்கி வேல்செரு கிட்டுயிர் மொக்கிய

மறவோனே;

பெருக்க மோடுச ரித்திடு மச்சமு

முளத்தின் மாமகிழ் பெற்றிட வுற்றிடு

பிளப்பு வாயிடை முப்பொழு தத்துமொர் கழுநீரின்-

பிணித்த போதுவெ டித்தூர சத்துளி

கொடுக்கு மோடைமி குத்ததி ருத்தணி

பிறக்க மேவுற அத்தல முற்றுறை பெருமானே.

270. அரகர சிவனரி அயனிவர் பரவிமு

னறுமுக சரவண

பவனையென்-

றதுதின மொழிதர அசுரர்கள் கெடஅயி

லனலென எழவிடு

மதிவீரா;

* சமப்ரவீண = நிபுண. † இரற்றல் = ஒலித்தல்.

[தி ரு த் த ணி கை.]

பரிபுர கமலம தடியிணை யடியவ

ருளமதி லுறவருள்

முருகேசா-

பகவதி வரைமக னுமைதர வருகுக

பரமன திருசெவி

களிகூர;

உரைசெயு மொருமொழி பிரணவ முடிவதை

உரைதரு குருபர

வயர்வாய-

உலகம னலகில வயிர்களு மிமையவ

ரவர்களு முறுவர

முநிவோரும்;

பரவிமு னதுதின மனமகிழ் வுறவணி

பணிதிகழ் தணிகையி

லுறைவோனே-

பகர்தரு குறமகள் தருவமை வனிதையு

மிருபுடை யுறவரு

பெருமானே.-(உஉ)

271. இருப்பவல் திருப்புகழ் விருப்பொடு படிப்பவ

ரிடுக்கினை யறுத்திடு

மெனவோதும்-

இசைத்தமிழ் நடத்தமி மெனத்துறை விருப்புட

னிலக்கண இலக்கிய

கவிநா லுந்;

தரிப்பவ ருரைப்பவர் நினைப்பவர் மிகச்சக

தலத்தினில் நலிற்றுத

லறியாதே-

தனத்தினில் முகத்தினில் மனத்தினி லுருக்கிடு

சமர்த்திகள் மயக்கினில்

விழலாமோ;

கருப்புனில் வளைத்தணி மலர்க்கணை தொடுத்தியல்

களிப்புட னொளித்தெய்த

மதவேளைக்-

கருத்தினில் நினைத்தவ னெருப்பெழ துதற்படு

கனற்கணி லெரித்தவர்

கயிலாயப்;

பொருப்பினி விருப்பவர் பருப்பத வுமைக்கொரு

புறத்தினை யளித்தவர்

தருசேயே-

*புயற்பொழில் வயற்பதி நயப்படு திருத்தணி

பொருப்பினில் விருப்புற

பெருமானே.-(உ௩)

* “புயற் பொழில் வயற்பதி நயப்படு பரியத்தொடு
புலப்பட னனக்கருள் பெருமானே.”—என்றும் பாடம்;
வயற்பதி = வயலூர்.

272. உடவி னூடு போய்மீளு முயிரி னூடு மாயாத
 உணர்வி னூடு வானூடு முதுதீயு-
 டிலவை யூடு நீருடு புய்யி னூடு வாதாடு
 மொருவ ரோடு மேவாத தனிஞானச்;
 சுடரி னூடு நால்வேத முடியி னூடு மூடாடு
 துரிய வாகு லாதீத சிவரூபம்-
 தொலைவி லாத பேராசை துரிச ருத வோர்பேதை
 தொடுமுபாய மேதோசொ லருள்வாயே;
 மடல ருத வாரீச அடவி சாடி. மாறான
 வரிவ ரால்*கு வால்சாய அமராடி-
 மதகு தாவி மீதோடி யுழுவ ரால டாதோடி
 மடையை மோதி யாறுடு தடமாகக்;
 கடல்பு காம காமீனை முடுகி வாளை தான்மேவு
 கமல வாகி மேல்விழு மலர்வாவி-
 கடவுள் நீல மாறாத தணிகை காவ லாவீர
 கருனை மேரு வேதேவர் பெருமானே. (௨௪)

273. உடையவர்க ளேவ ரெவர்களென நாடி
 யுளமகிழ ஆசு கவிபாடி-
 உமதுபுகழ் மேரு கிரியளவு மான
 தெனவுரமு மான மொழிபேசி;
 நடைபழகி மீள வறியவர்கள் நாளை
 நடவுமென வாடி முகம்வேறாய்-
 நலியுமுன மேயு னருணவொளி வீசு
 நளினஇரு பாத மருள்வாயே;
 விடைகொளுவு பாகர் விமலர்திரி சூலர்
 விகிர் தர்பர யோகர் நிலவோடே-
 விளவுசிது பூனை நகுதலையொ டாறு
 விடவரவு சூடு மதிபாரச்;
 சடையிறைவர் காண உமைமகிழ ஞான
 தளர்நடையி டாழுன் வருவோனே-
 †தவமலரு நீல மலர்சுனைய நாகி
 தணிமலையு லாவு பெருமானே. (௨௫)

* குவால்=கூட்டம். † தவ=மிகுதி.

[தி ரு த் த ணி கை.]

274. உய்யஞா னத்துநெறி கைவிடா தெப்பொழுது
முள்ளவே தத்துறைகொ டுனார்வோதி-
உள்ளமோ கத்திருளை விள்ளமோ கப்பொருளை
புள்ளமோ கத்தருளி யுறவாகி;
வையமே முக்குநிலை செய்புநீ திப்பழைய
வல்லமீ *துற்பலச யிலமேவும்-
வள்ளியா நிற்புதிய வெள்ளில்தோய் முத்தமுறி
கிள்ளியி சுற்றுமலர் பணிவேனோ;
பையரா வைப்புனையு மையர்பா கத்தலைவி
துய்யவே ணிப்பகா திருமாரா-
பையமால் பற்றிவளர் சையமேல் வைக்குமுது
†நெய்யனே சுற்றியகு றவர்கோவே;
செய்யுமால் வெற்புருவ வெய்யவேல் சுற்றிவிடு
கையமால் வைத்ததிரு மருகோனே-
தெய்வயா னைக்கினைய வெள்ளையா னைத்தலைவ
தெய்வயா னைக்கினிய பெருமானே. (௨௬)

275. எத்தனைக லாதி சித்தந் கெத்தனைவி யாதி பித்தந்
கெத்தனைச ராச ரத்தின் செடமான-
எத்தனைவிடாவெருட்டங்கெத்தனைவலாண்மைபற்றங்
கெத்தனைகொ லுனை நித்தம் பசியாறல்;
பித்தனைய னான கட்டுண்டிப்படிக்கெடாமல் முத்தம்
பெற்றிடநி னுச னத்தின் செயலான-
பெற்றியுமொ ராது நிற்குந் தத்தகுரு தார நிற்கும்
பெத்தமுமொ ராது நிற்குந் கழல்தாராய்;
தத்தனத னாத னத்தந் தத்தனத னாத னத்தந்
தத்தனத னாத னத்தந் தகுதீதோ-
தக்குக்கு றுடு டுட்டுண் டிக்குக்கு டுகு தத்தந்
தத்தனத னான னுர்த்துஞ் சதபேரி;
சித்தர்களநி டாதர் வெற்பின் கொற்றவரசு வாயி பத்தர்
திக்குகளொர் நாலி ரட்டின் கிரிசூழச்-
செக்கணரி மாக னைக்குஞ் சித்தணிகை வாழ்சி வப்பின்
செக்கர்நிற மாயி ருக்கும் பெருமானே. (௨௭)

*உற்பல சயிலம் = திருத்தணிகை. † நெய்யனே = நேயனே.

276. எனைய டைந்த குட்டம் வினைமி குந்த பித்த

மெரிவ ழங்கு வெப்பு வலிபேசா-
 இகலி நின்ற லைக்கு முயல கன்*கு லைப்பொ
 டிரும லென்று ரைக்கு மிவையோடே;
 மனைகள் பெண்டிர் மக்கள் தமைநி னைந்து சுத்த
 மதிம யங்கி விட்டு மடியாதே-
 மருவி யின்றெ னக்கு மரக தஞ்சி றக்கு
 மயிலில் வந்து முத்தி தரவேணும்;
 நினைவ ணங்கு பத்த ரனைவ ருந்த ழைக்க
 நெறியில் நின்ற வெற்றி முனைவேலா-
 நிலைபெ றந்தி ருத்த ணியில்வி ளங்கு சித்ர
 நெடிய குன்றில் நிற்கு முருகோனே;
 தினைவி ளங்க லுற்ற புனஇ ளங்கு றத்தி
 செயல றிந்த ணைக்கு மணிமார்பா-
 திசைமு கன்தி கைக்க அசுர ரன்ற டைத்த
 சிறைதி றந்து விட்ட பெருமானே. (௨௮)

277. ஏது புத்திலு யாள் எனக்கினி

யாரை நத்திடு வேன வத்தினி
 லேயி றத்தல்கொ லோள னக்குநி தந்தைதாயென்-
 றேயி ருக்கவு நாணு மிப்படி
 யேத வித்திட வோச கத்தவ
 ரேச லிற்பட வோந கைத்தவர் சுண்கள்காணப்;
 பாதம் வைத்திடை யாத ரித்தெனை
 தாளில் வைக்கநி யேம றுத்திடில்
 பார்ந கைக்குமை யாத கப்பன்முன் மைந்தனோடிப்-
 பால்மொ ழிக்குர லோல மிட்டிடில்
 யாரெ டுப்பதெ னாவெ றுத்தழ
 பார்வி டுப்பர்க ளோள னக்கிது சிந்தியாதோ;
 ஓத முற்றெழு பால்கொ தித்தது
 போல எட்டிகை நீச முட்டரை
 யோட வெட்டிய பாநு சத்திகை யெங்கள்கோவே-

[திருத்தணிகை.]

ஒத மொய்ச்சடை யாட வுற்றமர்
 மான்ம முக்கர மாட பொற்கழ
 லோசை பெற்றிட வேந டித்தவர் தந்தவாழ்வே;
 மாதிரினைப்புன மீதி ருக்குமை
 வாள்வி ழிக்குற மாதிரினைத்திரு
 மார்ப ணைத்தம யூ அற்புத கந்தவேளே-
 மாரன் வெற்றிகொள் பூமு டிச்சுமுழ
 லார்வி யப்புற நீடு மெய்த்தவர்
 வாழ்தி ருத்தணி மாம லைப்பதி தம்பிரானே. ()

278. ஒலை யிட்டகுழைச்சிகள் சித்திர
 ருப மொத்தநி றத்திகள் விற்கணை
 யோடி ணைத்தவி ழிச்சிகள் சர்க்கரை யமுதோடே-
 ஊறி யொத்தமொ ழிச்சிகள் புட்குர
 லோடு வைத்துமி ழற்று மிடற்றிகள்
 ஒசைபெற்றதுடிக்கொளிடைச்சிகள் மணம்வீசம்;
 மாலையிட்டக முத்திகள் முத்தணி
 வார முத்துத னத்திகள் குத்திர
 மால்வி ணைத்தும னத்தை யழித்திடு மடமாதர்-
 மார்ப சைத்தும ருட்டியி ருட்டறை
 வாவெ னப்பொருள் பற்றிமு யக்கிடு
 *மாத ருக்குவ ருத்தமி ருப்பது தணியாதோ;
 வேலை வற்றிட நற்கணை தொட்டலை
 மீத டைத்துத னிப்படை விட்டுற
 வீற ரக்கன்மு டித்தலை பத்தைபு மலைபோலே-
 மீத றுத்துநி லத்தில டித்துமெய்
 வேத லகஷுமி யைச்சிறை விட்டருள்
 வீர அச்சத னுக்குர லற்புத மருகோனே;
 நீலி நிஷ்களி நிர்க்குணி நித்தில
 வாரி முத்துந கைக்கொடி சித்திர
 நீல ரத்தின மிட்டஅ றக்களி புதல்வோனே-

*‘மாதருக்கு வசப்படு புத்திகள் தவிரேனே’ என்றும் பாடம்.

நீற திட்டுநி னைப்பவர் புத்தியில்
 நேச மெத்தஅ ளித்தருள் சற்குரு
 நீல முற்றநி நுந்தணி வெற்புறை பெருமானே.()

279. கச்சணி யிளமுலை முத்தணி பலவகை

கைச்சரி சொலிவா மயல்கூறிக்-
 கைப்பொருள் கவர்தரு மைப்பயில் விழியினர்
 கட்செனி நிகரல்குல் மடமாதர்;
 இச்சையி னுருகிய கச்சைய நறிவிவி
 யெச்சமி லொருபொரு ளறியேனுக்-
 கிப்புவி மிசைகமழ் பொற்பத மலரினை
 யிப்பொழு தணுகவு னுள்தாராய்;
 கொச்சையர் மனையிவி டைச்சியர் தயிர்தனை
 நச்சியெ திருடிய குறையால்வீழ்-
 *குற்கிர வினியொடு நற்றிற வகையறி
 கொற்றவு வணமிசை வருகேசன்;
 அச்சுதை நிறைகடல் நச்சர வனை துயி
 லச்சுதன் மகிழ்திரு மருகோனே-
 அப்பணி சடையான் மெச்சிய †தணிமலை
 யப்பனெ யழகிய பெருமானே. (நக)

280. கவடுற்ற சித்தர்சட் சமயப்பர் மத்தர்நத்

கடவுட்பர் திஷ்டைபற் பலவாகக்-
 கருதிப்பெ யர்க்குறித் துருவர்க்க மிட்டிடர்க்
 கருவிற்பு கப்பகுத் துழல்வானேன்;
 ‡சவடிக்கி லச்சினைக் கிருகைச்ச ரிக்குமிக்
 கசரப்ப ளிக்கெனப் பொருள்தேடிச்-
 சகலத்து ||மொற்றைபட் டயல்பட்டு நிற்குநிற்
 சரணப்பர் சித்திசற் றுணராரோ;

* குற்கிரவினி யொடு=உர லோடு. † சுதை=பால்.

‡ “திருமலை” என்றும் பாடம்; 244-ஆம் பாடலைப் பார்க்க.

§ சவடி=ஒருவித ஆபரணம். || ஒற்றை பட்டு=ஏகீபாவமாக வியாபித்து.

[திருத்தணி கை.]

சுவடெட்டு மட்டுநெட் டுவரிக்க ணத்தினைக்
 குமுறக்க லக்கிவிக் ரமகூரன்-
 குடலைப்பு யக்திவிட் டுடலைத்த றித்துருத்
 துதிரத்தி னிற்குளித் தெழும்வேலா;
 சுவடுற்ற அற்புதக் *கவலைப்பு னத்தினிற்
 ஹுவலைச்சி மிழ்த்துநிற் பவள்நாணத்-
 தொழுதெத்து முத்தபொற் புரிசைச்சே நுந்நணிச்
 †சுருதித்த மிழக்கனிப் பெருமாளே. (௩௨)

281. கனைத்த திர்க்குமிப் பொங்கு கார்க்கட லொன்றினாலே-
 கறுத்த றச்சிவந் தங்கி வாய்த்தெழு திங்களாலே;
 தனிக்க ருப்புவிற் கொண்டு விழ்த்தச ரங்களாலே-
 தகைத்தொ ருத்தியெய்த் திங்கு யாக்கைச
 முங்கலாமோ ;
 தினைப்பு னத்தினைப் பண்டு காத்தம டந்தைகேள்வா-
 திருந்ந ணிப்பதிக் குன்றின் மேற்றிகழ் கந்தவேளே;
 பனைக்க ரக்கயத் தண்டர் போற்றிய மங்கைபாலா-
 படைத்த ளித்தழிக் குத்தரி மூர்த்திகள் தம்பிரானே.()

282. கிரியு லாவிய முலையிசை துகிலிடு
 கபட நாடக விரகிக ளசடிகள்
 கெடுவி யாதிக ளடைவுடை யுடலினர் விரகாலே-
 க்ருபையி னாரொடு மனயிசை நழுவின
 முழுது நாரிக ளிதமொழி வசனிகள்
 கிடையின் மேல்மன முருகிட தழுவின
 பொருளாலே;
 பரிவி லாமயல் கொடுசமர் புரிபவர்
 அதிக மாவொரு பொருள்தரு பவரொடு
 பழைய பேரென இதமுற அணைபவர் விழியாலே-

* கவலை = செந்தினை. † சுருதித் தமிழ் = தமிழ் வேதமாகிய
 தேவாரம். ‡ உலாவிய = போன்ற.

பகழி போல்விடு வினைகவர் திருடிகள்
 தமையெ ணுவகை யுறுகதி பெறும்வகை
 பகர மாமயில் மிசைவர நினைவது மொருநாளே;
 அரிய ராதிபர் மலரய னிமையவர்
 நிலைபெ ருதிடர் படவுடன் முடுகியெ
 அசுரர் தூள்பட அயில்தொடுமறுமுக இனையோனே-
 அரிய கானக முறைகுற மகளிட
 கணவ னாகிய அறிவுள விதரண
 அமரர் நாயக சரவண பவதிற் லுடையோனே;
 தரும நீதியர் மறையுளர் பொறையுளர்
 சரிவு ருநிலை பெறுதவ முடையவர்
 தளர்வி லாமன முடையவ ரறிவினர் பரராஜர்-
 சகல லோகமு முடையவர் நினைபவர்
 பரவு தாமரை மலரடி யினிதுற
 தணிகை மாமலை மணிமுடி யழகியல்
 பெருமானே. (௩௪)

283. கிறிமொழிக் கிருதரைப் பொறிவழிச் செறிஞரைக்

கெடுபிறப் பறவிழிக் கிறபார்வைக்-
 கெடுமடக் குருடரைத் திருடரைச் சமயதர்க்
 கிகள்தமைச் செறிதலுற் றறிவேதும்;
 அறிதலற் றயர்தலுற் றவிழ்தலற் றருகலுற்
 றறவுநெக் கழிகருக் கடலுடே-
 அமிழ்தலற் றெழுதலுற் றுணர்நலத் துயர்தலுற்
 றடியிணைக் கணுகிடப் பெறுவேனே;
 பொறியுடைச் செழியன்வெப் பொழிதரப் பறிதலைப்
 பொறியிலச் சம்ணரத் தனைபேரும்-
 பொடிபடச் சிவமணப் பொடிபரப் பியதிருப்
 புகலியிற் கவுணியப் புலவோனே;
 தறிவனைத் துறநகைப் பொறியெழப் புரமெரித்
 தவர்திருப் புதல்வநற் சுனைமேவுந்-
 தணிமணக் குவளைநித் தழுமலர்த் தருசேருத்
 தணியினிற் சரவணப் பெருமானே. (௩௫)

[தி ரு த் த ணி கை.]

284. குயிலொன் று*மொழிக் குயினின் †றலையக்
கொலையின் பமலர்க் கணையாலே-
குளிருந் தவளக் குலசந்த் ரவொளிக்
கொடிக்கொங் கையின்முத் தனலாலே;
புயல்வந் தெரியக் கடனின் றலறப்
பொருமங் கையுருக் கலராலே-
புயமொன் றமிகத் தளர்கின் றதனிப்
புயம்வந் தணையக் கிடையாதோ;
சயிலங் குலையத் தடமுந் தகரச்
சமனின் றலையப் பொரும்வீரா-
தருமங் கைவனக் குறமங் கையார்மெய்த்
தனமொன் றுமணித் திருமார்பா;
பயிலுங் ககனப் பிறைதண் பொழிலிற்
பணியுந் தணிகைப் பதிவாழ்வே-
பரமன் பணியப் பொருளன் றருளிற்
பகர்செங் டுகழிநிப் பெருமானே. (நடங்)

285. குருவி யெனப்பல கழுகு நரித்திர
ளரிய வனத்திடை மிருக மெனப்புழு
குறவை யெனக்கரி மாழு மெனத்திரி யுறவாகா-
குமரி கலித்துறை முழுகி மனத்துயர்
கொடுமை யெனப்பிணி கலக மிடத்திரி
குலையெ னெனப்புலை கலிய னெனப்பலர்
நகைபாமல்;
மருவு புயத்திடை பணிக ளணப்பல
கரிபரி சுற்றிட கலைகள் தரித்தொரு
மதன சரக்கென கனக பலக்குட னதுதேடேன்-

* மொழி=மொழியையுடையாள். † அலைய=அலைக்க.

‡ உக்க அலராலே=தூற்றிய அலர்மொழியினாலே.

§ கழி-இது கழுநீர் என்பதன் மருஉ.

வரிய பதத்தினி னருவி யிருப்பிட
 மமைபு மெனக்கிட முனது பதச்சரண்
 மருவு திருப்புக ழுருள எனக்கினி யருள்வாயே;
 விருது தனத்தன தன்ன தனத்தன
 விதமி திமித்திமி திமித திமித்திமி
 விகிர் த டுட்டுடு ரிரிரி யெனக்குகு வெகுதாளம்-
 வெருவ முகிழ்த்திசை யுரகன் முடித்தலை
 நெறுநெ நெனத்திசை யநிர அடைத்திட
 மிகுதி கெடப்பொரு அசுரர் தெறித்திட
 விடும்வேலா;

அரிய திரிப்புர மெரிய விழித்தவ
 நயனை முடித்தலை யரிய மழுக்கைய
 னகில மனைத்தையு முயிரு மரித்தவ னருள்சேயே-
 அமண ருடற்கெட *வசியி லழுத்திவி
 ணமரர் கொடுத்திடு மரிவை குறத்தியொ
 டமுகு திருத்தணி மலையில் நடித்தருள்
 பெருமானே. (௩௭)

இதன் கருத்து.

குருவி முதலியன போலத் திரிபவர் உறவு ஆகாது. ஆதலால் அதனைக்கொள்ளேன். கனகச் சிவிகை முதலியவற்றைத் தேடேன். அக்ஷரங்களோடு கூடிய பதங்கள் ஊற்றிக்கண் போலச் சூந்து பெருகும் வாக்குசித்தி கிடைத்தல் எனக்கு அமையும். அதனைப் பிரயோகிக்கு மிடம் உனது பதச்சரண். ஆதலால் அவ்வாக்கு சித்தியை யளித்துத் திருப்புகழ் ஒத எனக்கு அருள்செய்யவேண்டும்.

286. குலைத்துமயிர்க் கலைத்துவனைக்

கழுத்துமணித் தனப்புரளக்
 குவித்தவிழிக் கயற்குழலப் பிறைபோலக்-
 குனித்ததுதற் புரட்டிநகைத்
 துருக்கிமயற் கொளுத்தியிணைக்
 குழைச்செவியிற் றழைப்பொறித் தனபாரப்;

* வசி = கழு.

[தி ரு த் த ணி கை.]

*பொலித்துமதத் தரித்தகரிக்
 குவட்டுமுலைப் பளப்பளெனப்
 புனைத்ததுகிற் பிடித்தஇடைப் பொதுமாதர்-
 புயத்தில்வளைப் பிலுக்கில்நடைக்
 குலுக்கிலறப் பசப்பிமயற்
 புகட்டிதவத் தமிழ்ப்பவருக் குறவாமோ;
 தலத்தனுவைக் குனித்தொருமூப்
 புரத்தைவிழக் கொளுத்திமழுத்
 தரித்துபுலிக் கரித்துகிலைப் பரமாகத்-
 தரித்துதவச் சுரர்க்கண்முதற்
 பிழைக்கமிடற் றடக்குவிடச்
 சடைக்கடவுட் சிறக்கபொருட்
 பகர்வோனே;
 சிலுத்தசுரர்க் கெலித்துமிகக்
 கொளுத்திமறைத் துதிக்கஅதிற்
 செழிக்கஅருட் கொடுத்தமணிக் கதிர்வேலா-
 தினைப்புனமிற் குறத்திமகட்
 டனத்தின்மயற் குளித்துமகிழ்த்
 திருந்நணியிற் றரித்தபுகழ்ப் பெருமானே. (௩௮)

287. கூந்தல விழ்த்துமு டித்துமி னுக்கிகள்
 பாய்ந்தவி ழிக்குமை யிட்டுமி ரட்டிகள்
 †கோம்புப டைத்தமொ ழிச்சொல்ப ரத்தையர்
 புயமீதே-
 கோங்குப டைத்தத னத்தைய முத்திகள்
 வாஞ்சையு றத்தழு விச்†சிலு கிட்டவர்
 கூன்பிறை யொத்தந கக்குறி வைப்பவர்
 பலநாளும்;

* பொலித்து மதத் தரித்த=பொலிந்து மதந் தரித்த.

† கோம்பு=சினக்குறிப்பு. ‡ சிலு=துன்பம்

ஈந்தபொருட்பெற இச்சையுரைப்பவ
 ஈந்துணை யற்றமு கைக்குர லிட்டவ
 *ஈங்கிசை †யுற்றவ லக்குண மட்டைகள்
 பொருள் தீரில்-
 ஏங்கியி டக்கடை யிற்றளி வைப்பவர்
 பாங்கக லக்கரு ணைக்கழல் பெற்றிட
 ஈந்திலை யெப்படி நற்கதி புக்கிட லருள்வாயே;
 காந்தள்ம லர்த்தொடை யிட்டெதிர் விட்டொரு
 † வேந்துரு ரக்கர ணத்தொடு மட்டிடு
 காண்டிப அச்சத னுத்தம சற்குணன் மருகோனே-
 ‡காங்கிசை மிக்கம றக்கொடி வெற்றியில்
 வாங்கிய முக்கனி சர்க்கரை மொக்கிய
 கான்கனி முற்கியல் கற்பக மைக்கரி
 யினையோனே;
 தேந்தினை வித்தின ருற்றிட வெற்றிலை
 வேங்கைம ரத்தெழி லைக்கொடு நிற்பவ
 தேன்சொலி யைப்புண ரப்புண முற்|| அறை
 குவைவானந்-
 தீண்டுக ழைத்திர னுற்றது துற்றிடு
 வேங்கைத னிற்குவ னைச்சுனை சுற்றலர்
 சேர்ந்ததி ருத்தணி கைப்பதி வெற்புறை
 பெருமானே. (௩௯)

288. கூர்வேல் பழித்தவிழி யாலே மருட்டிமுலை
 கோடா லழைத்துமல ரணைமீதே-
 ¶கோபா விதழ்ப்பருக மார்போடணைத்துகணை
 கோல்போல் சுழற்றியிடை யுடைநாணக்;
 கார்போல் குழற்சரிய வேவா யதட்டியிரு
 காதோலை யிற்றுவிழ வினையாடுங்-

*ஈங்கிசை=இம்சை. †உற்றவலக் குணம்=உற்ற அவலம் குணம்.

‡வேந்து குரக்கு=குரக் காசாகிய வாவி. ‡காங்கிசை=விருப்பம்.

|| உறைகுவை=உறைபவனே!

¶ கோபம்=இந்திரகோபம் : தம்பலப்பூச்சி.

[தி ரு த் த ணி கை.]

காமா மயக்கியர்க ளுடே களித்துநம
காணா ருறைக்கலக மொழியாதோ;
*வீராணம் வெற்றிமுர சோடே தவிற்றிமிலை
வேதா கமத்தொலிகள் கடல்போல-
வீராய் முழுக்கவரு சூரா ரிறக்கவிடும்
வேலா திருத்தணியி லுறைவோனே;
மாரோ ன்றக்கநகை தாதா திருச்செவியில்
மாபோ தகத்தையருள் குருநாதா-
மாலோ னளித்தவளி யார்மால் களிப்பவெரு
மாலோ டணைத்துமகிழ் பெருமானே.(சுய)

289. கொந்து வார்த்ருர வடியினு மடியவர்

சிந்தை வாரிச நடுவினு நெறிபல
கொண்ட வேதநன் முடியினு மருவிய குருநாதா-
கொங்கி லேர்தரு பழநியி லறுமுக
செந்தில் காவல தணிகையி லிணையிவி
கொந்து காவென மொழிதர வருசம யவிரோத;
தந்த்ர வாதிகள் பெறவரி யதுபிறர்
சந்தி யாதது தனதென வருமொரு
சம்பர் தாயமு மிதுவென வுரைசெய்து விரைநீபச்-
சஞ்ச ரீகரி கசமுரல் தமனிய
கிண்கி ணீமுக விதபத யுசமலர்
தந்த பேருள் கனவிலு நனவிலு மறவேனே;
சிந்து வாரமு மிதழிபு மிளநவ
சந்த்ர ரேகையு மரவமு மணிதரு
செஞ்ச டாதார் திருமக வெனவரு முருகோனே-
செண்ப காடவி யினுமித ணினுமுயர்
சந்த டைவி யினுமுறை குறமகள்
செம்பொணுடர கமலமும்வனையணி புதுவெயும்;

* வீராணம் என்பது ஒருவித வாத்தியம்.

† ருர வடி = திருவிடைக்கழியிற் குராமரத்தி னடி.

இந்து வாண்முக வனசமு ம்ருகமத
 குங்கு மாசல யுகளமு மதுரித
 இந்த ளாம்ருத வசனமு முறுவலு மபிராம-
 இந்தர கோபமு மரகத வடிவமு
 மிந்தர சாபமு மிருகுதை யொடுபொரு
 மிந்தரீலமு மடலிடையெழுதிய பெருமானே.()

290. சொரிய முகிலைப் பதும நிதியைச்

சுரபி தருவைச் சமமாகச்-
 சொலியு மனமெட் டனையு நெகிழ்விற்
 *சுமட ரருகுற் றியல்வாணர்;
 தெரியு மருமைப் பழைய மொழியைத்
 திருடி நெருடிக் கவிபாடித்-
 திரியு மருள்விட் டுனது †குவளைச்
 சிகரி பகரப் பெறுவேனோ;
 கரிய புருவச் சிலையும் வளையக்
 கடையில் விடமெத் தியநீலக்-
 கடிய கணைபட் டுருவ வெருவிக்
 சுலைகள் பலபட் டனகானிற்;
 குரிய குமரிக் கபய மெனநெக்
 குபய சரணத் தினில்வீழா-
 உழையின் மகளைத் தழுவ மயலுற்
 றருகு முருகப் பெருமானே. (சஉ)

291. தாக்கம ருக்கொரு சாரையை வேறொரு

சாக்ஷிய றப்பசி யாறியை நீறிடு
 சாஸ்தர் வழிக்கதி தூணை வேர்விழு தவழும்புத்-
 தாற்பர்ய மற்றுழல் பாஹியை நாவலர்
 போற்பரி வுற்றுணை யேகரு தாதிகல்
 சாற்றுத மிழ்க்குரை ஞானியை நாள்வரை
 தடுமாறிப்;

* சுமடர்=கீழ்மக்கள். † 'உனது புகழைத் தினமு முணரப் பெறுவேனோ' எனவும் பாடம். ‡ குவளைச் சிகரி=திருத்தணி.

[திருத்தணிகை.]

போக்கிட மற்றவ்ரு தாவனை ஞானிகள்
 போற்றுத லற்றது ரோகியை மாமருள்
 பூத்தம லதர்ய பூரியை நேரிய புலையேனைப்-
 போக்கிவி டக்கட னோஷடி பாரொடு
 போய்ப்பெறு கைக்கலை யோகதி யானது
 போர்ச்சுடர் வஜ்ரவை வேல்மயி லாவருள்
 புரிவாயே;
 மூக்கறை மட்டைம காபல காரணி
 சூர்ப்பந கைப்படு மூளியு தாசனி
 மூர்க்க குலத்துவி பீஷணர் சோதரி முழுமோடி-
 மூத்தவ ரக்கனி ராவண னோடியல்
 பேற்றிவி டக்கம லாலய சீதையை
 மோட்டன்வனை ந்தொரு தேர்மிசையெகொடு
 முகிலேபோய்;
 மாக்கன சித்திர கோபுர நீள்படை
 வீட்டிலி ருத்திய நாளவன் வேரற
 மார்க்கமு டித்தவி லாளிகள் நாயகன் மருகோனே-
 வாச்சிய மத்தள பேரிகை போல்மறை
 வாழ்த்தம லர்க்கமு நீர்தரு நீர்சுனை
 வாய்த்ததி நுத்தணி மாமலை மேவிய பெருமானே.

292. துப்பா ரப்பா டற்றீ மொய்க்கால்

சொற்பா வெளிமுகம் குணமோகம்-
 துற்றா யப்பி றற்றே லிட்டே
 சுற்றா மதனப் பிணிதோயும்;
 இப்பா வக்கா யத்தா சைப்பா
 *டெற்றே யுலகிற் பிறவாதே-
 † எத்தார் வித்தா ரத்தே கிட்டா
 எட்டா அருளைத் தரவேணும்;

* எற்றே=ஏற்றே. † எத்தார்=எத்தார.

தப்பா மற்பா டிச்சே விப்பார்
 தத்தாம் வினையைக் கணைவோனே-
 தற்கா ழிச்சூர் செற்றாய் மெய்ப்போ
 தத்தாய் தணிகைத் தனிவேலா;
 அப்பா கைப்பா லைப்போல் சொற்கா
 வற்பா வைதனத் தணைவோனே-
 அத்தா நித்தா முத்தா சித்தா
 அப்பா குமாப் பெருமானே. (சச)

293. நிலையாத சமுத்திர மான
 சமுசார துறைக்கணின் மூழ்கி
 நிசமான தெனப்பல பேசி யதனுடே-
 நெடுநாளு முழைப்புள தாகி
 பெரியோர்க ளிடைக்கர வாகி
 நினைவால்நி னடித்தொழில் பேணி துதியாமல்;
 தலையான வுடற்பிணி யூறி
 பவநாயி னலைப்பல வேகி
 சலமான பயித்திய மாகி தடுமாறித்-
 தவியாமல் பிறப்பையு நாடி
 யதுவேரை யறுத்துணை யோதி
 தலமீதில் பிழைத்திட வேநி னருள்தாராய்;
 கலியாண சுபுத்திர னாக
 குறமாது தனக்குவி நோத
 கவினாரு புயத்திலு லாவி வினையாடிக்-
 கனிகூரு முனைத்துணை தேடு
 மடியேனை சுகப்பட வேவை
 கடனாகு மிதுக்கன மாரு முருகோனே;
 பலகாலு முனைத்தொழு வோர்கள்
 மறவாமல் திருப்புகழ் கூறி
 படிமீது துதித்துடன் வாழ அருள்வேளே-
 பதியான திருத்தணி மேவு
 சிவலோக மெனப்பரி வேறு
 பவரோக வயித்திய நாத பெருமானே. ()

[திருத்தணிகை.]

294. நினைத்த தெத்தனையிற் றவருமல்-
 நிலைத்த புத்திதனைப் பிரியாமற்;
 கனத்த தத்துவமுற் றழியாமற்-
 கதித்த நித்தியசித் தருள்வாயே;
 மனித்தர் பத்தர்தமக் கெளியோனே-
 மதித்த முத்தமிழிற் பெரியோனே;
 செனித்த புத்திரிற் சிறியோனே-
 திருத்த ணிப்பதியிற் பெருமாளே. (சௌ)

295. பகலி ராவினுங் கருவி யாலனம்
 பருகி யாவினொண் டுடல்பேணிப்-
 பழைய வேதமும் புதிய நூல்களும்
 பலபு ராணமுஞ் சிலவோதி;
 ஆகல நீளமென் றளவு கூறரும்
 பொருளி லேயமைந் தடைவோரை-
 'அசுடர் மூகரென் றவல மேமொழிந்
 தறிவி லேனழிந் திடலாமோ;
 சகல லோகமும் புகல நாடொறுஞ்
 சறுகி லாதசெங் கழுநீருந்-
 தளவு நீபமும் புனைபு மார்பதென்
 தணிகை மேவுசெங் சதிர்வேலா;
 சிகர பூதரந் தகர நான்முகன்
 சிறுகு வாசவன் சிறைமீளத்-
 திமிர சாகரங் கதற மாமரஞ்
 சிதற வேல்விடும் பெருமாளே. (சௌ)

296. பழமை செப்பியழைத்தித மித்துடன்
 முறைம சக்கிய ணைத்துந் கக்குறி
 படஅ முத்திமு கத்தைமு கத்துற வுறவாடிப்-
 பதறி யெச்சிலை யிட்டும ருத்திடு
 விரவு குத்திர வித்தைவி னைப்பவர்
 பலவி தத்திலு மறபரெ னச்சொலு மடமாதர்;

அழிதொழிற்குவிருப்பொடுநத்திய
 அசடனைப்பழியுற்றஅவத்தனை
 அடைவுகெட்டபுரட்டனைமுட்டனைஅடியேனை-
 அகிலசத்தியுமெட்டுறுசித்தியு
 மெளிதெனப்பெருவெட்டவெளிப்படு
 மருணபொற்பதமுற்றிடவைப்பது
 மொருநாளே;

குழிவிழிப்பெருநெட்டலகைத்திரள்
 கரணமிட்டுநடித்தமிதப்படு
 *குவிலியிட்டகளத்திலெதிர்த்திடுமொருநூன்-
 குருதிக்கியதிர்த்துவிழிப்பொரு
 நிகிசரப்படைபொட்டெழவிக்ரம
 குவிசசத்தியைவிட்டருள்கொச்சிதமயில்வீரா;
 தழையுடுத்தகுறத்திபதத்துணை
 வருடிவட்டமுக்கதிலதக்குறி
 தடவிவெற்றிகதித்தமுலைக்குவடதன்மீதே-
 †தரளபொற்பணிக்கச்சுவிசித்திரு
 குழைதிருத்தியருத்திமிருத்திடு
 நுணிமலைச்சிகரத்திடையுற்றருள்பெருமாளே.

297. புருவநெறித்துக் குறுவெயர்வுற்றுப்
 புளகிதவட்டத் தனமானார்-
 பொருவிழியிற்பட்டவரொடுகட்டிப்
 புரளுமசட்டுப் புலையேனைக்;
 கருவழியுற்றுக் குருமொழியற்றுக்
 கதிதனைவிட்டிடி டிடுதீயக்-
 கயவனைவெற்றிப்புக்கழ்திகழ்பதம்
 கழல்கள்துதிக்கக் கருதாதோ;

* குவிலி = வீராவேச ஒலி.

† ‘சதிர்பெறத்தழுவிப்புணர்வித்தக

முநிவர்சித்தர் கணத்தர் துதித்திடு

தலைமைபெற்றருணைப்பதி யிற்றிகழ் பெருமாளே.’ என்றும்
 பாடம்.

[திருத்தணிகை.]

செருவச ரப்பொய்க் குலமது கெட்டுத்
 திரைகட லுட்கப் பொருமவேலா-
 தினைவன முற்றுக் குறவர் மடப்*பைக்
 கொடிதன வெற்பைப் புணர்மார்பா;
 பெருகிய நித்தச் சிறுபறை †கொட்டிப்
 ‡பெரிகை முழக்கப் புவிமீதே-
 ப்ரபலமுள் சுத்தத் தணிமலை புற்றுப்
 ப்ரியமிகு சொக்கப் பெருமானே. (சக)

298. பூசவிட் டுச்ச ரத்தை நேர்கழித் துப்பெ ருத்த
 போர்விடத் தைக்கெ டுத்து வடிகூர்வாள்-
 போலமுட் டிக்குழைக்கு ளோடிவெட் டித்தொளைத்து
 போகமிக் கப்ப ரிக்கும் விழியார்மேல்;
 ஆசைவைத் துக்க லக்க மோகமுற் றுத்து யர்க்கு
 ளாகிமெத் தக்க னைத்து ளழியாமே-
 ஆரணத் துக்க ணத்து னண்மலர்ப் பொற்ப தத்தை
 யான்வழுத் திச்ச கிக்க அருள்வாயே;
 வாசமுற் றுத்தழைத்த தாளிணைப் பத்த டீரத்த
 மாதர்கட் கட்சி றைக்கு ளழியாமே-
 வாழ்வுறப் புக்கி ரதன் ரேகையொக் கச்சி ரக்கு
 மாமயிற் பொற்க முத்தில் வரும்வீரா;
 வீசமுத் துத்தெ றிக்க வேலைபுக் குற்றி ருக்கும்
 வீறுடைப் பொற்கு றத்தி கணவோனே-
 வேலெடுத் துக்க ரத்தி||னீலவேற் பிற்றழைத்த
 வேளெனச் சொற்க ருத்தர் பெருமானே.

* பைக்கொடி = பைங்கொடி. † ‘கொட்டப், பெருகிய சுத்தப்
 புவியோனே-பிணமலை வைத்துக் கணமலை சுற்றப் பிசினரு யுத்தப்
 பெருமானே’ என்றும் பாடம். ‡ பெரிகை = பேரிகை.

§ அத்த மாதர்கள் = பொருட் பெண்டி ராகிய வேசிகள்.

|| நீல வெற்பு = திருத்தணி.

299. பொருவிக் கந்தொட்டர்ச் *செருவிக் கன்றெடுமிப்
 புதுமைப் புண்டரிகக் கணையாலே-
 புளகக் கொங்கையிடத் திளகக் +கொங்கையனற்
 பொழியத் தென்றல்தூரக் குதலாலே;
 தெருவிற் பெண்கள்மிகக் கறுவிச் சண்டையிடத்
 திரியத் திங்களுதிப் பதனாலே-
 செயலற் நிங்கணையிற் றுயிலற் றஞ்சியயர்த்
 தெரிவைக் குன்றாவைத் தரவேணும்;
 அருவிக் குன்றடையப் பரவிச் செந்தினைவித்
 தருமைக் குன்றவருக் கெளியோனே-
 அசுரர்க் கங்கயல்பட் டமரர்க் கண்டமளித்
 தயில்கைக் கொண்டதிறற் குமரேசா;
 தருவைக் கும்பதியிற் றிருவைச் சென்றணுகித்
 தழுவித் கொண்டபுயத் திருமார்பா-
 தரளச் சங்குவயற் றிரளிற் றங்குதிருத்
 தணிகைச் செங்கழநிப் பெருமாளே. (ருக)

300. பொற்குட மொத்தகு யத்தைய சைப்பவர்
 கைப்பொருள் புக்கிட வேதான்-
 புட்குரல் விச்சைபி தற்றுமொ ழிச்சியர்
 பொட்டணி நெற்றிய ரானோர்;
 அற்பவி டைக்கலை சுற்றிநெ கிழ்ப்பவர்
 †அற்பர மட்டைகள் பால்சென்-
 றக்கண்வ லைக்குள கப்படு புத்தியை
 அற்றிட வைத்தருள் வாயே;
 கொக்கரை சச்சரி மத்தளி யொத்துவி
 டக்கைழு முக்கொலி யாலக்-
 கொக்கிற கக்கர மத்தம ணிக்கருள்
 ‡குத்த ||தணிக்கும ரேசா;

* செரு இக்கன் தொடும் எனப் பிரிக்க; இக்கன் = கரும்பு
 வில்லையுடைய மன்மதன். †கொங்கு = பூந்தாது.

‡ அற்பர் அ மட்டைகள் = அற்பர்களாகிய அந்த மட்டைகள்.

§ குத்தம் = குப்தம் = இரகசியம். ||தணி = திருத்தணி.

[திருத்தணிகை.]

சர்க்கரை முப்பழ மொத்தமொழிச்சிசு

றத்திதனக்கிரி

மேலே-

தைக்குமனத்தசமர்த்தஅரக்கர்த

லைக்குலைகொத்திய

வேளே. (௩௨)

301. பொற்பத்தினைத்துதித்துநற்பத்திலுற்றபத்தர்

பொற்புரைத்து*நெக்குருக்கஅறியாதே-

புத்தகப்பிதற்றைவிட்டுவித்தகத்துனைத்துதிக்க

புத்தியிற்கலக்கமற்றுநினையாதே;

முற்படத்தலத்துதித்துபிற்படைத்தகிர்த்யமுற்றி

முற்கடைத்தவித்துநித்தமுழுவேவேனை-

முட்டவிக்கடைப்பிறப்பினுட்கிடப்பதைத்தவிர்த்து

முத்திசற்றெனக்களிப்பதொருநாளே;

வெற்பளித்ததற்பரைக்கிடப்புறத்தையுற்றளித்த

வித்தகத்தர்பெற்றகொற்றமயில்வீரா-

வித்தைதத்வமுத்தமிழ்ச்சொலத்தசத்தம்வித்தரிக்கு

மெய்த்திநூந்நணிப்பொருப்பிலுறைவோனே;

கற்பகப்புனக்குறத்திகுச்சடர்த்தசித்ரமுற்ற

கற்புரத்திருத்தனத்திலனைவோனே-

கைத்தரக்கர்கொத்துகச்சினத்துவற்றனுக்கமைத்த

கைத்தொழுத்தறித்துவிட்டபெருமானே.

302. மலைமுலைச்சியர் கயல்விழிச்சியர்

மதிமுசுத்திய

ரமுகான-

மயிலநடைச்சியர்குயில்மொழிச்சியர்

மனதுருக்கிக

ளனைமீதே;

கலைநெகிழ்த்தியெஉறவனைத்திடு

கலவியிற்றுவள்

பிணிதீராக்-

கசடனைக்குணஅசடனைப்புகல்

கதியில்வைப்பது

மொருநாளே;

* நெக்குருக்க = நெகிழ்ந்துருக.

குலகி ரிக்குல முருவ விட்டமர்
 குலவு சித்திர முனைவேலா-
 குறவர் பெற்றிடு சிறுமி யைப்புணர்
 குமர சற்குண மயில்வீரா;
 தலம திற்புக லமர *ருற்றிடர்
 தனைய கற்றிய அருளாளா-
 தருநி ரைத்தெழு பொழில்மி குத்திடு
 தணிம லைக்குயர் பெருமாளே. (ருச)

303. முகத்தைமி னுக்கிக ளசடிகள் கபடிகள்
 விழித்தும ருட்டிகள் கெருவிகள் திருடிகள்
 மொழிக்குந்ம யக்கிகள் வகைதனில் நகைதனில்
 விதமாக-
 முழித்தும யற்கொரு மறிவிலி நெறியிலி
 புழுக்குட லைப்பொரு ளெனமிக எணியவர்
 முயக்கம தெதுழி தருமடி யவனிடர் ஒழிவாக;
 மிகுத்தழ கைப்பெறு மறுமுக சாவண்
 புயத்திள கிக்கமழ் நறைமலர் தொடைமிக
 விசைக்கொடுமைப்பெறுமரகதகலபியும் வடிவேலும்-
 வெளிப்படு னக்கினி யிரவொடு பகலற
 திருப்பதி யப்புக முழுதியல் கவிசொலி
 விதித்தனெ முத்தினை தரவரு மொருபொரு
 ளருளாயோ;
 புகைத்தழ லைக்கொடு திரிபுர மெரிபட
 நகைத்தவ ருக்கிட முறைபவள் வலைமகள்
 பொருப்பிலி மக்கிரி பதிபெறு மிமையவ ளபிராமி-
 ‡ பொதுற்றுதி மித்திமி நடமிடு பகிரதி
 எழுத்தறி ருத்திரி பகவதி கவுரிகை
 பொருட்பய னுக்குரை யடுகிய சமைபவள்
 அமுதாகச்;

* உற்ற இடர். † இனையா=மெலிய.

‡ பொது உற்று; பொது=அம்பலம்.

[தி ரு த் த ணி கை.]

செகத்தைய கத்திடு நெடியவர் கடையவர்
 ஆறத்தைவ ளர்த்திடு பரசிவை குலவதி
 திறத்தமிழைத்தரு பழையவ ளருளிய சிறியோனே-
 செருக்கும ரக்கர்கள் பொடிபட வடிவுள
 கரத்தில யிற்கொடு பொருதிமை யவர்பணி
 திருத்தணி பொற்பதி தனில்மயில் நடவிய
 பெருமானே. (௫௫)

304. முகிலு மிரவியு முழுகதிர் தரளமு
 முடுகு சிலைகொடு கணைவிடு மதனனு
 முடியவொருபொரு ஞதவியபுதல்வனு மெனநாடி-
 முதிய *கனனென தெய்வதரு நிகரென
 முதலை மடுவிரி †லதவிய புயலென
 முகமு மறுமுக முடையவ னிவனென
 வறியோரைச்;
 சகல் பதவியு முடையவ ரிவரென
 தனிய தநுவல ளிஜயவ னிவனென
 தபனன் வலம்வரு கிரிதனை நிகரென இசைபாடிச்-
 ‡சயில பகலவ ரிடைதொறு நடைசெயு
 மிரவு தவிரவெ றிருபத மடையவெ
 சலித வடியவர் தவமதில் வரஅருள் புரிவாயே;
 அகில புவனமு மடைவினி லுதவிய
 இமய கிரிமயில் குலவரை கநுவென
 அதிகை வருபுர நொடியினி லெரிசெய்த அபிராமி-
 அமரு மிடனன லெனுமொரு வடிவுடை
 யவடீனி லுரையவன் முதுதமி முடையவ
 னரியொ டயனுல கரியவ னடநவில்
 சிவன்வாழ்வே;

* கனன் = கர்ணன். † அதவிய = சம்ஹாரஞ் செய்த.

‡ சயில பக லவர் = கற் பிளவை யொத்தவர்.

§ இல் உரையவன் = உரையிறந்தவன் = வாக்குக் கெட்டாதவன்.

திகிரி நிகிசார் தடமுடி பொடிபட
 திரைக ளெறிகடல் சுவறிட களமிசை
 திரடு குறடுகள் புரன்வெகு குருதிகள் பெருகாருச்-
 சிகர கிரிநெரி படபடை பொருதநுள்
 திமிர தினகர குருபர இளமயில்
 சிவணி வருமொரு தணிகையில் நிலைதிகழ்
 பெருமானே. (ரு௬)

305. முடித்த குழலினர் வடித்த மொழியினர்
 முகத்தி லிலகிய விழியாலும்-
 முலைக்கி ரிகள்மிசை யசைத்த லுகிலிலும்
 இளைத்த இடையினு மயலாகிப்;
 படுத்த அணைதனி லணைத்த அவரொடு
 படிக்கு ளாதுதின முழலாதே-
 பருத்த மயில்மிசை நினைத்த பொழுதுன
 பதத்து மலரிணை யருள்வாயே;
 துடித்து தசமுகன் முடித்த லைகள்விழ
 தொடுத்த சரம்விடு ரகுராமன்-
 துகைத்தி வுலகையொ ரடிக்கு ளளவிடு
 துலக்க ஆரிதிரு மருகோனே;
 தடத்து ஞாறையல் வயற்கு ளெதிர்படு
 தழைத்த கதலிக ளவைசாயத்-
 தருக்கு மெழிலுறு திருத்த ணிகையினில்
 தழைத்த சாவண பெருமானே. (ரு௭)

306. முத்துத்தெ றிக்கவள ரிக்குச்சி லைக்கைமதன்
 முட்டத்தொ டுத்த மலராலே-
 முத்தத்தி ருச்சலதி முற்றத் *து தித்தியென
 முற்பட்டெ றிக்கு நிலவாலே;
 எத்தத்தை யர்க்குமித மிக்குப்பெ ருக்கமணி
 இப்பொற்கொ டிச்சி தளராதே-
 எத்திக்கு முற்றபுகழ் வெற்றித்தி ருத்தணியி
 லிற்றைத்தி னத்தில் வரவேணும்;

* உதித்தி=உதித்தி; உதி=உலைத்துருத்தி.

[திருத்தணிகை.]

மெத்தச்சி னத்துவட திக்குக்கு லச்சிகர
 வெற்பைத்தொ னைத்த கதிர்வேலா-
 மெச்சிக்கு றத்திதன மிச்சித்த னைத்துருகி
 மிக்குப்ப னைத்த மணிமாற்பா;
 மத்தப்ர மத்தாரணி *மத்தச்ச டைப்பரமர்
 சித்தத்தில் வைத்த கழலோனே-
 வட்டத்தி ரைக்கடலில் மட்டித்தெ திர்த்தவரை
 வெட்டித்து ணித்த பெருமானே. (௫௮)

307. முலைபுக மெழஅங்கை மருவுசரி வளைகொஞ்ச
 முகிலளக மகில்பொங்க அமுதான-
 மொழிபதற வருமந்த விழிருவிய மதிக்கொண்ட
 முகம்வெயர்வு பெறமன்ற லணையூடே;
 கலைநெகிழ வளர்வஞ்சி யிடைதுவள வுடலொன்று
 படவுருகி யிதயங்கள் பரியமேகூர்-
 கலவிகரை யழியின்ப அலையிலலை படுகின்ற
 கவலைகெட நினதன்பு பெறுவேனோ;
 அலையெறியு மெழிற்சண்ட உததிவயிற் றழன்மண்ட
 அதிரவெடி படஅண்ட மிமையோர்கள்-
 அபயமென நடுகின்ற அசுரர்பட அடியுண்டு
 அவர்கள்முனை கெடநின்று பொருமவேலா;
 தலைமதிய நதிதும்பை யிளவறுகு கமழ்கொன்றை
 சடைமுடியி லணிகின்ற பெருமானார்-
 தருகுமர விடவைந்து தலையரவு தொழுகின்ற
 தணிமலையி லுறைகின்ற பெருமானே. ()

308. மொகுமொகெனநறைகொண்மலர்வற்கத்திலற்புடைய
 முளரிமயி லனையவர்கள் நெய்த்துக்க றுத்துமழை
 முகிலனையகுழல்சரிய வொக்கக்கனத்துவள ரதிபார-
 முலைபுக மெழவளைகள் சத்திக்க முத்தமணி
 முறுவலிள நிலவுதர மெத்தத்த வித்தசில
 மொழிபதற விடைதுவள வட்டச்சி லைப்புருவ
 இணைகோட;

அகில்மிருக மதசலிலம் வீட்டுப் பணித்தமல
 ரமளிபட வொளிலிரவு ரத்னப்ர பைக்குழையொ
 டம்பொருத நெடியவிழி செக்கச்சி வக்கமர மதநீதி-
 அடல்வடிவு நலமிதனில் மட்கச்செ ருக்கியுள்
 முருகநரை பெருகவுட லொக்கப்ப முத்துவிழு
 மளவிலொரு பரமவொளி யிற்புக்கி ருக்கவெனை
 நினையாதோ;

செருதகெண கெணசெருத செக்குச்செ குச்செருத
 கிருதசெய செயகிருத தொக்குத்தொ குத்தொருத
 டிமிட்டிமி டிமிட்டிமி டிட்டிட்டி டிட்டிமிட
 டிட்டித்தோ-

திரிகடக கடகதிரி தித்திக்ர தித்ரிகட
 திமிர்த்திமி திமிர்த்திமி தித்தித்தி தித்தித்தி
 செணுசெணுத தணசெணுத தத்தித்தி குத்ரிகுட
 ததித்தீதோ;

தகுடதிரு திகுடதிமி தத்தத்த தித்திகுட
 குகுகுகு குகுகுகு குக்குக்கு குக்குகுத
 தரரர ரிரிரிரிரி நிற்றித்த நிற்றிரி யெனவேநீள்-
 சதிமுழவு பலவுமிரு பக்கத்தி சைப்பமுது
 சமையபயி ரவியிதய முட்குப்ர மிக்கவுயர்
 நுணிகைமலை தனில்மயிலி னிர்த்தத்தி னிற்கவல
 பெருமாளே. (௬௦)

309. வங்கம் பெறுகட லெங்கும் பொருதிரை

வந்துந் தியதிரு மதனாலே-
 வஞ்சம் பெறுதிட நெஞ்சன் தழலுற
 வஞ்சம் பதும்விடு மதனாலே;
 பங்கம் படுமென தங்கந் தனிலுதி
 பண்பொன் றியவொரு கொடியான-
 பஞ்சொன் றியமயில் நெஞ்சொன் றியெயழல்
 பொன்றுந் தனிமையை நினையாயோ;
 தெங்கந் திரளுட னெங்குங் கதலிகள்
 சென்றொன் றியபொழி லதனுடே-
 தெந்தெந் தெனதென என்றண் டுறவுளி
 நின்றந் திகழ்வொடு மயிலாடப்;

[தி ரு த் த ணி கை.]

பொங்குஞ் சுணைகளி லெங்குங் குவளைக
 ளென் றும் புகழ்பெற மலரீ னும்-
 பொன் றென் றுணிகையில் நின்றங் கெழுபுனி
 யென் றுஞ் செயவல பெருமானே. (சுக)

310. வரிக்கலையி னிகரான விழிக்கடையி லிளைஞோரை
 மயக்கியிடு மடவார்கள் மயலாலே-
 மதிக்குளறி யுளகாச மவர்க்குதவி மிடியாகி
 வயிற்றிலெரி மிகமுள அதனாலே;
 ஒருத்தருட னுறவாகி ஒருத்தரோடு பகையாகி
 ஒருத்தர்தமை மிகநாடி யவரோடே-
 *உணக்கையிடு படுபாவி எனக்குனது கழல்பாட
 உயர்ச்சிபெறு குணசீல மருள்வாயே;
 விரித்தருண கிரிநாத னுரைத்ததயி றெனுமாலே
 † மிகுத்தபல முடனோத மகிழ்வோனே-
 வெடித்தமணர் கழுவேற †ஒருத்திகண வனுமீள
 விளைத்ததொரு தமிழ்பாடு புலவோனே;
 செருக்கியிடு பொருசூர் குலத்தையடி யறமோது
 திருக்கையினில் வடிவேலை யுடையோனே-
 திருக்குலவு மொருநீல மலர்ச்சுணையி லழகான
 திருத்தணிகை மலைமேவு பெருமானே.† ()

311. வாருந்நெழு பூண்முலை வஞ்சியர்
 காருந்நெழு நீள்குழல் மஞ்சியர்
 வாலக்குயில் போல்மொழி கொஞ்சியர் தெருமீதே-

* உணக் கையிடு = உண்ண + கை + இடு.

† ஒருத்தி கணவன் = மங்கையர்க்காசியா ருடைய கணவ னாகிய கூன் பாண்டியன்.

‡ இச்செய்யுள் அருணகிரிநாதருடைய திருவாக்கென்பதைப் பற்றிச் சிறிது ஐய மிருப்பினும், பழைய பிரதிகள் பலவற்றினுங் காணப்பட்டபடியால் விடாது சேர்க்கப்பட்டது.

மாணுற்றெதிர் மோகன விஞ்சையர்
 சேலுற்றெழு நேர்விழி விஞ்சியர்
 வாகக்குழை யாமப ரஞ்சியர் மயலாலே;
 சீருற்றெழு ஞானமு டன்கல்வி
 நேரற்றவர் மால்கொடு மங்கியெ
 சேருற்றறி வானத ழிந்துயி ரிழவாமுன்-
 சேவற்கொடி யோடுசி கண்டியின்
 மீதுற்றறி ஞோர்புகழ் பொங்கிய
 தேசக்கதிர் கோடியெ னும்பத மருள்வாயே;
 போருற்றிடு சூர்சி ரங்களை
 வீரத்தொடு பாரில ரிந்தெழு
 *பூதக்கொடி சோரிய ருந்திட விடும்வேலா-
 பூகக்குலை யேவிழ மென்கயல்
 தாவக்குலை வாழைக ளுஞ்செறி
 போகச்செநெ லேபுதி ருஞ்செய்க
 ளவைகோடி;
 சாரற்கிரி தோறுமெ ழும்பொழில்
 தூரத்தொழு வார்வினை சிந்திடு
 †தாதுற்றெழு கோபுரமண்டப மவைசூழந்-
 தார்மெத்திய தோரண மென்தெரு
 தேர்சுற்றிய வார்பதி அண்டர்கள்
 தாமெச்சிய நீள் தணியப்பதி பெருமானே.()

312. வெற்றிசெய வுற்றகழை விற்குதைவ னைத்துமதன்
 விட்டகணை பட்ட விசையாலே-
 வெட்டவெளி யிற்றெருவில் வட்டபுணை யிற்கனல்வி
 ரித்தொளிப ரப்பு மதியாலே;
 பற்றிவசை கற்றபல தத்தையர்த மக்கு ||மிசை
 பட்டதிகி ரிக்கு மழியாதே-

* பூத கொடி = பூத கோடிகள்; பூதங்களும் காக்கைகளும்
 என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்; கொடி = காக்கை.

† செய்கள் = வயல்கள். ‡ தாது = பொன். § பணை = பறை.

|| இசைபட்ட திகிரி = புல்லாங்குழல்; திகிரி = மூங்கில்.

[வ ள் ளி ம லை.]

பத்தியையெனக்கருளி முத்தியையளித்துவளர்
 பச்சைமயி லுற்று வரவேணும்;
 நெற்றிவிழி பட்டெரிய நட்டமிடு முத்தமர்நி
 னைக்குமன மொத்த கழல்வீரா-
 நெய்க்கமல மொக்குமுலை மெய்க்குறவி யிச்சையுற
 நித்தமிறு கத்த முவுமார்பா;
 எற்றியதி ருச்சலதி சுற்றியதி ருத்தணியி
 லெப்பொழுது நிற்கு முருகோனே-
 எட்டசல மெட்டநில முட்டமுடி நெட்டசுர
 ரிட்டசிறை விட்ட பெருமாளே, (௬௪)

வ ள் ளி ம லை.

[வட ஆற்காடு ஜில்லா திருவலம் ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு வடக்கு 9-மைல் தூரம். மகா புனிதமான தேவீபீடம். சுவாமி வள்ளியம்மையுடன் களவிற்பல திருவிளையாடல்கள் செய்து அவ் வம்மையை மணந்த பழம்பதி; இத்தலத்துத் திருப்புகழ்ப் பாடல்களையுங் கன்னபுரத்துத் திருப்புகழையுங் காண்க. மலை வலம் வரலாம்.]

313. அல்விவிழி யாலு முல்லைநகை யாலு

மல்லல்பட ஆசைக் கடலீயும்-
 அள்ளவினி தாகி நள்ளிரவு போலு
 முள்ளவினை யாரத் தனமாறும்,
 இல்லுமினை யோரு மெல்லஅய லாக
 வல்லெருமை மாயச் சமனாரும்-
 எள்ளியென தாவி கொள்ளைகொளு நாளி
 லுய்யவொரு நீபொற் கழல்தாராய்;
 தொல்லைமறை தேடி யில்லையெனு நாதர்
 சொல்லுமுப தேசக் குருநாதா-

துள்ளிவினை யாடு புள்ளியுழை நாண
வெள்ளிவன மீதுற் றுறைவோனே;
வல்லசுரர் மாள நல்லசுரர் வாழ
வல்லைவடி வேலைத் தொடுவோனே-
வள்ளிபடர் சாரல் வள்ளிமலை மேவு
வள்ளிமண வாளப் பெருமானே. (க)

314. ஐயுமுறு நோயு மையலும் வாவி
னைவருமு பாயப் பலதூலின்-
ஆள்ளல்கட வாது துள்ளியதில் மாயு
முள்ளமுமில் வாழ்வைக் கருதாசைப்;
பொய்யுமக லாத மெய்யைவள ராவி
உய்யும்வகை யோகத் தனுுகாதே-
புல்லறிவு பேசி யல்லல்படு வேனை
நல்லஇரு தாளிற் புணர்வாயே;
மெய்யபொழில் நீடு தையலை*மு நாலு
செய்யபுய மீதுற் றனைவோனே-
வெள்ளையிப மேறு வள்ளல்களை வர்து
†வெள்ளமுது மாவைப் பொருதோனே;
வையமுழு தாளு மையமயில் வீர
வல்லமுரு காமுத் தமிழ்வேனே-
வள்ளிபடர் சாரல் வள்ளிமலை மேவு
வள்ளிமண வாளப் பெருமானே. (உ)

315. கையொத்து வாழு மிந்த மெய்யொத்த வாழ்வி கந்து
பொய்யொத்த வாழ்வு கண்டு மயலாகிக்-
கல்லுக்கு நேரும் வஞ்ச வுள்ளத்தர் மேல்வி முந்து
கள்ளப்ப யோத ரங்க னுடன்மேவி;
உய்யப்ப டாமல் நின்று கையர்க்கு பாய மொன்று
பொய்யர்க்கு மேய யர்ந்து னுடைநாயேன்-
உள்ளப்‡பெ ருக நின்று தொய்யப்ப டாம லென்று
§முள்ளத்தின் மாய்வ தொன்றை மொழியாயோ;

* மு நாலு = பன்னிரண்டு. † வெள்ளம் = சமுத்திரத்தினிடத்தில்.

‡ பெருக = பேருக. § உள்ளத்தின் மாய்வு = மனோ லயம்.

[வ ள் ளி ம லே.]

ஐயப் ப டாத *ஐந்து பொய்யற்ற சோலை தங்கு
தெய்வத்தெய் வாணை கொங்கை புணர்வோனே-
அல்லைப்பொ ருமு முங்கு சொல்லுக்ர சேவ லொன்று
வெல்லப் ப தாகை கொண்ட திறல்வேலா;
வையத்தை யோடி யைந்து கையற்கு வீச தந்தை
மெய்யொத்த நீதி கண்ட பெரியோனே-
வள்ளிக்கு ழாம டர்ந்த வள்ளிக்கல் மீது சென்று
வள்ளிக்கு வேடை கொண்ட பெருமானே. (௩)

316. முல்லைக்கு மார ணங்கை வில்லுக்கு மாதர் தங்கள்
பல்லுக்கும் வாடி யின்ப முயலாரீள்-
முள்ளுற்ற கால் மடிந்து கொள்ளிக்குள் மூழ்கி வெந்து
பள்ளத்தில் வீழ்வ தன்றி யொருஞான;
எல்லைக்கு மார ணங்கள் சொல்லித்தொ ழாவ ணங்கு
மெல்லைக்கும் வாவி நின்ற னருள்நாமம்-
எள்ளற்கு மால யர்ந்து வுள்ளத்தி லாவ என்று
முள்ளப்பெ ருரி ணங்கை யொழிவேனோ;
‡அல்லைக்க வாணை தந்த வல்லிக்கு மார்பி லங்க
அல்லிக்கொள் மார்ப லங்கல் புனைவோனே-
அள்ளற்ப டாத கங்கை வெள்ளத்து வாவி தங்கி
மெள்ளச்ச ரோரு கங்கள் பயில்நாதா;
வல்லைக்கு மார கந்த தில்லைப்பு ராரி மைந்த
மல்லுப்பொ ராறி ரண்டு புயவீரா-
வள்ளிக்கு ழாம டர்ந்த வள்ளிக்கல் மீது சென்று
வள்ளிக்கு வேடை கொண்ட பெருமானே. (௪)

*ஐந்து...சோலை=சந்தானம், அரிசந்தனம், மந்தாரம், பாரிஜாதம்,
கற்பகம் என்னும் ஐவகைத் தருக்கள் நிறைந்த சோலை.

† இணங்கை=இணக்கத்தை. ‡ அல்லைக்கு=இரவில்.

317. கள்ளக்*கு வாற்பை தொள்ளைப்பு லாற்பை
 † துள்ளிக்க னூர்க்க யவுகோப-
 கள்வைத்த தோற்பை ‡பொள்ளுற்ற காற்பை
 கொள்ளைத்து ராற்பை பசுபாச;
 அள்ளற்பை மாற்பை §ஞெள்ளற்பை சீப்பை
 வெள்ளிட்ட சாப்||பி சிதமீரல்-
 அள்ளச்||சு வாக்கள் சள்ளிட்டி மூப்பல்
 கொள்ளப்ப டாக்கை தவிரவேனே;
 தெள்ளத்தி சேர்ப்ப oவெள்ளத்தி மாற்கும்
 § வெள்ளுத்தி மாற்கு மருகோனே-
 சிள்ளிட்ட காட்டி லுள்ளக்கி ரார்க்கொல்
 புள்ளத்த மார்க்கம் வருவோனே;
 வள்ளிச்சன் மார்க்கம் **விள்ளைக்கு நோக்க
 வல்லைக்கு னேற்று மினையோனே-
 வள்ளிக்கு மூத்து வள்ளிக்கல் காத்த
 வள்ளிக்கு வாய்த்த பெருமானே. (௫)

318. வெல்லிக்கு வீக்கு மூல்லைக்கை வீக்கு
 வில்லிக்க தாக்க ருதும்வேளால்-
 வில்லற் றவாக்கொள் சொல்லற்று காப்பொய்
 யில்லத் துறாக்க வலைமேவு;
 பல்லத்தி வாய்க்க அல்லற் படாக்கை
 நல்லிற் பொறுச்ச மயமாறின்-
 பல்லத்த மார்க்க வல்லர்க்கர் மூர்க்கர்
 கல்விக் கலாத்த லையலாமோ;

* குவால் = கூட்டம். † துள் இக்கன் எனப் பிரிக்க.

‡ பொள் ளுற்ற = பொள்ளென வற்ற = விரைந்து செல்லும்.

§ னெள்ளல் = தவறு. || பிசிதம் = இறைச்சி.

|| சுவாக்கள் = நாய்கள்.

o வெள்ளத்தி மால் = வெள்ளை யானையை யுடைய இந்திரன்.

§ வெள்ளுத்தி மால் = வெள் ளுத்தி மால் = திருப்பாற்
 கடலையுடைய விஷ்ணு; உந்தி = கடல்.

** விள் றுக்கு = வினவிய தாழைக்கு.

[வ ள் ளி ம லை.]

அல்லைக்கொல் வார்த்தை சொல்லிக்கி தோத்து
 சொல்குக்கு டார்த்த இளையோனே-
 அல்லுக்கு மாற்றி நெல்லுக்கு மேற்புல்
 கெல்லைப் ப டாக்க ருணவேளே;
 வல்லைக்கு மேற்றர் தில்லைக்கு மேற்றர்
 வல்விக்கு மேற்ற ருள்வோனே-
 வள்ளிக் குழாத்து வள்ளிக்கல் காத்த
 வள்ளிக்கு வாய்த்த பெருமானே. (ஈ)

இதன் பொருள்.

வெல்லி குவிக்கும்=உலகத்தை வென்று குவிக்கத் தக்க,—
 முல்லை கை=முல்லை மலர்ப்பாணந் தரித்த கையினையுடைய,—
 வீக்கு வில் இக்கதா கருதும் வேளால்=நாண் கட்டியவில் கரும்பாக
 விரும்பிய மன்மதனால்,—வில் அற்று = ஒளி மழுங்கி,—அவா
 கொள் சொல் அற்று = ஆசைகொண் டுரைக்குஞ் சொல்லும்
 போய்,—உகா=(மனம்) நெகிழ்ந்து,—பொய் இல்லத்து உரு=
 (அதனோடு) பொய் வாழ்வுடைய இல்லத்திற் சென்று,—கவலை
 மேவு பல் அத்தி வாய்க்க=(அங்கே) பல கவலைக்கடல் நேர,—
 அல்லல் படு ஆக்கை=(அவற்றின் மூழ்கித்) துன்பப் படும் இவ்
 வுடல் உடையேன்,—நல்லில் பொரு=நன்மார்க்கத்தில் தரியாத,
 —சமயம் ஆறின் பல் அத்த மார்க்க=அறுவகைச் சமயத்துப் பல
 பொருள் மார்க்கத்தையுடைய,—வல் அர்க்கர் மூர்க்கர்=வல்லரக்க
 ராகிய மூர்க்கர்களுடைய,—கல்லிக் கலாத்து அலைபல் ஆமோ=
 (குதர்க்க வாதக்) கல்விப் போரிலேயும் புகுந்து வருந்தலாகுமோ?
 —அல்லை கொல் வார்த்தை சொல்லிக்கு=இராக்காலம் ஒழியாதா
 என்னுஞ் சொல்லையுடைய ஒருதலைக் காமமுற்ற தலைவிக்கு,—
 இதம் ஒத்து சொல்=இதமாக அவளோ டொத்து இரவை
 யொழிக்குங் குரலாகக் கொக்கரிக்கின்ற, — குக்குடம் ஆர்த்த
 இளையோனே = சேவலைக் கொடியின்கண் ஆர்த்த முருகனே!—
 அல்லுக்கும் ஆற்றின் எல்லுக்கும் மேல்=இரவையும் சிறிது வழி
 தெரிவிக்கும் பகலையுங் கடந்த மேலிடத்தில், அதாவது கேவல
 சகலங் கடந்த சுத்தநிலையில்,—புல்கு எல்லைபடா கருணை வேளே=
 எழுந்தருளி யிருக்கின்ற அளவுபடாத தயாசமுத்திர மாகிய
 அழகனே! —வல் ஐக்கும் ஏற்றர்=வலிய அழகாகிய இடப

வாகனத்தை யுடையவரும்,—தில்லைக்கும் ஏற்றர் வல்லிக்கும் ஏற்றர்=தில்லைப் பதிக்கும் சிவகாமவல்லிக்கும் ஏற்றவருமாகிய சிவபெருமான்,—அருள்வோனே = ஈன்றருளிய குமாரனே!—வள்ளிக் குழாத்து வள்ளிக் கல் காத்த=கூட்டமாகிய வள்ளிக் கொடிக ளடர்ந்த வள்ளி மலையைக் காத்த, —வள்ளிக்கு வாய்த்த பெருமானே=வள்ளி நாயகியார்க்கு வாய்த்த பெருமானே.—எ-து.

319. ககனமு *மனிலமு மனல்புனல் நிலமமை
கள்ளப் புலாற்கி ருமியீடு-
கனலெழ மொழிதரு சினமென மதமிகு
கள்ளைத்த தோற்பை சமவாதே;
யுகஇறு திகளிலு மிறுதியி லொருபொருள்
உள்ளக்க ணோக்கு மறிஆறி-
ஒளிதிக முருவுரு வெனுமறை யிறுதியி
லுள்ளத்தை நோக்க அருள்வாயே;
ம்ருகமத பரிமள விகசித †நளினநள்
வெள்ளைப் பிராட்டி இறைகாணு-
விடதர குழலச டிலமிசை வெகுமுக
வெள்ளத்தை யேற்ற பதிவாழ்வே;
வகுளமு முகுளித ‡வழைகளு மலிபுன
வள்ளிக் §குலாத்தி கிரிவாழும்-
வனசரர் மரபினில் வருமொரு மாகத
வள்ளிக்கு வாய்த்த பெருமானே. (எ)

குறிப்பு :—இப்பாடலில் ஒவ்வோரடியினும் இறுதியி லுள்ள பாகத்தை எடுத்தமைக்கப் பின் வருமாறு பிறிதொரு பாட லாமாறு காண்க :—

* அனிலம்=காற்று. † நளின நள் வெள்ளைப் பிராட்டி இறை=சரஸ்வதிதேவியின் நாயகனான பிரமன்.

‡ வழை=சரபுண்ணை. § குலத் திகிரி என்பது குலாத் திகிரி என்றாயிற்று; வள்ளிக் குலத் திகிரி=சிரேஷ்டமாகிய வள்ளி மலை.

[வ ள் ளி ம லே.]

கள்ளப் புலாற்கி	ருமிவீடு-
கன்வைத்த தோற்பை	சுமவாதே;
உள்ளக் கணுக்கு	மறிவூறி-
உள்ளத்தை நோக்க	அருள்வாயே;
வெள்ளைப் பிராட்டி	யிறைகாண-
வெள்ளத்தை யேற்ற	பதிவாழ்வே;
வள்ளிக் குலாத்தி	கிரிவாமும்-
வள்ளிக்கு வாய்த்த	பெருமாளே.

320. * அல்லசல டைந்த வில்லடல நங்கன்
 ஆல்விமல ரம்பு தனையேவ-
 அள்ளியொரி சிந்த பிள்ளைமதி தென்ற
 கையமுது கிண்ட அணையுடே;
 சொல்லுமர ளிந்த வல்லிதனி நின்று
 ' தொல்லைவினை யென்று முனியாதே-
 துய்யவரி வண்டு செய்யமது வுண்டு
 துள்ளியக டம்பு தரவேணும்;
 † கல்லசல மங்கை யெல்லையில் விரிந்த
 கல்விகரை கண்ட புலவோனே-
 கள்ளொழுகு கொன்றை வள்ளல்தொழ அன்று
 கல்லற வொன்றை யருள்வோனே;
 வல்லசுர ரஞ்ச நல்லசுரர் விஞ்ச
 வல்லமைதெ ரிந்த மயில்வீரா-
 வள்ளிபடர் கின்ற வள்ளிமலை சென்று
 வள்ளியை மணந்த பெருமாளே. (அ)

* 'அல்லிடை யடைந்த' என்றும் பாடம்.

† 'சுப்பிரமணிய பராக்ரமம்' என்னும் புத்தகத்திற் சகலகலா வல்லப மூர்த்தி சரித்திரத்தைப் பார்க்க.

321. குடிவாழ்க்கை யன்னை மனையாட்டி பிள்ளை
 குயில்போற்ப்ர சன்ன மொழியார்கள்-
 குலம்வாய்த்த நல்ல தனம்வாய்த்த தென்ன
 குருவார்த்தை தன்னை யுணராதே;
 இடநாட்கள் வெய்ய நமனீட்டி தொய்ய
 இடர்கூட்ட இன்னல் கொடுபோகி-
 இடுகாட்டி லென்னை எரியூட்டு முன்னு
 விருதாட்கள் தம்மை யுணர்வேனோ;
 வடநாட்டில் வெள்ளி மலைகாத்து புள்ளி
 மயில்மேற்றி கழந்த குமரேசா-
 வடிவாட்டி வள்ளி அடிபோற்றி வள்ளி
 மலைகாத்த நல்ல மணவாளா;
 அடிநாட்கள் செய்த பிழைநீக்கி யென்னை
 யருள்போற்றும் வண்மை தரும்வாழ்வே-
 அடிபோற்றி யல்லி முடிசூட்ட வல்ல
 அடியார்க்கு நல்ல பெருமானே. (கூ)

322. சிரமங்க மங்கைகண் செவிவஞ்ச நெஞ்சு * செஞ்
 சலமென்பு திண்பொருந் திடுமாயம்-
 சிலதன்ப மின்புமொன் றிறவந்து பின்புசெந்
 தழுவின் கண் வெந்துசுந் திடஆவி;
 விரைவின் கணந்தகன் பொரவந்த தென்றுவெந்
 துயர்கொண்ட லைந்துலைந் தமிழாமுன்-
 வினையொன்று மின்றின் றியலொன்றி நின்பதம்
 வினவென்று அன்புதந் தருள்வாயே;
 அரவின் கண் முன்துயின் றருள்கொண்ட லண்டர்கண்
 டமரஞ்ச மண்டிவந் திடுஞரன்-
 அகலம் பிளந்தனைந் தகிலம் பரந்திரந்
 கிடஅன் றுடன் றுகொன் றிடும்வேலா;
 மரைவெங் கயம்பொருந் திடவண் டினங்குவிந்
 திசையொன்ற மந்திசந் துடனாடும்-
 வரையின் கண் வந்துவண் குறமங்கை பங்கயம்
 வரநின் று கும்பிடும் பெருமானே. (கூ)

* செஞ் சலம் = இரத்தம். † ஒன்றிற = ஒன்றி + இற.

[வ ள் ளி ம லே.]

323. வரைவில்பொய் மங்கையர் தங்க ளஞ்சன

விழியையு கந்துமு கந்து கொண்டடி
 வருடிநி தம்பம னேந்து தெந்தென அளிகாடை-
 மயில்குயி லன்றிலே னும்பு ளின்பல
 குரல்செய்தி ருந்துபி னுந்தி யென்கிற
 மடுவில்லி முந்துகி டந்து செந்தழல் மெழுகாகி;
 உருகியு கந்திதழ் தின்று மென்றுகை
 யடியின கங்கள்வ ரைந்து குங்கும
 உபய தனங்கள்த தும்ப அன்புட னணையாமஞ்-
 சலவிய கொண்டைகு லேந்த லேந்தெழ
 அமளியில் மின்சொல்ம ருங்கி லங்கிட
 உணர்வழி யின்பம றந்து நின்றனை நினைவேனோ;
 விரவி நெருங்குரு ரங்கி னங்கொடு
 மொகுமொகெ னுங்கட லுங்க டந்துறு
 ,விசைகொடி லங்கைபு குந்த ருந்தவர் களிகூர-
 வெயில்நில வும்பரு மிம்ப ரும்படி
 ஜெயஜெய வென்றுவி டுங்கொ டுங்களை
 விறல்நிரு தன்தலை சிந்தி னன்திரு மருகோனே;
 அருகர் கணங்கள்பி ணங்கி டும்படி
 மதுரையில் வெண்பொடி யும்ப ரந்திட
 அரகர சங்கர வென்று வென்றருள் புகழ்வேலா-
 அறம்வளர் சுந்தரி மைந்த தண்டலை
 வயல்கள் பொருந்திய சீந்த வண்கரை
 *யரிவை விலங்கலில் வந்து கந்தருள்
 பெருமாளே. (கக)

திருக்கழுக்குன்றம்.

[செங்கற்பட்டு ரெயில்வே ஸ்டேஷனி லிருந்து தென்கிழக்கு 9-மைல். நால்வர் பாடலும் பெற்ற ஸ்தலம் இது 'கதலிவனம்' 'வேதகிரி' 'பகிஷீர்த்தம்' எனவும் வழங்கும். வேதங்களுங் கழுக்குளும் பூசித்த பழம்பதி. ஸ்வாமிகள் 'கழுகு தொழு வேதகிரி' என்பர். இன்றும் இத்தலத்தில் பகிஷீ தரிசனஞ் செய்தலும் மலை வலம் வருதலும் விசேடமாகக் கொண்டாடப்படுகின்றன. அந்தக்கவி - வீரராகவ முதலியார் பாடியருளிய ஸ்தலபுராணம் ஒன்றுண்டு].

324. அகத்தினைக்கொண் டிப்புவி மேல்கில
தினத்து மற்றொன் றுற்றறி யாதுபின்
அவத்துள் வைக்குஞ் சித்தச னாடு கணையாலே-
அசுத்த மைக்கண் கொட்புறு பர்வையர்
நகைத்து ரைக்கும் பொய்க்கடல் மூழ்கியே
அலக்க ணிற்சென் றுத்தடு மாறியெ
சிலநாள்போய்;
இகத்தை மெய்க்கொண் டிப்புவி பாலர்பொன்
மயக்கி லுற்றம் பற்றைவி டாதுட
லிளைப்பி ரைப்பும் பித்தமு மாய்கரை முதிர்வாயே-
எமக்க யிற்றின் சிக்கினி லாமுனுன்
மலர்ப்ப தத்தின் பத்திவி டாமன
திருக்கு நற்றொண் டர்க்கிணை யாகவு
னருள்தாராய்;
புகழ்ச்சி லைக்கந் தர்ப்பனு மேபொடி
படச்சி ரித்தண் முப்புர நீறுசெய்
புகைக்க னற்கண் பெற்றவர் காதலி யருள்பாலா-
புவிக்குள் யுத்தம் புத்திரர் சேயர
சனைத்து முற்றுஞ் செற்றிட வேபகை
புகட்டி வைக்குஞ் சக்கிர பாணிதன் மருகோனே;

[திருக்கழுக்குன்றம்.]

திகழ்க்க டப்பம் புட்பம தார்புய
மறைத்து ருக்கொண் டற்புத மாகிய
தினைப்பு னத்தின் புற்றறை பாவையை யணைசீலா-
செகத்தி லுச்சம் பெற்றம ராவதி
யதற்கு மொப்பென் றுற்றழ கேசெறி
திருக்க ழூக்குள் றத்தினில் மேவிய பெருமானே.

325. * எழு குகிறை நாமி அரிபிரமர் சோதி

யிலகுமரன் மூவர் முதலானோர்-
இறைவியெனு மாகி பரைமுலையி னூறி
யெழுமமிர்த நானு கனிவாயா;
புழுகொழுகு காழி கவுணியரில் ஞான
புதிதென ஐடு தமிழாலே-
புனலிலெதி ரேற சமணர்கழு வேற
பொருதகவி வீர குருநாதா;
யிழுவுழைக பால டமரகத்தி ருல
மணிகரவி நோத ராஜப்பாலா-
மலையனை நீடு சிறைசெய்தவன் வேலை
வளமைபெற வேசெய் முருகோனே;
கழுகுதொழு வேத கிரிசிகரி வீறு
கதிருலவு வாசல் நிறைவானோர்-
கடலொலிய தான மறைதமிழ்க ளோது
கதலிவன மேவு , பெருமானே. (உ.)

326. ஒல மிட்ட சுரும்பு தனா தனாவென

வேசி ரத்தில் விழுங்கை பளீர் பளீரென
வோசை பெற்ற சிலம்பு கலீர் கலீரென விரகலீலை-
ஒர்மி டற்றி லெழும்புள் குக குகுவென
வேர்வை மெத்த வெழுந்து சலா சலாவென
ரோம குச்சு நிறைந்து சிலீர் சிலீரென
அமுதமாரன்;

* எழு கு = ஏழுலகம்.

† கை = ஒழுங்கு.

ஆலயத்து ளிருந்து குபீர் குபீரென
 வேகு திக்க வுடம்பு வீரீர் வீரீரென
 ஆர முத்த மணிந்து அளா வளாவென மருவுமாதர்-
 ஆசை யிற்கை கலந்து சுமா சுமாபவ
 சாக ரத்தி லழுந்தி எழா எழாதுளம்
 ஆறெழுத்தை நினைந்து குகா குகாவென
 வகைவராதோ;
 மாலை யிட்ட சிரங்கள் செவேல் செவேலென
 வேலெ முச்சி தரும்பல் வெளேல் வெளேலென
 வாகை பெற்ற புயங்கள் கறேல் கறேலென
 எதிர்கொள்கூரன்-
 மார்பு மொக்க நெரிந்து கரீல் கரீலென
 பேய்கு திக்க நிணங்கள் குழு குழுவென
 வாய்பு தைத்து விழுந்து ஐயோ ஐயாவென
 உதிரமாறாய்;
 வேலை வற்றி வறண்டு சுறில் சுறீலென
 மாலை வெற்பு மிடிந்து திடல் திடலென
 மேன்மை பெற்ற ஜனங்கள் ஐயாஐயாவென
 விசைசுள்கூற-
 வேலெ டுத்து நடந்த திவா கராசல
 வேடு வப்பெண் மணந்த புபா சலாதமிழ்
 வேத வெற்பி லமர்ந்த ச்ருபா கராசிவ
 குமரவேளே. (ந)

327. வேத வெற்பி லேபு னத்தில் மேவி நிற்கு மபிராம-
 வேடு வச்சி பாத பத்ம மீது செச்சை முடிதோய;
 ஆத ரித்து வேளை புக்க ஆறி ரட்டி புயநேய-
 ஆதரத்தொ டாத ரிக்க ஆன புத்தி புகல்வாயே;
 காது முக்ர வீர பத்ர காளி வெட்க *மகுடாமா-
 காச முட்ட வீசி விட்ட காலர் பத்தி யிமையோரை;
 ஒது வித்த நாதர் கற்க †வோது வித்த முனிநாண-
 ஓரெழுத்தி லாறெழுத்தையோது வித்த பெருமானே.

*மகுடா மாகாச முட்ட=மகுடம் ஆகாசம் முட்ட.

†ஒதுவித்த முனி=தமக்கு ஆதியில் ஹரி ஓம் என ஒதுவிக்கத்
 தொடங்கின பிரமன்.

மயிலம்.

[தென் ஆறுகாடு ஜில்லா மயிலம் ரெயில்வே ஸ்டேஷனி
விருந்து 3-மைல்.]

328. கொலைகொண்ட போர்விழி கோலோ வானோ
 விடமிஞ்சு பாதக வேலோ சேலோ
 குழைகொண்டு லாவிய மீனோ மானோ எனுமானார்-
 குயில்தங்கு மாமொழி யாலே நேரோ
 யிழைதங்கு தூலிடை யாலே மீதூர்
 குளிக்கொங்கை மேருவி னாலே நானு விதமாகி;
 உலைகொண்ட மாமெழு காயே மோகா
 யலையம்பு ராசியி னூடே மூழ்கா
 வுடல்பஞ்சபாதக மாயா நோயா லழிவேனோ-
 உறுதண்ட பாசமொ டாரா வாரா
 எணையண்டி யேநம னூர்தூ தானோர்
 உயிர்கொண்டு போய்விடு நான்நீ மீதா
 ளருள்வாயே;
 அலைகொண்ட வாரிதி கோகோ கோகோ
 எனநின்று வாய்விட வேரீள் மாசு
 ரணியஞ்ச ராசனம் வேறாய் நீரு யிடவேதான்-
 அனர்கின்ற சோதிய வாரார் நீள்சீ
 ரனலங்கை வேல்விடும் வீரா தீரா
 அருமந்த ரூபக ஏகா வேறோர் வடிவாகி;
 மலைகொண்ட வேடுவர் கானூ டேபோய்
 குறமங்கை யாளுட னேமா லாயே
 மயல்கொண்டு லாயவள் தான்மீ தேவீழ் குமரேசா-
 †மதிமிஞ்சு போதக மேலா ஆளா
 மகிழ்சம்பு வேதொழு பாதா நாதா
 மயிலந்தண் மாமலை வாழ்வே வானோர்
 பெருமானே.

* சராசனம் = வில்.

† 'மதிமிஞ்சு போதக ஞான ஈசா, செவியின் சொல் வாசக
 வேதா தீதா, மகிழ் சம்பு தானருள் வேலா வானோர் பெருமானே.'-
 என்றும் பாடபேத முண்டு.

திரிசிராப்பள்ளி.

[சம்பந்த ஸ்வாமிகள் அப்பர் ஸ்வாமிகள் இவர்களது பாடல் பெற்ற ஸ்தலம். திரிசிரன் என்னும் அரக்கன் பூசுத்த திருப்பதி. இத்தலத்துத் தாயுமானவர்கோயில் மிகவும் விசேடமானது. சைவ-
எல்லப்ப நாவலர் பாடிய செவ்வந்திப்புராணமும், மகாவித்துவான்-
மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை யவர்கள் பாடிய உறையூர்ப் புராணமும்
இத்தலத்துப் பெருமையை விளக்குவன.]

329. அங்கை நீட்டியழைத்துப் பாரிய

கொங்கை காட்டிமறைத்துச் சீரிய

அன்பு போற்பொய்ந டித்துக் காசன வறவாடி-

அம்பு தோற்றகணிட்டுத் தோதக

இன்ப சாஸ்தாழுரைத்துக் கோகிலம்

அன்றில் போற்குர விட்டுக் கூரிய நகரேகை;

பங்க மாய்க்கிய லைத்துத் தாடனை

கொண்டு வேட்கையெழுப்பிக் காழுகர்

பண்பில் வாய்க்கமயக்கிக் கூடுத லியல்பாகப்-

பண்டி ராப்பகல் சுற்றுச் சூளைகள்

தங்கள் மேற்ப்ரமை விட்டுப் பார்வதி

பங்கர் போற்றிய பத்மத் தாள் தொழ

அருள்வாயே;

எங்கு மாய்க்குறை வற்றுச் சேதன

அங்க மாய்ப்பரி சுத்தத் தோர்பெறும்

இன்ப மாய்ப்புகழ் முப்பத் தாறினின் முடிவேறாய்-

இந்தர கோட்டிமயக்கத் தான்மிக

மந்தர மூர்ததமெடுத்துத் தாமத

மின்றி வாழ்த்திய சொர்க்கக் காவல வயலூரா;

செங்கை வேற்கொடு துட்டச் சூரனை

வென்று தோற்பறை கொட்டக் கூளிகள்

தின்று கூத்துந டிக்கத் தோகையில் வரும்வீரா-

[தி ரி சி ரா ப் ப ள் ளி.]

செம்பொ னுற்றிகழ் சித்ரக் கோபுர
மஞ்சி ராப்பகல் மெத்தச் சூழ்தரு
தென்சி ராப்பளி வெற்பிற் றேவர்கள்
பெருமானே. (ச)

330. அந்தோமன மேநம தாக்கையை
நம்பாதெயி தாகித சூத்திர
மம்போருக னுடிய பூட்டிது இனிமேல்நாம்-
அஞ்சாதமை யாகிரி யாக்கையை
பஞ்சாடிய வேலவ னுர்க்கிய
வங்காகுவம் வாஇனி தாக்கையை ஒழியாமல்;
வந்தோமிது வேகதி யாட்சியு
மிந்தாமயில் வாகனர் சீட்டிது
வந்தாளுவம் நாமென வீக்கிய சிவநீ றும்-
வந்தேவெகு வானமை யாட்கொளு
வந்தார்மத மேதினி மேற்கொள
மைந்தாகும் ராவெனு மார்ப்புய மறவாதே;
திந்தோதிமி தீதத மாத்துடி
தந்தாதன னாதன தாத்தன
செம்பூரிகை பேரிகை யார்த்தெழ மறையோதச்-
செங்காடென வேவரு மூர்க்கரை
சங்காரசி காமணி வேற்கொடு
திண்டாடிம காமயில் மேற்கொளு முருகோனே;
இந்தோடிதழ் நாக*ம காக்கடல்
கங்காளமி னுர்சடை சூட்டிய
என்தாளைச தாசிவ கோத்திர னருள்பாலா-
எண்கூடரு ளால்கொளவி நோக்கியை
நன்பூமண மேவிசி ராப்பளி
யென்பார்மன மேதினி நோக்கிய பெருமானே.()

* மகாக் கடல் = பெருங்கடல்போலப் பெருகிவந்த கங்கை.

331. அரிவையர் நெஞ்சரு காப்புணர்
 தருவீர கங்கனி னுற்பெரி
 தவசம்வி னேந்துவி டாய்த்தடர் முலைமேல்வீழ்ந்-
 தகிலொடு சந்தன சேற்றினில்
 முழுகியெ முந்தெதிர் கூப்புகை
 யடியின கம்பிறை போற்பட வினையாடிப்;
 பரிமளம் விஞ்சிய பூக்குழல்
 சரியம ருங்குடை போய்ச்சில
 பறவைக ளின்குர லாய்க்கயல் விழிசோரப்-
 பனிமுக முங்குறு வேர்ப்பெழ
 இதழ்'ழ துண்டிர வாய்ப்பகல்
 பகடியி டும்படி தூர்த்தனை விடலாமோ;
 சரியையு' டன்கரியை போற்றிய
 பரமப தம்பெறு வார்க்கருள்
 தருகணன் ரங்கபு ரோச்சிதன் மருகோனே-
 சயிலமெ றிந்தகை வேற்கொடு
 மயிலினில் வந்தெனை யாட்கொளல்
 சகமறி யும்படி காட்டிய குருநாதா;
 திரிபுவ னந்தொழு பார்த்திபன்
 மருவிய மண்டப கோட்டிகள்
 தெருவில்வி ளங்குசி ராப்பளி மலைமீதே-
 திரியஇ ருந்தப ராக்ரம
 உருவளர் குன்றுடை யார்க்கொரு
 திலதமெ னும்படி தோற்றிய பெருமானே. (க)

332. அழுதழு தாசார நேசமு
 முடையவர் போலேபொய் சூழ்வுறும்
 அசடிகள் மாலான காமுகர் பொன்கொடாநான்-
 அவருடன் வாய்பேசி டாமையு
 முனிதலு மாறாத தோஷிகள்
 அறுதியில் காசாசை வேசைகள் நஞ்சுதோயும்;

[தி ரி சி ரா ப் ப ள் ளி.]

விழிகளி னுல்மாட வீதியில்

முலைகளை யோராம லாரொடும்

விலையிடு மாமாய ரூபிகள் பண்பிலாத-

விரகிகள் வேதாள மோவென

முறையிடு கோமாள மூளிகள்

வினைசெய லாலேயெ னாவியு யங்கலாமோ;

வழியினில் வாழ்ஞான போதக

பரமசு வாமீவ ரோதய

வயலியில் வேலாயு தாவரை யென்குமானுய்-

மதுரையின் மீதால வாயினில்

எதிரம னாரோரெ னாயிரர்

மறிகழு மீதேற நீறுப - ரந்துலாவச்;

செழியனு மாளாக வாதுசெய்

சுவிமத சீகாழி மா*முனி

, சிவசிவ மாதேவ காவென வந்துபாடுந்-

திருவுடை யாய்தீதி லாதவர்

உமையொரு பாலான மேனியர்

சிரகீர் வாழ்வான தேவர்கள் தம்பிரானே. (ச)

333. இனையவர் நெஞ்சத் தனையமெ னுஞ்சிற

றிடைகொடு வஞ்சிக் கொடிபோல்வார்-

இனையடி கும்பிட் டணியல்குல் பம்பித்

திதழமு துந்துய்த் * தணியாரக்;

களபசு கந்தப் புளகித இன்பக்

கனதன கும்பத் திடைமூழ்குந்-

கலவியை நிந்தித் திலகிய நின்பொற்

கழல்தொழு மன்பைத் தருவாயே;

தளர்வறு மன்பர்க் குளமெனு மன்றிற்

சதுமறை சந்தத் தொடுபாடத்-

தரிகிட தந்தத் திரிகிட திந்தித்

தஞர்தியெ னுங்கொட் டிடனாடித்;

* முனி = யானைக்கன்று.

† தனையம் = விலங்கு.

தெளிவுற வந்துற் றொளிர்சிவ னன்பிற்
 சிறுவஅ லங்கற் றிருமார்பா-
 செழுமறை யஞ்சொற் பரிபுர சண்டத்
 திரிசிர குன்றப் பெருமானே. (௫)

334. பகலவ னொக்குங் கனவிய ரதநம்

பவளவெண் முத்தந் திரமாகப்-
 பயிலமு லைக்குன் றுடையவர் சுற்றம்
 பரிவென வைக்கும் பணவாசை;
 அகமகிழ் துட்டன் பகிடிம ருட்கொண்
 டழியும வத்தன் குணவீனன்-
 ஆறினிலி சற்றும் பொறையிலி பெற்றுண்
 டலைதலொ ழித்தென் றருள்வாயே;
 சகலரு மெச்சும் பரிமள பத்மந்
 தருணப தத்தின் சுரலோகத்-
 தலைவர்ம கட்குங் குறவர்ம கட்குந்
 தழுவஅ ணைக்குந் திருமார்பா;
 செகதல மெச்சும் புகழ்வய லிக்குந்
 திகுதிகெ னப்பொங் கியவோசை-
 திமிலை விறுந் துமிகள்மு ழக்குஞ்
 சிரகிரி யிற்கும் பெருமானே. (௬)

335. ஒருவரொடு கண்கள் ஒருவரொடு கொங்கை

ஒருவரொடு செங்கை யுறவாடி-
 ஒருவரொடு சிந்தை ஒருவரொடு நிந்தை
 ஒருவரொடி ரண்டு முரையாரை;
 மருவமிக அன்பு பெருகவுள தென்று
 மனநினை யு மிந்த மருள்தீர-
 வனசமென வண்டு தனதனை வென்று
 மருவுசர ணங்க ளருளாயோ;

[தி ரி சி ரா ப் ப ள் ளி.]

அரவமெதிர் கண்டு நடுநடு நடுங்க

அடலிடுப்ர சண்ட

மயில்விரா-

அமரர்முத லன்பர் முதிவர்கள்வ ணங்கி

அடிதொழனி ளங்கு

வயலூரா;

திருவையொரு பங்கர் கமலமலர் வந்த

திசைமுகன்ம கிழ்ந்த

பெருமானர்-

திருதகுதி யென் று நடமிட முழங்கு

த்ரிசிரகிரி வந்த

பெருமானே. (எ)

336. குமுத வாய்க்கனி யமுத வாக்கினர்

கோலே வேலே சேலே போலே அழகான-

குழைகள் தாக்கிய விழிக ளாற்கனி

கூரா வீரு தீரா மாலா

யவரோடே;

உமது தோட்களி லெமது வேட்கையை

ஒரீர் பாரீர் வாரீர் சேரீர்

எனவேநின்-

றுடைதொ டாப்பண மிடைபொ ருத்தன

மூடே வீழ்வே னீடே ருதே யுழல்வேனோ;

தமர வாக்கிய அமரர் வாழ்த்திய

தாதா வேமா ஞாதா வேதோ கையிலேறீ-

சயில நாட்டிறை வயலி நாட்டிறை

சாவா மூவா மேவா நீவா இனையோனே;

திமிர ராக்கதர் சமர வேற்கர

தீரா வீரா நேரா தோரா

உமைபாலா-

திரிசி ராப்பளி மலையின் மேற்றிகழ்

தேவே கோவே வேனோ வானோர் பெருமானே,

337. குவளை பூசல்வி னைத்திடு மங்கயல்

கடுவ தாமெனு மைக்கண் மடந்தையர்

குமுத வாயமு தத்தை நுகர்ந்திசை பொருகாடை-

குயில்பு ருமயில் *குக்கில் சுரும்பினம்

வன†ப தாயுத மொக்கு மெனும்படி

குரல்வி டாஇரு பொற்குட மும்புள கிதமாகப்;

* குக்கில் = செம்போத்து. † பதாயுதம் = கோழி.

பவள ரேகைப டைத்தத ரங்குறி
யுறவி யாளப ட.த்தை யணைந்துகை
பரிச தாடன மெய்க்கர ணங்களின் மதநூலின்-
படியி லேசெய்து ருக்கிமு யங்கியெ
அவச மாய்வட பத்ர நெடுஞ்சுழி
படியு மோகச முத்ர மழுந்துத லொழிவேனோ;
தவள ரூப*ச ரச்சதி யிந்திரை
ரதிபு லோமசை க்ருத்திகை ரம்பையர்
சமுக சேவித தூர்க்கை பயங்கரி புவனேசை-
சகல காரணி சத்தி பரம்பரி
யிமய பார்வதி ருத்ரி நிரஞ்சனி
சமய நாயகி நிஷ்கனி குண்டலி யெமதாயி;
சிலைம நோமணி சிற்சுக சுந்தரி
கௌரி வேதவி தக்ஷணி யம்பிகை
த்ரிபுரை யாமனை யற்பொடு தந்தருள் முருகோனே-
சிகர கோபுர சித்திர மண்டப
மகர தோரண ரத்ந அலங்க்ருத
திரிசீ ராமலை அப்பர் வணங்கிய பெருமானே.(க)

338. சத்தி பாணீ நமோநம முத்தி ஞானீ நமோநம
தத்வ வாதி நமோநம விந்துநாத-
சத்து ரூபா நமோநம ரத்ந தீபா நமோநம
தற்ப்ர தாபா நமோநம என்றுபாடும்;
பத்தி பூனா மலேபுல கத்தின் மாணர் சவாதகில்
பச்சை பாடர பூஷிந கொங்கைமேல்வீழ்-
பட்டி மாடான நானுனை ிட்டிராமேயுலோகித
பத்ம சீர்பாத நீயினி வந்துதாராய்;
அத்ர தேவா யுதாகர ருக்ர சேனா பதிசுகி
யர்க்ய †சோமாசி யாகுரு சம்ப்ரதாயா-
அர்ச்ச னாவாக னாவய லிக்குள் வாழ்நாய காபுய
‡அக்ஷ மாலா தராகுற மங்கைகோவே;

* சரச்சதி=சரஸ்வதி, † உலோகிதம்=செம்மைநிறம்,
‡சோமாசி=யாக கர்த்தா, § அக்ஷ மாலா=ருத்திராக்ஷ மாலினக.

[திரிசிராப்பள்ளி.]

சித்ரகோலா கலாவிர லக்ஷ்மி சாதார தாபல
திக்கு பாலா சிவாகம தந்தரபோதா-
சிட்ட நாதா சிராமலை யப்பர் ஸ்வாமீ மகாவ்ருத
தெர்ப்பை யாசார வேதியர் தம்பிரானே. (௧௦)

339. பகவிரவினிற் றமுமாறு-
பதிசூருவெனத் தெளிபோத;
ரகசியமுரைத் ததுபூதி-
ரதநிலைதனைத் தருவாயே;
இகபரமதற் கிறையோனே-
இயலிசையின்முத் தமிழோனே;
சகசிரகிரிப் பதிவேளே-
சரவணபவப் பெருமானே. (௧௧)

340. புவனத் தொருபொற் றொடிசிற் றுதரக்
கருவிற் பவமுற் றுவிதிப் படியிற்
புணர்துக் கசுகப் பயில்வுற் றுமரித் திடிலாவி-
புரியட் டகமிட் டதுகட் டியிறுக்
கடிசூத் தெனவுச் சம்வினைத் தலறப்
புரள்வித் துவருத் திமணற் சொரிவித்
தனலூடே;
தவனப் படவிட் டுயிர்செக் கிலரைத்
தணிபற் களுதிர்த் தெரிசெப் புருவைத்
தழுவப் பணிமுட் களில்கட் டியிசித் திடவாய்கண்-
சலனப் படஎற் றியிறைச் சியறுத்
தயில்வித் துமுரித் துநெரித் துனையத்
தனையிட் டுவருத் தும்யமப் ரகரத் துயர்தீராய்;
பவனத் தையொடுக் குமனக் கவலைப்
ப்ரமையற் றைவகைப் புலனிற் கடிதிற்
படரிச் சையொழித் ததவச் சரியைக்
க்ரியையோகர்-

பரிபக் குவர்நிட் டைநிவீர்த் தியினிற்
 பரிசுத் தர்விரத் தர்கருத் ததனிற்
 பாவப் படுசெய்ப் பதியிற் பரமக் குருநாதா;
 சிவனுத் தமனித் தவுருத் திரன்முக்
 கணனக் கன்மழுக் கரனுக் ரரணத்
 த்ரிபுரத் தையெரித் தருள்சிற் குணநிற் குணனாதி-
 செகவித் தனிசப் பொருள்சிற் பரனற்
 புதனெப் பிலியுற் பவபத் மதடத்
 த்ரிசீர்ப் புரவெற் புறைசற் குமரப் பெருமானே.

341. பொருளின் மேற்ப்ரிய காமா காரிகள்
 பரிவு போற்புணர் க்ரீடா பீடிகள்
 புருஷர் கோட்டியில் நானு மோடிகள்
 கொங்கைமேலே-
 புடைவை போட்டிடு மாயா ருடிகள்
 மடிய ராக்குபொ லாமு தேவிகள்
 புலையர் மாட்டும றுதே கூடிகள் நெஞ்சமாயம்;
 கருதொ ணப்பல கோடா கோடிகள்
 விரகி னுற்பலர் மேல்வீழ் விணிகள்
 கலவி சாத்திர னூலே யோதிகள் தங்களாசைக்-
 கவிகள் கூப்பிடு மோயா மாரிகள்
 அவச மாக்கிடு பேய்நீ ருணிகள்
 கருணை நோக்கமி லாமா பாவிக ளின்பமாமோ;
 குருக டாகூக லாவே தாகம
 பரம வாக்கிய ஞான சாரிய
 குறைவு தீர்த்தருள் ஸ்வாமீ கார்முக வன்பரான-
 கொடிய வேட்டுவர் கோகோ கோவென
 மடிய நீட்டிய கூர்வே லாயுத
 குருகு ஷேத்ரபு ரேசா வாசகி அஞ்சமாறும்;
 செருப ராக்ரம *கேகே வாகன
 சரவ னோற்பவ மாலா லாளித
 திரள்பு யாத்திரி யீரா றுகிய கந்தவேளே-

[திரிசிராப்பள்ளி.]

சிகர தீர்க்கம காசி கோபுர

முதச டாக்கர சேனா டாக்ருத

திரிசி ராப்பளி வாழ்வே தேவர்கள்

தம்பிரானே. (கங்)

342. பொருள்கவர் சிந்தை அரிவையர் தங்கள்

புழக்கில் சந்து

பனிநீர்தோய்-

புளகித கொங்கை யிளகவ டங்கள்

புரளம ருங்கி

லுடைசோர;

இருள்வளர் கொண்டை சரியஇ சைந்து

இணைதரு பங்க

அதூராகத்-

திரிதலொ ழிந்து மனதுக சிந்து

னிணையடி யென்று

புகழ்வேனே;

மருள்கொடு சென்று பரிவுட னன்று

மலையில்வி னோந்த

தினைகாவல்-

மயிலை மணந்த அயிலவ எங்கள்

வயலியில் வந்த

முருகோனே;

தெருளுறு மன்பர் பரவ விளங்கு

திரிசிர் குன்றில்

முதனாளில்-

தெரிய இருந்த பெரியவர் தந்த

சிறியவ அண்டர்

பெருமாளே. (கச)

343. வாசித்துக் காணொ ணாதது

பூசித்துக் கூடொ ணாதது

வாய்விட்டுப் பேசொ ணாதது நெஞ்சினாலே-

மாசர்க்குத் தோணொ ணாதது

நேசர்க்குப் பேரொ ணாதது

மாயைக்குச் சூழொ ணாதது விர்துநாத;

ஓசைக்குத் தூர மானது

மாகத்துக் கிற தானது

லோகத்துக் காதி யானது கண்டுநாயேன்-

யோகத்தைச் சேரு மாறுமெய்ஞ்
 ஞானத்தைப் போதி யாயினி
 யூனத்தைப் போடி டாதும யங்கலாமோ;
 ஆசைப்பட்ட டேனல் காவல்செய்
 வேடிச்சிக் காக மாமய
 லாகிப்பொற் பாத மேபணி கந்தவேளே-
 *ஆலித்துச் சேல்கள் பாய்வய
 ஹரத்திற் காள மோட்ட
 ராரத்தைப் பூண்ம யூரது ரங்கவிரா;
 நாகிக்குட் ப்ராண வாயுவை
 ரேசித்தெட் டாத யோகிகள்
 நாடிற்றுக் காணொ ணுதென நின்றநாதா-
 நாகத்துச் சாகை போயுயர்
 மேகத்தைச் சேர்சி ராமலை
 நாநர்க்குச் சாமி யேசுரர் தம்பிரானே. (௧௫)

344. வெருட்டி யாட்கொளும் விடமிகள் புடைவையை
 நெகிழ்த்த ணப்பிகள் படிநிகள் சடுதியில்
 விருப்ப மாக்கிகள் விரலிய திரலிய மிலரானல்-
 வெறுத்து நோக்கிகள் கபடிகள் நடமிடு
 பதத்தர் தூர்த்திகள் ம்ருகமத பரிமள
 விசித்ர மேற்படு முலையினு நிலையினு
 மெவரோடும்;
 மருட்டி வேட்கைசொல் மொழியினும் விழியினு
 மவிழ்த்த பூக்கமழ் குழலினு நிழலினு
 மதிக்கொ ணுத்தள ரிடையினு நடையினு
 மவமேயான்-
 மயக்க மாய்ப்பொருள் வரும்வகை க்ருஷிபனு
 தடத்து மோக்ஷம தருளிய பலமலர்
 மணத்த வாரக்கழல் கனவினு நனவினு
 மறவேனே;

* ஆலித்து = களித்து.

[திருக்கற்குடி.]

இருட்டி லாச்சுர ருலகினி விலகிய
சகஸ்தர நேத்திர முடையவன் மிடியற
இரகை வாய்த்தருள் முருகப னிருகர குகவீர-
இலகூஉ மீச்சுர பசுபதி குருபர
சமஸ்த ராச்சிய ந்ருபபுகழ் வயமியல்
இலக்க ரேய்ப்படை முகடெழு ககபதி களிகூரத்;
திருட்டு ராகூதர் பொடிபட வெடிபட
எடுத்த வேற்கொடு கடுகிய முடுகிய
செருக்கு வேட்டுவர் திறையிட முறையிட
மயிலேறும்-
செருப்ப ராக்ரம நிதிசர வணபவ
சிவத்த பாற்கர னிமகரன் வலம்வரு
திரிச்சி ராப்பளி மலைமிசை நிலைபெறு
பெருமானே. (கக)

திருக்கற்குடி.

[இது திரிசிரபுரத்துக்குத் தென்மேற்கு 2½-மைல். உய்யக் கொண்டான் என வழங்குகின்றது. மூவர் தேவாரமும் பெற்ற ஸ்தலம்.]

345. குடத்தைத்த கர்த்துக் களிற்றைத்து ரத்திக்
குவட்டைச்செ றுத்துக் ககசாலக்-
குலத்தைக்கு மைத்துப் பகட்டிச்செ ருக்கிக்
குருத்தத்து வத்துத் தவர்சோரப்;
புடைத்துப்ப ணைத்துப் பெருக்கக்க தித்துப்
புறப்பட்ட கச்சத் தனமாதர்-
புணர்ச்சிச்ச முத்ரத் தினைப்பற்றி ருக்கப்
புரித்துப்ப தத்தைத் தருவாயே;
கடத்துப்பு னத்துக் குறத்திக்கு மெத்தக்
கருத்திச்சை யுற்றுப் பரிவாகக்-

கனக்கப்ரியப்பட்டு கப்பட்டு மைக்கட்
கடைப்பட்டு நிற்கைக் குரியோனே;
தடத்துற்ப வித்துச் சுவர்க்கத்த லத்தைத்
தழைப்பித்த கொற்றத் தனிவேலா-
தமிழ்க்குக் கவிக்குப் புகழ்ச்செய்ப் பதிக்குத்
தருக்கற் குடிக்குப் பெருமாளே. (க)

346. நெறித்துப் பொருப்புக் கொத்த
முலைக்குத் தனத்தைக் கொட்டி
நிறைத்துச் சுகித்துச் சிக்கி வெகுநாளாய்-
நினைத்துக் கொடத்துக் கத்தை
யவத்தைக் கடுக்கைப் பெற்று
நிசத்திற் சுழுத்திப் பட்ட அடியேனே;
இறுக்கிப் பிடித்துக் கட்டி
யுதைத்துத் துடிக்கப் பற்றி
யிழுத்துத் துவைத்துச் சுற்றி யமதுதர்-
எனக்குக் கணக்குக் கட்டு
விரித்துத் தொகைக்குட் பட்ட
இலக்கப் படிக்குத் தக்க படியேதான்;
முறுக்கித் திருப்பிச் சுட்டு
மலத்திற் புகட்டித் திட்டி
முழுக்கக் கலக்கப் பட்டு அலையாமல்-
மொழிக்குத் தரத்துக் குற்ற
தமிழ்க்குச் சரித்துச் சித்தி
முகத்திற் களிப்புப் பெற்று மயிலேறி;
உறுக்கிச் சினத்துச் சத்தி
யயிற்குத் தரத்தைக் கைக்கு
ளுதிக்கப் பணித்துப் பக்கல் வருவாயே-
உணர்ச்சொற் றுதிக்கத் தக்க
கருத்தைக் கொடுப்பைச் சித்தி
யுடைக்கற் குடிக்குட் பத்தர் பெருமாளே. (உ)

ர த் த கி ரி—(வாட்போக்கி.)

[திரிசிராப்பள்ளி ஜில்லா குழித்தலை ரெயில்வே ஸ்டேஷனி
லிருந்து வடமேற்கு ஐந்துமைல் தூரத்தி லுள்ளது. அப்பர்
ஸ்வாமிகளுடைய தேவாரம் பெற்றது.]

347. கயலைச் சருவிப் பிணையொத் தலர்பொற்

கமலத் தியல்மைக் கணிஞலே-

கடிமொய்ப் புயலைக் கருதிக் கறுவிக்

கதிர்விட் டெழுமைக் குழலாலே;

நயபொற் கலசத் தினைவெற் பிணைமிக்

குளநற் பெருசெப் பிணையாலே-

நலமற் றறிவற் றுணர்வற் றனைற்

கதியெப் படிபெற் றிடுவேனே;

புயலும் றியல்மைக் கடலிற் புகுகொக்

கறமுற் சரமுய்த் தமிழ்வேடும்-

பொருதிட் டமரர்க் குறுதுக் கழும்கிட்

டொழியப் புகழ்பெற் றிடுவோனே;

செயகிக் திரமுத் தமிழுற் பவநற்

செபமுற் பொருளுற் றருள்வாழ்வே-

சிவதைப் பதிரத் தினைவெற் பதனிற்

றிகழ்மெய்க் குமரப் பெருமாளே. (க)

348. சுற்றகப டோடுபல சூதுவினை யானபல

சுற்றகள வோடுபழி காரர்கொலை காரர்சலி

சுற்றவிழ லானபவி ஷோடுகடல் மூழ்கிவரு

துயர்மேவித்-

துக்கசமு சாரவலை மீனதென கூழில்விழு

செத்தையெனமுளுமொரு தீயில்மெழுகானவுடல்

சுத்தமறி யாதபறி காயமதில் மேவிவரு

பொறியாலே;

சற்றுமதி யாதகலி காலன்வரு நேரமதில்
தத்துஅறி யாமலொடி யாடிவரு சூதரைவர்
சத்தபரி சானமண ரூபரச மானபொய்மை
வினையாடித்-

தக்கமட வார்மனையை நாடியவ ரோடுபல
சித்துவினை யாடுவினை சீசியிது நாறவுடல்
தத்திமுடி வாகிவிடு வேனொழுடி யாதபத
மருள்வாயே;

தித்திமித தீதிமித தீதிமித தீமிதத
தத்ததன தானதன தானனன தானனன
திக்குடுடு டுடமட டாடமட டுடுடுடு எனதாளம்-
திக்குமுகி லாடஅரி யாடஅய னாடசிவ
னொத்துவினை யாடபரை யாடவர ராடபல
திக்கசுரர் வாடசுரர் பாடமறை பாடஎதிர்
களமீதே;

எத்திசையு நாடியம னூர்நிணமொ டாடபெல
மிக்கநரி யாடகழு தாட கொடி யாடசுமர்
எற்றிவரு பூதகண மாடவொளி யாடவிடு
வடிவேலா-

எத்தியொரு மாண்தினை காவல்வல பூவைதனை
சித்தமலை காழுககு காநமசி வாயனொடு
ரந்நகிரீ வாழ்முருக னேயினைய வாவமரர்
பெருமானே. (௨)

349. பத்தியால் யானுனைப் பலகாலும்-
பற்றியே மாதிருப் புகழ்பாடி;
முத்தனா மாறெனைப் பெருவாழ்வின்-
முத்தியே சேர்வதற் கருள்வாயே;
உத்தமா தானசற் குணர்நேயா-
ஒப்பிலா *மாமணிக் கிரிவாசா;
வித்தகா ஞானசத் திநிபாதா-
வெற்றிவே லாயுதப் பெருமானே. (௩)

விராலிமலை.

[இது புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தைச் சேர்ந்தது. புதுக் கோட்டையிலிருந்து வடமேற்கு 25-மைல். திரிசிராப்பள்ளியிலிருந்து 18 - மைல். 'சமுத்திரம்' ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்குச் சமீபம். இத்தலத்து முருகபிரான் வயலூரி லிருந்த அருணகிரி நாதர் முன்பு தோன்றி அவரை இத்தலத்துக்கு வரவழைத்துக் காட்சி தந்தனர். 354, 358-ஆம் பாடல்களையும், 'தாமரையின் மட்டு' என்னும் வயலூர்ப் பாடலையும் காண்க.]

350. சீ ரான *கோல கால நவமணி
 மா †லாபி ஷேக பார வெருவித
 தேவாதிதேவர் சேவைசெயுமுக மலராமும்-
 சீ ராடு வீர மாது மருவிய
 • ஈ ராறு தோளு நீளும் வரியளி
 சீ ராக மோது நீப பரிமள இருதாளும்;
 ஆ ராத காதல் வேடர் மடமகள்
 ‡ஜீ மூத மூர்வ லாரி மடமகள்
 ஆ தார பூத மாக வலமிட முறைவாழ்வும்-
 ஆ ராயு நீதி வேலு மயிலுமெய்ஞ்
 ஞா னாபி ராம ிதாப வடிவமும்
 ஆ பாதனேனு நாளு நினைவது பெறவேணும்;
 ஏ ராரு மாட கூட மதுரையில்
 மீ தேறி மாறி யாடு மிறையவர்
 || ஏ மேழு பேர்கள் கூற வருபொரு ளதிகாரம்-

* கோலாகலம் என்பது 'கோலகாலம்' என நிலைமாறியது;
 கோலாகலம்=சம்பிரமம். † அபிஷேகம்=முடி.

‡ ஜீமூதம்=மேகம். ிதாபம்=பிரதாபம்.

|| ஏமேழு பேர்கள்=சங்கப்புலவர்கள் நாற்பத்தொன்பதின்மர்.

ஈ டாய *ஹுமர் போல வணிகரி
ஹு டாடி யால வாயில் விதிசெய்த
லீ லாவி சார தீர வரதா குருநாதா;

† கூ ராழி பால்முன் விய நினைபவ
னீ டேறு மாறு பாறு மறைவுசெய்
கோ பால ராயனேய முள திரு மருகோனே-
கோ டாம லார வார அலையெறி
கா வேரி யாறு பாயும் வயலியில்
கோ னுடு சூழ்வி ராலி மலையுறை பெருமானே.

351. பா தாள மாதி லோக நிகிலமு
மா தார மான மேரு வெனவளர்
பா டர பார மான முலையினை விலைகூறிப்-
பா லோடு பாகு தேனெ னினியசொ
லா லேய நேக மோக மிடுபவர்
பா தாதி கேச மாக வகைவகை கவிபாடும்;
வே தாள ஞான சீனன் விதரண
நா தானி லாதபாவி யநிஜவன்
வீ ணுள் ப டாத போத தவமிலி பசுபாச-
வ்யா பார முடன் யாஹு முனதிரு
சீர் பாத தூளி யாகி நாகிடை
வீ ழாம லேச வாமி திருவருள் புரிவாயே;
தூ தாள ரோடு காலன் வெருவிட
வே தாழு ராரி யோட அடுபடை
சோ ராவ லாரி சேனை பொடிபட மறைவேள்விச்-
சோ மாசி மார்கி வாய நமவென
மா மாய வீர கோர முடனிகல்
சூர் மாள வேலை யேவும் வயலியி லினையோனே;

* ஹுமர் போல வணிகர் இல் = செட்டிலீட்டில் ஹுமைப் பின்னைபோலத் தோன்றி.

† கூராழியால் பாறுமறைவுசெய் எனக்கூட்டுக.

[வி ரா லி ம லை.]

கூ தாள நீப நாக மலர்மிசை
சா தாரி தேசி நாம க்ரியைமுதல்
கோ லால நாத கீத மதுகர மடர்சோலை-
கூ ராரல் தேரு நாரை மருவிய
கா னாறு பாயு மேரி வயல்பயில்
கோ னாடு குழ்வி ராலி மலையுறை பெருமானே.

352. இலாபயில் பொலாவுரை சொலாமன தபோதன
ரியாவரு மிராவுபக லடியேனை-
இராகமும் விநோதமு முலோபமு டன்மோகமு
மிலானிவ னுமாபுருஷ னென ஏய;
சலாபவ மலாகர சசீதர விதாரண
சதாசிவ மயேசுரச கலலோக-
.சராசர வியாபக பராபர மனோலய
சமாதி ய நுபூதிபெற நினைவாயே;
*நிலாவிநி நிலாமதி †நிலாதவ நிலாசன
‡நியாயப பரிபால அர நதிசூடி-
நிசாசர குலாதிப திராவண ‡ புயாரிட
நிராமய சரோருகர னருள்பாலா;
|| விலாசுகம், வலாரெனு முலாசவி தீவாகவ
o வியாதர்கள் விநோதமகள் மணவாளா-
விராவுவ யலார்புரி கிராமலை பிரான்மலை
விராலிம லைமீதினாறை பெருமானே. (ங)

* நிலா விநி நிலா மதி = சந்திரிகை விரிந்து பிரகாசிக்கின்ற மதியையும்.

† நிலாநாத அநில அசன = நிலாநாது அலைகின்ற காற்றைப் புசிக்கின்ற.

‡ நியாய பரிபால அர = நியாய பரிபாலனைஞ் செய்வதில் வல்ல ஆதிசேஷனாகிய சர்ப்பத்தையும்.

§ புயாரிட = புய அரிட = புயங்களுக்கு அரிட்டத்தை யுண்டாக்கிய; அரிட்டம் = கேடு.

|| வில் ஆசுகம்; ஆசுகம் = அம்பு. ॥ ஆகவம் = யோர்.

o வியாதர்கள் = வேடர்கள்.

353. நிராமய புராதன பராபர வராம்ருத

நிராகுல சிராதிபப் ப்ரபையாகி-

நிராசசி வராஜத வராஜர்கள் பராவிய

நிராயுத புராரியச் சுதன்வேதா;

* சுராலய தராதல சராசர பிராணிகள்

சொருப †யி வராதியைக் குறியாமே-

துரால்புகழ் பராதின கராவுள பராமுக

துரோகரை தராசையுற் றடைவேளே;

இராகவ இராமன்‡முன் இராவண †இராவண

இராவண இராஜனுட் குடன் ||மாய்வென்-

நிராகன்ம லராணிஜ புராணர்கு மராகலை

யிராஜசொ லவாரணர்க் கிளையோனே;

¶ விராகவ சுராதிப பொராதுத விராதடு

௦ விராயண பராயணச் § செருவூரா-

விராவிய குராவகில் பராரைமு திராவளர்

விராலிம லைராஜதப் பெருமானே. (ச)

354. **இதமுது விரைபுனல் முழுகி யகில்மண

முதவிய புகையினி ளளவி வகைவகை

கொத்தலர்க ளின்தொடையல்

வைத்துவளர் கொண்டலென

* சுராலயம்=தேவலோகம். † இவர்தல்=கலத்தல்.

‡ முன் இராவண=(கைலாசகிரியை அசைத்தெடுத்துச் சிவ பெருமானால் அடர்க்கப்பட்ட) அந்நாளில் அமுகுரலோசையுற்ற.

§ இரா வண=இராவின் வண்ணமாகிய கருநிறத்தை யுடைய.

|| மாய வென்ற இராகன் மலர் ஆன் நிஜ புராணர்=மாயும்படி வென்ற அன்பையுடையவ ராகிய விஷ்ணுவின் கண்ணையே மல ராகக் கொண்டருளிய நிஜ புராணர்.

¶ விராகவன்=ஆசை யில்லாதவன்.

௦ வீர அயண பராயணம்=வீர வழியில் விருப்பம்.

§ செரு வூர்=திருப்போ ரூர்.

** இச் செய்யுளிற் கேசாதிபாத வருணனைச் சிறப்பு கவனிக்கற்பாலது.

[வி ரா லி ம லை.]

அறலென இசையளி யெனந ளிருளென

நிறமது கருகிநெ டுகிநெ றிவுபட

நெய்த்துமுசு வின் திரிகை

யொத்தசுருள் குந்தளமும்

இலகிய பிறையென எயினர் சிலையென

*விலகிய திலதது தலும திமுகமும்

உற்பலமும் வண்டுவடு

விற்கணைய மன்படரு

முனைவாளும்-

இடர்படு கவுநடு வனும்வ லடல்பொரு

கடுவது மெனநெடி தடுவ கொடியன

இக்குசிலை கொண்டமதன்

மெய்த்தவநி றைந்தவிழி

தளவன முறுவலு மமுத குமுதமும்

வினைநற வினியமொ ழியுமி னையதென

ஒப்பறுந கங்கள்விரல்

துப்பெனவு றைந்துகமு

கடியொடி படவினை செயும்வின் மதகலை

நெடியர்க வடியிசை முரலு சுரிமுக

நத்தணைய கண்டமும்வெண்

முத்துவினை விண்டணைய எழில்தோளும்;

விதரண மனவித னமதை யருள்வன

சததள மரைமுகி முதனை நிகர்வுன

புத்தமிர்து கந்தகுடம்

வெற்பெனநி ரம்புவன

இமசல ம்ருகமத களப பரிமள

தமனிய ப்ரபைமிகு தருண புளகித

சித்ரவர மங்கலவி

சித்ரவிரு துங்ககன

* விலகிய=விசாலமான. † கவுடி என்பது ஒருவித பண்.

‡ விண்டு=மூங்கில்.

விகலித மிருதுள ம்ருதுள நவமணி
 முகபட விகடின தனமு முயர்*வட
 பத்திரமி ருந்தகடி
 லொத்தசுழி யுந்தியுள் மதியாத-
 விபரித முடையிடை யிளைஞர் களைபட
 அபகட மதுபுரி யரவ சுடிகைய
 ரத்நபண மென்பவழ
 குற்றவரை யும்புதிய
 நுணியத ளிரெனவு லவிய பரிபுர
 அணிநட னபதமு முடைய வடிவினர்
 பொற்கலவி யின்பமதி
 துக்கமென லன்றியவர்
 விரகினி லெனதுறு மனம துருகிய
 பிரமையு மறவுன தருள்கை வரவுயர்
 பத்திவழி யும்பரம
 முத்திரெறி யுந்தெரிவ தொருநாளே;
 தததத தததத ததத தததத
 திதிதிதி திதிதிதி திதிதி திதிதிதி
 தத்ததத தந்ததத
 தித்திதிதி திந்திதிதி
 டகுடகு டிகுடிகு டகுகு டிகுடிகு
 டிகுடிகு டகுடகு டிகுகு டகுடகு
 தத்ததிமி டங்குக்கு
 தித்திதிமி டிங்குக்கு
 தமிழித தமிழக தமிழத தமிழதக
 திமிதிமி செககண திமித திகதிக
 தத்திமித தந்திமித
 தித்திமிதி திந்திமிதி யெனவேதான்-
 தபலைகு டமுழவு திமிலை படகம
 தபுதச லிகைதனில் முரசு கரடிகை
 மத்தளித வண்டையற
 வைத்தகுணி னுந்துமிகள்

*வட பத்திரம் இருந்த அகடில் = ஆ விலை போன்ற அடிவயிற்றில்.

[வி ரா லி ம லை.]

மொகுமொகு மொகுவென அலற விருதுகள்
திருதிரு திருவென அலகை குறளிகள்
விக்கிடநி ணம்பருக

* பக்கியுவ ணங்கமுரு

சதிர்பெற அதிர்தர உததி சுவறிட

எதிர்பொரு நிருதர்கள் † குருதி பெருகிட

வப்புவினமி தந்தெழுப

தற்புதக வந்தமெழ

வெகு கோடி;

மதகஜ தூகர தமுமு டையபுவி

யதலமு தல்முடிய இடிய நெடியதொர்

மிக்கொலிமு முங்கஇரு

ளக்கணம்வி டிந்துவிட

* இரவியு மதியமு நிலைமை பெறஅடி

பரவிய அமரர்கள் தலைமை பெறஇய

* லத்திறல ணங்குசெய

சத்திவிடு கந்ததிரு

வயலியி லடிமைய குடிமை யினலற

மயலொடு மலமற ஆரிய பெரியதி

ருப்புதழ்வி ளம்புவென்மு

னற்புதமெ முந்தருங்கு

சவிராலி-

மலையுறை குரவந லிறைவ வருகலை

பலதெரி விதரண முருக சர்வண

உற்பவக்ர வஞ்சகிரி

நிக்ரக அ கண்டமய

நிருபணி மலசுக சொருப பாசிவ

குருபர வெளிமுக டுருவ வயர்தரு

சக்ரகிரி யுங்குலைய

விக்ரமந டம்புரியு

* பக்கி = பகழி. † 'குருதி பெருகிடு அவ் அப்புவில் மிதந்து
எழுபது அற்புத கவந்தம் எழ' எனப் பிரிக்க.

மரகத கலபமெ ரிவிடு மயில்மிசை
 மருவியெ யருமைய இளமை யுருவொடு
 சொர்க்கதல மும்புலவர்
 வர்க்கமும்வி ளங்கவரு பெருமானே. (ரு)

355. உருவேற வேஜெ பித்து வொருகோடி யோம சித்தி
 யுடனாக ஆக மத்து கந்துபேணி-
 உணர்வாசை யாரி டத்து மருவாது வோரெ முத்தை
 யொழியாது ஆதை விட்டி ருந்துநாளும்;
 தரியாத போத கத்தர் குருவாவ ரோரொ ருத்தர்
 தருவார்கள் ஞான வித்தை தஞ்சமாமோ-
 *தழலாடி வீதிவட்ட மொளிபோத ஞான சித்தி
 தருமாகி லாகு மத்தை கண்டிலேனே;
 குருநாடி ராச ரிக்கர் துரியோத னாதி வர்க்க
 குடிமாள மாய மிட்டு குந்திபாலர்-
 குலையாமல் நீதி கட்டி யெழுபாரை யாள விட்ட
 குறளாக னூறில் நெட்டை கொண்டஆதி;
 மருகா புராரி சித்தன் மகனே விராலி சித்ர
 மலைமே லுலாவு சித்த அங்கைவேலா-
 மதுரா புரேசர் மெய்க்க அரசாளு மாறன் வெப்பு
 வளைகூனை யேநி மிர்த்த தம்பிரானே. (சு)

356. எதிரெதிர்கண் டோடி யாட்கள்
 களவதறிந் தாசை பூட்டி
 இடறிவிழும் பாழி காட்டு மடமாதர்-
 இறைவைகொளுங் கூவல் மூத்த
 கறையொழுகுந் தாரை பார்க்கி
 விளமைகொடுங் காத லாற்றில் நிலையாத;
 அதிவிசுடம் பீழ லாற்ற
 அழுகிவிழும் பிற லூத்தை
 அடையுமிடஞ் சீலை தீற்று கருவாயில்-

* தழலாடிவீதி=நெற்றி. † வட்டம்=புருவ மத்திய ஸ்தானம்.

[வி ரா லி ம லை.]

அருவிசலம் பாபு மோட்டை
 அடைவுகெடுந் தூரை பாழ்த்த
 அளறிலழுந் தாமலாட்கொ டருள்வாயே;
 விதாரனெடுந் த்ரோண மேற்று
 எதிர்பொருமம் பாதி யேற்றி
 விரகினெழுந் தோய நூற்று வருமான-
 விரவுஜையன் *காளி காட்டில்
 வருதருமன் தூத ட்நீற்ற
 விஜயனெடும் பாக தீர்த்தன் மருகோனே;
 மதியணையுஞ் சோலை யார்த்து
 மதிவள†சந் தான கோட்டின்
 வழியருளின் பேறு காட்டி யட்விராலி-
 மலைமருவும் பாதி யேற்றி
 ||கடிகமழ்சந் தான கோட்டில்
 ¶வழியருளின் பேறு காட்டு பெருமானே. (ஏ)

357. ஐந்து பூதமு மாறு சமயமு
 மந்தர வேதபு ராண கலைகளும்
 ஐம்ப தோர்வித மான லிபிகளும் வெகுருப-

* காளிகாடு = இடும்பாவனம்.

† நீற்ற விஜயன் = பாசபதாஸ்திரம் பெறும்பொருட்டுத் தேக முழுதும் நீறுபூசிக்கொண்டு தவஞ்செய்த அருச்சுனன்.

‡ சந்தானகோட்டின் வழியருளின் பேறுகாட்டிய = சந்தானம் என்னும் தெய்வவிருகும் தன்னை அடைந்தோர்க்கு அவர்கள் வேண்டிய பொருள்களை வேண்டியவாறு கொடுக்கும் என்பதை உலகத்தோர்க்குத் தெரிவித்த.

§ விராலிமலை மருவும் பாதி ஏற்றி = விராலிமலைக்குப் பாதி யளவு வரையில் அவர்களை ஏறச்செய்து.

|| கடிகமழ் சந்தானகோட்டில் = அவ்விடத்துற்ற தெய்வமணம் கமழ்கின்ற சந்தானகோடு என்னுமிடத்தில் எழுந்தருளியிருந்து கொண்டு.

¶ வழியருளின் பேறுகாட்டு = தம்மையடைந்த அன்பர்க்கு இஷ்டகாமியங்களை ஈந்தருளிக் காட்டுகின்ற.

அண்ட ராதிச ராச ரமுமுயர்
 புண்ட ரீகனு மேக நிறவனும்
 அந்தி போலுரு வானு நிலவொடு வெயில்காலும்;
 சந்தர் சூரியர் தாமு *மசபையும்
 விந்து நாதமு மேக வடிவம்
 தன்சொ ரூபம் தாக வுறைவது சிவயோகம்-
 தங்க ளாணவ மாயை கருமம்
 லங்கள் போயுப தேச குருபர
 சம்பர் தாயமொ டேயு நெறியது பெறுவேனோ;
 வந்த தானவர் சேனை கெடிபுக
 இந்தர் லோகம்வி பூதர் குடிபுக
 மண்டு பூதப சாச பசிகெட மயிடாரி-
 வன்கண் விரிபி டாரி ஹரஹர
 சங்க ராஎன மேரு கிரிதலை
 மண்டு தூளெழ வேலை யுருவிய வயலூரா;
 வெந்த நீறணி வேணி யிருடிகள்
 பந்த பாசவி கார பரவச
 வென்றி யானச மாதிமுறுகுகல் முழைக்கும்-
 விண்டு மேல்மயி லாட இனியக
 னுண்டு காரளி பாட †இதழிபொன்
 விஞ்ச வீசவி ரால மலையுறை பெருமானே. (அ)

358. கரதல முங்குறி கொண்ட கண்டமும்
 விரவியெ முந்துசு ருண்டு வண்டடர்
 கனவிய கொண்டைகு லைந்த லைந்திட அதிபாரக்-
 களபசு கந்தமி குந்த கொங்கைக
 ளிளகமு யங்கிம யங்கி யன்புசெய்
 கனியித முண்டுது வண்டு பஞ்சணை மிசைவீழா;
 இரதம ருந்தியு றுங்க ருங்கயல்
 பொருதுசி வந்துரு விந்தி டும்படி
 யிதவிய வுந்தியெ னுந்த டந்தனி ஹமுழங்கி-

* அசபை என்பது ஹம்ஸமந்திரம். † இதழி = கொன்றை.

[வி ர லி ம லை.]

இனியதொ ரின்பம்வி னேந்த னேந்துபொய்
வனிதையர் தங்கள்ம ருங்கி ணங்கிய
இளமை கிழம்படு முன்ப தம்பெற வுணர்வேனோ;
பரத சிலம்புபு லம்பு மம்பத
வரிமுக *எண்கினு டன்கு ரங்கணி
பணிவிடை சென்றுமு யன்ற குன்றணி
யிடையேபோய்ப்-
பகடியி லங்கைக லங்க அம்பொனின்
மகுட்சி ரந்தச முந்து ணிந்தெழு
படியுநடுக்கவி மும்பனம்பழ மெனவாகும்;
மருதமு தைந்தமு குந்த னன்புறு
மருககு விர்தும லர்ந்த பங்கய
வயலியில் வம்பவிழ் சண்ப கம்பெரி யவிராலி-
மலையில் விளங்கிய கந்த என் னுனை
மகிழ்வொடு ட்வந்திசெய் மைந்த னென்றனை
வழிவழி யன்புசெய் தொண்டு கொண்டருள்
பெருமாளே. (சு)

359. கரிபு ராரி காமாரி திரிபு ராரி நியாடி

கயிலை யாளி காபாவி டுகழையோனி-
கரவு தாச னாசாரி பரசு பாணி பாஞ்னி
கணமொ டாடி காயோகி சிவயோகி;
பரம யோகி மாயோகி பரிய ராஜ டாகுடி
பகரொ னாத மாஞ்னி பசுவேதி-
பரத மாடி காஞடி பரவ யோதி காதீத
பரம ஞான ஞர் || பூத அருளாயோ;
¶சுருதி யாடி தாதா டி வெருவி யோட மூதேவி
§தூரக கோப மீதோடி வடமேரு-

* எண்கு=கரடி. †ஆகும்=ஆக்கும். ‡வந்திசெய்=வந்தனைசெய்.

§ கழையோனி=மூங்கிலிற் பிறந்தவர். || பூத=புகுத.

¶ சுருதியாடி தாதா=வேதாத்தியயனஞ்செய்யும் பிரமன்.

௦ வி=மிகவும். § தூரக=அகல.

சுழல வேலை தீமுள அமுத ளாவி வாய்ப்பாறி
 *சுரதி னோடு சூர்மாள் வுலகேழும்;
 †திகிரி மாதிர ராவார திகிரி சாய வேதாள
 திரளி னோடு பாறோடு கழுகாடச்-
 செருவி னுடு †வாணீப கருணை மேரு வேபார
 திருவி ராலி யூர்மேவு பெருமாளே. (க௦)

360. §காமாத்திர மாகி யிளைஞர்கள்
 வாழ்நாட்கொடு போகி யழகிய
 காதாட்டிய பார இருகுழை யளவோடிக்-
 கார்போற்றவ ழோதி நிழல்தனி
 லார்வாட்கடை யீடு கனகொடு
 காலேற்றுவை வேலின் முனைகடை யமதூதர்;
 ஏமாப்பற மோக வியல்செய்து
 நீலோற்பல ஆசில் மலருட
 னேராட்டவி நோத மிடும்விழி மடவார்பால்-
 ஏகாப்பழி பூணு மருளற
 நீதோற்றிமு னாளு மடிமையை
 யீடேற்றுத லாலுன் வலிமையை மறவேனே;
 சீமாட்டியு மாய திரிபுரை
 காலாக்கினி கோப பயிரவி
 சீலோத்தமி நீலி சுரதிரி புவநேசை-
 சீகார்த்திகை யாய அறுவகை
 மாதாக்கள்கு மார னெனவெரு
 சீராட்டொடு பேண வடதிசை கயிலாசக்;
 கோமாற்குப தேச முபநிட
 வேதார்த்தமெய்ஞ் ஞான நெறியருள்
 கோதாட்டிய ஸ்வாமி யெனவரு மினையோனே-

* சுரதினோடு = சுரத்தினோடு = சப்தத்தோடு.

† திகிரி மாதிர ஆவார திகிரி = வட்டமாகிய திக்குக்களை
 மறைக்கின்ற சக்ரவாளகிரி. ‡ வாணீப = வான் நீப.

§ காமாத்திரம் = காம அஸ்திரம் = மன்மத பாணம்.

[விராலிமலை.]

கோடாச்சிவ பூசை பவுருஷ
மாறக்கொடை நாளு மருவிய
கோளுட்டி ராலி மலையுறை பெருமானே. (கக)

361. கொடாதவனை யேபு கழ்ந்து
குபேரனென வேமொ ழிந்து
குலாவியவ மேதி ரிந்து புவிமீதே-
எடாதசுமை யேசு மந்து
எணுதகலி யால்மெ லிந்து
எலாவறுமை தீர அன்று னருள்பேணேன்;
சுடாததன மான கொங்கை
களாலிதய மேம யங்கி
சுகாதரம தாயொ முங்கி லொழுகாமல்-
கெடாததவ மேம றைந்து
கிலேசமது வேமி குந்து
*கிலாதவுட லாவி நொந்து மடியாமுன்;
தொடாய்மறவி யேநி யென்ற
சொலாகியது னாவ ருங்கொல்
சொலேமூலக மீனு மம்பை யருள்பாலா-
நடாதசுழி மூல விந்து
நளாவிவினை ஞான நம்ப
†நபோமணி சமான துங்க வடிவேலா;
படாத குளிர் சோலை யண்ட
மளாவியுயர் வாய்வ ளர்ந்து
பசேலெனவு மேத ழைந்து தினமேதான்-
விடாதுமழை மாரி சிந்த
அநேகமலர் வாவி பொங்கு
விராலிமலை மீது கந்த பெருமானே. (கஉ)

* கிலாத = ஆற்றல் இல்லாத.

† நபோமணி = சூரியன்.

362. மாயா சொருப முழுச்ச மத்திகள்,

ஆயா வுபாய மனப்ப சப்பிகள்

வாணனை யீரும் விழிக்க டைச்சிகள் முநீவோரும்-
மாலாகி வாட நகைத்து ருக்கிகள்

* ஏகாச மீது தனத்தி றப்பிகள்

வாரீ ரிரீரென் முழுப்பு ரட்டிகள் வெகுமோகம்;

ஆயாத வரசை யெழுப்பு மெத்திகள்

ஈயாத போதி லறப்பி ணக்கிகள்

ஆவேச நீருண் மதப்பொ நிச்சிகள் பழிபாவம்-

ஆமா நெண்த திருட்டு மட்டைகள்

கோமாள மான குறிக்க முத்திகள்

ஆசார வீன விலைத்த னத்திய நுறவாமோ;

காயாத பால்நெய் தயிர்க்கு டத்தினை

ஏயா வெணும லெடுத்தி டைச்சிகள்

காண்த வாறு குடிக்கு மப்பொழு தூரலோடே-

கார்போலு மேனி தனைப்பி ணித்தொரு

போர்போ லசோதை பிடித்த டித்திட

காதோடு காது கையிற்பி டித்தழு தினிதூதும்;

வேயா லநேக விதப்ப சுத்திரள்

சாயாமல் மீள அழைக்கு மச்சதன்

வீரூன மாம னெனப்ப டைத்தருள் வயலூரா;

வீணுள் கொடாத படைச்செ ருக்கினில்

சூர்மாள †வேலை விடுக்கும் அற்புத

வேலா விராலி மலைத்த லத்துறை பெருமானே.

363. மாலாசை கோப மோயாதெ நாளு

மாயா விகார

வழியேசெல்-

மாபாவி †காளி தானேனு நாத

மாதா பிதாவு

மினிரீயே;

நாலான வேத நூலாக மாதி

நானோதி நேனு

மிலைவீணே-

* ஏகாசம்=மேற்போர்வை. † வேலை=கடவில்.

† காளி=விஷ்குணமுள்ளவன்.

[வி ரா லி ம லை.]

நாள்போய் விடாம லாறுறு மீதில்
 ஞானோப தேச மருள்வாயே;
 பாலா *கலார ஆமோத லேப
 பாடர வாக அணிமீதே-
 பாதாள பூமி யாதார மீன
 †பானீய மேலை வயலூரா;
 வேலா விராலி வாழ்வே சமூக
 வேதான பூத பதிசேயே-
 வீரா கடோர சூராரி யேசெ
 வேளே சுரேசர் பெருமானே. (கச)

364. மேக மெனுங்குழல் சாய்த்திரு

கோக னகங்கொடு கோத்தனை
 மேல்விழு கின்ற பராக்கினி லுடைசோர-
 மேகலை யுந்தனி போய்த்தனி
 யேகர ணங்களு மாய்க்கயல்
 வேல்விழி யுங்குவி யாக்குரல் மயில்காடை;
 கோகில மென்றெழ போய்க்கனி
 வாயழு துண்டுரு காக்கனி
 கூரவு டன்பிரி யாக்கல வியின் முழ்கிக்-
 கூடி முயங்கி விடாய்த்திரு
 பார தனங்களின் மேற்றுயில்
 கூரினு மம்புய தாட்டுணை மறவேனே;
 மோகர தூத்துமி யார்ப்படீவி
 ராலி விலங்கலின் வீட்டதில்
 மூவுல குந்தொழு தேத்திட வுறைவோனே-
 மூதிசை முன்பொரு காற்றட
 மேருவை யம்பினில் வீழ்த்திய
 மோகன ட்சங்கரி வாழ்த்திட மதியாமல்;

* கல்லாரம்=செங்குவளை. † பானீயம்=ஜலம்.

‡ விராலி விலங்கல்=விராலி மலை.

§ சங்கரி=சங்கையுடைய அரி.

ஆக மடிந்திட வேற்கொடு
 சூரண வென்றடல் போய்த்தணி
 யாமையின் வென்றவ னாற்பிற கிடுதேவர்-
 ஆதி யிளந்தலை காத்தர
 சாள அவன்சிறை மீட்டவ
 னா லகங்குடி யேற்றிய பெருமானே. (கரு)

365. மோதி யிறுகிவட மேரு வெனவளரு

மோக முலையசைய வந்துகாயம்-
 மோச மிடுமவர்கள் மாயை தனில்முழுகி
 மூட மென ஆறிவு கொண்டதாலே;
 காதி வருமியம தூதர் கயிறுகொடு
 காலி லிறுகளனை வந்திழாதே-
 காவ லெனவிரைய வேடி யுனதடிமை
 காண வருவதினி பெந்தநாளேர;
 ஆதி மறையவனு மா லு முயர்சுடலை
 யாடு மாணுமிவ ரொன்றதான-
 ஆயி யமலைதிரி சூலி குமரிமக
 மாயி கௌரியுமை தந்தவாழ்வே;
 சோதி நிலவுகதிர் வீச மதியின்மிசை
 தோய வளர்கிரியி னுந்திரீடு-
 *சோலை செறியுளவி ராலி நகரில்வளர்
 தோகை மயிலுலவு தம்பிரானே. (கக)

* 'சோலை செறியுமியல் வாத நகரில்வளர்' என்றும்,
 'சோலை செறியுமியல் வாகை நகரில்வளர்' என்றும் பாடம்.

வி நாயக மலை.

[இடம் விளங்கவில்லை.]

366. சரவண ஜாதா நமோநம கருணைய தீதா நமோநம

சததள பாதா நமோநம அபிராம-

தருணக தீரா நமோநம நிருபமர் வீரா நமோநம

சமதள பூரா நமோநம ஜகதீச;

பரம சொரூபா நமோநம சுரர்பதி பூபா நமோநம

பரிமள நீபா நமோநம உமைகாளி-

பகவதி பாலா நமோநம இகபர மூலா நமோநம

பவுருஷ சீலா நமோநம அருள்தாராய்;

இரவியு மாகாச பூமியும் விரவிய தூளேற வானவ

ரெவர்களு மீடேற ஏழ்கடல் முறையோவென்-

றிடர்பட மாமேரு பூதர மிடிபட வேதா னிசாசா

ரிகல்கெட மாவேக நீடயில் விடுவோனே;

மரகத ஆகார ஆயனு மிரணிய ஆகார வேதனும்

*வசுவெனு மாகார ஈசனு மடிபேண-

மயிலுறை வாழ்வே விநாயக மலையுறை வேலா மகீதர

வனசர ராதார மாகிய பெருமாளே.

தி ரு ச் செ ங் கோ டி.

[இது தேவாரத்திற் கொடிமாடச் செங்குன்றார் என வழங்கும். திருஞான சம்பந்த ஸ்வாமிக ளுடைய பாடல் பெற்றது. சேலம் ஜில்லா சங்கரிதூர்க்கம் ரெயில்வே ஸ்டேஷனிலிருந்து வடமேற்கு 6-மைல். கோயில் மலைமேல் இருக்கின்றது. இங்கே சுப்பிரமணிய ஸ்வாமி சந்நிதி தனியாகவும் பெரிதாகவு மிருக்கின்றது. “செங்கோடனைச் சென்று கண்டதொழு நாலாயிரங்கண் படைத்திலனை யந்த நான் முகனே” [கந்தரலங்காரம்—க0] என ஸ்வாமிகள்

வியந்து துதித்துள்ளனர். மலைசிவந்த நிறமா யிருப்பதால் இதற்குத் “திருச்செங்கோடு” எனப் பெயர் போந்தது. மேலை வீதியிலிருந்து பார்த்தால் மலை நாகம்போற் காணப்படுகின்றது. மலைக்கு நாகதீர் என்றும் பெயர். ‘பொங்குங் கொடிய கடற்றனும்’ எனத்தொடங்கும் பாடலிற் “கொங்கின் புஜக கோத்திரி” என்பதையும் காண்க. அர்த்தநாரீசுரருடைய சந்நிதி விசேஷமானது. மலையடிவாரத்தில் ஆறுமுகஸ்வாமிதேவிமாருடன் திருக்கோயில்கொண்டிருக்கின்றார். இதற்கு ஸ்தலபுராண முண்டு.]

367. அன்பாக வந்து உன்றான் பணிந்து
 ஐம்பூத மொன்ற நினையாமல்-
 அன்பால் மிகுந்து நஞ்சாரு கண்க
 ளம்போரு கங்கள் முலைதானும்;
 கொந்தே மிகுந்து வண்டாடி நின்று
 கொண்டாடு கின்ற குழலாரைக்-
 கொண்டே நினைந்து மன்பேது மண்டி
 குன்றா *மலைந்து ஆலைவேனோ;
 மன்றாடி தந்த மைந்தா மிகுந்த
 வம்பார் கடம்பை யணிவோனே-
 வந்தே பணிந்து நின்றார் பவங்கள்
 வம்பே †தொலைந்த வடிவேலா;
 சென்றே யிடங்கள் கந்தா ‡எனும்பொ
 செஞ்சேவல் கொண்டு வரவேனும்-
 செஞ்சாவி கஞ்ச மொன்றாய் வளர்ந்த
 செங்கோ டமர்ந்த பெருமானே. (க)

368. பந்தாடி யங்கை நீநாந்தார் பரிந்து
 பைந்தார் புனைந்த குழல்மீதே-
 பண்பார் சுரும்பு பண்பாடு கின்ற
 பங்கே ருகங்கொள் முகமீதே;

* மலைதல் = ஒருவழிப்படாது நின்றல்.

† தொலைந்த = தொலைத்த. ‡ எனும்பொ = எனும்பொழுது.

[தி ரு ச் செ ங் கே கா டே.]

மந்தார மன்றல் சந்தார மொன்றி
 வன்பாந கஞ்செய் தனமீதே-
 மண்டாசை கொண்டு விண்டாவி நைந்து
 மங்காம லுன்ற னருள்தாராய்;
 கந்தா ஆரன்றன் மைந்தா விளங்கு
 கன்று முகுந்தன் மருகோனே-
 *கன்று †விலங்க லொன்றாறு கண்ட
 கண்டா வரம்பை மணவாளா;
 செந்தா தடர்ந்த கொந்தார் கடம்பு
 திண்டோள் நிரம்ப ஆணிவோனே-
 திண்†கோ டரங்கடி ளொண்கோ டறங்கு
 செங்கோட மர்ந்த பெருமானே. (௨)

369. வண்டார் மதங்க ளுண்டே மயங்கி

வந்துரு ||கொண்ட லதனோடும்-
 . வண்காம னம்பு தன்கால் மடங்க
 வன்போர் மலைந்த விழிவேலும்;
 கொண்டே வளைந்து கண்டார் தியங்க
 நின்றார் குரும்பை முலைமேவிக்-
 கொந்தா ரரும்பு நின்தாள் மறந்து
 குன்றாம லுன்ற னருள்தாராய்;
 பண்டாழி சங்கு கொண்டாழி தங்கு
 பண்போ லுக்கத்த மருகோனே-
 பண்சார நைந்து நண்போது மன்பர்
 பங்காகி நின்ற குமரேசா;
 செண்டாடி யண்டர் கொண்டாட மன்றில்
 நின்றடி சிந்தை மகிழ்வாழ்வே-
 செஞ்சாலி மிஞ்சி மஞ்சாடு கின்ற
 செங்கோ டமர்ந்த பெருமானே. (௩)

* கன்று=கோபித்து. † விலங்கல் ஒன்று ஆறு கண்ட=ஒரு மலையை வழிகண்ட. ‡ கோடாங்கள்=குரங்குகள்.

§ எண்கு=கரடி. || கொண்டல்=மேகம்போன்ற குழல்.

370. கரையற வருகுதல் தருகயல் விழியினர்

கண்டான செஞ்சொல் மடமாதர்.

கலவியில் முழுகிய நெறியினி லறிவுக

லங்காம யங்கும் வினையேனும்;

உரையையு மறிவையும் உயிரையு முணர்வையும்

உன்பாத சஞ்ச மலர்மீதே-

உரவொடு புனைதர நினைதரு மடியரொ

டொன்றாக என்று பெறுவேனோ;

வரையிரு துணிபட வளைபடு சுரர்குடி

வந்தேற இந்தர புரிவாழ-

மதவித கஜரத தூரகத பததியின்

வன்சேனை மங்க முதுமீன;

திராமலி சலநிதி முறையிட நிக்சரர்

திண்டாட வென்ற கதிர்வேலா-

ஜெகதல மிகுகெட விளைவன வயலணி

*செங்கோட மர்ந்த பெருமானே. (ச)

371. இடம்பார்த் திடம்பார்த் திதங்கேட் டிரந்தேற்

றிணங்காப் பசிப்பொங் கனல்முழ்கி-

இறுங்காற் கிறங்கார்க் கிரும்பார்க் குருஞ்சார்க்

கிரங்கார்க் கியற்றண் டமிழ்நூலின்;

உடம்பாட் டுடன்பாட் டியம்பாத் தயங்காத்

துளங்காத் திடப்பின் கவிபாடி-

ஒதுங்காப் பொதுங்காப் பதுங்காப் புகன்றேத்

துறும்பாற் குணக்கன் புறலாமோ;

†கடந்தோற் கடந்தோற் றறிந்தாட் கருந்தாட்

கணைந்தாட் கணித்திண் புயமீவாய்-

* 'செம்பே டமர்ந்த பெருமானே.' என்றும் சில பிரதிகளி லிருக்கின்றது.

† கடம் தோல் கடம் தோற்றம்=மத யானை காட்டில் எதிர்ப்பட

[தி ரு ச் செ ங் கே கா டே.]

*கரும்போற் கரும்போர்க் குளங்கிட் டிகண்டேத்
துசெங்கோட் டில்நிற்குங் கதிர்வேலா;
அடைந்தோர்க் குணந்தோர்க் களிந்தோர்க் கமைந்தோர்க்
கனிழந்தோர்க் குணற்கொன் றிலதாசி-
அலைந்தோர்க் குலைந்தோர்க் கிணைந்தோர்க் கலந்தோர்க்
கறிந்தோர்க் களிக்கும் பெருமானே. (ரு)

372. கலக்குங் கோதற வடிக்குஞ் சீரிய

கருப்பஞ் சாறெனு மொழியாலே-
கருத்தும் பார்வையு முருக்கும் பாவிகள்
கடைக்கண் பார்வையி லழியாதே;
விலக்கும் போதக மெனக்கென் றேபெற
விருப்பஞ் சாலவு முடையேனான்-
வினைக்கொண் டேமன நினைக்குந் தீமையை
விடற்கஞ் சேலென அருள்வாயே;
அலைக்குந் தானவர் குலத்தின் சேனையை
அறுக்குங் கூரிய வடிவேலா-
அழைத்துன் சீரிய கழற்செந் தாமரை
. யடுக்கும் போதக முடையோராம்;
சிலர்க்கன் றேகதி ட்பலிக்குந் தேசிக
திருச்செங் கோபுர வயலூரா-
திதிக்கும் பார்வையின் மதிப்புண் டாகிய
திருச்செங் கோடுறை பெருமானே. (கூ)

373. துஞ்சு கோட்டிச் சுழற்கண் காட்டிக்

கொங்கை நோக்கப் பலர்க்குங் காட்டிக்
கொண்ட ணப்பித் துலக்கஞ் சீர்த்துத் திரிமானார்-

* கரும்போற்கு அரும்போர் குளம் காட்டி = மன்மதனுக்கு
அரிய போராக நெற்றிக்கண் காட்டிய பரமசிவன்.

† பலிக்கும் = பாலிக்கும்.

தொண்டை வாய்ப்பொற் கருப்பஞ் சாற்றைத்
தந்து சேர்த்துக் கலக்குந் தூர்த்தத்
துன்ப வாழ்க்கைத் தொழிற்பண் டாட்டத்
துழலாதே;

கஞ்சம் வாய்த்திட் டவர்க்குங் கூட்டிக்
கன்று மேய்த்திட் டவர்க்குங் கூற்றைக்
கன்ற மாய்த்திட் டவர்க்குந் தோற்றக் கிடையாநீ-
கண்டு வேட்டுப் பொருட்கொண் டாட்டத்
திற்ப வாக்யத் தெனக்குங் கேட்கத்
தந்து காத்துத் திருக்கண் சாத்தப் பெறுவேனே;
வஞ்ச மாய்ப்புக் கொளிக்குஞ் *சூற்கைத்
துன்று சூர்ப்பொட் டெழுச்சென் றோட்டிப்
பண்டு வாட்குட் களிக்குந் தோட்கொத்
துடையோனே-

வண்டு பாட்டுற் றிசைக்குந் தோட்டத்
தண்கு ராப்பொற் புரக்கும் பேற்றித்
தொண்டர் கூட்டத் திருக்குந் தோற்றத்
தினையோனே;

கொஞ்ச வார்த்தைக் கிளித்தண் சேற்கட்
குன்ற வேட்டிச் சிபைக்கண் காட்டிக்
கொண்டு வேட்டுப் புனப்பைங் காட்டிற்
புணர்வோனே-

கொங்கு லாத்தித் தழைக்குங் காப்பொற்
கொண்ட லார்த்துச் சிறக்குங் காட்சிக்
கொங்கு நாட்டுத் திருச்செங் கோட்டுப்
பெருமானே. (ஏ)

374. நீ லமஞ் சானகுழல் மாலைவண் டோடுகதி
நீடுபந் தாடுவிழி யார்பளிங் கானநகை
நீலபொன் சாபநுத லாசையின் தோடசையு
நீள்முகந் தாமரையி னூர்மொழிந் தாரமொழி

* சூல்=சூலம்.

† கும்பு ஏற்றி=கும்பு கூட்டி.

[திருச்செங்கோடு.]

நேர்சுகம் போலகழு கானகந் தாரர்புய

*நேர் †சுணங் ‡காவி§கிளை யேர்சிற்ற் தார்மலையி

ரண்டுபோல-

நீளிபங் கோடிளநிர் தேனிருந் தாரமுலை

நீடலங் காரசர மோடடைந் தார்மருவி

நீள்மணஞ் ||சாறுபொழி யாவளம் போதிவையி

¶நீலவண் டேவியநல் காம ௦ னங் காரநிறை

நேசசந் தான அல்குல் காமபண் டாரமுதை

நேருசம் போகரிடை ஹலொளிர்ந் §தாசையுயிர்

சம்பையா**ரஞ்;

சாறு††பொன் தோகையமை பாளிதஞ் சூழ்சாரண

தாள்சிலம் போலமிட வேநடந் தானநடை

சாதிசந் தானெசின மார்பரந் தோகையென

தானெழுங் கோலவிலை மாதரிந் பார்கலவி

தாவுகொண் டேகலிய நோய்கள்கொண் டேபிறவி

தானடைந் தாமுமடி யேனிடஞ் சாலும்வினை

யஞ்சியோடத்-

தார்கடம் பாடுகழல் பாதசெந் தாமரைகள்

தாழ்பெரும் பாதைவழி யேபடிந் தேவருகு

தாபம்விண் டேயமுத வாரியுண் டேபசிகள் *

தாபமுந் தீரதுகிர் போனிறங் காழ்கொளுரு

சாரவுஞ் சோதிமுரு காவெனுங் காதல்கொடு

சானிருந் தோத††இரு §§வோரகம் பேறுறுக

விஞ்சைதாராய்;

* நேர்=நேர்ந்த. † சுணங்கு=தேமல் ‡ ஆவி=வாசனை.

§ கிளை=மூங்கில் ||சாறு பொழி அ வள்ளம் எனப்பிரிக்க;
வள்ளம்=கிண்ணம். ¶ நீல வண்டு=நீலோற்பலக் களை.

௦ அங்காரம்=ஆந்தாரம்: இறுமாப்பு. § ஆசை உயிர் சம்பையார்=
திக்குக்களில் வாய்விட்டு மின்னும் மின்னல்போன்ற இடையை
யுடையவர்கள். ** அம் சாறு=அமுகு நிறைந்த.

†† பொன் தோகை அமை பாளிதம்=பொன் சரிகையிட்ட
முன்தாளை யமைந்த பட்டுப் புடைவை.

‡‡ இரு=பெருமை பொருத்திய. §§ ஓர்=ஒப்பற்ற.

சூலியெந் தாய்கவுரி மேரகசங் காரிகுழை
 தோடுகொண் டாடுசிவ காமசுந் தாரிநல
 * தூளணைந் தாளிதிரு வாணியங் காளிகலை
 தோகைசெச் தாமரையின் மாதுதின் நேதுதிசெய்
 தூயஆம் பாகழைகொள் தோளிபங் காளக்ருபை
 தோய்பரன் சேயெனவு மேபெரும் பார்புகழும்
 விந்தையோனே-

சூரசங் காரசுரர் லோகபங் காவறுவர்
 தோகைமைந் தாகுமா வேள்கடம் பாரதொடை
 தோளகண் டா ட்பரம தேசிகந் தாவமரர்
 தோகைபங் காளவெ தாகமஞ் சூழ்சுருதி
 தோதகம் பாடமலை யேழுதுண் டாயெழுவர்
 சோரிகொண் டாறுவர வேலெறிந் தேநடன
 முங்கொள்வேலா;

மாலியுன் பாறவொரு ஆடகன் சாகமிசு
 வாலியும் ட்பாழிமர மோடுகும் பாகனனு
 மாழியுங் கோரவலி ராவணன் பாறவிடு
 மாசுகன் கோலமுகி லோனுகந் தோதிடையர்
 மாதுடன் கூடிவினை யாடுசம் போகதிரு
 மார்பகன் || காணமுடி யோனணங் கானமதி
 யோன்றுமானே-

மார்புடன் கோடுதன பாரமுஞ் சேரஇடை
 வார்துவண் டாடமுக மோடுகந் தீரரச
 வாயிதந் கோதிமணி தூபுரம் பாடமண
 வாசைகொண் டாடுயி லாளிதுங் காகுறவி
 மாதுபங் காமறைகு லாவுசெங் கோடைநகர்
 வாழுவந் தாய்கரிய மாலயன் தேவர்புகழ்
 தம்பிரானே. (அ)

* தூள்=விபூதி. † கலை தோகை=சாஸ்வதி.

‡ பரமதேசிக அந்தா எனப்பிரிக்க. ட் பாழி=பருத்தி; வலிய

|| காண முடியோன்=பொன் முடியோ னாகிய விஷ்ணு.

[திருச்சேங்கோடு.]

375. பொன்ற லைப்பொய்க் கும்பி றப்பைத்
 தும்ப றுத்திட் டின்று நிற்கப்
 புந்தி யிற்சற் றங்கு றிக்கைக் கறியாமே-
 பொங்கி முக்கிச் சங்கை பற்றிச்
 சிங்கி யொத்தச் சங்க டத்துப்
 புண்ப டைத்துக் கஞ்ச மைக்கட்
 கொடியார்மேல்;
 துன்று மிச்சைப் பண்ட னுக்குப்
 பண்ப ளித்துச் சம்பா மித்துத்
 தும்பி பட்சிக் கும்பா சச்செய்ப் பதிமீதே-
 தொண்டு பட்டுத் தெண்ட னிட்டுக்
 கண்டு பற்றத் தண்டை வர்க்கத்
 துங்க ரத்தப் பங்க யத்தைத் தருவாயே;
 குன்றெ டுத்துப் பந்த டித்துக்
 கண்சி வத்துச் சங்க ரித்துக்
 கொண்ட லொத்திட் டிர்தா னுக்கிச் சாலோகா-
 கொம்பு குத்திச் *சம்ப முத்தித்
 †திண்ட லத்திற் றண்டு வெற்பைக்
 கொண்ட முக்கிச் சண்டை யிட்டுப்
 பொரும்வேழம்;
 சென்று ரித்துச் சுந்த ரிக்கச்
 சுந்த விர்த்துக் கண்சு கித்துச்
 சிந்தை யுட்பற் றின்றி நித்தக் களிகூருஞ்-
 செண்ப கத்துச் சம்பு வுக்குத்
 தொம்ப தத்துப் ‡பண்பு ரைத்துச்
 சேங்கு வட்டிற் றங்கு சொக்கப் பெருமானே. ()

* சம்பு=சம்பங்கோரை. † திண் தலத்தில் எனப்பிரிக்க.
 ‡ 'பண்பு ணர்த்தித் தென்ற லைக்குட் டங்கு சொக்கப் பெருமானே.'
 என்றும் பாடம்.

376. மந்தக் கடைக்கண் காட்டுவர்

கந்தக் குழற்பின் காட்டுவர்

மஞ்சட் பிணிப்பொன் காட்டுவ ருறாக-

வஞ்சத் திரக்கங் காட்டுவர்

நெஞ்சிற் பொருத்தங் காட்டுவர்

வண்பற் றிருப்புங் காட்டுவர் தனபாரச்;

சந்தப் பொருப்புங் காட்டுவர்

உந்திச் சுழிப்புங் காட்டுவர்

சங்கக் கழுத்துங் காட்டுவர் விரகாலே-

சண்டைப் பிணக்குங் காட்டுவர்

பண்டிட் டொடுக்கங் காட்டுவர்

தங்கட் கிரக்கங் காட்டுவ தொழிவேனோ;

பந்தித் தெருக்கந் தோட்டினை

யிந்துச் சடைக்கண் சூட்டுமை

பங்கிற் றகப்பன் தாட்டொழு குருநாதா-

பைம்பொற் பதக்கம் பூட்டிய

அன்பற் கெதிர்க்குங் கூட்டலர்

பங்கப் படச்சென் றோட்டிய வயலுரா;

கொந்திற் புனத்தின் பாட்டிய

லந்தக் குறப்பெண் டாட்டொடு

கும்பிட் டிடக்கொண் டாட்டொ டணைவோனே-

குன்றிற் கடப்பந் தோட்டலர்

மன்றற் ப்ரசித்தங் கோட்டிய

கொங்கிற் றிருச்செங்கோட்டறை பெருமாளே. (1)

377. மெய்ச்சார் வற்றே பொய்ச்சார் வற்றே

நிச்சார் *துற்பப்

பவவேலை-

விட்டே றிப்போ கொட்டா மற்றே

மட்டே யத்தத்

தையர்மேலே;

பிச்சா யுச்சா கிப்போ ரெய்த்தார்

பத்தார் விற்பொற்

கழல்பேணிப்-

த ன் னு தே தா ரு ட ல். ௨௮௫

[தி ரு ச் செ ங் கோ டு.]

பிற்பால் பட்டே நற்பால் பெற்றார்

முற்பா லைக்கற் பகமேதான்;

செச்சா லிச்சா லத்தே நிச்சே

ஹற்று ணித்துப் பொழிலேறுந்

†செக்கோ டைக்கோ டுக்கே நிற்பார்

நித்தா செக்கர்க் கதிரேனல்;

முச்சா லிச்சா லித்தாள் வெற்பாள்

முத்தார் வெட்சிப் புயவேளே-

முத்தா முத்தீ யத்தா சுத்தா

முத்தா முத்திப் பெருமானே. (கக)

378. வருத்தங் காண நாடிய குணத்தன் பான மாதரு

மயக்கம் பூண மோதிய துரமீதே-

மலக்கங் கூடி யோயின வுயிர்க்குஞ் சேத மாகிய

மரிக்கும் பேர்க ளோடுற வணியாதே;

பெருத்தும் பாவ நீடிய மலத்தின் தீமை கூடிய

பிறப்புந் தீர வேயுன திருதாளே-

பெறத்தந் தாள வேயுயர் சுவர்க்கஞ் சேர வேயருள்

பெலத்தின் கூர்மையானது மொழிவாயே;

இரத்தம்பாய மேனிக ளுரத்துஞ் சாடி வேல்கொடு

எதிர்த்துஞ் சூரர் மாளவெ பொருமவேலா-

இசைக்குந் தாள மேளமெ தனத்தந் தான தானன

எனத்திண் கூளி கோடிகள் புடைகுழத்;

திருத்தன் பாக வேயொரு மயிற்கொண் டாடி யேபுகழ்

செழித்தன் பாக வீறிய பெருவாழ்வே-

திரட்சங் கோடை வாலிகள் மிகுத்துங் காலி சூழ்தரு

திருச்சேங் கோடு மேலிய பெருமானே. (கஉ)

—o—o—o—

* செச்சாலிச் சாலம் = செந்நெற் கூட்டம்.

† செக்கோடைக் கோடுக்கே = திருச்செங்கோட்டு மலையீ னுச்சியில்.

379. ஆல காலப டப்பைம டப்பியர்

நர வாளற வெற்றும்கிழிச்சியர்

யாவ ராயினு நத்திய ழைப்பவர் தெருவூடே-

ஆடி யாடிந டப்பதொர் பிச்சியர்

பேசி யாசைகொ டுத்தும ருட்டிகள்

ஆசை வீசிய ணைக்குமு லைச்சியர் பலருடே;

மாலே யோதிவி ரித்துமு டிப்பவர்

சேலை தாழநெ கிழ்த்தரை சுற்றிகள்

வாசம் வீசம ணத்திலி னுக்கிகள் உறவாலே-

மாயை யூடுவி முத்திய முத்திகள்

காம போகவி ணைக்குளு ணைப்பணி

வாழ்வி லாமல்ம லச்சன னத்தினி

லுழல்வேனோ;

மேலை வானொரு ரைத்*தச ரற்கொரு

பால னாகியு தித்தொர்மு நிக்கொரு

வேள்வி காவல்ந டத்திய கற்குரு அடியாலே-

மேவி யேமிதி லைச்†சிலை செற்றுமின்

மாது தோள்தழு விப்பதி புக்கிட

வேறு தாயட விக்குள் விடுத்தீயி னவனோடே;

ஞால மாதொடு புக்கவ னத்தினில்

வாழும் வாலிப டக்கணை தொட்டவ

ஞடி ராவண ணைச்செரு வித்தவன் மருகோனே-

ஞான தேசிக சற்குரு உத்தம

வேல வானொரு வைப்பதி வித்தக

நாகமாமலைசொற்பெற நிற்பதொர் பெருமானே.

* தசரதற்கொரு என்பது தசரற்கொரு எனத்திரிந்தது.

† அ - கற்கு - உரு - அடியாலே - மேவி = (அகலிகையாகிய) அந்தக் கல்லைத் திருவடியினால் (மிதித்துப் பழைய) உருவெய்தும் படி செய்து. ‡ சிலை செற்று = வில்லை முறித்து.

§ பின்னவன் = தம்பியாகிய லக்ஷ்மணன்.

[திருச்செங்கோடு.]

380. காலனிடத் தணுகாதே-காசினியிற் பிறவாதே;
சீலஅகத் தியனான-தேனமுதைத் தருவாயே;
மாலயனுக் கரியானே-மாதவரைப் பிரியானே;
நாலுமறைப் பொருளானே-நாககிரிப் பெருமானே.

381. *தாமா †தாமா லாபா லோகா
தாரா தாரத் தரணீசா-
தானு சாரோ பாவா பாவோ
நாசா பாசத் தபராத்;
‡யாமா யாமா தேசா ருடா
யாரா யாபத் தெனதாவி-
யாமா காவாய் தீயே னீர்வா
யாதே யீமத் துகலாமோ;
§காமா ||காமா தீனா ||நீனா
காவாய் காளக் கிரியாய்கங்-
காளா லீலா பாலா நீபா
o காமா மோதக் கனமானின்;
நீதேமார் தேமா காமீ பாகி
தேசா தேசத் தவரோதுஞ்-
சேயே வேனே பூவே கோவே
தேவே தேவப் பெருமானே. (கரு)

* தாமா = மாலை யை யுடையவனே.

† தாம ஆலாபா = சக சம்பாஷணை யுள்ளோனே.

‡ யூமா யாமா தேசார் = தெற்கிலுள்ள யமபுரியோர்.

§ காமா = அன்பனே.

|| காம ஆதீனா = அன்பர்கள் இச்சிப்பதை அளிக்கும் சுதந்தர முள்ளவனே.

|| நீள் நாக வாய் காளக் கிரியாய் = சேஷாசலத்தில் வீற்றிருப்பவனே.

o காம ஆமோத = மிகுந்த விருப்பமுள்ள.

நீ தேம் ஆர் தே மா காமீ = தேன் கலந்த இனிய தினை மாவின் விருப்பனே.

382. அத்து கிரினலத ரத்து அலனவள

கத்து வளர்செய்புள கிதபூத-
 ரத்தி ருகமலக ரத்தி தயமுருகி
 யத்தி யிடனுறையு நெடுமாம;
 ரத்து மலர்கனிய லீத்து வருமிடைத
 லத்து ரகசிகரி பகராதே-
 யத்தி மலவுடல்ந டத்தி யெரிகொணிரை
 யத்தி னிடையடிமை விழலாமோ;
 தத்து கவனவரி ணத்து வுபநிடவி
 தத்து முனியுதவு மொழி*யா லுத்-
 தத்தை நறவையமு தத்தை நிகர்குறவர்
 தத்தை தழுவிப்ப னிருதோளா;
 தத்து ததிதூரக தத்து மிருதிதீசர்
 தத்து மலையுணர் குலநாகந்-
 தத்த மிசைமரக தத்த மனியமயில்
 தத்த விடுமமரர் பெருமானே. (கக)

இதன் பொருள்.

அத் துகிரின் நல் அதரத்து = பவனம் போற் சிவந்த இதழி
 (உதட்டி)லும், அல் அன்ன அனகத்து = இருள்போன்ற கூந்த
 லிலும், வளர்செய் புளகித பூதரத்து = வளரும் புளகித மலை
 யன்ன ஸ்தனங்களிலும், இரு கமல கரத்து = தாமரைபோன்ற
 இரு கரங்களிலும், இதயம் உருகி = மனமுருகி, அத்தி யிட னுறை
 யும் நெடு மாமரத்து மலர் கனி யலீத்து = சமுத்திரத்திலிருந்த
 ரூரணிகிய நெடிய மாமரத்தின் மலரையுங் கனியையும் அலீத்து,
 வரும் இடை தலத்து உரக சிகரி = வந்து அமர்ந்தருளிய ஸ்தல
 மாகிய நாக கிரியை (திருச்செங்கோட்டை), பகராதே = ஸ்தோத்
 திரஞ் செய்யாமல், அத்தி மல உடல் நடத்தி = எலும்பும் மலமுங்
 கூடிய உடலைச் சமந்து, எரிகொள் நிரையத்தின் இடை அடிமை
 விழலாமோ = எரிகின்ற நாகத்தில் அடிமை விழலாமோ? தத்து
 கவன அரிணத்து = வேக நடையை உடைய மானினிடத்து,
 உபநிட விதத்து முநி உதவு = வேத ஒழுக்கம் பூண்ட சிவமுநிவர்

[திருச்செங்கோடு.]

தந்த, மொழியால் துத்தத்தை நறவை அமுதத்தை நிகர் குறவர்
தத்தை=பாலையும் தேனையும் அமுதத்தையும் ஒத்த மொழியை
யுடைய கிளிபோன்ற குறமகள் (வள்ளி நாயகி), தழுவிய பன்னிரு
தோளா! தத்து உததி தூரகதத்து மிகு திதிசர் தத்து மலை அவுணர்
குல நாகம் = (அலை) வீசும் சமுத்திரம் போல மிக்க குகிரைப்
படையை உடைய அசுரர்களும் மலை யன்ன அவுணர்களும் ஆகிய
சர்ப்பக் கூட்டம், தத்த=நடுங்கி ஒடுங்க, மிசை=(அவர்கள்) மீது,
மரகதத் தமனிய மயில் தத்த விடும் அமரர் பெருமானே=பசும்
பொன் மயில் மீது ஆரோகணித்து வந்த பெருமானே!

383. அத்த வேட்கைப் பற்றி நோக்கத்
தத்தை மார்க்குத் தமராயன்-
பற்ற கூட்டத் திற்ப ராக்குந்
றச்சு தோட்பற் றியவோடும்;
சித்த மீட்டுப் பொய்த்த வாழ்க்கைச்
சிக்கை நீக்கித் திணிதாய-
சித்ர வாக்குப் பெற்று வாழ்த்திச்
செச்சை சாத்தப் பெறுவேனோ;
கொத்து நூற்றுப் பத்து நாட்டக்
கொற்ற வேத்துக் கரசாய-
குக்கு டாத்தச் *சர்ப்ப கோத்ரப்
பொற்ப வேற்கைக் குமரோசா;
தத்வ நாற்பத் தெட்டு நாற்பத்
தெட்டு மேற்றுத் திடமேவும்-
தர்க்க சாதரத் தக்க மார்க்கச்
சத்ய வாக்யப் பெருமானே. (கள)

384. பத்தர்க ணப்ரிய நிர்த்தந டித்திடு
பகிந டத்திய குகபூர்வ-
பச்சிம தகிண வுத்தர திக்குள
பத்தர்களற்புத மெனவோதுஞ்;

* சர்ப்ப கோத்திரம்=நாக மலை; கோத்திரம்=மலை.

சித்ராக வித்துவ சத்தமி குத்ததி
ருப்புக் கழைச்சிறி தடியேனுஞ்-
செப்பென வைத்துல கிற்பர வத்தெரி
சித்தவ நுகரக மறவேனே;
கத்திய தத்தைக னேத்துவி முத்திரி
கற்கவ ணிட்டெறி தினைகாவல்-
கற்றகு றத்திரி றத்தக முத்தடி
கட்டிய ணைத்தப னிருதோளா;
சத்தியை யெர்க்கஇ டத்தினில் வைத்தத
கப்பனு மெச்சிட மறைநூலின்-
தத்துவ தற்பர முற்றுமு ணர்த்திய
சர்ப்ப கிரிச்சரர் பெருமானே. (கஅ)

385. *புற்புதமெ னும அற்பநிலை யாத
பொய்க்குடில்கு லாவு மனையாளும்-
புத்திரரும் வீடு மித்திரரு மான
புத்திசலி யாத பெருவாழ்வு;
நிற்பதொரு கோடி கற்பமென மாய
நிட்டையுடன் வாழு மடியேன்யான்-
நித்தநினை தாளில் வைத்ததொரு காதல்
நிற்கும்வகை யோத நினைவாயே;
சற்பகிரி நாத முத்தமிழ்வி நோத
சக்ரகதை பாணி மருகோனே-
தர்க்கசமண் மூகர் மிக்ககழு வேற
வைத்தவொரு காழி மறையோனே;
கற்புவழு வாது வெற்படியின் மேவு
கற்றைமற வாணர் கொடிகோவே-
கைத்தஅசு ரேசர் மொய்த்தகுல கால
கற்பதரு நாடர் பெருமானே. (ககூ)

[திருச்செங்கோடு.]

386. பொற்சிதரப் பச்சைப் பட்டுக்

கச்சிட்டுக் கட்டிப் பத்மப்

புட்பத்துக் கொப்பக் கற்பித் திளைஞோர்கள்-

புட்பட்டுச் செப்பத் துப்பற்

கொத்தப்பொற் றித்தத் திட்பப்

பொற்பிற் *பெற் றுகூச் சக்ரத் தனமானர்;

கற்சித்தச் சுத்தப் பொய்ப்பித்

தத்திற்றுக் கிட்டப் பட்டுக்

கைக்குத்திட் டிட்டுச் சுற்றித் திரியாமல்-

கற்றுற்றுச் சித்திக் கைக்குச்

சித்திப்பப் பக்ஷத் திற்சொற்

கற்பித்தொப் பித்துக் கொற்றக் கழல்தாராய்;

குற்சித்துக் கொட்டுக் கொட்டுத்

துக்கச்சத் துக்குக் குக்குக்

குக்குக்குக் குக்குக் குக்குக் கெனமாறு-

குட்சிக்குப் பக்ஷிக் கைக்குக்

கக்ஷத்திற் பட்சத் தத்தக்

கொட்டிச்சுட் டிக்+கொக் க்ரிக்குக் குடதாரி;

சற்சித்துத் தொற்புத் திப்பட்

சத்தர்க்கொப் பித்தட் சத்துச்

சத்தத்தைச் சத்திக் கொச்சைப் பதிவாழ்வே-

தக்ஷப்பற் றுக்கொப் பத்திற்

செற்பற்றைச் † செற்றிட் டுச்சச்

‡சுற்பப்பொற் றைக்குட் சொக்கப் பெருமானே.

387. கொடிய மறலியு மவனது கடகமு

மடிய வொருதின மிருபதம் வழிபடு

குதலை யடியவ னினதருள் கொடுபொரு மமர்காண-

* பெற்றுக்ர=பெற்ற உக்கிர. † கொக்கரி=கொக்கரி=கூலிய.

‡ செற்றிட்ட உச்ச எனப்பிரிக்க. §சுற்பப் பொற்றை=நாக மலை.

குறவர் மகள்புணர் புங்கிரி சமுகமு
மறுமு கமும்வெகு நயனமும் ரவியுமிழ்
கொடியு மகிலமும் வெளிபட இருதிசை
யிருநாலும்;

படியு நெடியன எழுபுண ரியுமுது
*திகிரி திகிரியும் வருகென வருதகு
பவிரி வருமொரு மாகத தூகத மிசையேறிப்-
பழய அடியவ ருடனிமை யவர்கண்
மிருபு டையுமிகு தமிழ்கொடு மறைகொடு
பரவ † வருமதி லருணையி லொருவிசை
வரவேணும்;

சடில தரவிட தரபணி தரதர
பரசு தரசசி தரசசி தரவித
தமரு கமிருக தரவணி தரசிர தரபாரத்-
தரணி தரதனு தரவெகு முககுல
தடினி தரசிவ சுதகுண தர ‡ பணி
சயில விதரண தருபுர சசிதரு மயில்வாழ்வே;
நெடிய வுடலுரு இருளெழ நிலவெழ
எயிறு சுழல்விழி தழலெழ எழுகிரி
நெரிய அதிர்குரல் புகையெழ இடியெழ
நெடுவாணும்-

நிலனும் வெருவர வருநிசி சார்தள
நிகில சகலமு மடியவொர் படைதொடு
நிருப குருபா சுரபதி பாவிய பெருமானே. (உக)

* திகிரி திகிரி = சக்ரவாள கிரி. † வரும் அதில் = வந்தது போல.
‡ பணி சயில = நாகமலையி விருப்போனே.

கொல்லிமலை.

[இது சேலம் ஜில்லா நாமக்கல்லுக்குச் சமீபத்தி லுள்ளது.]

388. கட்ட மன்னு மள்ளல் கொட்டி. பண்ணு மைவர்
கட்கு மன்னு மில்ல மிதுபேணி.-
கற்ற *விஞ்ஞை சொல்லி யுற்ற வெண்மை யுள்ளு
கக்க எண்ணி முல்லை நகைமாதர்;
இட்ட மெங்ங னல்ல கொட்டி யங்ங னல்கி
யிட்டு பொன்னை யில்லை யென வகி-
எத்து பொய்ம்மை யுள்ள லுற்று மின்மை யுள்ளி
பெற்று மிங்ங னைவ தியல்போதான்;
முட்ட வண்மை சொல்லு செட்டி தின்மை கொள்ள
முட்ட நன்மை விள்ள வருவோனே-
முத்து வண்ண வல்லி சித்ர வண்ண வல்லி
முத்தி வின்ன வல்லி மணவாளா;
பட்ட மன்ன வல்லி மட்ட மன்ன வல்லி
பட்ட தன்னு கோல்லி மலைநாடா-
பச்சை வன்னி யல்லி செச்சை சென்னி யுள்ள
பச்சை மஞ்ஞை வல்ல பெருமானே. (க)

389. தொல்லைமுதல் தானொன்று †மெல்லியிரு பேதங்கள்
சொல்லு ‡ குண மூவந்த. மெனவாகி-
துய்யசதுர் வேதங்கள் வெய்யபுல னோரைந்து
தொய்யுபொரு ளாறங்க மெனமேவும்;
பல்லபல நாதங்கள் அல்கபச பாசங்கள்
பல்குதமிழ் தானொன்றி யிசையாகிப்-

* விஞ்ஞை = விஞ்சை = வித்தை.

† மெல்லி இரு பேதங்கள் = சிவம் சத்தி இரண்டு.

‡ குணம் மூவந்தம் = இராசத, தாமத, சாத்துவீகம் என்னும் முக்குணமும், அவற்றையுடைய திரிமூர்த்திகளும்.

பல்லுயிரு மாயந்த மில்லசொரு பாரந்த
 பௌவமுற வேநின்ற தருள்வாயே;
 கல்லுருக வேயின்கண் அல்லல்படு * கோவம்பு
 கல்வருக வேநின்று † குழலூ துங்-
 கையன்மிசை யேறும்பன் நொய்யசடை யோனெந்தை
 கைதொழ்மெய்ஞ் ஞானஞ்சொல் கதிர்வேலா;
 சொல்லைமிசை வாழ்கின்ற வள்ளிபுன மேசென்று
 கொள்ளைகொளு மாரன்கை யலராலே-
 கொய்துதழை யேகொண்டு செல்லுமழ வாகந்த
 கொல்லிமலை மேனின்ற பெருமாளே. (உ)

ராஜகெம்பீர வளநாட்டு மலை.

[இடம் விளங்க வில்லை.]

390. மாகசஞ் சாரமுகில் தோற்ற குழல்கொடு
 போகஇந்த் ராதிகிலை தோற்ற துதல்கொடு
 மானவண் டேறுகளை தோற்ற விழிகொடு
 கண்டுபோல-
 மாலர்கொண் டாடுகனி தோற்ற இதழ்கொடு
 சோலைசென் றூதுருயில் தோற்ற இசைகொடு
 வார்பொரும் பாரமலை தோற்ற முலைகொடு
 மன்றுளாடி;
 சீகரம் பேணுதுடி தோற்ற இடைகொடு
 போகபண் டாரபணி தோற்ற அரைகொடு
 தேனுஞ் சீர்கதலி தோற்ற தொடைகொடு
 வந்துகாசு-

* கோ அம் புகல் வருக = பசுக்கள் அழகிய புகுமிடம் வந்து சேர.

† குழலூதும் கையன் மிசை ஏறு உம்பன் = விஷ்ணுவாகிய
 ருஷபவாகனத்தை யுடைய பரமசிவன்.

‡ மழவன் = கட்டழகுடையோன்.

[ஞானமலை.]

தேடுகின் றுரொடுமெய் தூர்த்த நெனவுற
வாடுகின் நேனைமல நீக்கி யொளிதரு
சீவனென் றுனபர மார்த்த தெரிசனை
வந்துதாராய்;
வேகமுண் டாகியுமை சாற்று மளவினில்
மாமகங் கூருமது தீர்க்க வடிவுடை
வீரெனன் பாடுருப ராக்ர நெனவர
அன்றுசோமன்-
மேனியுந் தேயகதிர் தோற்ற எயிறுக
*ஆனுகுந் திகையற † சேட்ட விதிதலை
வீழநன் பாரதியு மூக்கு நழுவிட வந்தமாயன்;
ஏகநின் றுகியமர் தோற்று வதறிட
வேகவுங் காரமொடு ஆர்க்க அலகைக
ளேறிவென் றுடுகள நீக்கி முறிவரர்
வந்துசேயென்-
நீசநண் பானபுரு ஷார்த்த தெரிசனை
தாவெனுங் கேள்விநெறி கீர்த்தி மருவிய
ராஜகேம் பிர வளநாட்டுமலைவளர் தம்பிரானே.

ஞானமலை.

[இடம் விளங்க வில்லை.]

391. குதுகொலை கார ராசைபண மாதர்
‡ துவையர்கள் சோகை முகநீலர்-
குலைவலி வாத மோடனைவர் பாவர்
துமையர்கள் கோளர் தெருவூடே;
சாதனைகள் பேசி வாருமென நாழி
தாழிவிலை கூறி தெனவோதி-

* ஆன் உரும் தீ = யாகப்பசுவை (தகித்து) பொடியாக்கும் அக்கினி.

† சேட்ட விதி = முதன்மையான தகூப்பிரஜாபதி.

‡ துவையர்கள் = மாமிச பக்ஷணிகள்.

சாயவெகு மாய தூளியுற * வாக
தாடியிடு வோர்க னுறவாமோ;
வேதமுநி வோர்கள் பாலகர்கள் மாதர்
வேதியர்கள் பூச லென† ஏகி-
வீரசுரர் பாறி வீழ்வுலை யேழு
வேலையள ருக விடும்வேலா;
நாதரிட மேவு மாதுசுவ காமி
நாரியபி ராமி யருள்பாலா
நாரண சுவாமி யீனுமக ளோடு
ஞானமலை மேவு பெருமானே. (க)

392. மனையவள் நகைக்க ஆரி னனைவரு நகைக்க லோக
மகளிரு நகைக்க தாதை தமரோடும்-
மனமது சலிப்ப நாய னுளமது சலிப்ப யாரும்
வசைமொழி பித்தற்றி நாளு மடியேனை;
அனைவரு மிழிப்ப நாடு மனவிருண் மிகுத்து நாடி
னகமதை யெடுத்த சேம மிதுவோவென்-
றடியனு நினைத்து நாளு முடலுயிர் விடுத்த போது
மணுகழு னளித்த பாதம் அருள்வாயே;
தனதன தனத்த தான எனமுர சொலிப்ப வீணை
தமருக மறைக்கு மாமு மலைமோதத்-
† தடிநிக ரயிற்க டாவி யசுரர்க ளிறக்கு மாறு
சமரிடை விடுத்த சோதி முருகோனே;
எனைமன முருக்கி யோக அறுபுதி யளித்த பாத
எழுதரிய பச்சை மேனி யுமைபாலா-
இமையவர் துதிப்ப ஞான மலையுறை குறத்தி பாக
இலகிய சசிப்பெண் மேவு பெருமானே. (உ)

* ஆக தாடியிடுவோர் = சரீரத்தைத் தட்டிக் கொடுப்போர்.

† ஏகி = ஏகுவித்து. ‡ தடி = மின்னல்.

ஊ தி ம லை.

[இது கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் உள்ளது.]

393. ஆதிமக மாயி யம்பை தேவிசிவ னார்ம கிழ்ந்த
 ஆவுடைய மாது தந்த குமரேசா-
 ஆதரவ தாய்வ ருந்தி யாதியரு ணேச ரென்று
 ஆளுமுனை யேவணங்க அருள்வாயே;
 பூதமது வான வைந்து பேதமிட வேய லைந்து
 பூரணசி வாக மங்க ளறியாதே-
 பூனுமுலை மாதர் தங்கள் ஆசைவரை யேநி னைந்து
 போகமுற வேவி ரும்பு மடியேனை;
 நீதயவ தாயி ரங்கி நேசவரு ளேபு ரிந்து
 நீதிநெறி யேவி ளங்க வுபதேச-
 நேர்மைசிவ னாந்தி கழ்ந்த காதிலுரை வேத மந்தர்
 நீலமயி லேறி வந்த வடிவேலா;
 ஒதுமறை யாக மஞ்சொல் யோகமது வேபு ரிந்து
 ஊழியுணர் வார்கள் தங்கள் வினைநீர-
 ஊனுமுயி ராய்வ ளர்ந்து ஓசையுடன் வாழ்வு தந்த
 ஊதிமலை மீது கந்த பெருமானே. (க)

394. கோதி முடித்துக் கனத்த கொண்டையர்
 குது விதத்துக் கிதத்து மங்கையர்
 கூடிய அற்பச் சுகத்தை நெஞ்சினில் நினையாதே-
 கோழை மனத்தைக் கெடுத்து வன்புல
 ஞான குணத்தைக் கொடுத்து நின்செயல்
 கூறு மிடத்துக் கிதத்து நின்றருள் புரிவாயே;
 நாத நிலைக்குட் கருத்து கந்தருள்
 *போதக மற்றெச் சுகத்தை யுந்தரு
 நான்மு கலுக்குக் கிளத்து தந்தையின் மருகோனே-

நாடு *மகத்தெற் கிடுக்கண் வந்தது
 தீரிடு தற்குப் பதத்தை யுந்தரு
 நாயகர் †புதர்க் குருக்க னென்றருள் வடிவேலா;
 தோதிமி தித்தித் திமித்த டிங்குரு
 டிகுரு டிக்குட் டிகுக்கு டிண்டிமி
 தோதிமி தித்தித் தனத்த தந்தவெ னிசையோடே-
 குழ நடித்துச் சட.த்தில் நின் றுயி
 ரான துறத்தற் கிரக்க முஞ்சப
 சோபன முய்க்கக் கருத்தும் வந்தருள்
 புரிவோனே;
 ஓத ‡வெ முத்துக் கடக்க முஞ்சிவ
 காரண பத்தர்க் கிரக்க முந்தரு
 ஓமெ நெழுத்துக் குயிர்ப்பு §மென்சட
 ரொளியோனே-
 ||ஒதி யினார்த்திக் குகைக்கி டுங்கன
 காபர ணத்திற் பொருட் பயன்றரு
 ணதிகிரிக்குட் கருத்துகந்தருள் பெருமானே. (௨)

குருடி மலை.

[இது கோயமுத்துருக் கடுத்த துடியலூர் ரெயில்வே
 ஸ்டேஷனுக்குச் சமீபத்திலுள்ளது.]

395. கருடன் மிசைவரு கரிய புயலென

கமல மணியென வுலகோரைக்-
 கதறி யவர்பெயர் செருகி மனமது
 கருதி முதுமொழி களைநாடித்;
 திருடி யொருபடி நெருடி யறிவிலர்
 செவியில் துழைவன கவிபாடித்-

* அகத்தெற்கு = அடியேனுக்கு.

† புதர்க் குருக்கள் = தகப்பன் சாமி.

‡ எழுத்து = மந்திரம்.

§ என் = எனவுள்ள.

|| ஒதி = ஒதியமாம்.

[தென்சேரிகிரி.]

திரியு மவர்சில புலவர் மொழிவது
 சிறிது முணர்வகை யறியேனே;
 *வருடை யினமது முருடு படுமகில்
 மரமு மருதமு மடிசாய-
 மதூர மெனுநதி பெருகி யிருகரை
 வழிய வகைவகை குதிபாயுங்;
 குருடி மலையுறை முருக குலவட
 குவடு தவிடெழு மயிலேறுங்-
 குமர குருபர திமிர தினகர
 குறைவி விமையவர் பெருமானே.

தென்சேரிகிரி.

[இது கோயமுத்தூர் ஜில்லா பல்லடம் தாலூகா கஸ்பா பல்லடத்துக்குத் தெற்கே ௧௨-மைல் தூரத்தி லுள்ளது.]

396. எங்கேனு மொருவர்வா அங்கேக ணினி துகொடு

இங்கேவ ருனதுமயல் தரியாரென்-
 றிந்தாவெ ணினியிதழ் தந்தேனை யுறமருவ
 என்றாசை குழையவிழி யிணையாடித்;
 தங்காம லவருடைய வுண்டான பொருளுயிர்கள்
 சந்தேக மறவெபறி கொளுமானார்-
 சங்கித கலவிரல மென்றோது முததிவிட
 †தண்பாரு முனதருளை யருள்வாயே;
 சங்கோடு திகிரியது கொண்டேயு நிரைபிறகு
 சந்தாரும் †வெதிருகுழ லதுவூதித்-
 தன்காதல் தனை டுயுகள என்றேழு மடவியர்கள்
 தங்கூறை கொடுமரமி லதுவேறுஞ்-

* வருடை = மலையாடு. † தண்பு = தண்மை.

‡ வெதிர் = மூங்கில். § உகை = கடக்க.

சிங்கார அரிமருக பங்கேரு கனுமருள
சென்றேயம் அமரருடை சிறைமீளச்;
செண்டாடி அசுரர்களை ஒன்றாக அடியர்தொழு .
தேன்சேரி கிரியில்வரு பெருமானே.

397. கொண்டாடிக் கொஞ்ச மொழிகொடு
கண்டாரைச் சிந்து விழிகொடு
கொந்தாரச் சென்ற குழல்கொடு வடமேருக்-
குன்றோடொப் பென்ற முலைகொடு
நின்றோலக் கஞ்செய் நிலைகொடு
கொம்பாயெய்ப் புண்ட விடைகொடு
பலரோடும்;

பண்டாடச் சிங்கி யிடுமவர்
விண்டாலிக் கின்ற மயிலன
பண்பாலிட் டஞ்செல் மருளது விடுமாறு-
பண்டேசொற் றந்த பழமறை
கொண்டேதர்க் கங்க ளறவுழை
பங்காளர்க் கன்று பகர்பொருள் அருள்வாயே;
வண்டாடத் தென்றல் தடமிசை
தண்டாதப் புண்ட ரிகமலர்
மங்காமற் சென்று மதுவைசெய் வயலூரா-
வன்காளக் கொண்டல் வடிவொரு
சங்க்ராமக் கஞ்சன் விழவுதை
மன்றாடிக் கன்பு தருதிரு மருகோனே;
திண்டாடச் சிந்து நிசுசார்
தொண்டாடக் கண்ட வமர்பொரு
செஞ்சேவற் செங்கை யுடையவந் முகதேவே-
சிங்காரச் செம்பொன் மதிளத
லங்காரச் சந்த்ர கலைதவழ்
தேன்சேரிக் துன்றி வினிதுறை பெருமானே. (உ)

கொங்கணகிரி.

[இது கோயமுத்தூர் ஜில்லா தாராபுரம் தாலாகாவில் திருப்பூர் ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு 2-மைல் தூரத்தி லுள்ளது. சேலம் ஜில்லா ராஜபுரம் என வழங்கும் ராஜபுரத்துக்கு மேற்கு 3-மைல் தூரத்திலும் கொங்கணகிரி என்னும் மலை யொன் றிருக்கின்றது.]

398. ஐங்கரனை யொத்தமன மைம்புலம கற்றிவள
 ரந்திபக லற்றநினை வருள்வரயே-
 அம்புனித னக்குள்வளர் செந்தமிழ்வ முத்தியினை
 அன்பொடுது திக்கமன மருள்வரயே;
 தங்கியத வத்துணர்வு தந்தடிமை முத்திபெற
 சந்திரவெ ளிக்குவழி யருள்வரயே-
 *தண்டிகைக னப்பவுசு எண்டிசைம திக்கவளர்
 சம்பரமவி தத்துடனெ யருள்வரயே;
 மங்கையர்சு கத்தவெரு இங்கிதமெ னுற்றமன
 முன்றனைநி னைத்தமைய அருள்வரயே-
 மண்டலிக * ரப்பகலும் வந்தசுப ரகைநுபுரி
 வந்தணைய புத்தியினை யருள்வரயே;
 கொங்கிலுயிர் பெற்றவளர் தென்கணையி லப்பரநுள்
 கொண்டுட லுற்றபெரநு ளருள்வரயே-
 குஞ்சரமு கற்கிணைய கந்தனென வெற்றிபெறு
 கொங்கணகி ரிக்குள்வளர் பெருமானே.

* ராப்பகல் என்பது ரப்பகல் என்றாயிற்று.

தீர்த்தமலை.

[இது சேலம் ஜில்லா மொரப்பூர் ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு 8-மைல் தூரத்திலுள்ள ஹருருக்கு வடகிழக்கு 9½-மைல். மலையடிவாரத்திலும் மலைமேலும் கோயில்கள் இருக்கின்றன. இதற்கு சைவ-எல்லப்பநாவலர் பாடிய ஸ்தலபுராணம் ஒன்றுண்டு.]

399. பாட்டி லுருகிலை கேட்டு முருகிலை

கூற்று வருவழி.பார்த்து முருகிலை

* பாட்டை யதுதின மேற்று மறிகிலை தினமானம்-

பாப்ப ணியனருள் வீட்டை விழைகிலை

நாக்கி னுனிகொடு ஏத்த அறிகிலை

பாழ்த்த பிறவியிலேற்ற மனதுநல் வழிபோக;

மாட்ட மெனுகிறை கூட்டை விடுகிலை

யேட்டின் விதிவழி யோட்ட மறிகிலை

பார்த்து மினியொரு வார்த்தை அறைகுவ

னிதுகேளாய்-

வாக்கு முனதுள நோக்கு மருளுவ

னேத்த புருமுடி யார்க்கு மெளியனை

வாழ்த்த இருலினை நீக்கு முருகனை மருவாயோ;

ஆட்டி வடவரை வாட்டி யரவொடு

பூட்டி திரிபுர மூட்டி மறவியி

னாட்ட மறசர ணீட்டி மதனுடல் திருநீராய்-

ஆக்கி மகமதை வீட்டி யொருவனை

ஆட்டின் முகமதை நாட்டி மறைமக

ளார்க்கும் வடுவுற வாட்டு முமையவ னருள்பாலா;

சிட்டை யெழுதிவை யாற்றி லெதிருற

ஓட்டி யழல்பசை காட்டி சமனரை

சீற்ற மொடுகழு வேற்ற அருளிய குருநாதா-

* பாட்டை=கஷ்டத்தை.

† மனது=மனதே!

[க ந க ம லே.]

தீர்த்த எனதக *மேட்டை யுடனினை
ஏத்த அருளுட னோக்கி அருளுதி
தீர்த்த மலைநகர் காத்த சசிமகள் பெருமானே.

க ந க ம லே.

[இடம் விளங்க வில்லை.]

400. அரிவையர்கள் தொடரு மின்பத்
துலகுநெறி மிகம ருண்டிட்
டசடனென மனது நொந்திட் டயராமல்-
அதுதினமு முவகை மிஞ்சிச்
சுகநெறியை விழைவு கொண்டிட்
டவநெறியின்விழையு மொன்றைத் தவிர்வேனோ;
பரிதிமதி நிறைய நின்றஓ
தெனவொளிநு முனது துங்கப்
படிவமுக மவைகள் கண்டுற் றகமேவும்-
படர்கள்முழு வதும கன்றுட்
பரிவினொடு துதிபு கன்றெற்
பதயுகள மிசைவ ணங்கற் கருள்வாயே;
செருவில்கு மசுரர் மங்கக்
குலகிரிகள் நடுந டுங்கச்
சிலுசிலென வலைகு லுங்கத் திடமான-
செயமுதவு மலர்பொ ருங்கைத்
தலமிலகு மயில்கொ ளுஞ்சத்
தியைவிடுதல் புரியு முன்பிற் குழகோனே;
கருணைபொழி கிருபை முந்தப்
பரிவினொடு கவுரி கொஞ்சக்
கலகலென வருக டம்பத் திருமார்பா-
கரிமுகவர் தமைய நென் றற்
றிடுமினைய குமர பண்பிற்
கநககிரி யிலகு கந்தப் பெருமாளே.

* ஏட்டை = விருப்பம்.

[இடம் விளங்க வில்லை.]

401. மருவுமலர் வாச முறுகுழனி னாலும்

வரிவிழியி னாலு மதியாலும்-

மலையினிக ரான இளமுலைக ளாலு

மயல்கள்தரு மாதர் வகையாலும்;

கருதுபொரு ளாலு மனைவிமக வான

கடலையில் மூழ்கி அலைவேனோ-

கமலபத வாழ்வு தாமயிலின் மீது

கருணையுட னேமுன் வரவேணும்;

அருமறைக ளோது பிரமன்முதல் மாலும்

அமரர்முஜி ராசர் தொழுவோனே-

அகிலதல மோது நதிமருவு சோலை

அழகுபெறு போக வளநாடா;

பொருதவரு சூரர் கிரியுருவ வாரி

புனல்சுவற வேலை யெறிவோனே-

புகலரிய தான தமிழ்முனிவ ரோது

புகழிமலை மேவு பெருமாளே.

பூம்பறை.

[இது கொடைக்கானலுக்கு மேற்கு 8-மைல் தூரத்திற் பழநிக்குத் தெற்கே வராககிரிமேல் இருக்கின்றது. பழநியிலிருந்து வராககிரி 4-மைல்; அப்பால் மலைமேற் பத்துமணிநேர பயணஞ் சென்றாற் பூம்பறையை யடையலாம்.]

402. மாந்தளிகள் போல வேய்ந்தவுடல் மாதர்

*வாந்தவிய மாக முறைபேசி

வாஞ்சைபெரு மோக சாந்திதர நாடி

வாழ்ந்தமனை தேடி உறவாடி;

* வாந்தவியமாக = பாந்தவியமாக.

[கோடுங்குன்றம்.]

வந்துமுலை மீது சாந்துபல பூசி
 வங்குமிடை வாட வினையாடி-
 ஈங்கிசைகள் மேவ *லாஞ்சனையி லாமல்
 ஏய்ந்தவிலை மாதர் உறவாமோ;
 பார்தண்முடி மீது தாந்திமி தோதி
 தாஞ்செகண சேசெ எனவோசை-
 பாங்குபெறு தாள மேங்கநட மாடு
 பாண்டவர்ச காயன் மருகோனே;
 பூந்தளிர்கள் வீறு வேங்கைகள் ப லாச
 பூங்கதலி கோடி திகழ்சோலை-
 பூந்தடமு லாவு கோம்பைகள் கு லாவு
 பூம்பறையில் மேவு பெருமானே.

கொடுங்குன்றம்.

[பிரான்மலை யென்பதும் இதுவே. திருஞாநஸம்பந்த ஸ்வாமிக
 ஞடைய பாடல்பெற்றது. இராமநாதபுரம் ஜில்லா சிவகங்கைக்கு
 22-மைல் தூரத்திலுள்ள திருப்புத்தூர் என்னும் தேவாரம்பெற்ற
 ஸ்தலத்துக்கு வடமேற்கு 15-மைல். திருப்புத்தூர் தஞ்சைஜில்லா
 அறந்தாங்கி ரெயில்வே ஸ்டேஷனி விருந்து 27-மைல்.]

403. அனங்க னம்பொன் றஞ்சந் தங்குங் கண்களாலே-
 அடர்தெ மும்பொன் குன்றங் கும்பங்
 கொங்கையாலே;
 முனிந்து மன்றங் கண்டுந் தண்டும் பெண்களாலே-
 முடங்குமென்றன்தொண்டுங்கண்டின் நிற்புறாதோ;
 தெனந்தெ னந்தெந் தெந்தெந் தெந்தெந் தெந்தெனா-
 செறிந்த டர்ந்துஞ் சென்றும் பண்பின் தும்பிபாடக்;
 குனிந்தி லங்குங் கொம்புங் கொந்துந் துன்றுசோலை-
 கொழுங்கோ டுந்திண் குன்றந் தங்குந் தம்பிரானே.

* லாஞ்சனை = லச்சை.

404. எதிர்பொருது கவிகடின கச்சுக்க ளும்பொருது
 குத்தித்தி றந்துமலை
 யிவைகளென வதிம்ருகம தப்பட்டு நின்றொழுதி
 முத்துச்செ றிந்தவட
 மெனு*நிகள மவையறவு தைத்திட்ட ணைந்துகிரி
 னிற்கொத்து மங்குசுநெ ருங்குபாகர் -
 எதிர்பரவ உரமிசைது கைத்துக்கி டந்துடல்ப
 தைக்கக்க டிந்துமிக
 இரதிபதி மணிமவுலி யெற்றித்தரி யம்பகனு
 முட்கத்தி ரண்டிளகி
 யிளைஞருயிர் கவளமென மட்டித்த சைந்தெதிர்பு
 டைத்துச்சி னந்துபொரு கொங்கையாணை;
 பொதுவில்விலை யிடுமகளிர் பத்மக்க ரந்தழுவி
 யொக்கத்து வண்டமளி
 புகஇணைய வரிபரவு நச்சுக்க ருங்கயல்கள்
 செக்கச்சி வந்தமுது
 பொதியுமொழி பதறஅள கக்கற்றை யுங்குலைய
 முத்தத்து டன்கருணை தந்துமேல்வீழ்-
 புதுமைதரு கலவிவலை யிற்பட்ட முந்தியுயிர்
 தட்டுப்ப டுந்திமிர
 புணரியுத தியில்மறுகி மட்டற்ற இந்திரிய
 சட்டைக்கு ரம்பையழி
 பொழுதினிலும் அருள்முருக சுத்தக்கோ ணங்கிரியி
 னிர்த்தச்ச ரண்கலோம றந்திடேனே;
 திதிதிதி திதிதிதி தித்தித்தி திந்திதிதி
 தத்தத்த தந்தத்த
 தெத்ததெத தெத்ததெத தெத்ததெத தெந்ததெத
 திக்கட்டி கண்டிகட
 ஜெகணகெண கெணஜெகுத தெத்தித்ரி யந்திரித
 தக்கத்த குந்தகுர்த திந்திதிதோ-

* நிகளம் = யானைகட்டுஞ் சங்கிலி.

[கு ன் ற க் கு டி]

திசுடதிசு தொசுடதொசு திக்கட்டி கண்டிகட
 டக்கட்ட கண்டகட
 டிடிடுடு டிடிடுடு டிக்கட்டி கண்டிகட
 டுட்டுடு டுண்டுடு
 திசுகுதிசு திசுகுகு திக்குத்தி குந்திசுகு
 குக்குக்கு குங்குகு என்றுதாளம்;
 முதிர்ந்திமிலை கரடிகையி டக்கைக்கொ டுந்துடியு
 டிக்கைப்பெ ரும்பதலை
 முழவுபல மொசுமொகென வொத்திக்கொ டும்பிரம
 கத்திக்க ளும்பரவ
 முகடுபுகு வெசுகொடிகள் பக்கத்தெ முந்தலைய
 மிக்கக்க வந்தநிறை தங்கியாட-
 முதுகமுகு கொடிகருட னொக்கத்தி ரண்டுவர
 வுக்ரப்பெ ருங்குருதி
 முழுகியெழு பாயிரவர்ந டித்திட்ட கண்டமும்வெ
 டிக்கத்து ணிந்ததிர
 முடுகிவரு நிகிசரரை முட்டிச்சி ரந்திருகி
 வெட்டிக்க ளம்பொருத தம்பிரானே. (௨)

கு ன் ற க் கு டி.

* [இது இராமநாதபுரம் ஜில்லா திருப்புத்துருக்குக் கிழக்கு 7-மைல். தேவகோட்டைக்கு மேற்கு 15-மைல். இது மயூரகிரி எனவும் பெயர் பெறும். மலை சிறிது; வலம் வரலாம். ஸ்வாமி ஆறு திருமுகங்க ளுடையவர். இதற்கு ஸ்தல புராணம் உண்டு.]

405. அழகெ றிந்த சந்தர முகவ டங்க லந்த

அமுத புஞ்ச இன்சொல் மொழியாலே-
 அடிது வண்ட தண்டை கலிலெ னுஞ்சி லம்பொ
 டணிச தங்கை கொஞ்ச நடையாலே;

சுழியெ றிந்து நெஞ்சு சுழல நஞ்ச ணைந்து
 தொடுமி ரண்டு கண்க ளதனாலே-
 துணைநெ ருங்கு கொங்கை மருவு கின்ற பெண்கள்
 துயரை யென்றொ ழிந்து விடுவேனோ;
 எழுது *கும்ப கன்பி னினைய தம்பி நம்பி
 யெதிர டைந்தி றைஞ்சல் புரிபோதே-
 இதம கிழ்ந்தி லங்கை யசுர ரந்த ரங்க
 மொழிய வென்ற கொண்டல் மருகோனே;
 மழுவு கந்த செங்கை அரனு கந்தி றைஞ்ச
 †மனுவி யம்பி நின்ற குருநாதா-
 வளமி குந்த குன்ற நகர்பு ரந்து துங்க
 மலைவி ளங்க வந்த பெருமாளே. (க)

406. †கருபநிலை குலையனிகல் மிகுபகடின் வலியுடைய
 தந்தத்தி னைத்தடிவ தொந்தத் திரத்தையுள
 அகிலமறை புகழ்பரமர் னெகிழிகல கலகலெனும்
 அம்பொற் பதத்தர்தனு வம்பொற் பொருப்படர்வ
 களபபரி மளமெழுகும் எழிலில்முழு குவமுளரி
 யஞ்சப் புடைத்தெழுவ வஞ்சக் கருத்துமத
 னபிஷேகங்-
 கடிவபடு கொலையிடுவ கொடியமுக படமணிவ
 விற்பச் சுடர்க்கனக கும்பத் தரச்செருவ
 பிருகில்புள கிதசுகமு மிருதுளமும் வளரினோர்
 புந்திக் கிடர்த்தருவ பந்தித் தகச்சடர்வ
 கயல்மகர நிகரமிக வியன்மருவு நதியில்முதிர்
 சங்கிப்பி முத்தணிவ பொங்கிக் கனத்தொளிர்வ
 முலைமாதர்;
 வகுளமலர் குவனையிதழ் தருமணமு மிருகமத
 மொன்றிக்க ருத்துமுகில் வென்றிட்டு நெய்த்தகுழ
 லசையருசி யமுர்தக்ருத வசியமொழி மயில்குயிலெ
 னும்புட் குரற்பகர வம்புற்ற மற்புரிய

* கும்பகன்பின் இனைய தம்பி = கும்பகர்ணன் தம்பியாகிய
 விபீஷணன். † மனு = மந்திரம். ‡ கருபம் = திசை.

[கு ன் ற க் கு டி.]

வருமறவி யரணமொடு முடுகுசமர் விழியினைகள்
கன் றிச் சிவக்கமகிழ் நன் றிச் சமத் தூநக

புதிதேரகை-

வகைவகைமெ புறவளைகள் கழல்விடை துவளவித
முண்டுப் ப மிக்கநசை கொண்டுற் றனைத்தவதி
செறிகல்வி வலையிலென தறிவுடைய கலைபடுத
லுந்திப் பிறப்பறநி னைந்திட்ட முற்றுனடி
வயலினகர் முருகசெரு முயல்பனிநு கரகாமா
துன்றட்ட சிட்டகுண குன்றக் குடிக்கதிப

அருளாதோ;

தகுதகு தகுதகு திகுதிதி திகுதிதி

தங்குத் தகுத்தகு திங்குத் திகுத்திகு

சுகண்சுக சுகசுகண செகணசெக செகசெகண

சங்கச் சுகச்சுகண செங்கச் செகச்செகண

தனனதன தனதனன தெனனதென தெனதெனன

தந்தத்த நத்தனன தெந்தத்தெ நத்தெனன

தனனன-

தகுதகு தகுதகு திகுதிதி திகுதிதி

தங்குத் தகுத்தகு திங்குத் திகுத்திகு

டண்ணடண டணடணண டிணிணிடிணி டிணிடிணிணி

டண்டட் டட்டட்டண டிண்டிட் டிடிட்டிடிணி

தாரதார தாரதார திரிரிதிரி திரிதிரிரி

தன்றத் தாரத்தார தின்றித் திரித்திரிரி

யெனதாளந்;

தொகுதிவெகு முரசுகர டிகைடமரு முழவுதவில்

தம்பட்ட மத்தளமி னம்பட் டடக்கைபறை

பதலைபல திமிலைமுதலதிரவுதிர் பெரியதலை

மண்டைத் திரட்பருகு சண்டைத் திரட்கழுகு

துடர்நிபிட கருடனடர் தாகாட மொகுமொகென்

வந்துற் றிடக்குடர்நி ணந்துற் றிசைத்ததிர

முதுபேய்கள்-

சனகனரி நெறுநெறென வினிதினிது தினவினைசெய்
 வெங்குக் குடத்தகொடி துங்குக் குகுக்குகென
 வடனமிடு திசைபரவி நடனமிட வடலிரவி
 திங்கட்ப்ர பைக்கதிர்கள் மங்கப்ப்ர சித்தகுல
 துரககஜ ரதகட்க முரணரண நிருதர்விறல்
 மிண்டைக் குலைத்தமர்செய் தண்டர்க் குரத்தையருள்
 பெருமானே. (௨)

407. கடினதட சும்ப நேரென

வளருமிரு கொங்கை மேல்விழு
 கலவிதரு கின்ற மாதரொ நெறவாடிக்க-
 கனவளக பந்தி யாகிய
 நிழல்தனிலி ருந்து தேனுமிழ்
 கனியிதழை மென்று தாடனை செயலாலே;
 துடியிடைது டங்க வாள்விழி
 குழைபொரநி ரம்ப மூடிய
 துகில்நெகிழ வண்டு கோகில மயில்காடை-
 தொனியெழவிழைந்து கூரிய
 கொடுநகமி சைந்து தோள்மிசை
 துயிலவச இன்ப மேவுத லொழிவேனோ;
 இடிமுரசு றைந்து பூசல்செய்
 அசுரர்கள்மு றிந்து தூளெழு
 எழுகடல்ப யந்து கோவென அதிகோப-
 எம்படரு மென்செய் வேரமென
 நடுநடுந டுங்க வேல்விடு
 இரணமுக சண்ட மாருத மயிலோனே;
 வடிவுடைய அம்பி காபதி
 கணபதிசி றந்து வாழ்தட
 வயலினகர் குன்ற மாநக ருறைவோனே-
 வகைவகைபு கழ்ந்து வாசவன்
 அரிபிரமர் சந்த்ர சூரியர்
 வழிபடுதல்கண்டு வாழ்வருள் பெருமானே.

[கு ன் ற க் கு டி.]

408. நேசா சாரா டம்பர மட்டைகள்

பேசா தேயே சுங்கள மட்டைகள்
 நீசா னோடே யும்பழ கிக்கவர் பொருளாலே-
 நீயே நானே யென்றொரு சத்தியம்
 வாய்கூ சாதோ துங்க படத்திகள்
 நேரா லேதா னின்றுபி லுக்கிகள் எவர்மேலும்;
 ஆசா பாசா தொந்தரை யிட்டவர்
 மேல்வீழ் வார்பால் சண்டிகள் கட்டழ
 காயே மீதோ லெங்கு மினுக்கிகள் வெகுமோகம்-
 ஆகா தாவே சந்தரு திப்பொழு
 தோகோ வாவா வென்று பகட்டிக
 ளாகா மோகா வம்பிகள் கிட்டிலு முறவாமோ;
 பேசா தேபோய் நின்றுறி யிற்றயிர்
 வாயா வாவா வென்று குடித்தருள்
 பேரா லேநீன் கஞ்சன் விடுத்தெதிர் வருதூது-
 பேழ்வாய் வேதா ளம்பக டைப்பகு
 வாய்நீன் மாண னுஞ்சர ளத்தொடு
 பேயாணன்போர்வென்றெதிரிட்டவன் மருகோனே;
 மாசூ டாடா டும்பகை யைப்பகை
 குரா னோடே வன்செரு வைச்செறு
 மாசூராபாரெங்குமருட்பொலி முருகோனே
 வானு டேழ்நா டும்புகழ் பெற்றிடு
 தேனு நேசுழ் துங்க மலைப்பதி
 மாயு ராவாழ் துன்றை தழைத்தருள் பெருமானே. (1)

409. பிறர்புக ழின்சொற் பயிலுமி ளந்தைப்

பருவம தன்னைச் சிலையாலே-
 பிறவித ருஞ்சிக் கதுபெரு கும்பொய்ப்
 பெருவழி சென்றக் குணமேவிச்;
 சிறுமைபொ ருந்திப் பெருமைமு டங்கிச்
 செயலும ழிந்தற் பமதான-

தெரிவையர் தங்கட் கயலைவி ரும்பிச்
 சிலசில பங்கப் படலாமோ;
 கெறுவித வஞ்சக் கபடமொ டெண்டிக்
 கிலுமெதிர் சண்டைக் கெழுஞ்சான்-
 கிளையுடன் மங்கத் தலைமுடி சிந்தக்
 கிழிபட துன்றிப் பொருதோனே;
 குறுமுநி யின்பப் பொருள்பெற அன்றுந்
 பன மனு வுஞ்சொற் குருநாதா-
 குலகிரி துங்கக் கிரியுயர் குன்றக்
 குடிவளர் கந்தப் பெருமானே. (௫)

410. துவள மதிய மெறிக்குந் தணலாலே-
 சரச மதனன் விடுக்குங் கணையாலே;
 கவன மிகவு முரைக்குங் குயிலாலே-
 கருதி மிகவு மயக்கம் படவோநான்;
 பவள நிகரு மிதழ்ப்பைங் குறமானின்-
 பரிய வரையை நிகர்க்குந் தனமேவுந்;
 திவளு மணிகள் கிடக்குந் திருமார்பா-
 திகழு மயிலின் மலைக்கண் பெருமானே. (௬)

411. நாமேவு குயிலாலு மாமார னயிலாலு
 நாடோறு மதிகாயும் வெயிலாலும்-
 நார்மாதர் வசையாலும் வேயுது மிசையாலு
 நாடாசை தருமோக வலையுடே;
 ஏமாறி முழுநாளு மாலாகி விருதாவி
 லேவாரும் விழிமாதர் துயருடே-
 ஏகாம லழிபாத மேலான பதமீதி
 லேகியு னுடன்மேவ அருள்தாராய்;
 தாமோக முடனூறு பால்தேடி யுரலாடு
 தானேறி விளையாடு மொருபோதில்-
 தாயாக வருசோதை காணுது களவாடு
 தாமோத ரன்முராரி மருகோனே;

[பொதியமலை.]

மாமாது வனமாது கார்மேவு சிலைமாது
மாலாகி விளையாடு புயவீரா-
வானுடு புகழ்நாடு தேனாறு புடைசூழ
மாயூர கிரிமேவு பெருமானே. (ஏ)

பொதியமலை.

[இது திருநெல்வேலி ஜில்லாவி லுள்ளது.]

412. மைக்க ணிக்கன் வாளி போல
வுட்க ளத்தை மாறி நாடி
மட்டு முற்ற கோதை போத முடிசூடி-
மத்த கத்தி னீடு கோடு
வைத்த தொத்தின் மார்பி னூடு
வட்ட மிட்ட வாரு லாவு முலைமீதே;
* இக்கு வைக்கு மாடை வீழ
வெட்கி யக்க மான பேரை
யெத்தி முத்த மாடும் வாயி னிசைபேசி-
எட்டு துட்ட மாதர் பாய
விச்சை யுற்றெ னாக மாவி
யெய்த்து தித்த மான வீன முறலாமோ;
துர்க்கை † பக்க சூல காளி
‡ செக்கை புக்க தாவ வோசை
தொக்க திக்க தோத தீத வெனவோதச்-
சுற்றி வெற்றி போடு தாள்கள்
சுத்த நிர்த்த மாடு மாதி
சொற்கு நிற்கு டுமாறு தார மொழிவோனே;

* இக்கு=தடை. † பக்க=பகுப்புற்ற; முக்கிலையாகப் பிரிந்த.

‡ செக்கை=செங்கை. § மாறுதாரம்=மறு உத்தரம்.

திக்கு மிக்க வானி னூடு

புக்க விக்க மூடு சூர்

* திக்க முட்டி யாடு தீர வடிவேலா-

செச்சை பிச்சி மாலை மார்பு

விச்சை கொச்சை மாதிரி னூடு

† செப்பு வெற்பில் சேய தான பெருமானே.

413. † வெடித்த வார்குழல் விரித்து வேல்விழி
விழித்து மேகலை பதித்து வார்தொடு
மிகுத்த மாமுலை யசைத்து தூலின்ம ருங்கினுடை-
மினுக்கி யோலைகள் பிலுக்கி யேவனை
தலக்கி யேவிள நகைத்து கிழ்விழி
மிரட்டி யாரையு மழைத்து மால்கொடு
தந்தவாய்நீர்;

குடித்து நாயென முடக்கு மேல் டிபிணி
யடுத்து பாதிசுள் படுத்த தாய்தமர்
குலத்தர் யாவரு நகைக்க வேயுடல் மங்குவேனைக்-
குறித்து நீயரு கழைத்து மாதவர்
கணத்தின் மேவென அளித்து வேல்மயில்
கொடுத்து வேதமு மொருத்த னுமென
சின்தைகூராய்;

உட்டுடு டுட்டு டுட்டுடொ டோவென
திருத்த தீதிரு திருர்த்த தாவென
உடுக்கை பேரிகை தவிற்கு ழாமுமி ரங்குபோரில்-
உலுத்த நீசர்கள் பதைப்ப மாகரி
துடிப்ப நீள்கட லெரித்து சூர்மலை
யுடைத்து நீதிகள் பரப்பி யேயவ ரும்பராணை;

* திக்க=பலவழியாச் சிதற.

† செப்பு வெற்பு என்பது பொதிய மலை; 'செம்புடற் பொதிந்த தெய்வப் பொதியமும்' [கல்லாடம்-65].

‡ வெடித்த=நறுமணங் கமழ்கின்ற.

§ பிணி அடுத்து உபாதிகள் படுத்த எனப் பிரிக்க.

[க மு கு ம லை.]

அடைத்த மாசிறை விடுத்து வானுல
களிக்கு மாயிர திருக்க ணைர
சளித்து நாளுமெ னுளத்தி லேமகி முங்குமாரா-
அளித்த தாதையு மிகுத்த மாமனும்
அனைத்து னோர்களு மதிக்க வேமகிழ்
அகத்ய மாமுநி பொருப்பின் மேவிய
தம்பிரானே. (௨)

க மு கு ம லை.

[இது திருநெல்வேலிக்கு வடக்கு 28-மைல். நல்லத்தம்புத்தூர்
ரெயில்வே ஸ்டேஷனி லிருந்து 9-மைல்.]

முடிவரிவள் கிடை

414. சூதலை மொழியினர் நிதிக்கொள் வாரணி
முலையை விலைசெய்வார் தமக்கு மாமயல்
கொடிது கொடிததால் வருத்த மாபுறு துயராலே-
மதலை மறுகிவா விபத்தி லேவெகு
பதகர் கொடியவா ளிடத்தி லேமிக
வறுமைபுகல்வதே யெனக்குமோஇனி முடியாதே;
முதல வரிவிலோ டெதிர்த்த சூருடல்
மடிய ஆயிலையே விடுத்த வர்களு
முகிலை யனையதா நிறத்த மால்திரு மருகோனே-
கதலி கமுகுகுழ் வயற்கு னேயளி
யிசையை முரலமா வறத்தில் மீறிய
கழகு மலைமகா நகர்க்குள் மேவிய பெருமானே. (௧)

415. முலையை மறைத்துத் திறப்ப ராடையை
நெகிழ் வுடுத்துப் படுப்பர் வாயிதழ்
முறைமுறை முத்திக் கொடுப்பர் பூமல ரணைமீதே-

அலைகுலை யக் * கொட்டணைப்ப ராடவர்
 மனவலி யைத்தட் டழிப்பர் மால்பெரி
 தவர்பொரு ளைக்கைப் பறிப்பர் வேசைக
 ளுறவாமோ;

தலைமுடி பத்துத் தெறித்து ராவண
 னுடல்தொளை பட்டுத் துடிக்க வேயொரு
 ததுவை வளைத்துத் தொடுத்த வாளியன்
 மருகோனே-

கலைமதி யப்புத் தரித்த வேணிய
 ருதவிய வெற்றித் திருக்கை வேலவ
 கழுத மலைக்குட் சிறக்க மேவிய பெருமானே. (உ)

416. கோங்க முகையு மெவிய வீங்கு புளக களப
 மேந்து குவடு குழையும் படிகாதல்-
 கூர்ந்து குழையை அமளி தோய்ந்து குலவு மினிய
 தேங்கு கலவி யமுதுண் டியல்மாதர்;
 வாங்கு பகழி விழியை மோந்து பகலு மிரவும்
 வாய்ந்த துயிலை மிகவுந் தணியாத-
 வாஞ்சை யுடைய அடிமை நீண்ட பிறவி யலையை
 நீந்தி அமல அடிவந் தடைவேளே;
 ஓங்க லணைய பெரிய ட சோங்கு தகர மகர
 மோங்கு ததியின் முழுகும் பொருகூரும்-
 ஓய்ந்து பிரமன் வெருவ வாய்ந்த தூருத மலையில்
 ஊர்ந்து மயில துலவுந் தணிவேலா;
 வேங்கை யடவி மறவர் ஏங்க வனிதை யுருக
 வேங்கை வடிவு மருவுந் குமரேசா-
 வேண்டு மடியர் புலவர் வேண்ட அரிய பொருளை
 வேண்டு மளவி லுதவும் பெருமானே. (ங)

* கொட்டணைப்பர் = கொண்டணைப்பர். † சோங்கு = கப்பல்.

வ ள் ளி யூ ர்.

[இது திருநெல்வேலி ஜில்லா நாங்குநேரி தாலுகா கல்பா நாங்குநேரிக்குத் தென் கிழக்கு 5-மைல். கோயில் மலைமே லிருக்கின்றது. சுப்பிரமணியர்வாமி ஸங்கிதி^௩ விசேடமானது. கோயிலுக் கருகில் இரண்டு அழகிய திருக் குளங்கள் உள்ளன. சித்திரைமாத உற்சவத்தில் அநேகங் காவடிகள் வருகின்றன.]

417. அல்லில் நேருமி

அல்ல தாகிய
கல்லி னேரஅ

கையு நாணுமு
சொல்லி நேர்படு
தொய்ய லூர்கெட
வல்லி மாரிரு

வள்ளி யூருறை

னதுதா னும்-

உடல்மாயை;

வழிதோ றும்-

லையலாமோ;

முதுநூர்-

விடும்வேலா;

புறமாக-

பெருமாளே.

க தி ர் க ா ம ம்.

[இஃது சுழந்தடி லுள்ளது; சிலேன் கவெர்ன்மென்ட் ரெயில்வே மாத்தரை ஸ்டேஷனி லிருந்து வட கிழக்கு சுமார் 75-மைல்.]

418. திருமக ஞலாவு மிருபுய முராரி

திருமருக நாமப் பெருமாள் காண்-

ஜெகதலமும் வானு மிகுதிபெறு பாடல்

தெரிதரு குமாரப் பெருமாள் காண்;

மருவுமடி யார்கள் மனதில்விளை யாடு

மரகதம யூரப் பெருமாள் காண்-

மணிதாளம் வீசி யணியருவி சூழ

மருவுகதிர் காமப் பெருமாள் காண்;

அருவரைகள் நீறு படஅசுரர் மாள
 அம்பொருத வீரப் பெருமாள்காண்-
 அரவுபிறை வாரி விரவுசடை வேணி
 அமலர்குரு நாதப் பெருமாள்காண்;
 இருவினையி லாத தருவினை டாத
 இமையவர்கு லேசப் பெருமாள்காண்-
 இலகுசில் வேடர் கொடியினதி பா
 இருதனவி நோதப் பெருமானே. (க)

419. * அலகின் மாறு மா ருதக் கலதி பூத வே தாளி
 அடைவில் † ஞாளி கோ மாளி அறமீயா-
 அழிவு கோளி நா னாது புழுகு பூசி வாழ் மாதர்
 அருளி லாத தோ டோய மருளாகிப்;
 பலக லாக ரா மேரு மலைக ராச லா வீச
 பருவ மேக மே தாரு வெனயாதும்-
 பரிவு ருத மா பாதர் வரிசை பாடி யேர் யாத
 பரிசில் தேடி மா யாத படிபாராய்;
 இலகு வேலை நீள் ட்வாடை யெரிகொள் வேலை மா சூரி
 லெறியும் வேலை மா ருத திறல்வீரா-
 இமய மாது பா கீர திந்தி பால கா சார
 லிறைவி கான மால் வேடர் சுதைபாகா;
 கலக வாரி போல் மோதி வடவ்வ யாறு சூழ் சீத
 கதீர காம மூ தூரி லிணையோனே-
 கனக நாடு வீ டாய கடவுள் யானை வாழ் வான
 கருணை மேரு வே தேவர் பெருமானே. (.)

420. உடுக்கத் துகில்வேணு நீள்பசி
 யவிக்கக் கனபானம் வேணுநல்
 ஒளிக்குப் புனலாடை வேணுமெய் யுறளோயை-
 ஒழிக்கப் பரிகாரம் வேணுமுள் .
 இருக்கச் சிறுநாரி வேணுமொர்
 படுக்கத் தனிவீடு வேணுமில் வகையாவுங்;

* அலகின்மாறு = விளக்குமாறு. † கலதி = மூதேவி.
 † ஞாளி = நாய். ‡ வாடை யெரி = வடவாழ்காக்கினி.

[க தி ர் க ர ம ம்.]

கிடைத்துக் க்ருஹவாசி யாகிய
 மயக்கக் கடலாடி நீடிய
 கிளைக்குப் பரிபால னாயி ரவமேபோம்-
 க்ருபைச்சித் தழுளுன போதழு
 மழைத்துத் தரவேணு மூழ்பவ
 கிரிக்குட் சுழல்வேனை யாளுவ தொருரானே;
 குடக்குச் சிலதூதர் தேடுக
 வடக்குச் சிலதூதர் நாடுக
 குணக்குச் சிலதூதர் தேடுக வெனமேனிக்-
 குறிப்பிற் குறிகாணு மாருதி
 யினித்தெற் கொருதூது போவது
 குறிப்பிற் குறிபோன போதிலும் வாலாமோ;
 அடிக்குத் திரகார ராகிய
 வரக்கர்க் கிளைபாத தீரணு
 மலைக்கப் புறமேவி மாதுறு வளமேசென்-
 றருட்பொற் திருவாழி மோதிர
 மளித்துற் தவர்மேல் மனோகர
 மளித்துக் கதிர்காம மேவிய பெருமானே.* (௬)

421. எதிரி லாத பத்தி தனைமேனி-
 இனிய தாணி னைப்பை யிருபோதும்;
 இதய வாரி திக்கு னுறவாகி-
 எனது னேசி றக்க அருள்வாயே;
 கதிர காம வெற்பி லுறைவோனே-
 கனக மேரு வொத்த புயவீரர்;
 மதுர வாணி யுற்ற கழலோனே-
 வழுதி கூனி மிர்த்த பெருமானே. (சு)

* கதிர்காமத்து முருகபிரான் ஹதுமாருக் கருளிய ஐதிஹ்யங் குறிக்கப்பட்ட டிருக்கின்றது போலும்.

422. கடகட கருவிகள் தப *வகி ரதிற்கதிர்

காமத் தரங்க மலையீரா-
கன † கத நகருவி புணரித குணகுக
‡ காமத் தனஞ்சம் புயனோட;
வடசிக ரகிரித விடுபட நடமிடு
மாவிற் புகுங்கந் தவழாது-
வழிவழி தமரென வழிபடு கிலனென
வாவிக் கினம்பொன் றிடுமோதான்;
அடவியி ருடியபி நவரும ரியடிமை
யாயப் புனஞ்சென் றயர்வோனே-
ஆயிலவ சமுடன ததிதிரி தருகவி
யாளப் புயங்கொண் டருள்வோனே;
இடமொரு மரகத மயில்மிசை வடிவுள
ஏழைக் கிடங்கண் டவர்வாழ்வே-
இதமொழி பகரினு மதமொழி பகரினு
மேழைக் கிரங்கும் பெருமானே. (ரு)

423. சமரமுக வேலொத்த விழிபுரள வாரிட்ட

தனமசைய வீதிக்குள் மயில்போ லுலாவியே-
சரியைக்கரியை யோகத்தின் வழிவருக்கு பாசத்தர்
தமைபுணர ராகத்தின் வசமாக மேவியே;
உமதடியு னுருக்கு மனுமாண மாயைக்கு
முரிபவர் மகாதத்தை யெனுமாய மாதரார்-
ஒளிர்மளி பீடத்தி லமடுபடு வேனுக்கு
முனதருள்கு பாசித்த மருள்கூ வேனுமே;
இமகிரி கு மாரத்தி யநுபவைப ராசத்தி
யெழுதரிய காயத்ரி யுமையாள்கு மாரானே-

* வகிர் = கீற்றுக்களை யுடைய புவி.

† கத நகம் = கோபத்தையுடைய மலையையொத்த யானை.

‡ காம அத்தன் = மன்மதன் பிதாவாகிய விஷ்ணு. 'காமத்தன் அஞ்ச அம்புயன் ஓட' எனப் பிரிக்க.

[க தி ர் க ர ம ம்.]

எயினர்மட மாணுக்கு மடலெழுதி மோகித்து
இதணருகு சேவிக்கு முருகாவி சாகனே;
அமர்சிறை மீள்விக்க அமர்செய்துப்ர தாபிக்கு
மதிகவித சாமர்த்ய கவிராஜ ராஜனே-
* அழுதுலகை வாழ்வித்த கவுணியகு லாதித்த
அரியகதிர் காமத்தி லுரியாபி ராமனே. (௬)

424. சரத்தே யுதித்தா யுரத்தே குதித்தே
சமர்த்தா யெதிர்த்தே வருகுரைச்-
சரிப்போன மட்டே விடுத்தா யடுத்தாய்
தகர்த்தா யுடற்று னிருகூறுச்;
கிரத்தோ டுரத்தோ டறுத்தே ருவித்தாய்
செகுத்தாய் பலத்தார் விருதாகச்-
சிறைச்சேவல் பெற்றாய் †வலக்கார முற்றாய்
திருத்தா மரைத்தா ளருள்வாயே;
புரத்தார் ‡வரத்தார் சாச்சே கரத்தார்
பொரத்தா னெதிர்த்தே வருபோது-
பொறுத்தார் பரித்தார் கிரித்தா ரெரித்தார்
பொரித்தார் நுதற்பார் வையிலேபின்;
கரித்தோ லுரித்தார் விரித்தார் தரித்தார்
கருத்தார் § மருத்தார் மதனாரைக்-
கரிக்கோல மிட்டார் || கணுக்கான முத்தே
கதிர்க்காம முற்றார் முருகோனே. (௭)

* இக்கருத்தை

“வேதநெறி தழைத்தோங்க மிருசைவத் துறைவிளங்கப்
பூதபரம் பரைபொலியப் புரிதவாய் மலர்ந்தழுத
சீதவன வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்.” —

என்னும் பெரியபுராணத் திருவிருத்தத்திற் காண்க.

† வலக்காரம் = வலம், வென்றி. ‡ வரத்தார் = வரப்பிரசாதிகள்.

§ மருத்து ஊர் = தென்றற்காற் றுகிய தேரை நடத்தும்.

|| கணுக் கான = கண்ணுக் கான,

425. சரியையா ளர்க்குமக் கிரியையா ளர்க்குந்
 சகலயோ கர்க்குமெட் டரிதாய-
 சமயபே தத்தினுக் கணுகொணு மெய்ப்பொருட்
 டருபரா சத்தியிற் பரமான;
 துரியமே லற்புதப் பரமஞா னத்தனிச்
 சுடர்வியா பித்தந் பதிரீடு-
 துகளில்சா யுச்சியக் கதியையீ றற்றசொற்
 சுகசொரு பத்தையுற் றடைவேனோ;
 புரிசைசூழ் செய்ப்பதிக் குரியசா மர்த்யசற்
 புருஷவீ ரத்துவிக் ரமஞான்-
 புரளவேல் தொட்டகைக் குமரமேன் மைத்திருப்
 புகழையோ தற்கெனக் கருள்வோனே;
 *கரியபூ கத்திரட் பலவின்மீ திற்சுளைக்
 கனிகள்ரீ றிப்புசித் 'தமராடிக்-
 கதலிசு தத்தினிற் பயிலுமீ ழத்தினிற்
 கதிரகா மக்கிரிப் பெருமாளே. (அ)

426. பா ரவித முத்தப்ப டரபுள கப்பொற்ப
 யோதர நெருக்குற்ற இடையாலே-
 பாகளவு தித்தித்த கீதமொழி யிற்புட்ப
 பாணவிழி யிற்பொத்தி விடுமாதர்;
 காரணி குழற்கற்றை மேல்மகர மொப்பித்த
 காதில்முக வட்டத்தி லதிமோக-
 காழுகன கப்பட்ட வாசையைம றப்பித்த
 கால்களைம றக்கைக்கும் வருமோதான்;
 தேரிரவி யுட்கிப்பு காழுதுபு ரத்திற்றெ
 சூசிரனை மர்த்தித்த ஆரிமாயன்-
 சீர்மருக அதுயுக்ர யாணைபடும் ரத்தந்ரி
 கோணசயி லத்துக்ர கதிர்காம;

[க தி ர் கா ம ம்.]

வீரபுன வெற்பிற்க லாபியெயி னச்சிக்கு
மேகலை யிடைக்கொத்தி னிருதாளின்-
*வேரிமழை யிற்பச்சை வேயிலரு ணக்கற்றை
வேல்களி லகப்பட்ட பெருமானே. (௯)

427. மருவறு வெற்றி மலர்தொடா விற்கை
வலிசெயா நிற்கு மதனாலும்-
மதில்கள்தா வுற்ற கலைபடா வட்ட
மதிசடா நிற்கு மதனாலும்;
இருகணல் முத்த முதிரயா மத்தி
னிரவினால் நித்த மெலியாதே-
இடருறு மெத்த மயல்கொளா நிற்கு
மிவளைவாழ் விக்க வரவேணும்;
'கரிகள்சேர் வெற்பி லரியவே டிச்சி
கலனிகூர் சித்ர மணிமார்பா-
'கனகமா ணிக்க வடிவனே மிக்க
கதிரகா மத்தி லுறைவோனே;
முருகனே பத்த ரருகனே முத்தி
முதல்வனே பச்சை மயில்வீரா-
முடுகிமே லிட்ட கொடியசூர் கெட்டு
முறியவேல் தொட்ட பெருமானே. (௧௦).

428. மாதர்வச மாயுற் றுழல்வாரும்-
மாதவமெ னுமற் றிரிவாரும்;
தீதகல வோதிப் பணியாரும்-
தீநரக மீதிற் றிகழ்வாரே;
நாதவொளி யேநற் குணசீலா-
நாரியிரு வோரைப் புணர்வேலா;
சோதிசிவ ஞானக் குமரேசா-
தோமில்கதிர் காமப் பெருமானே. (௧௧)

* வேரி மழை = வாசனை தங்கிய மேகம்போன்ற குழல்.

† பச்சை வேய் = பசிய மூங்கிலை யொத்த தோள்.

429. *முதிரு மார வார ட்ட்பொ ட்டிலகு மார வார மெற்றி
முனியு மார வார முற்ற கடலாலே-
முடிவி லாததோர் ட்டவ டக்கி லெரிய ட்டுமால மார்பிடத்து
முழுகி யேறி மேலெ றிக்கு நிலவாலே;
||வெதிரி லாயர் வாயில் வைத்து மதுர ராக நீடி சைக்கும்
வீணைவி டாத தாய ருக்கு மழியாதே-
வினையு மோக போக முற்றி அனவி லாத காதல் பெற்ற
விகட மாதை நீய ணைக்க வரவேணும்;
கதிர காம மாந கர்க்கு ளெதிரி லாத வேல்த ரித்த
கடவு ளேக லாப சித்ர மயில்வீரா-
கயலு லாம்வி லோச னத்தி களப மார்ப யோத ரத்தி
ககன மேவு வாலொ ருத்தி மணவாளா;
அதிர வீசியா டும்வெற்றி விடையி லேறு மீசர் கற்க
அரிய ஞான வாச கத்தை யருள்வோனே-
அகில லோக மீது சுற்றி யசுரர் லோக நீறெ முப்பி
அமரர் லோகம் வாழ வைத்த பெருமானே. (௧௨)

430. வருபவர்க ளோலை கொண்டு நமனுடைய தூதரென்று
மடிபிடிய தாக நின்று தொடர்போது-
மயலதுபொ லாத வம்பன் விரகுடைய னுரு மென்று
வசைகளுட னேதொ டர்ந்து அடைவார்கன்;
கருவியத னுலெ றிந்து சதைகள்தனை யேய ரிந்து
கரியபுன லேசொ ரிந்து விடவேதான்-
கழுமுனையி லேயி ரென்று விடுமெனும் வேளை கண்டு
கடுகிவர வேணு மெந்தன் முனமேதான்;
பரகிரியு லாவு செத்தி மலையினுட னேயி டும்பன்
பழநிதனி லேயி ருந்த குமரேசா-

* முதிரும் மார வார ட்ட்பொடு=மாரனுக்கு உரிமையாகிய
முதிர்ந்த ட்ட்புடன். ட்டிலகும் ஆர் அ ஆரம் ஏற்றி=பிரகாசிக்
கின்ற பொருத்திய அந்த முத்துக்களை ஏற்றி.

† வடக்கில் எரி=வடவாமுகாக்கினி.

§ ஆலம் ஆர்பு இடம்=கடல். || வெதிர்=வேயங்குழல்.

[அ ரு க் கெ ர ன் ன ம லே.]

பதிகன்பல வாயி ரங்கள் மலைகள் வெகு கோடி நின்ற
பதமடியர் காண வந்த கதிர்காமா;
அரவுயிறைபூளே தும்பை விலுவமொடு தூர்வைகொன்றை
யணிவர்சடை யாளர் தந்த முருகோனே-
அரகாசி வாய சம்பு குருபரகு மார நம்பு
மடியர்தமை யாள வந்த பெருமானே.(௧௩)

அ ரு க் கெ ர ன் ன ம லே.

[இஃது ஈழநாட்டி லுள்ளது.]

431. தொடுத்த வானென விழித்து மார்முலை
யசைத்து மேகலை மறைத்து மூடிகள்
துடித்து நேர்கலை நெகிழ்த்து மாவியல்
கொளுமர்தர்-
சுகித்த ஹாவென நகைத்து மேல்விழ
முடித்த வார்குழல் விரித்து மேவிதழ்
* துவர்த்த வாய்சுரு ளடக்கி மால்கொடு
வழியேபோய்ப்;
படுத்த பாயலி லணைத்து மாமுலை
பிடித்து மார்பொடு மழுத்தி வாயிதழ்
கடித்து நாணம தமிழ்த்த பாவிகள் வலையாலே-
பலித்து நோய்பிணி கிடத்து பாய்மிசை
வெளுத்து வாய்களு மலத்தி னுயென
பசித்து தாகமு மெடுத்தி டாவுயி ருழல்வேனே;
வெடுத்த தாடகை சினத்தை யோர்களை
விடுத்து யாகமும் நடத்தி யேயொரு
மிகுத்த வார்சிலை முறித்த மாயவன் மருகோனே-

* துவர்த்த = சிவந்த.

விதித்து ஞாலம் தளித்த வேதனை
யதிர்த்து வோர்முடி கரத்து லாயனல்
விழித்து காமனை யெரித்த தாதையர் குருநாதா;

அடுத்த ஆயிர விடப்ப னுமுடி
நடுக்க மாமலை பிளக்க வேகவ
டரக்கர் மாமுடி பதைக்க வேபொரு மயில்வீரா-

அறத்தில் வாழுமை சிறக்க வேயறு
முகத்தி னோடணி குறத்தி யானையொ
டருக்கோ னுமலை தருக்கு லாவிய
பெருமாளே.

திருக்கோணமலை.

[இஃது ஈழநாட்டி லுள்ளது. தகழிண கைலாசம் எனவும் பெயர் பெறும். திருஞானசம்பந்த ஸ்வாமிகளுடைய தேவாரம் பெற்றது. இதற்கு ஸ்தலபுராண முண்டு.]

432. விலைக்கு மேனியி லணிக்கோவை மேகலை
தரித்த வாடையு மணிப்பூணு மாகவெ
மினுக்கு மாதர்க ளிடக்காம மூழ்கியெ மயலுறி-
மிகுத்த காமிய நெனப்பாரு ளோரெதிர்
நகைக்க வேயுட லெடுத்தேவி யாகுல
வெறுப்ப தாகியெ யுழைத்தேவி டாய்படு
கொடியேனைக்;

கலக்க மாகவெ மலக்கூடி லேமிகு
பிணிக்கு ளாகியெ தவிக்காம லேயுனை
கவிக்கு ளாய்சொலி கடைத்தேற வேசெயு
மொருவாழ்வே-

கதிக்கு *நாதனி யுனைத்தேடி யேபுக
முறைக்கு நாயெனை யருட்பார்வை யாகவெ
கழற்கு ளாகவெ சிறப்பான தாயருள்
தாவேணும்;

மலைக்கு நாயக சிவக்காமி நாயகர்
 திருக்கு மாரனெ முகத்தாறு தேசிக
 வடிப்ப மாதொரு குறப்பாவை யாள்மகிழ்
 தருவேளே-
 வசிட்டர் காசிபர் தவத்தான யோகியர்
 அகத்ய மாமுநி யிடைக்காடர் கீரணம்
 வகுத்த பாவினில் பொருட்கோல மாய்வரு
 முருகோனே;
 நிலைக்கு நான்மறை மகத்தான பூசரர்
 திருக்கோ ணாமலை தலத்தாரு கோபுர
 நிலைக்குள் வாயினில் கிளிப்பாடு பூதியில்
 வருவோனே-
 சிவம்து மேழ்பவ கடற்குறை யாகவெ
 யெடுத்த வேல்கொடு பொடித்தூள தாளறி
 சினைத்த காரிய மதுக்கல மேபுரி பெருமானே.

உ

ஆரவது

பழமுதிர் சோலை.

[இது மதுரைக்கு வடக்கு 12-மைல் தூரத்திலுள்ள கள்ளழகர் கோயில் என்பார்கள். 443-ஆம் பாடலைப் பார்க்க.

“ பழமுதிர்சோலை மலைகிழ வோனே ” என்னும் நக்கீரர் வாக்கானும்,

“ எழமுதி ரைப்புனத் திறைவி முன்புதன்
 கிழமுதி ரினாலங் கிடைப்ப முன்னவன்
 மழமுதிர் களிநென வருதல் வேண்டிய
 பழமுதிர் சோலையம் பகவற் போற்றுவாம் ”—

என்னும் கந்தபுராணக் கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுளானும், இது முருகபிரான் கிழவுருக் கொடு நின்ற வள்ளிமலை யென்பாரு முள்.]

433. அகரமு மாகி யதிபனு மாகி யதிகமு மாகி

அகமாகி-

அயனென வாகி அரியென வாகி அரனென வாகி
அவர்மேலாய்;

இகரமு மாகி யெவைகளு மாகி யினிமையு மாகி
வருவோனே-

இருநில மீதி லெளியனும் வாழ எனதுமு னேடி
வரவேணும்;

மகபதி யாகி மருவும்வ லாரி மகிழ்களி கூடும்
வடிவோனே-

வனமுறை வேட னருளிய பூஜை மகிழ்கதிர் காம
முடையோனே;

செக்கண சேகு தருதிமி தோதி'திமியென ஆடு
மயிலோனே-

திருமலி வான பழமுதிர் சோலை மலைமிசை மேவு
பெருமானே. (க)

434. இலவிதழ் கோதி *நேதி மதகலை யார வார

இளநகை யாட ஆடி மிகவாதுந்-

றெதிர் பொரு கோர பார ம்ருகமத கோல கால

இணைமுலை மார்பி லேற மதராஜன்;

கலவியி லோடி நீடு வெருவித தாக போக

கரணப்ர தாப லீலை மடமாதர்-

கலவியின் மூழ்கி யாழு மிழிதொழி லேனு மீது

கருதிய ஞான போத மடைவேனோ;

கொலைபுரி காளி குலி வயிரவி நீலி மோடி

குவிசகு டாரி யாயி மகமாயி-

குமரிவ ராகி மோகி பகவதி யாதி சோதி

குணவதி யால லுணி யபிராமி;

பலிகொள்க பாவி யோகி பரமகல் யாணி லோக

பதிவ்ரதை வேத ஞானி புதல்வோனே-

படையொடு சூன் மாள முடுகிய சூர தீர

பழமுதிர் சோலை மேவு பெருமானே. (உ)

435. காரணம தாக வந்து புவிமீதே-
 காலனனு காதி சைந்து கதிகாண;
 நாரணனும் வேதன் முன்பு தெரியாத-
 ஞானநட மேபு ரிந்து வருவாயே;
 ஆரமுத மான தந்தி மணவாளா-
 ஆறுமுத மாறி ரண்டு விழியோனே;
 சூர்கினை மாள வென்ற கதிர்வேலா-
 சோலைமலை மேவி நின்ற பெருமாளே. (ந)

436. சீலமுள தாயர் தந்தை மாதாமனை யான மைந்தர்
 சேருபொரு ளாசை நெஞ்சு தடுமாறித்-
 தீமையுறு மாயை கொண்டு வாழ்வுசத மாமி தென்று
 தேடினது போக என்று தெருவூடே;
 வாலவய தான கொங்கை மேருதுத லான திங்கள்
 மாதர்மய லோடு சிந்தை மெலியாமல்-
 வாழுமயில் மீது வந்து தாவினேகள் தாழு மென்றன்
 மாயவினை தீர ஆன்பு புரிவாயே;
 சேலவள நாட னங்கள் ஆரவயல் சூழு மிஞ்சி
 சேணிலவு தாவ செம்பொன் மணிமேடை-
 சேருமம ரேசர் தங்க ஞுரிதென வாழ்வு கந்த
 தீரமிகு சூரை வென்ற திறல்வீரா;
 ஆலவிட மேவு கண்டர் கோலமுட னீடு மன்று
 ளாடல்புரி யீசர் தந்தை களிகூர-
 ஆனமொழி யேப கர்ந்து சோலைமலை மேவு கந்த
 ஆதிமுத லாக வந்த பெருமாளே. (ச)

437. வீரமத னூல்வி ளம்பு பேரகமட மாதர் தங்கள்
 வேல்விழியி னுன்ம யங்கி புவிமீதே-
 வீசகையி னுலி தங்கள் பேசுமவர் வாயி தஞ்சொல்
 வேலைசெய்து மால்மி குந்து விரகாகிப்;
 பாரவச முான வங்க ணீடுபொருள் போன பின்பு
 பாதகனு மாகி நின்று பதையாமல்-

*பாகம்வர சேர அன்பு நீபமலர் சூடு தண்டை
பாதமலர் நாடி யென்று பணிவேனே;
†பூரணம தான திங்கள் சூடுமர னுரி டங்கொள்
பூவையரு ளால்வ ளர்ந்த முருகோனே-
பூவுல கெலாம டங்க வோரடியி னுல ளந்த
‡பூவைவடி வானு கந்த மருகோனே;
சூரர்களை யேத டிந்து பாரமுடி யேய ரிந்து
து ள்கள் பட நீறு கண்ட வடிவேலா-
சோலைதனி லேப றந்து லாவுமயி லேறி வந்து
சோலைமலை மேல மர்ந்த பெருமானே. (௫)

438. வாரண முகங்கி ழிந்து வீழவு மரும்ப லர்ந்து
மால்வரை யசைந்த நங்கன் முடிசாய-
வாளகிரி யண்ட ரண்ட கோளமுற நின்றெழுந்து
மாதவ மறந்து றந்து நிலைபேரப்;
பூரண குடங்க டிந்து தேதகள பம்பு னைந்து
பூசலை விரும்பு கொங்கை மடவீர்தம்-
போக சயனந் தவிர்த்து னுடக பதம்ப ணிந்து
பூசனைசெய் தொண்ட னென்ப தொருநாளே;
ஆரண முழங்கு கின்ற ஆயிர மடந்த வங்கள்
ஆகுதி யிடங்கள் பொங்கு நிறைவீதி-
ஆயிர முகங்கள் கொண்ட தூபுர மிரங்கு கங்கை
யாரமர வந்த லம்பு துறைசேரத்;
தோரண மலங்கு துங்க கோபுர நெருங்கு கின்ற
சூழ்மணிபொன் மண்ட பங்கள் ரவிபோலச்-
சோதியின் மிகுந்த செம்பொன் மாளிகைவிளங்குகின்ற
சோலைமலை வந்து கந்த பெருமானே. (௬)

* பாகம்=பரிபாகம் : பரிபக்குவம்

† பூரணம தான திங்கள்=என்றுந் தேயாது வளராத ஒரு தன்மையா யிருக்குந் திங்கள்.

‡ பூவை வடிவான்=காயாம்பூ வண்ண னாகிய விஷ்ணு.

439. ஆசை *நாலுசதுரக்கமலமுற்றினொளி
 வீசி யோடியிரு பக்கமொடு றச்செல்வளி
 ஆவல் கூர்மண்மு தற்சலச பொற்சபையு
 †மிந்துவாகை-
 ஆரமுணுபதி யிற்கொளநி றுத்திவெளி
 யாரு சோதி || தூறு பத்தினுட னெட்டுஇத
 ழாகி யேழுமள விட்டருண விற்பதியின்
 விந்துநாத்;
 ஓசை சாலுமொரு சத்தமதி கப்படிக
 மோடு கூடியொரு மித்ரீதமுத சித்தியொடு
 மோது வேதசா சத்தியடி யுற்றதிரு நந்தியூடே-
 ஊமை யேனையொளிர் வித்துனது முத்திபெற
 ிமூல வாசல்வெளி விட்டுனது ரத்திலொளிர்
 யோக பேதவகை யெட்டுமிதி லொட்டும்வகை
 யின் றுதாராய்;
 வாசி வாணிகனெ னக்குதிரை விற்றுமகிழ்
 வாத லூரனடி மைக்கொளுந்ரு பைக்கடவுள்
 மாழை ஞபன்முக **மத்திகைவி தத்தருண
 செங்கையாளி-
 வாகு பாதியுறை சத்திகவு ரிக்குதலை
 வாயின் மானுதுகிர் பச்சவடி விச்சிவையென்
 மாசு சேரெழுபி றப்பையும றுத்தவுமை
 தந்தவாழ்வே ;

* நாலு சதுரக் கமலம் = மூலாதார கமலம்.

† மண்முதற் சலசம் = சுவாதிஷ்டான முதல் ஆக்கினை ஈருக உள்ள ஐவகைக் கமலம். ‡ இந்து வாகு = சந்திர காந்தி.

§ மூணு பதி = அக்கினியாதி மும்மண்டலம்.

|| தூறு பத்தினுடன் எட்டு இதழ் = ௧00அ-இத முள்ள குரு கமலம். ¶ அமுத சித்தி = மதிமண்டலத்தி னின்றும் பெருகிப் பாயுங் கலா அமிர்தப் பேறு.

௦ சாசத்தி அடி உற்ற திரு நந்தி = வாசி சத்திக்கு ஆதாரமாக உள்ள ஸ்ரீ நந்தி ஓளி. ிமூல வாசல் = பிரம ரந்திரம்.

** மத்திகை = குதிரைச் சம்மட்டி.

காசி ராமசுரம் ரத்னகிரி சர்ப்பகிரி
ஆருர் வேலுர்*தெவுர் சுச்சிமது ரைப்பறியல்
காவை மூதூரு ணக்கிரிதி ருத்தணியல்
செந்தில்நாகை-

காழி வேளூர்பழ நிக்கிரிசு றுக்கைதிரு
நாவ லூர்திருவெ ணையப்பதியின் மிக்கதிகழ்
காதல் சோலைவளர் வெற்பிலுறை முத்தர்புகழ்
தம்பிரானே. (எ)

இதன் ழற்பாதியின் சுருக்கப் பொழிப்பு.

இடைகலை பிங்கலை என்னும் இருநாடிமார்க்கமாக ஒழிக்
கழியும் பிராணவாயுவை மூலாதாரத்தி லூன்றி, அங்கிருந்து
சுழுமுனை நாடி மார்க்கமாக மற்றை ஆதார கமலங்களிலும் ஒட்டி
நிறுத்தி, அப்பால் ௧௦௦அ - இதழோடுங் கூடிய குருகமலத்திற்
செலுத்தி, அங்கு நாதவோசையும் மதிக்கலாயிர்தமும் பொங்கி
யெழ அவற்றோடு கூடி ஒருமிக்கச்செய்து, சரசத்திக்கு ஆதார
மாக வுற்ற ஸ்ரீ நந்தியொளியையும் ஊமையேனுக்குத் தெரிசிப்
பித்து, உனது முத்திபெற மூலவாசல் வெளிவிட்டு, இங்ஙனஞ்
செய்வதில் அஷ்டாங்கயோகமும் பொருந்தும் வகைமையை
இன்று தந்தருள்வேண்டும்.

440. கருவாகியெ தாயுத ரத்தினி

லுருவாகவெ கால்கையு றுப்பொடு
கனிவாய்விழி நாசியு டற்செவி †நரைமாதர்-
கையிலேவிழ வேகிய ணைத்துயி
லெனவேமிக மீதுது யிற்றிய
கருதாய்முலை யாரமு தத்தினி வினிதாகித்;
தருதாரமு மாகிய சுற்றமு
நலவாழ்வுநி லாதபொ ருட்பதி
சதமாமிது தானென வுற்றுனை நினையாத-
சதுராயுன தாளினை யைத்தொழ
அறியாதநிர் மூடனை நிற்புகழ்
தனையோதிமெய்ஞ் ஞானமுறச்செய்வ
தொருநானே;

* தெவுர் = தேவூர். † நரை மாதர் = மருத்துவச்சிகள்.

செருவாயெதி ராமசு ரத்திரள்
 தலைமுனைக னோடுநி ணத்தசை
 திமிர்தாதுள பூதக ணத்தொடு வருபேய்கள்-
 திருதாவுண வாயுதி ரத்தினை
 பலவாய்நரி யோடுகு டித்திட
 சிலகூகைகள் தாமுந டித்திட அடுதிரா;
 அருமாமறை யோர்களு தித்திடு
 புகர்வாரண மாதுத னைத்திக
 முளிசேர்குழல் மேவுகு றத்தியை அணைவோனே-
 அழகானபொன் மேடையு யர்த்திடு
 முகில்தாவிய சோலைவி யப்புறு
 அலையாமலை மேவிய பத்தர்கள் பெருமானே.(அ)

441. சீர்கி றக்கு மேனி பசேல் பசே லென
 நூபு ரத்தி னோசை கலீர் கலீ ரென
 சேர விட்ட தாள்கள் சிவேல் சிவே லென
 வருமானார்-
 சேக ரத்தின்*வாலை சிலோர் சிலோர் களு
 நூறு லக்ஷ கோடி மயால் மயால் கொடு
 தேடி யொக்க வாடி யையோ வையோ வென
 மடமாதர்;
 மார்ப டைத்த கோடு பளிர் பளி ரென
 ஏம லித்தெ னுவி பகீர் பகி ரென
 மாம சக்கி லாசை யுளோ முளோ மென
 நினைவோடி-
 வாடை பற்று வேளை அடா அடா என
 நீம யக்க மேது சொலாய் சொலா யென
 வாரம் வைத்த பாத மிதோ இதோ என
 அருள்வாயே ;

* வாலை = கட்டினமைப்பருவம்.

பாரதத்தை மேரு வெளி வெளி திகழ்
கோடொடித்த நாளில் வரைஇ வரைஇ பவர்
*பானி றக்க ணேசர் குவா குவா கனர்
இனையோனே-
பாடன் முக்ய மாதா தமீழ் தமீழிறை
மாமு நிக் குகாதி லுணர் வுணர் விடு
பாச மற்ற வேத குரு குரு பர குமரேசா;
போர்மி குத்த ரூன் விடோம் விடோ மென
நேரே திர்க்க வேலை படர் படரென
போய றுத்தபோது குபீர் குபீ. ரென
வெகுசோரி-
பூமிட்டிக்க வீச குகா குகா திகழ்
சோலைவெற்பின்மேவு தெய்வாதெய்வானைத் தொள்
பூணி யிச்சை யாறு புயா புயா றுள
பெருமானே. (க)

442. துடிகொணைய்க ளோடு வற்றி
தருண மேனி கோழை துற்ற
இரும லீன வாத பித்த மணுகாமல்-
துறைக ளோடு வாழ்வு விட்டு
உலக றூல்கள் வாதை யற்று
சுகமு ளாது பூதி பெற்று மகிழாமே;
உடல்செய் கோர பாழ்வ யிற்றை
நிதமு மூணி னுறு யர்த்தி
யுயிரி னீடு யோக சித்தி பெறலாமே-
உருவி லாத பாழில் வெட்ட
வெளியி லாடு நாத நிர்த்த
உனது ஞான பாத பத்ம முறுவேனே;
சடிது லாவு வாயு பெற்ற
மகனும் வாலி சேயு மிக்க
மலைகள் போட ஆழி கட்டி யிகலுர்போய்க்;

* பானு நிறம் = சூரியனைப்போற் சிவந்த நிறம்.

† உக்க = சிந்த. ‡ தொள் = தொள்.

களமுருனைதேர்நுறுக்கி
 தலைக ளாறு நாலு பெற்ற
 அவனை வாளி யால டத்தன் மருகோனே;
 முடுகு வீர ரூர பத்மர்
 தலையின் மூளை நீறு பட்டு
 முடிவ தாக ஆடு நிர்த்த மயில்வீரா-
 முநிவர் தேவர் ஞான முற்ற
 புதித சோலை மாம லைக்குள்
 முருக வேல த்யாகர் பெற்ற பெருமாளே.

443. பாசத் தால்விலை கட்டிய பொட்டிகள்
 நேசிக் தாராவர் சித்தம ருட்டிகள்
 பாரப் பூதர மொத்தத னத்திகள் மிகவேதான்-
 பாவத் தால்மெயெ டுத்திடு பட்டிகள்
 சீவிக் கோதிமு டித்தள கத்திகள்
 பார்வைக் கேமய லைத்தரு துட்டிக னொழியாத;
 மாசுற் றேறிய பித்தலை யிற்பணி
 நீறிட் டேயொளி பற்றவி ளக்கிகள்
 மார்பிற் காதினி விட்ட பிலுக்கிகள் அதிமோக-
 வாய்வித் தாரமு ரைக்கும பத்திகள்
 நேசிக் தாரையு மெத்திவ டிப்பவர்
 மாயைக் கேமனம் வைத்தத னுட்டின
 மலைவேனோ;
 தேசிக் கானக முற்றதி னைப்புன
 மேவிக் காவல்க வட்கல்சு முற்றுவள்
 சேதப் பாசரு றப்பெண்ம கிழ்ச்சிகொள் மணவாளா-
 தேடிப் பாடிய சொற்புல வர்க்கித
 மாகத் தூதுசெ லத்தரில் கற்பக
 தேவர்க் காதிதி ருப்புக லிப்பதி வருவோனே;
 ஆசிக் தார்மன திற்புகு முத்தம
 கூடற் தேவைகை யிற்கரை கட்டிட
 ஆனொப் பாயுதிர் பிட்டமு துக்கடி படுவோனே-

டாரத் தோடகி லுற்றத ருக்குல
மேகத் தோடொரு மித்துநெ ருக்கிய
ஆதிச் சோலைம லைப்பதி யிற்றிகழ் பெருமானே.

444. வாதினை யடர்ந்த வேல்விழியர் தங்கள்

மாயம தொழிந்து தெளியேனே—
மாமலர்கள் கொண்டு மாலைகள் புனைந்து
மாபத மணிந்து பணியேனே;
ஆதியொடு மந்த மாகிய நலங்கள்
ஆறுமுக மென்று தெரியேனே—
ஆனதனி மந்தர் ரூபநிலை கொண்ட
தாடுமயி லென்ப தறியேனே;
நாதமொடு விந்து வானவுடல் கொண்டு
நானில மலைந்து திரிவேனே—
நாகமணி கின்ற நாதநிலை கண்டு
நாடியதில் நின்று தொழுகேனே;
சோதியுணர் கின்ற வாழ்வுசிவ மென்ற
*சோகமது தந்து எனையாள்வாய்-
சூரர்குலம் வென்று வாகையொடு சென்று
சோலைமலை நின்ற பெருமானே. (கஉ)

445. வார்குழையை யெட்டி வேளினைம ருட்டி

மாயநம னுக்கு முறவாகி-
மாதவம ழித்து லீலைகள் மிகுத்து
மாவடுவை யொத்த விழிமாதர்;
சீருட னழைத்து வாய்கனிவு வைத்து
தேனித ழுனித்து அதுபோக-
சேர்வைதனை யுற்று மோசம்வினை வித்து
சீர்மைகெட வைப்ப ருறவாமோ;
வாரினை யறுத்து மேருவை மறித்து
மாகனக மொத்த குடமாகி-

வாரவணை வைத்து மாலளித முற்று
 மாலைகளு மொய்த்த தனமாது;
 தோரணி புயத்தி யோகினி சமர்த்தி
 தோகையுமை பெற்ற புதல்வோனே-
 சூர்கிளை மடித்து வேல்கா மெடுத்து
 சோலைமலை யுற்ற பெருமாளே. (௧௩)

446. அழகு தவழ்குமூல் விரித்துக் காட்டி
 விழிகள் கடையினை புரட்டிக் காட்டி
 அணிபொ னணிகுழை புரித்துக் காட்டி யதூராக-
 அவச இதமொழி படித்துக் காட்டி
 அதர மழிதுவர் வெளுப்பைக் காட்டி
 அமர்செய் நகநுதி யழுத்தைக் காட்டி
 யணியாரம்;

ஒழுகு மிருதன மசைத்துக் காட்டி
 எழுத வரியிடை வளைத்துக் காட்டி
 யுலவுமுடைதனைநெகிழ்த்திக்காட்டி யுறவாடி-
 உருகு கடிதட மொளித்துக் காட்டி
 உபய பரிபுர பதத்தைக் காட்டி
 யுயிரை விலைகொளு மவர்க்குத் தேட்ட
 மொழிவேனோ;

முழுது மருமறை முகத்துப் பாட்டி
 கொழுநர் குடுமியை யறுத்துப் போட்ட
 முதல்வ குகைபடு திருப்பிபாற் கோட்டு
 முனிநாடா-

முடுகு முதலையை வரித்துக் கோட்டி
 அடியர் தொழமக வழைத்துக் கூட்டி
 முறைசெய் தமிழினை விரித்துக் கேட்ட
 முதுகீதர்;

பழய கடதட முகத்துக் கோட்டு
 வழுவை யுரியணி மறைச்சொற் கூட்டு
 பரமர் பகாதி சடைக்குட் கூட்டு பரமேசர்-

பணிய அருள்சிவ மயத்தைக் காட்டு
குமர * குலமலை யுயர்த்திக் காட்டு
பரிவொ டணிமயில் நடத்திக் காட்டு
பெருமானே. (கச)

447. துலைமயிர் கொக்குக் கொக்கந ரைத்துக்
கலகலெ னப்பற் கட்டது விட்டுத்
தளர்நடை பட்டுத் தத்தடியிட்டுத் தடுமாறித்-
தடிகொடு தத்திக் கக்கல்பெ ருத்திட்
டசனமும் விக்கிச் ஠சத்தியெ டுத்துச்
சளியுமி குத்துப் பித்தமு முற்றிப் பலகாலும்;
திலையி லத்திட் டொக்கவெ ரிக்கத்
திரிபலை சுக்குத் திப்பிலி யிட்டுத்
தெளியவ டித்துற் றுய்த்துடல் செத்திட்
டுயிர்போழுன்-
திகழ்புகழ் கற்றுச் சொற்கள்ப யிற்றித்
திருவடி யைப்பற் றித்தொழு துற்றுச்
செனனம றுக்கைச் குப்பர முத்திக்
கருள்தாராய்;
கலணைவி சித்துப் பக்கரை யிட்டுப்
புரவிசெ லுத்திக் ஠கைக்கொடு வெற்பைக்
கடுகந டத்தித் திட்டென எட்டிப் பொருஞான்-
கனபடை கெட்டுத் தட்டற விட்டுத்
திரைகட லுக்குட் புக்கிட எற்றிக்
களியயி லைச்சித் தத்தில்ந டத்திப்
பொருகோவே;
குலிசன்ம கட்டுத் தப்பியு மற்றக்
குறவர்ம கட்டுச் சித்தமும் வைத்துக்
குளிர்தினை மெத்தத் தத்துபுனத்திற் றிரிவோனே-

* குலமலை என்பது சோலைமலை. ஠ சத்தி=கக்கல்.

† ளைக் கொடு வெற்பை=கையை யுடைய கொடிய மலையை
யொத்த யானையை.

கொடியபொருப்பைக் குத்திமுறித்துச்
சமரம்விளைத்துத் தற்பரமுற்றுக்
குலகீர்யிற்புச் குற்றறை யுக்ரப் பெருமானே. ()

448. மலரணை ததும்ப மேக குழல்முடி சரிந்து வீழ
மணபரி மளங்கர் வேர்வை யதனோடே-
வழிபட டுடங்க ளுட பிறைதுதல் புரண்டு மாழக
வனைகலை நெகிழ்ந்து போக இளரீரின்;
முலையிணை ததும்ப நூலின் வகிரிடை ஈழன் ற வாட
முகமுகமொ டொன்ற பாய லதனூடே-
முதுமயல் கலந்து மூழ்கி மகிழ்கினும் அலங்க ளாடு
முடிவடிவொ டங்கை வேறு மறவேனே;
சிலைநுத லிளம்பெண் மோகி சடையழகி யெந்தை பாதி
திகழ்மர கதம்பொன் மேனி புமைபாலா-
கிறுநகை புரிந்து சூரர் கிரிகட லெரிந்து போக
திகழயி லெறிந்த ஞான முருகோனே;
கொலையிக பயின்ற யேடர் மகள்வளி மணந்த தோள
குணவலர் கடம்ப மாலை பணிமார்பா-
கொடியிண லடைந்த சோதி மழகதிர் தவழ்த்த ஞான
குலகீர் மகிழ்ந்து மேவு பெருமானே. (௧௬)

ஆறு திருப்பதி.

449. அலைகடல் நிகராசிய விழிதொடு வல்லவீசிகள்
* அபகட மகபாவிகள் விரகாலே-
அதிவித மதராச்யத நிதமொழி பலகடறிகள்
அசடரொ நுறவாடிகள் அநியாயக்;
கலைபகர் விலைமாதர்கள் இளைஞர்கள் குடிசேடிகள்
கருதிடு கொடியாருட னினிதாக்க-
கனதன முலைமேல்விழு கபடனை நிருமூடனை
கழனினை பெறவேயினி யருள்வாயே;

* அபகடம் = வஞ்சகம். † அதநித = அத அநீத; அதம் = தாழ்வு.

அலைபுனல் தலைகுடிய பசுபதி மகனாகிய
 அறுமுக வடிவேஅருள் குருநாதா-
 அசுரர்கள் குடியேகெட அமார்கள் பதியேபெற
 அதிரிடும் வடிவேல்விடு மதிஞரா;
 தலையய னறியாவொரு சிவகுரு பானையென
 தரணியி லடியார்கண நினைவாகா-
 *சகலமு முதலாகிய அறுபதி நிலைமேவிய
 தடமயில் தனிலேறிய பெருமானே. (க)

450. ஈனமிகுத் துளபிறவி யணுகாதே-
 யானுமுனக் கடிமையென வகையாக;
 ஞானஅருட் டனையருளி வினைதீரா-
 நாணமகற் றியகருணை புரிவாயே;
 †தானதவத் தினின்மிகுதி பெறுவோனே-
 ‡சாரதியுத் தமிதுணைவ முருகோனே;
 ஆனதிருப் பதிகமரு ளினையோனே-
 ஆறுதிருப் பதியில்வளர் பெருமானே. (உ)

* சகலமு முதலாகிய அறு பதி = சகல தலங்களுக்கும் முதன்மையாக வள்ள திருப்பாங்குன்றம், திருச்செந்தூர், பழநி, திருவேரகம், குன்னுதோறட்டல், பழமுதிர்சோலை என்னும் ஆறு படை வீடுகள்.

† தான தவத்தினில் = தன்னைக் குறித்து அன்பர்கள் செய்யுந் தானத்திலுந் தவத்திலும்.

‡ சாரதி உத்தமி துணைவன் = சாஸ்வதியாகிய உத்தமிக்குப் பக்கத் துணையாக இருப்பவன்; சகோதர முறை யுடையவன் எனினு மாம்.

வேலு மயிலுந் துணை.

பாட்டு முதற்குறிப் பகாதி.

உகேகுறி [*] யுற்றன புதிய பாடல்கள்.

முதற்குறிப்பு.	பாட் முன் எண்.	பக்க எண்.	முதற்குறிப்பு.	பாட் முன் எண்.	பக்க எண்.
1 அகத்தினைக்	324	உ.ப.0	அல்லலடைந்த	320	உ.க.எ 82
3 *அகரமுமாகி	433	க.உ.அ	அல்லிவிழி	313	உ.க.க 83
5 அகல்வினை	156	க.உ.கி	அல்லினைருமின்	417	க.க.எ 84
4 அங்குரீட்டி	329	உ.ச.ச	அவனிதனி	138	க.க.க 87
10 அங்குலமென்குழ	46	உ.க.	அவனிபெயர்	24	உ.க. 88
23 அணிபட்	124	க.க.	அவாமரு	207	க.ச.0 89
27 அதலவிதூழாத	157	க.உ.ச	அழகுதவழ்குழல்	446	க.க.எ 90
30 அதிருங்கழல்	233	க.எ.எ	அழகெறிந்த	405	க.0.எ 92
31 அத்தவேட்கைப்	383	உ.அ.க	அழுதமுதாரார	332	உ.ச.ச 95
33 *அத்துகிரினவத	382	உ.அ.அ	அளகடார	22	உ.ச. 9897
34 அந்தகன்வருந்	47	உ.உ.	அறமிலா	160	க.உ.அ 102
35 அந்தோமனமே	330	உ.ச.கி	அறிவழிய	49	ச.ச. 104
36 அபகார	106	அ.கி	அனங்க		
43 அமுதுததி	17	க.க.	னம்பொன்	403	க.0.க 111
44 அமைவுந்	249	க.அ.அ	அணிச்சங்	26	உ.எ 114
47 அம்பொத்தவிழி	19	உ.உ.	அனைவரு	50	ச.ச. 117
53 அகராசிவனரி	270	உ.0.உ	அன்பாக	367	உ.எ.க 118
55 அரிசனவாடை	158	க.உ.ச			
61 *அரிவையர்கள்	400	க.0.க	ஆசைகாலு	439	க.க.க 126
62 அரிவையர்			ஆதாளிகன்புரி	118	க.க. 131
நெஞ்சுரு	331	உ.ச.க	ஆதிமகமாயி	393	உ.க.எ 132
64 அருக்கிமெத்	252	க.க.0	ஆல்காலபடப்பை	379	உ.அ.ச 141
67 அருக்குமங்கையர்	4	க.	ஆல்காலமெனத்	152	க.உ.க 142
68 அருணமணி	48	ச.கி	ஆறுமுகம்	161	க.உ.அ 15
69 அருத்தி	159	க.உ.எ	ஆனைமுகந்து	208	க.ச.க 153
77 அலகின்மாறு	419	க.க.அ	ஆளுதபிருதிவிப்	209	க.ச.க 155
80 அலைகடல்	449	க.க.க			

[2]

திருப்புகழ் முதற்பாகம்.

முதற்குறிப்பு.	பாட முன் எண்.	பக்க எண்.	முதற்குறிப்பு.	பாட முன் எண்.	பக்க எண்.
163 இடம்பார்த்	371	உஎஅ	எதிரெதிர்கண்	356	உசுசு 277
171 இதமுடி	354	உசுஉ	எதிர் பொருது	404	௩௦௬ 279
173 இத்தாரணிக்குள்	162	கஉசு	* எத்தனை கலாதி	275	உ௦௫ 280
178 இயலிசையி	51	சஎ	எந்தத் திகைகய்னு	210	க௩உ 283
186 இரவியென	145	ககசு	எலுப்புநாடிக	268	உ௦௧ 287
190 இராவினிருள்	201	கருஎ	எழுநிறைநாயி	325	உசக 289
191 இருகனக	146	ககரு	எழுதி கழ்புவன	234	க௩எ 290
195 இருகுழை			எனக்கெனயாவும்	256	ககஉ 295
யெறிந்த	52	சஎ	எனையடைந்த	276	உ௦சு 296
196 இருசெப்பென	125	க௦௦			
200 இருப்பவல்	271	உ௦௩	ஏதுபுத்தி	277	உ௦சு 304
201 இருமலுரோக	260	ககரு	ஏவினை நேர்விழி	56	௫௦ 306
206 இருவினை					
புனைந்து	205	கருக	ஐங்கரனை	398	௩௦௧ 309
214 இருள்விரிசுழலை	53	சஅ	ஐந்துபூதமு	357	உசுஎ 310
217 இலகியகனப	163	க௩௦	ஐயமுடி கோயு	314	உ௩உ 311
219 இலகுகனி	164	க௩௧			
216 இலவிதழ்	434	௩உஅ	ஒருபதுமிருபது	244	கஅச 315
223 இலாபயில்	352	உசக	ஒருபொழுது	166	க௩உ 316
227 இலாயவர்	333	உசஎ	ஒருவரையு	211	கசு௩ 319
233 இன்பமுத்	54	சக	ஒருவரை		
			யொருவர் தேறி	167	க௩உ 317
237 ஈனமிஞ்ச்	450	௩௪௦	ஒருவரோடுகண்க	335	உசஅ 320
238 உடலினூடு	272	உ௦ச	ஒடியோடி	153	கஉஉ 325
239 *உடுக்கத்துகில்	420	௩௧அ	ஒராதொன்றைப்	57	௫௦ 328
240 உடையவர்க	273	உ௦ச	ஒலமிட்டசுரும்பு	326	உசக 330
241 உதகியறல்	55	சக	ஒலையிட்ட	278	உ௦எ 332
245 உம்பர்தருத்		உ			
246 உயிர்க்குடு	165	க௩௧	ககனமுமனிலமு	319	உ௩சு 334
247 உய்யஞானத்து	274	உ௦௫	ககுபநிலை	406	௩௦அ 335
252 *உருக்கம்பேசிய	27	உஅ	கச்சணியினமுலை	279	உ௦அ 337
254 உருவேற	355	உசுசு	கடகடகருவிகள்	422	௩௨௦ 340
260 உலகபசுபாச	139	கக௧	கடலைச்		
266 உனைத்தினன்	5	க௦	சிறைவைத்	126	க௦௧ 344
			கடலை		
274 எங்கேனு	396	உ௩௧	பொரியுவரை	168	௩௩௩ 346
276 எதிரிலாத	421	௩௧௧	கடற்செகத்	253	௧௧௧ 350

முதற்குறிப்பு.	பாட்டு மண் எண்.	பக்க எண்.	முதற்குறிப்பு.	பாட்டு மண் எண்.	பக்க எண்.
351 கடாவினிகை	202	கடுக	கயத்தகுழலணி	112	அடி 452
352 கடிமாமலர்க்கு	203	கடுஅ	கயத்தலை	245	கடிது 153
354 கடினதடகும்ப	407	கடுக	கறைபடு	212	கடுச 457
354 கட்டமன்னு	388	உகடு	கனகதும்ப	175	கடுஅ 461
360 கட்டழகுவிட்டுத்	58	கடு	கனகத்திரன்	2	எ 464
364 கண்டுமொழி	59	கடு	கணங்கன்		
367 கதியைவிவக்கு	169	கடுக	கொண்ட	61	கடுக 466
368 கதிரவனெழுத்து	206	கடு	கனத்தறப்	254	கடுக 468
375 கமலமாதா	23	உகடு	கனத்திரகிப்	134	கடுஎ 469
380 கயலைச்சுருவிப்	347	உகடு	கனமாயெழுத்து	107	அடு 470
383 கரதலமுங்குறி	358	உகடு	கனைத்தகிர்க்கு	281	உகடு 467
386 கரிக்குழல்	262	கடுக	கன்றிலுறாமரை	62	கடுச 474
387 கரிசுலகம்பர்	29	கடு			
388 கரிபுராசி	59	உகடு	கடாருங்குழல்	9	கடு 479
391 கரியெரிய	129	கடு	காமாத்திரமாரி	360	உகடு 487
393 கரியமேகயமேதா	170	கடுக	காமியத்தடிங்கி	213	கடுக 488
395 கரியினை	171	கடுக	காரணமதரக	435	கடுக 490
397 கருகியகன்று	172	கடுக	காரணத்தவரை	105	அடு 491
399 கருண்மிசைவரு	397	உகடு	காலஞர்	35	கடு 500
406 கருப்பத்தர்	30	கடு	காலனிடத்	380	உகடு 501
409 கருப்புவிவி	173	கடுக			
415 கருவடைந்து	8	கடு	கிரியலாவிய	282	உகடு 506
416 கருவாகியெ	440	கடுக	கிறிமொழிக்	283	உகடு 507
418 கருவினுரு	140	கடுக			
419 கரைபறவருகுதல்	370	உகடு	குதரமேவுமெய்த	63	கடுச 508
425 கலகவான்விழி	150	கடுக	குடத்தாதத்	345	உகடு 516
420 *கலகக்கயலவிழி	116	கடு	குடர்நினைமென்ப	64	கடு 520
427 கலக்குங்கோதற	372	உகடு	குடிவாழ்க்கை	321	உகடு 524
429 கலவியிலிச்சித்	136	கடுக	குதலை		
432 *கலைகொடு	174	கடுக	மொழியினுற்	414	கடுக 525
435 கலைமடவார்த்து	261	கடுக	குமரகுருபாமருக		
439 கவடுற்றசித்தர்சட்	280	உகடு	குக்கின	195	கடுக 529
443 கனபமுலை	114	கடு	குமரகுருபாமருக		
444 கனபமொழுகிய	60	கடு	சரவண	196	கடுக 530
446 கன்னக்குவாற்றை	317	உகடு	குமுதவாய்க்கனி	336	உகடு 531
450 கயக்குமஞ்சன	6	கடு	குயிலொன்று	284	உகடு 534

[ச]

திருப்புகழ் முதற்பாகம்.

முதற்குறிப்பு.	பாட் டிண் எண்.	பக்க எண்.	முதற்குறிப்பு.	பாட் டிண் எண்.	பக்க எண்.
536 குரம்பைமலசலம்	113	அக	சகடத்திற் 619	154	கஉஉ
542 *குருதிமலசல	176	ககக	சங்குபோல் 622	37	கக
545 குருவியெனப்பல	285	உகக	சங்கைதா 625	36	கக
548 குலேத்துமயிர்க்	286	உகஉ	சத்தமிகு 630	39	கஅ
551 குவளைக்கண்ணை	250	கஅக	சத்திபாணி 631	338	உகூ0
552 குவளைபூசல்	337	உசக	சந்ததம் பந்தந் 632	10	கச
554 குழலவிழுகில்	177	ககக	சந்தனசவாது 635	40	கஅ
556 குழைக்குஞ்சு	31	கக	சமரமுக 641	423	கஉ0
558 குறித்தமணிப்	135	க0அ	சரணகம 644	214	கககூ
562 குன்றுக்குன்றுஞ்	115	கக	சாத்தேயுதித்தம் 644	424	கஉஉ 65
564 கூந்தலவிழ்த்து	287	உகக	சாவணஜாதா 648	366	உஎகூ
568 கூர்வேல்பழித்த	288	உகச	சரியையாளர்க்கு	425	கஉஉ 650
			சருவும்படி 654	3	அ
576 கைத்தல	...	க	சாந்தமில் 659	247	கஅகூ
577 கையொத்து	315	உ.கஉ	சிந்தாகூர் 666	178	கச0
580 கொங்கைகள்	65	கூகூ	சிரமங்க 669	322	உகஅ
581 கொங்கைப்	20	உஉ	சிவனார் 674	109	அக
582 *கொடாதவனை	361	உஎக	சிறுபறையு 675	147	ககக
584 கொடியமறவியு	387	உகக	சினத்தவர் 677	263	ககக
586 கொடியனைய	18	உக	சினத்திலத்தினை	266	ககஅ
587 கொண்டாடிக்	397	கூ00	678		
594 கொந்துத்தருகு	151	கஉ0	சீயுதிரமெங்கு 686	120	கக
595 கொந்துவார்குர	289	உககூ	சீரானகோலகால	350	உகூக 687
596 கொம்பனையார்	66	கூக	சீர்சிறக்குமேனி	441	ககக 689
597 கொலகொண்ட	328	உசக	சீலமுன 690	436	கஉக
598 கொலைதகரியன	67	கூக	சீற வசடன் விண்	121	கஎ691
603 கோங்கமுனையு	416	ககக	சுத்திய 698		
604 கோங்கினரீரினக	246	கஅக	சுரப்புடனெ	215	ககக
609 கோநிழமுத்துக்	394	உகக	சுருதிமுடி 700	148	ககக
610 கோமாளவெற்பி	197	ககச	சுருளனக 706	141	ககஉ
612 கோலகுங்கும	105	அச	*சுற்றகப 707	348	உகூக
614 கோலமதிவதனம்	119	ககூ	சூதுகொலகார 710	391	உககூ

முதற்குறிப்பு.	பாட் டிண் எண்.	பக்க எண்.	முதற்குறிப்பு.	பாட் டிண் எண்.	பக்க எண்.
செகமாயை 7134	199	கருந	துப்பாரப்பா	292	உகௌ 819
சேமக்கோமன 723	68	ருள	துன்பங்கொண்	72	கௌ 823
சேலுமயிலுத் 725	216	கௌ	தெருப்புறத்துத்	73	கௌ 826
சொரியுமுகிலைப் 290		உகௌ	தெருவினி		
732			னடவா	218	கௌ 827
ஞானங்கொன்றா 179		கசக	தேனுந்து	239	கௌ 831
தகரஹுமலர் 740	132	கரு	தொக்கருக்		
741 தகரஹையுண்ட	69	ருள	குழல	264	கௌ 833
தகைமைத் 742	127	கரு	தொடத்துளக்கிக	267	கௌ 835
746 தடக்கைப் பங்கய	11	கச	தொடரியமன்		
747 தண்டேனுண்டே	42	சு	போற்	25	உக 836
748 தண்டையணி	16	கௌ	தொடுத்த		
தந்தபசிதனை 754	70	ருள	வாளென	431	கௌ 839
தமருமரு 757	130	கரு	தொந்திசரிய	74	கௌ 840
தரிக்குங்கலை 761	71	ருள	தொஸ்ஸைமுதல்	389	உகௌ 842
தருவரிவ 763	217	கௌ	தோகைமயிலே	122	கௌ 843
தலைமயிர் 768			தோலொடு மூடிய	75	கௌ 855
கொக்குக்	447	கௌ	நகைத்துவருக்கு	240	கௌ 857
772 தலைவலிமருத்திடு	149	கௌ	நாசர் தங்கடை	219	கௌ 867
* தவளமதிய 776	410	கௌ	நாதலிந்துகலாதி	100	கௌ 871
778 தறையின்மாநுட	235	கௌ	நாமேவு	411	கௌ 872
தாக்கமருக்			நாலுமைந்து	76	கௌ 878
கொரு 783	291	உகௌ	நாவேறு	220	கௌ 879
தாமாதாமா 786	381	உகௌ	நிகமமெனி	181	கௌ 881
திடமிலிசற் 789	180	கௌ	நிதிக்குப்பிங்கலன்	77	கௌ 884
திமிரவுததி 794	131	கரு	நிராமயபுரா தன	353	உகௌ 888
800 * திருட்டுநாரிகள்	269	உகௌ	நிலலினிலே	221	கௌ 893
802 திருநிலமருவித்	238	கௌ	நிலையாதசமுத்திர	293	உகௌ 891
803 திருமகளுலாவ	418	கௌ	நிலையாப்		
814 திருக்கோட்டிச்	373	உகௌ	பொருளோ	78	கௌ 895
815 * துடிக்கொளையக்	442	கௌ	* நிறுக்குஞ்ஞதன	28	உக 896
			நிறைமதிமுக	222	கௌ 898
			நினதுதிருவடி	...	கௌ 899

[கூ]

திருப்புகழ் முதற்பாகம்.

முதற்குறிப்பு.	பாட் டிண் எண்	பக்க எண்	முதற்குறிப்பு.	பாட் டிண் எண்.	பக்க எண்.
900 கினைத்தெத்	294	உ.கக	பாவிதமுத்தப் பாரியான	426 123	கூஉ 993 கூக 995
909 நீலமஞ்சானகுழ	374	உஅ0	பிறர்புக 1003 ழின்சொற்	409	கூகக
918 நெறித்துப்	346	உருக	புரர்புங்கப் 1006	21	உக
919 கெற்றிவெயர்த்	182	கசக	புடவிக்கணிதுகி	117	கூச 1008
920 நேசாசாரா	408	கூகக	புடைசெப்பென	128	க0க 1009
922 பகர்தற்கரிதான	110	அஎ	புமியதனிற்	242	கஅக 1013
923 பகலவனெஞ்சுங்	334	உசஅ	புருவெறித்துக்	297	உஉ0 1017
924 பகலிரவினிற்	339	உருக	புவனத்தொரு 1021	340	உருக
925 பகலிராவினுங்	295	உகக	புற்புதமெனும் 1026	385	உக0
929 பக்கரைவிசித்ர	...	உ	பூசலிட்டுச் 1028	298	உஉக
931 பங்கமேஷம்பிறப்	38	கூஎ	பூரணவாரகும்ப 104	84	கூஅ
936 பஞ்சபாதகமுது	79	கூச	பெரியதோர்கரி	184	கசஅ 1035
937 பஞ்சபாதகன்	183	கசக	பெருக்கச்சஞ்	34	கூச 1036
940 படர்புவியின்மீது	80	கூரு	பெருக்கவுபாயங்	257	ககக 1039
950 பதித்தசெஞ்	12	கரு	பொரியப் 1047	251	கக0
951 பதுமவிருசரண்	81	கூக	பொருப்புறுங் 1049	13	கச
952 பத்தர்கணப்ரிய	384	உஅக	பொருவிக் 1051	299	உஉஉ
954 பத்தியால்	349	உருஅ	பொருளின்மேற்	341	உருஉ 1052
957 பந்தாடியங்கை	368	உஎச	பொருள்கவர் 1053	342	உருக
959 பரவரிதாகிய	223	கஎ0	*பொற்குட 1054	300	உஉஉ
964 பரிமளகளப	82	கூஎ	பொற்சித்தர்ப் 1056	386	உகக
970 பருத்தந்தத்	32	கூக	பொற்பத்ததி 1057	301	உஉக
971 பருத்தபற்சிரத்	255	ககஉ	பொன்றலை 1059	375	உஅக
973 *பலகாதல்	224	கஎக	போதகந்தரு	101	1063 அக
976 பழமைசெப்பி	296	உகக	மசரகேதனத்த	226	கஎஉ 1067
983 பனியின்விந்துளி	241	கஅஉ	மங்கைகசியுவர் 1060	85	கூக
984 பாசத்தால்விலை	443	கூகரு	மஞ்செனுகுழ	86	கூக
986 *பாட்டிலுருகிலை	399	கூ0உ	1082		
990 பாதுகாபுரம்	83	கூஎ			
991 பாநாணமுதி	351	உச0			
992 பாதிமதிநதி	225	கஎஉ			

முதற்குறிப்பு.	பாட் டிண் எண்.	பக்க எண்.	முதற்குறிப்பு.	பாட் டிண் எண்.	பக்க எண்.
1078 மந்தக்கடைக்கண்	376	உ.அ.ச.	முருகுசெறிமு	189	க.ச.அ. 1192
1099 *மந்தரமதென	185	க.ச.நு.	லவிழ		
1102 மருக்குலமேவுங்	258	க.க.ந.	முருகுசெறிமுல்	133	க.க.ந. 1195
1104 மருமலரினன்	148	க.க.ந.	முகிலென		
1106 மருவருவெற்றி	427	க.க.ந.	முலைபுளகமெழ	307	உ.உ.எ. 1197
1110 மருவமலர்வாச	401	க.க.ந.	முலைமுகந்திமிர்ந்	91	எ.ச. 1201
1112 மருவேசெறித்த	200	க.க.ந.	முலையமறைத்	415	க.ச.நு. 1203
1116 மலரணிகொண்	186	க.ச.ந.	முல்லைக்குமார	316	உ.க.ந. 1204
1117 மலரணை தனும்பு	448	க.க.ந.	முறுகுராள்	227	க.எ.ந. 1205
1119 மலைமுலைச்சியர்	302	உ.உ.ந.			
1121 மனத்தின் பம்	32	க.க.ந.	மூப்புற்றுச்செவி	92	எ.ச. 1210
1123 மனைகனக	87	எ.ச.	மூலங்கிளரோரு	190	க.க.ந. 1211
மனையவன் 1131	392	க.க.ந.	மூலமந்திர	103	அ.ந. 1212
மன்றலம் 1132	14	க.க.ந.	மூலம்வினசோ	93	எ.ந. 1216
மகசஞ்சார 1133	390	உ.அ.ச.	மெய்ச்சார்	377	உ.அ.ச. 1218
மாதர்வசமாயுற் 1138	428	க.க.ந.			
*மாத் திரிகள் 1142	402	க.க.ந.	மேகமெனுங்	364	உ.எ.ந. 1219
மாயவாடை 1143	88	எ.ச.			
மாயாசொருபு 1144	362	உ.எ.ந.	மைக்கணிக்கன்	412	க.க.ந. 1223
மாலாசைகோப 1145	363	உ.எ.ந.			
*மான் போற்கண் 1153	89	எ.ச.	மொகுமொகெ	308	உ.உ.எ. 1229
1160 முகத்தைப்பிலுக்	243	க.அ.ந.	மோதியறுகி	365	உ.எ.ச. 1235/
1161 முகத்தையினுக்கி	303	உ.உ.ச.			
1166 முகிலளசத்திற்	137	க.க.ந.	வங்கம்பெறுகட	309	உ.உ.அ. 1233
1167 முகிலாமெனு	90	எ.ச.	வசனமிக வேற்றி	191	க.ச.ந. 1235
1167 முகிலுமிரலியு	304	உ.உ.நு.	வஞ்சகலோப	236	க.எ.ந. 1236
1172 முகைமுளரி	187	க.ச.எ.	வஞ்சங்கொண்டுந்	94	எ.ச. 1237
முடித்தகுழலினர்	305	உ.உ.ச.	வஞ்சத்		
1173 முதிரவுழைய	188	க.ச.எ.	துடனெரு	95	எ.எ. 1238
1177 முதிரமுரவார	429	க.உ.ச.	*வஞ்சமே கோடி	237	க.எ.ந. 1239
முத்துக்குச்சிட்டு	155	க.உ.ச.	*வஞ்சனையிஞ்சி	111	அ.அ. 1240
1181 முத்துத்தெறிக்க	306	உ.உ.ச.	வடத்தையிஞ்சிய	7	க.க. 1241
1182 முத்துத்தெரு	1	நு.	வட்டவாட்டன	265	க.க.அ. 1247
1187 முத்துதமிழ்மலை	41	க.க.ந.			
1189					

[அ] திருப்புகழ் முதற்பாகம்: பாட்டே முதற்குறிப்பகராதி.

முதற்குறிப்பு.	பாட் டிண் எண்.	பக்க எண்.	முதற்குறிப்பு.	பாட் டிண் எண்.	பக்க எண்.
1244 வண்டார்தங்க	369	உஎஎ	விடமடைசு 129	...	ந
1255 வந்துவந்துமுன் த	96	எஎ	விடமும்வடி 132	231	கஎடு
1258 வரதாமணிகீ	192	கடு0	விதமிசைந்தினி	194	கடுக131
1259 வரிக்கலையி	310	உஉக	விதிபோலுமுந்த	44	சஉ132
1260 வரிசேர்த்திடு	248	கஅஎ	விந்ததினூறி	98	எஅ133
1263 வரியார்கருங்கண்	97	எஅ	விரித்தபைங்குழ	232	கஎசு132
1266 வருத்தங்காண	378	உஅடு	விரைமருவு1330	144	ககந
1267 வருபவர்கள்	430	நஉச	விலைக்குமேனியி	432	நஉசு133
1269 வரைத்தடங்	15	கஎ	விழியால்மருட்டி	204	கடுஅ133
1271 வரைவில்பொய்	323	உநக	விறன்மாரனைந்து	45	சஉ133
1279 *வனிதையுடல்	142	ககஉ	வினைக்கினமாகு	259	ககசு133
1282 வாசித்துக்	343	உடுந	வீரமத 1341	437	நஉக
1289 வாதம்பித்தமிடா	193	கடு0			
1288 வாதமொடு	228	கஎந	வெங்காளம்பா	43	சக134
1296 வாதினையடர்ந்த	444	நகசு	வெஞ்சரோருக	99	எக134
1292 வாரணந்தனை	102	அஉ	வெடித்தவார்குழ	413	நகசு134
1293 வாரணமுகவ	438	நக0	வெருட்டி 1346	344	உடுச
1294 வாரமுற்ற	229	கஎச	வெவலிக்குயீக்கு	318	உநசு131
1298 வாருற்றெழு	311	உஉக	வெற்றிசெய 1349	312	உந0
1299 வார்குழலைச்	198	கடுடு			
1300 வார்குழல்விரித்	230	கஎச	வேதவெற்பி1353	327	உசஉ
1301 வார்குழையை	445	நகசு	வேயிகசாதெழு 1354	104	அந

MAHAMAHOPADHYAYA
JR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR : MADRAS 41

